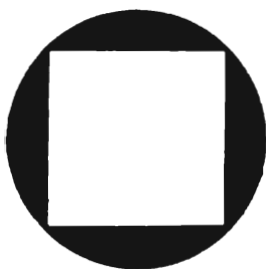

بسوی یک
معماری
ارگانیک

BRUNO ZEVI

ترجمہی مریم جزایری و اسماعیل نوری علاء

انتشارات قالار ایران

شماره‌ی ۱۹۸ ، خیابان شاهرضا مقابل دانشگاه

چاپ آذر - تلفن ۶۴۰۲۸

بسوی یک معماری ارگانیکی

برونو - زوی

BRUNO ZEVI

ترجمہ

مریم جزایری - اسماعیل نوری علا

برای زنم :

تولیا

Tullia

پیشگفتار

«همیشه با این نظر نوشتن مطلبی را آغاز میکنم که خواننده، حتی اگر خود نداند، بامن هم عقیده است. فقط باین ترتیب است که می‌توانم با آن صداقت و سادگی که بی‌وجودش نوشتن اصلاً ارزش ندارد مطلبم را بنویسم.»

از کتاب «رقص زندگی» اثر هولاک الیس

Havelock Ellis

این کتاب حاوی تاریخ معماری مدرن و تئوری آن نیست لیکن کوششی شده تا برنامه‌ای برای جنبش‌های آینده معماری در آن عرضه شود. این کتاب مجموعه برداشتهایی است که در حین کار در دانشکده معماری دانشگاه رم و در مدرسه طراحی دانشگاه هاروارد و مدت دو سال اقامت در ممالک متحده آمریکا داشته‌ام. کتاب برای خوانندگان ایتالیایی طرح‌نوشته شده بود و تنها بخاطر محبت دوستان و آنها که فکر می‌کردند برای خواننده انگلیسی زبان نیز جالب است باین زبان درآمد و چاپ شد، بجز چند تغییر کوچک که برای چاپ کتاب در انگلستان لازم بود، هنوز می‌توان شواهدی یافت که میرساند آنرا برای مردم ایتالیا نوشته‌اند، برای مردمی که بر اثر نفوذ فاشیسم بر فرهنگشان سالها از جریان معماری مدرن دور افتاده و اگرچه از «سبک مدرن» بی‌خبر نبوده از کتابهای مهمی که در باره این موضوع اخیراً از انگلستان و آمریکا منتشر شده بی‌اطلاع است. در این کتاب هدفم نقل پیشرفت‌هایی است که در انگلستان شده و نخواسته‌ام که نظریات شخصی‌ام را بمردم ایتالیای آزاد شده عرضه بدارم.

در تهیه این کتاب به بسیاری از دوستان و استادانم مدیونم .

در سالهای اخیر تاریخهای متعدد معماری مدرن در انگلستان و آمریکا منتشر شده و بسیاری از این کتب ارزشمند و مهم بشمار میروند . لیکن اغلب پایان این کتب بلافاصله بعد از تشریح کار اولین نسل معماران جدید است و بدین ترتیب فقط از معماران عالیقدری که بویژه در آلمان و فرانسه در سالهای بین جنگ اول جهانی و حدود ۱۹۳۳ بکار مشغول بودند نام برده میشود . اما هدف من تشریح روشهای متداول در سالهای اخیر می باشد و بیشتر خواسته ام وقایع نگار بمانم و تاریخ نویس نشوم . زیرا در این حالت نیز نمیتوان از تمایلی ذهنی و هنری بسوی آن معماری که در خور تشریح است چشم پوشید . امروزه بهترین معماران بسوی نوعی معماری که « ارگانیک » Organic خوانده میشود متمایلند . این کلمه اگر دارای هیچ مزیتی نباشد این حسن را دارد که به « ایست ist » ختم نشده و بدین ترتیب هدایتان می کند که آنرا برنامه یا تصویری از معماری ندانسته بلکه تمایلی حقیقی بدانیمش که در عمارت ها و ساختمان های ما قابل مشاهده است . این تمایل هنوز حالت جنینی دارد و تاکنون در معماریهای محلی بکار می رفته است . بطور دقیق می توانیم آنرا به روانشناسی مرتبط سازیم و آنرا کوششی برای ارزیابی مجدد از درون اولین دوره معماری جدید بدانیم . این تمایل بخاطر دلایل تاریخی که ذکر آن در آغاز بخش دوم این کتاب خواهد آمد و نیز بخاطر خابنه ای بنام فرانک لویدرایت Frank Lloyd Wright در کشور آمریکا بیش از ممالک دیگر بچشم می خورد . رایت با متأثر ساختن سه نسل طلایه دار معماری نو بشمار می آید و بعقیده ی من در آزاد شدن هنرمندان از اولین دوره ی برنامه ای سهیم می باشد .

در آمریکا مکاتب معماری رایت و سولیوان Sullivan با عقاید معماران اروپائی نزدیکی های مهمی یافته اند و در اثر ادغام این دو، جنبش جدیدی در معماری بوجود آمده است می توان آنها را در سرتاسر جهان از ممالک اسکانديناوی تا ژاپن مشاهده کرد و مظاهری آن هم اکنون آشکارا در کار معماران جوان اروپا بچشم می خورد .

ممکن است گفته شود که تئوری سازی درباره آنچه که هنوز بکار ساختن آن مشغولند و هم اکنون شکلی نهانی دارد خطرناک و ناموفق است . ممکن است این نظر در مورد يك تاريخ نويس صادق باشد لیکن نسل معماری که پس از جنگ برای تجدید بنای مخروبه ها خوانده شده باید مداوماً آگاهی خود را بیازماید . زیرا اگر این معماران در تنقید کار خود نکوشند بلاشک بجای توسعه دادن به تئوریهایی که خود بر اساس آن تربیت شده اند ، یا آنها را متعصبانه دنبال کرده و یا بدون داشتن دلیل کافی با آنها مخالفت خواهند ورزید .

حق این بود که بعلمت محتوی این کتاب نام آن « بسوی يك ساختمان ارگانیک » انتخاب میشد و بدین ترتیب کتاب دور از شکل تاریخ هنر تنها بمنظور تحقیق رتری محدود می گردید که می توانستیم آنرا یافتن جهتی عمومی در کارهای ساختمانی معاصر بدانیم . اگر چنین است باید از منتقدینی که بین محرکات هنری اجتماعی و فنی خط فاصلی می کشند پوزش بخواهم ، لیکن از آنجا که می بینم که من بعنوان يك معمار و نه بعنوان يك منتقد حرفه ای دست باین کار زده ام و نیز از آنجا که موضوع مطرحه معماری امروز است تصور می کنم که بکار بردن کلمه ی « معماری » کاری عادلانه بوده است . ارزش بزرگ دو نسلی که معماری مدرن را بوجود آورده اند بپا ساختن مجدد وحدت اساسی مسئولیت های اجتماعی ، فنی و هنری معمار در کار نسل معاصر می باشد .

این کتاب در اوقات فراغت و در طول چند ماهی که در انگلستان گذراندم و مشغول کار ساختمان مواضع ارتش ایالات متحده در اروپا بودم نوشته شده و کاملاً آگاهم که آثار عجله و مشکلاتی که مرا از مطالعه ی بعضی جهات کارم باز داشته در آن بچشم می خورد . با این همه اگر کمک دوستان انگلیسی و امریکائی من نبود این کتاب نوشته نمیشد . از این بابت بخصوص خود را مدیون خانم ایلزا های Isa Haigh میدانم که با کمال صمیمیت در این مدت بامن همراهی کرده اند .

جولای ۱۹۴۹

بخش اول

فصل اول

ریشه‌ها و «ایسم» های معماری مدرن اولیه

معمولا برای یافتن ریشه‌های معماری مدرن دوره‌ای را که بین پایان قرن هفدهم تا ۱۹۱۴ واقع میشود مورد مطالعه قرار می‌دهند ، بدین معنی که کار مطالعه را از سالهای پایان جنگ اول جهانی که جنبش مدرن در آن شکلی جهانی بخود گرفت آغاز می‌کنند . علل اصلی پیدایش معماری مدرن را باید در تغییر سلیقه ، پیشرفت‌های ساختمانی چه از لحاظ علمی ، و نیز در تئوریهای جدیدالوضع در مورد مسئله‌ی «دید» دانست .

نمونه‌ی واضحی برای نشان دادن چگونگی تغییر سلیقه ، اختلافی است که بین لباس پوشیدن امروز با صد قرن‌های گذشته وجود دارد . امروز صاحب يك اتومبیل قدیمی که بکالسه بیشتر شباهت دارد از سوار شدن در آن خجالت میکشد و از طرف دیگر صاحب يك خانه جدید با نمای دوره‌ی تئودور Tudor و یا ملکه ان Queen Anne هنوز از دارائی خود راضی است.

خانه‌های ما مثل لباسها و وسایل نقلیه‌مان باید که با خانه‌های اجدادمان تفاوت کرده و راحت‌تر و ساده‌تر باشد .

اگر از نظر تاریخ و واقع نگاری بگسترش این نظریه بنگریم صنعت‌گری بر معماری پیشی میگیرد . بدین معنی که ابتدا زیبایی مستقیم و ساده وسایل محقر مثل چکش ، صندلی و سایر مبلمان مورد تأکید واقع شده و جنبش «هنر و صنعت انگلستان» که بوسیله ویلیام موریس William Morris در ۱۸۶۰ و جنبش «هنر جدید» (۱) که در طول آخرین سالهای قرن نوزدهم در سلیقه‌ی آزاد شده از قیدهای سنتی اثر گذارد حائز اهمیت می‌گردد . از نظر معماری وقایع زیر مهم می‌باشد :

ساختن خانهٔ سرخ توسط فیلیپ وب Philip Webb برای موریس در ۱۸۵۹ و انقلاب‌منتجه در معماری انگلستان (مخصوصاً بکار س.ف.آ. و ویسی C.F.A Voysey توجه کنید) تا ساختن مدرسهٔ هنری مک‌اینشاش Mackintosh در گلاسکو بسال ۱۸۹۸ ؛ خانه‌ی ویکتور هورتا Victor Horta در خیابان تورین Turin بروکسل در سال ۱۸۹۳ و جنبشی که بوسیله هنری وان دو ولد Henry van de velde در بلژیک آغاز شد و سپس در آلمان متمرکز شد و آنگاه در سراسر اروپا — گسترش یافت ؛ و بالاخره تجدید حیات سبک رمن Romanesque که قهرمانش هنری ریچاردسون Henry Richardson امریکائی معمار تالار سور Sever در کمبریج امریکا (۱۸۷۸) و هندریک برلاژ Hendrik Berlag معمار عمارت بورس آمستردام (۱۹۰۳ - ۱۸۹۸) بودند ، این جنبش گرچه چیزی بجز بازگشت سبک معماری بسوی گذشته نبود لیکن خلوص مشخصی را در فرم Form پیش آورد .

بعبارت دیگر بر این نکته تأکید میشود که چگونه سلیقه بدون مواجه شدن با مقاومت‌های اساسی ، چه در صنعت ، چه در ساختمان محلی ؛ وجه در شعب و بژه‌ای از معماری تکامل یافته است . این تکامل با وجود اینکه ذهن بگذشته علاقه دارد و بخصوص در مورد ساختمان‌های دولتی سبک‌های گذشته را در مقابل کار مرجع میداند صورت می‌گرفت . شك نیست که در زمان ما نیز علاقه‌ایکه نسبت

به فرم‌های قدیمی در معماریهای فرمی بچشم می‌خور حاکی از همین تمایل ذهنی است . (۳) .

علم جدید ساختمان که با مطالعه نیروی مقاوم مواد ساختمانی در قرن هفدهم و کشف و تهیه مواد ساختمان جدید در نیمه‌ی دوم قرن هیجدهم تا حال حاضر بوجود آمده اساس تئوری فونکسیونالیزم Functionalism را بوجود آورده و درحقیقت قویترین مباحثات مربوط بآن را فراهم می‌آورد . از نقطه نظر تاریخی فرضیه‌ای که مبتنی بر اطلاعات بالا باشد مهندسی را بر معماری مقدم می‌دارد . طرفداران این نظریه از تاریخ پل‌ها که از ساختن اولین پل آهنی بوسیله‌ی ویل کینسون Wilkinson در سالهای ۷۹ - ۱۷۷۷ در کول بروک دیل Coalbrookdale و پل‌های کار اسکاتسمن Scotsman و تلفورد Telford که در ۱۸۰۱ طرحی برای یک پل یک چشمه در لندن تهیه کرده بودند آغاز می‌شود استفاده می‌کنند . موارد دیگری که مورد استفاده آنان قرار میگیرد عبارت است از پل‌های باشکوه سویس بوسیله ملار Maillart که اولین جوینده امکانات فنی و درعین حال زیبای بتن فشرده بود (پل‌های رودخانه‌های شونداخ Schwandbach در ۱۹۳۳ ، رودخانه‌ی سالجیناتوبل Salginatobel در ۱۹۲۹ ، و رود آرو Arve در نزدیکی ژنو بسال ۱۹۳۶ هنوز جزو کارهای هنری بشمار می‌روند .) ؛ پل‌های معلقه که بزرگترینشان پل دروازه طلایی سانفرانسیسکو است در سال ۱۹۳۷ کامل شده است ؛ پیشرفت‌های دیگر مهندسی در کار باشیشه ، آهن ، و فولاد (مهمترین پیشرفت تکنیک جدید ساختن « قصر بلورین » در نمایشگاه سال ۱۸۵۱ لندن بوسیله پاکستون Paxton مهندس و معمار می‌باشد . این ساختمان رامی‌شد پیاده کرد و سه سال بعد آنرا بدون اشکال بار دیگر سوار نمود .) با کارهای منیه Menier در سال ۱۸۷۱ در نوازل سورمارن Noisiel-Sur-Marne که اولین ساختمان تمام آهن در اروپا است ، گالری عظیم ماشین آلات در نمایشگاه ۱۸۸۹ پاریس که حاصل کار مشترک دو تر Dutert معمار و کوتانسن Cottancin مهندس ساختمان بود ؛ اولین ساختمان‌های فولادی بوسیله پره Perret و فریسینه Freyssinet ، و بالاخره انواع ساختمانهای

دیگری که ذکر آن از حوصله این کتاب خارج است .

طرفداران این نظریه که پیشرفت معماری مدون حاصل دستیابی به تکنیک است ،
براهمیت تابعیت فرم از ماده ، حتی دروسایل فرعی مربوط بساختمان تأکید
نموده و به موارد زیر نیز اشاره می کنند :

اولین صندلی های ساخت تونت Thonet که در تعقیب کشف چگونگی
استفاده از چوب خم شده در سال ۱۸۳۰ ساخته شد ؛ صندلی کار بروئر
Breuer از لوله های فلزی بسال ۱۹۲۵ (میس وان دررو - Mies vander-
Rohe اولین کسی بود که در سال ۱۹۲۷ از خاصیت ارتجاعی فولاد خم شده
استفاده کرد .) ؛ و بالاخره صندلی های کار آلوار آلتو Alvar Aalto
در سال ۱۹۳۲ و همچنین استفاده از تخته های سه لائی .

این دوشاهراه - تجدید سلیقه و پیشرفت مهندسی - در جنبش دویچرورک بوند
Deutscher Werkbund (۱۹۰۷-۱۴) و در یک سلسله از کارهای
مهندسين معمار که پیش روان جنبش مدون قبل از جنگ اخیر بودند بهم
پیوست . باید دانست که اتو واگنر Otto Wagner اطریشی (۱۸۷۵-
۱۹۳۳) ، اگوست پره Auguste perret فرانسوی ، پتر بهرنر
Peter Behrens آلمانی (۱۸۶۸-) ، و آدولف لوس Adolph loos
اطریشی ، از میان آنها که اسمشان نیامد قابل توجه ترند . اینها استادان
لوکوربوزیه Le Corbusier و والتر گروپیوس Walter Gropius
و مستقیم یا غیر مستقیم همه ی معماران نسل مدون اول بودند . در يك درجه
بالتر باید از پیشرفت های هنری و تکنیکی امریکا در مدرسه طراحی شیکاگو
و کار عظیم آن در سالهای ۱۸۸۳ تا ۱۹۱۰ ذکر کرد . از این مدرسه
بیشتر سخن خواهیم گفت . فرانک لوید رایت که نوشته هایش در آلمان بطبع
رسیده بود در سال ۱۹۱۰ مستقیماً و یا بخاطر تبلیغی که برلاژ Berlage
برایش کرد معماری اروپارا تحت تأثیر خود قرارداد .

با پایان جنگ اول جهانی داستان معماری مدون که مجموعه کار پیشروان منفرد
بود مبدل بداستان يك جنبش گردید . در این مورد به لوکوربوزیه ،
والتر گروپیوس ، واندرو ، و ژ . ژ . پ . اود J.J.P. Oud مدیونیم که

اولین آنها يك فرانسوی متولد سوئیس است ، دومین و سومین آلمانی هستند و نفر آخری هلندی است . اريك مندلسون Eric Mendelson که نامی از او نیامد ، اما کم‌تر از آن نامبردگان نیست بیشتر بکار منفرد می‌پرداخت .

چهار قهرمان اصلی جنبش اروپا - گرچه بر راههای مختلف و مجزا گام می‌زدند و باهم متفاوت بودند - وحدت وجهت مشخصی بآن دادند .

لوکوربوزیه از ۱۹۲۳ که کتاب خود « بسوی يك معماری » را نوشت در رأس این جنبش قرار گرفت . این تئوریسین بزرگ دارای کمائی تعجب‌آور و مجادله انگیز بود و کاشفی شجاع برای امکانات فنی و شاعرانه‌ی معماری جدید بشمار می‌آید . از سوی دیگر والتر گروپوس که از ۱۹۱۹ تا سال ۱۹۲۸ مدیریت مدرسه‌ی باهاس Bauhaus (مهم‌ترین مرکز مطالعات معماری در اروپا) را بهعهده داشت جالب‌ترین شاگرد مسائل اجتماعی بود . او به عقایدی که در مورد بستگی صنعت و معماری در کار تهیه و استعمال منطقی مواد جدید و امور قبل از تهیه‌ی کارخانه‌ای بوسیله‌ی جنبش ورك بوند ظهور کرده بود عمقی عظیم‌تر و تعصیلی وسیع‌تر بخشید .

و آن در رو که در بین آنها کم‌تر از همه بمسائل اجتماعی توجه داشت یکی از هوشیارترین چهره‌های عصر ماست و با ساختن معدودی عمارت نشان داد که سبک نو تا چه اندازه بازیاب‌شناسی همگام است .

ژ. ژ. پ. اود نیز با ساختن خانه‌ی کارگران شهر رتردام سلیقه‌ای حساس و با انضباط را آشکار ساخت .

پس از جنگ اخیر در صحبت معمولی درباره‌ی معماری تعدادی « ایزم Ism » بکار گرفته میشود که از تئوریهای گرفته‌شده که نظرات بصری نقاشی را از ۱۹۱۵ متأثر ساخته اند . تعداد آنها بسیار زیاد است لیکن معدودی از آنها مربوط میشود و بارها شده که (و این کار در سایر هنرها رخ نمی‌دهد) يك اثر را گاه به يك « ایزم » و گاه به دیگری نسبت میدهیم . تئوریهای بصری منظور در معماری عبارتند از : کوبیسم Cubism ، نئوپلاستیسیم Neoplasticism ، اکسپرسیونیسم Expressionism ، پوریسم Purism ، کنتراکتیویسم

Constructivism و تا درجه‌ای فوتوریسم Futurism . اغلب این تئوریها فقط نزدیکی سطحی با معماری دارند لیکن بی‌ارزش نخواهد بود که شرحی از آنان ذکر شود .

کوبیسم در میان این مکاتب تنها شقی است که حائز اهمیت است . این مکتب براساس يك تئوری مربوط به «دید» وضع شده و اهمیتش برای هنرنو کمتر از اهمیت کشف مناظر و مرايا Perspective در آغاز قرن پانزدهم برای هنررسانس نیست . همانگونه که هنرمندان مختلفی در يك زمان مناظر و مرايا را کشف کردند ، کوبیسم نیز که گاه بغلط به پیکاسو Picasso نسبت داده میشود نتیجه‌ی تحقیقاتی است که در حدود ۱۹۱۰ بوسیله‌ی نقاشان و مجسمه سازان مختلف در پاریس صورت گرفت . برای مدت زمانی دراز (از تزئین دیوار بصری تا موزائیک قسطنطنیه) انسان در دو بعد فکرمی کرد یعنی طول و عرض را در يك سطح صاف درك می کرد . با کشف مناظر و مرايا « دید » سه بعدی شد و فضا از يك نقطه نظر تنها در ارتفاع نیز به همراه دو بعد دیگر شناخته شد . کوبیست ها ، تحت تأثیر هندسه جدید که عقاید اقلیدسی را منقلب ساخته بود ، با اقتباس يك تصور فیزیکی از فضا و رابطه اش با نقطه‌ای که دائماً در حرکت است نارضایتی خود را از بکاربردن روش مناظر و مرايا در کارهای هنری که چهار قرن بود ادامه داشت نشان دادند . برای آنها يك « دیدگاه » کافی نبود . آنها میخواستند شیئی مشخصی را از نقاط مختلف دیده و در يك زمان واحد نشان دهند تا عصیر فضائی آنرا آزاد سازند . بعلاوه نمیخواستند تنها ظاهر شیئی را ببینند بلکه مایل بودند بدرون آن روند و خود را در ساختمان درونی آن پرتوافکن سازند . بنابراین به سه بعد مناظر و مرايا بعد چهارمی افزودند که « زمان » نام دارد . نقاش که در اطراف شیئی حرکت میکند آنرا از بیش از يك دیدگاه دید و همه مشاهدات را در يك زمان عرضه داشت و نیز بدرون شیئی نفوذ کرد . برای حصول بچنین مقصودی نقاش کوبیست شیئی را با اجزاء اصلی متشکل آن تجزیه کرده و سپس آنرا عرضه می کند . از این کار خصوصیات مشخصی حاصل شد که می توان آنها را در

اشكال معماری مدرن مشاهده کرد :

صفحات پیش آمده و پس رفته ، سطوحی که یکدیگر را قطع کرده و یا بازوایای مختلفی در هم نفوذ میکنند ، صفحات معلقه در فضا که اگر از نقطه نظر مناظر و مرایا مورد توجه قرار گیرند هیچگونه ارتباطی با هم ندارند ، و بالاخره استفاده از شفافیت - يك دیوار ساده وقتی که تمام ابعاد فضایش مورد نظر قرار گیرد بآنچنان تأکید و تهیجی نیازمند میشد که کمک گرفتن از ملحقات تزئینی آشکارا خارج از دستور کار قرار می گرفت . پافشاری کوبیست ها در اکتشافات فضائی این اثر را داشت که معماران به حجم یعنی فضائیکه بوسیله صفحات محدود میگردد - فکر کنند و دیگر به توده و تشکل نیاندیشد.

گیدیون Giedion بحق نظر ها را بسوی اثرات این شکل جدید دینده بر معماری جلب میکنند و دو ساختمان اروپائی را که خود می توانند مبدأ دوره ای باشند مورد نظر قرار میدهد . این دو ساختمان یکی مدرسه ی باهاس در دسا Dassav است که گروپیوس آنرا ساخته است (۱۹۲۵) و دیگری ویلا ی ساوی Savoye در نزدیکی پاریس است (۱۹۲۸) و از آثار لوکوربوزیه می باشد. ساختمان باهاس طوری تهیه شده که درك پیچیدگی احجام آن بدون اینکه ابتدا از يك سو و سپس از جهت دیگر بآن نگاه نشود غیر ممکن است : مناظر و مرایا با این خصوصیت که همه اجزاء و عوامل را و امیدارد بیک دیدگاه متوجه بـ ————— باشند در اینجا ————— درهم شکسته شده است .

برای درك نقشه این ساختمان باید آنرا از يك نقطه و سپس از نقطه ی دیگری مورد بازدید قرار داد و نیز برای درك واقعیت فضائی ساختمان باید از بیرون بدور آن چرخید . همچنین با استفاده از دیوار بزرگی از شیشه در قسمت آزمایشگاه و خاصیت شفافیت آن فاصله ی بیرون و درون از بین رفته و وقتی این دو فضا بدینگونه بریکدیگر تحمیل شدند می توان آنها را بیک نمایش هم زمان گذاشت . گوشه های شیشه ای همان کار بصری شکستن ظاهر تداوم بیرونی ساختمان را بعهده دارند . در اینجا دیگر حس توده بودن و تشکل وجود ندارد . از پشت دیوار بزرگ شیشه ای می توانیم ستونهای را که شالوده ی

درونی ساختمان است ببینیم .

صفحاتی که بنظر میرسند در فضا معلقند شالوده‌های حقیقی بنامیباشند. همچنین می‌توان موقیعتی نظیر توفیق فوق‌الذکر را در ساختمان نمایشگاه کلنی بوسیله والتر گروپیوس یافت (۱۹۹۴) در این نمایشگاه گروپیوس پلکان مارپیچی ساخت که بیک شبه استوانه‌ای شیشه‌ای چسبیده بود . مارپیچ بالارونده پلکان (همان عاملی که مندلسون آزادانه از آن استفاده کرده است) حرکتی را مجسم میساخت که از فضا گرفته شده و در فضا معلق بود . ویلای ساوی نیز همینگونه تعمقات را بیدار میسازد و لوکوربوزیه را با آثار متعددی که پیرامون معماری دارد می‌توان يك کوبیسم دانست (۵) . این شفافیت و نفوذ فضاهای بیرون و درون را بریکدیگر همه‌گونه می‌توان مشاهده کرد .

درویلای ساوی این نفوذ فضاها بر یکدیگر تنها بوسیله‌ی استفاده از شفافیت بدست نمی‌آید بلکه اساساً اینکار بوسیله‌ی آوردن فضای بیرون در هر دو طبقه‌ی ساختمان بداخل حجم عمارت و نیز بوسیله‌ی استفاده از دیوارهای شیشه‌ای که بدلخواه می‌توان آنرا حرکت داد برای از بین بردن دو فضای داخلی و خارجی صورت می‌گیرد . این همان « پلان باز » اصل اساسی کارهای لوکوربوزیه است . سپس تناسب خطوط انتهای اشکال را در حین گردش بدور ساختمان درمی‌یابیم. حقیقت کوبیسم در اینجا آنست که ساختمان از همه جهات یکی است . همچنانکه در اطراف و در داخل عمارت حرکت می‌کنیم درمی‌یابیم که ظاهر حجم از بین رفته است و او اصولاً نمای خارجی و بدنه‌های اطراف را مورد نظر قرار نداده است .

لوکوربوزیه ساختمان را منفرداً بروی ستون‌ها قرار میدهد و زمین زیر بنا را آزاد میگذارد ، زیرا این کار به بیننده درکی از کل حجم ساختمان از هر دیدگاهی که در آن ایستاده باشد داده و باعث میشود که بیننده بایک حس دقیق از زیر ساختمان وارد آن شود .

نغوپلاستیسیسم مثل همه‌ی « ایسم » های دیگری (بجز اکسپرسیونیسم) که ذکرشان خواهد رفت مشتق‌ای از کوبیسم بوده و برای منطقی جلوه دادن آن

بوجود آمده است . عمده‌ترین مفسرین مکتب موندریان **Monderian** نقاش است . او باین نتیجه رسید که تمام کمپوزیسیون **Composition** از ارتباط بین مستطیل‌ها و بدنه‌ها و از شکل پذیریشان بر روی صفحه‌ی نقاشی و نیز از هارمونی، **Harmony** رنگی است که بین سه رنگ اساسی قرمز ، آبی و زرد وجود دارد و ارتباطشان با رنگ سفید بدست می‌آید . و اثر دلخواه بوسیله‌ی الحاق صفحات رنگ در یک طرح هندسی ساخته خواهد شد .

تئووان دوزبورک **Theo Von Doesburg** شخصیت مهم معماری هلند با مقالاتی که در روزنامه‌ی استایل **Style** نوشت علاقمندی خود را ب مکتب نئوپلاستیسیم نشان داد و در سال ۱۹۲۳ طرحی بخاطر نشان دادن اشکال اساسی معماری که عبارتند از خط ، سطح ، فضا و زمان تهیه کرد .

در سال ۱۹۲۳ با همکاری وان اشترن **Van Esteren** که آن زمان دانشجوی نقشه ریزی شهر در آمستردام بود طرح خانه‌ای راریخت که در آن توده کلی عمارت بوسیله‌ی صفحات قاطعی شکسته میشد . معماری که بنظر من بیش از همه حق دارد نئوپلاستیک خوانده شود میس‌وان در رو می‌باشد که نقشه‌های او اغلب تشابه خارق‌العاده‌ای با تصاویر موندریان دارد . لیکن معمار رسمی این نهضت ژ. ژ. پ. اود است . نئوپلاستیسیم در سال ۱۹۲۲ بوسیله تئووان دوزبورک که اثر قابل ملاحظه‌ای بروی دروس مدرسه‌ی باهاس داشت به این مدرسه آورده شد و مدرسه معماری هاروارد که اکنون گروپیوس و بروئر در آن بتدریسی اشتغال دارند نیز هنوز تحت تأثیر آن می‌باشد .

اکسپرسیونیسم که یک پدیده بعد از جنگ می‌باشد در نقاشی عکس‌العمل علیه امپرسیونیسم **Impressionism** بشمار می‌رود و در معماری نیز میتوان آنرا عکس‌العملی بر علیه عقاید مختلفی دانست که جاری و عادی بوده است . اکسپرسیونیست‌ها قانون کلی فونکسیونالیسم را نادیده گرفته و کوشیدند که محتوی یک ساختمان را از راه تمثیل **Symbolic** بوسیله‌ی یک پلاستیسیم پرتظاهر و مستبدانه و همچنین در یک فضای ادبی ، رمانتیک و صوفی‌منشانه بیان نمایند . طرح یک کارخانه تهیه‌کننده عینک را با دو قسمت باز که شبیه دو چشم غول‌آسا بودند تهیه می‌کردند .

از میان این معماران می‌توان از هانس پوال زیش Hans Poelzig و اتو بارتنینگ Ott Bartning نام برد. مشهورترین آنها مندلسون Mendelsohn می‌باشد که بین جنگ‌های ۱۹۲۴ کار مهمی عرضه داشته‌است. طراحی‌های معمارانه او و برجی که برای انیشتین Einstein ساخته‌است اکنون جزو نمونه‌های مهم مکتب اکسپرسیونیسم بشمار می‌روند. این نهضت کم‌وبیش تمام معماران آلمانی را تحت تأثیر قرار داد و حتی گروپوس نیز از آن دور نماند.

پوریسم بوسیله‌ی لوکوربوزیه و اوزن فان Ozenfant نقاش بوجود آمد و بوسیله‌ی مجله‌ی آنها بنام «روح جدید» Esprit Nouveau (۱۹۱۹-۲۵) و کتاب اوزن فان بنام «هنر، جنبه‌ی عمومی یافت». از میان همه مکاتب این مکتب به کوبیسم نزدیک‌تر است. این مکتب به زیبایی‌شناسی‌های ابتدائی طبیعی و هندسی مثل تخم مرغ، منحنی و مستطیل توجه دارد. معرف اصلی این مکتب در معماری لوکوربوزیه است و در طرح‌های او اشیاء کم‌اهمیت برای تزئین ساختمان بکار برده شده‌است. لوکوربوزیه گفته‌است که اشیاء دارای عکس‌العمل شاعرانه می‌باشند.

Les object á réaction poétique

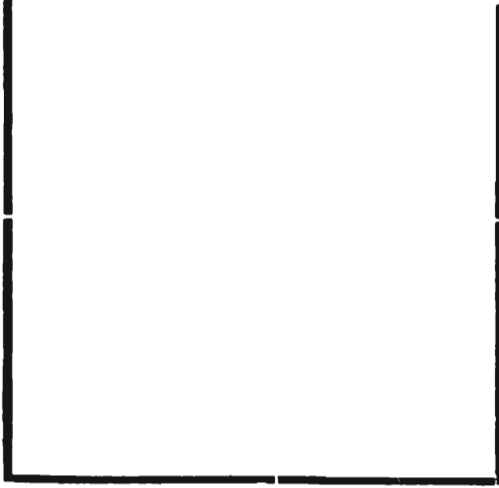
کنستراکتیویسم در زمانهای مختلف بمعانی مختلفی بکار رفته و در حدود سال ۱۹۱۳ بوسیله‌ی کازیمیر مالویچ Kasimir Malevitch نقاش روس ابداع گردیده‌است. او تمام اشیاء طبیعی را بکلی حذف کرده و تصاویر خود را به چند علامت که بشدت مبین و سمبولیک بودند مبدل نموده‌است. در تجربیات پلاستیکی که خود آنرا آرشیکتونن Arhitectonen نامیده سعی کرده‌است که روابط بین بدنه‌های مختلف و تداخل آنها را در یکدیگر دریابد. در روسیه لقب کنستراکتیویست به تمام جنبش‌هایی اطلاق شد (از ملنیکوف Melnikov تا تاتلین Tatlin) که در آن هنگام (که بعد بتفصیل در باره‌اش سخن خواهیم گفت) نشاندادن معنای ساختمان از راه تمثیل را با توجه به فانتزیهای مهندسی رمانتیک درهم آمیخته بودند. زمانی دراز گذشت تا ایده‌ی کنستراکتیویسم بوسیله‌ی گابوی Gabo نقاش در

انگلستان ظاهر شد . بهر حال در مورد معماری هیچ گونه معیار مشخصی باین خاطر عرضه نشده است .

فوتوریسم پس از انتشار بیانیه‌ی معماری آنتونیو سنت‌الیا 'Antonio sant' Elia ایتالیائی در سال ۱۹۱۴ معمول شد . این بیانیه تکانی به معماران ایتالیائی داده و ضربه‌ای روحی برای آنان محسوب شد . ایده‌ی اساسی این جنبش عرضه‌ی حرکت بود . این نظریه در مجسمه‌های بوچیونی Boccioni که حرکت سرزده از ماده‌ی شیئی را بخاطر خلق فرم از هسته‌های مرکزی آن نشان می‌داد شکوهی هنرمندانه یافت . فوتوریسم در معماری علاوه بر خدمت مفید پیش آوردن ادعا های فونکسیونالیسم ، شامل قابلیت انعطاف ، قابلیت حرکت و تغییرات مداوم نیز شد . لیکن بجز فانتزی‌های سنت‌الیا که هرگز حتی تئوری مربوط بآن بروی کاغذ نیامد ، این جنبش صرفاً متوجه اشیاء بیرونی بوده و تم‌های آن ، تم‌های متحرک و خارجی است . بطور مثال میتوان از خیابان‌هایی نام برد که اتومبیل‌ها در طبقات مختلف آن حرکت می‌کند و قطارها از زیر زمین می‌گذرند .

صفاتى که امروزه متداولاً بکار برده شده و بمعماری مدرن اطلاق میشود عبارتند از: فونکسیونال ، راسیونال Rational ، و بخصوص در آمریکا انترناسیونال International . دو مکتب فونکسیونالیسم و راسیونالیسم مبین این اصلند که شکل معماری هرگز نباید از آن مقاصد فنی و عملی که ساختمان بخاطر آنها بنا می‌گردد جدا باشد و همچنین اصرار دارند که کشیدن نقشه يك شهر یا يك ساختمان باید با احتیاجات واقعی انسان و سایر احتیاجاتی چون عبور و مرور وفق دهد . از يك نظر فونکسیونالیسم اساس همه‌ی معماری مدرن است ، لیکن همچنانکه مشاهده خواهیم کرد نقائص و يك طرفه بودن این مکتب باعث شده عده‌ای از معماران که درباره‌ی «ماشین برای زندگی» صحبت می‌کردند انتزاع‌گرا ترین معماران شدند . در مورد اصطلاح انترناسیونال باید دانست که معماری مدرن نسل اول در حقیقت از لحاظ تجدید سلیقه ، اکتشافات فنی ، ورشد توجه بمسائل اجتماعی و تاحد زیادی مواد ساختمانی بین‌المللی، منطقی، بوده است. لیکن هم‌چنانکه اکنون مورد قبول قرار گرفته معمار خوب باید تواناً بین‌المللی

منطقی ، هجلی و منفرد باشد. آنها که علاقمند به تفاوت گذاری سبك های کشورها هستند در مورد معماری مدرن حوزه وسیعی از خصوصیات ویژه را که بسیار وسیع تر از حوزه فعالیت نئو کلاسیک ها با آنها هم نبش قبرها و اشارات بگذشته است درخواهند یافت .

فصل دوم

انقلاب علیه معماری مدرن در اروپا

در طول سالهای ۳۳ - ۱۹۲۳ دفتر لوکوربوزیه و مدرسه‌ی باهاس متعلق به والتر گروپیوس در اروپا مراکزی بشمار می‌آمدند که معماری مدرن از آن‌ها الهام می‌گرفت. این ده سال را می‌توان بخاطر افکار درخشان شخصیت‌ها و کارهای بزرگی که در آن بوجود آمد دوره‌ی قابل ملاحظه‌ای دانست. در پایان این دوره‌ی ده ساله جنبش‌های معماری از شدت وحدت خود افتاد و در ابتدا نفوذش را در آلمان از دست داد سپس نوبت به روسیه، بعد فرانسه و در آغاز سال ۱۹۳۸ به ایتالیا رسید و بروز جنگ جهانی بر تمام فعالیت‌های ساختمانی قاره‌ی اروپا نقطه‌ی پایان نهاد. در این کاهش مداوم جنبش مدرن معماری کشورهایی نیز مورد استثنا قرار می‌گیرند که در فصل بعد

از آن‌ها یاد خواهد شد. در اینجا لازم است که عوامل سیاسی، فکری، حسی و روانی را که در این بحران نقشی برعهده داشتند مورد تجزیه و تحلیل قرار دهیم و اینکار در صورتی ساده و روشن خواهد بود که بتوان مطالعه‌ای دقیق از توسعه‌ی معماری تنها در يك کشور بعمل بیاید و در اینجا بهتر است که کشور مورد مطالعه‌ی ما روسیه باشد.

بچند دلیل بلافاصله پس از انقلاب روسیه امکانات عظیمی برای نوسازی و تجدید ساختمانهای این کشور بوجود آمد. پس از تهیه‌ی برنامه‌ی عمرانی پنجساله در ۱۹۲۸ برنامه‌ی وسیعی برای امور ساختمانی با ابعاد وسیع بوجود آمد (۵). قبل از همه چیز در این کشور کمبود سنت معماری احساس میشد که در کشورهای دیگر وجود داشت. در آن هنگام چندین معمار در روسیه زندگی میکردند و در نتیجه امکان تربیت نسل جدید بود (۶). بدین ترتیب رژیم انقلاب با خصوصیت ویژه‌ی اجتماعی خود کاملاً مستعد توسعه و عمومی ساختن نوعی معماری بود که در آن می‌توان بجهات فنی و اجتماعی ساختمان توجه بیشتری کرد. در واقع تمام دلایل برای اینکه روسیه طلایه‌دار جنبشی شود موجود بود لیکن این کشور به مطلق‌ترین سبك کلاسیک و نو کلاسیکی که در تمام اروپا یافت میشد روی آورد، چرا؟

در سالهای اول انقلاب در مورد ساختمانهای عمومی فعالیت کمتری شد، اما پس از پایان جنگهای داخلی روشنفکران جامعه که توانسته بودند خود را از گرسنگی و ناپاکی برهانند بشدت به بحث در اطراف این مسئله پرداختند که هنر بلشویک‌ها باید دارای چه مشخصاتی باشد؛ و به جستجوی سبك نمونه‌ای که معرف ظهور عصر جدید کارگری باشد پرداختند.

در ۱۹۲۵ دو سبك شکل کاملی بخود گرفتند که عبارت بودند از: کنستراکتیویسم و فرمالیسم سمبلیک، هدف مکتب کنستراکتیویسم ایجاد يك تحرك انقلابی در معماری بود. اینکار می‌بایست با تهیه‌ی ساختمانهای شبیه ماشین‌آلات (که همان تصورات بیهوده‌ی مهندسی رومانتیک می‌باشد) صورت پذیرد. در آن هنگام باین فکر علاقه‌ی زیادی نشان داده می‌شد. سمبلیسم نیز که وسیله‌ی گولوسوف Golosov و لادفسکی Ladovsky بوجود آمده بود «عینیت» و اهمیت «مطلق جهانی»، فرمهای معماری را جستجو میکرد و چنین انتظاری می‌بایست بر پایه‌ی عکس‌العمل‌های بیننده‌ی

اثر پایه گذاری شود . بكمك تجارب مدید آزمایشگاهی در مورد اندازه ،
تعدیل ، روابط ریتمیک ، توده ، بیان متکی بر تحرك یا سکون حجم و غیره
فرهنگ این مکتب سمبلیسم ساخته شد . هدف از آزمایشات این بود که وقتی
فکر بوجود آوردن يك ساختمان قطعی شود برای تهیه آن کافی است فقط
نگاهی به سورت تهیه شده از فرمهای معماری کرده و مناسب ترین آن ها را
انتخاب نمود . مکتب تمثیلی از ایده ی حقیقت و تمامیت بود و يك کره ایده ی
آرامش و تعادل بشمار می رود و تقدم و تأخر اشکال معماری می بایست مبین
ایده ی دینامیسم باشد . يك چنین قانون مطلق زیبا شناسی حتی اگر از لحاظ
تئوری متکی با (عکس العمل) حرکتی و عینی بیننده باشد برای شخص نا آشنا
بآن غیر قابل درك باقی میماند . در سال ۱۹۲۸ لادفسکی جستجوی یافتن
سبك بیانی را رها کرده و از آن ببعد کوشید که معیار درك ارزشهای روانی،
حیاتی و فنی را کشف نموده و بكمك آن سبك بلشویکی را بسازد . این
کوشش بطور کلی در شکل تجریدی باقی ماند و بصورت کوششی برای روبرو
شدن با مسائل بشری در نیامد .

مشهور ترین فانتزی های این دوره طرح تاتلین Tatlin برای ساختن
خانه ی بین المللی کمونیست ها در مسکو بود . در داخل مارپیچ عظیمی
سه شکل هندسی بلورین با حرکتی دوار وجود دارد . کنگره ی بین المللی سالی
یکبار در اتاقهای مختلف این ساختمان برپا می شود و کمیته های گوناگون
بطور هفتگی یا روزانه در آن جلسه دارند . این مارپیچ تمثیلی از آزادی
انسانیت است و يك طرف آن بر زمین واقع است و باسوی دیگر از زمین
می گریزد و بدین ترتیب بی علاقگی و رو گردانی از فرومایه گی زمینی را
نشان می دهد .

بروی تمبرپستی که تصویر این بنا بر آن چاپ شده و در سراسر اتحاد جماهیر -
شوروی مورد استفاده قرار گرفت این کلمات خوانده می شد : «مهندسين
فرم های جدید را خلق میکنند». در حقیقت این مطلبی وابسته به مهندسی
رمانتیک و متافیزیکی جویای توفیق تکنیک بود .

قبل از ۱۹۳۳ که تمام معماران روسیه در تشکیلاتی بنام «اتحادیه ی معماران
اتحاد جماهیر شوروی» گرد آمدند (۷) در روسیه چند سازمان آزاد بنام
ا.س.ن.و.و.ا (آسنووا ASNOVA)، س.ا.س.س (س.ا.س.س S.A.S.S)

و.و.پ.ر.ا. (وپرا WOPRA) وجود داشت . این نامه‌ها از حروف اول کلمات اسم سازمانهای فوق ساخته شده اند . برنامه‌هایی که این سازمانها در روسیه عرضه کردند توسعه‌ی معماری را در آن کشور نشان داد .

آسنووا که در سال ۱۹۲۳ تأسیس شد این فکر را پیش کشید که لازم است فرمهای جدید معماری بر پایه‌ی جدید دانش های علمی و فنی قرار گیرد و نیز باید معماری را به هم آهنگی با احتیاجات اقتصادی و اجتماعی زمان واداشت. آسنووا با این مقدمه اعلام کرد که فرمهای معماری نباید بدون مقاومت در اختیار مسائل فنی و اجتماعی گذارده شود بلکه این فرمها باید بکمک تمام اثرات ممکن پلاستیک که بتصور آید « اثری قوی بروی ایده‌ولوژی توده‌ها، داشته باشد. فی‌الواقع معماری شوروی باید ترکیب منطقی عوامل اقتصادی فنی، پلاستیکی و ایده‌ولوژی باشد. این عقیده وسیله‌ی مخالفین آسنووا از این نظر که عامل پلاستیکی در کنار عوامل فنی، اقتصادی و ایده‌ولوژیکی قرار گرفته بود بیاد انتقاد گرفته شد. مخالفین اعلام کردند که این عامل در فلسفه‌ی مارکس Marx که کاملاً معیار مبهم « انیویورسالیسم » و « اومانیتريالیسم » تجریدی و « ارزشهای جاودان » را معرفی کرده و آنها را مدینه‌ی فاضله‌ی فلسفی بورژوازی معرفی نموده وجود ندارد. در هر حال این معماران چه وابسته به کنستراکتیویسم و چه مربوط به مکتب سمبلیسم بودند ساختمان‌هایی از قبیل کلوب کارگران و ترموا در مسکو بوجود آوردند که گرچه بیش از اندازه پیچیده بود نمی‌توان آن‌ها را حقیر شمرد. بهترین معمار این مکتب ملنیکف Melnikov بود.

ساس (= قسمت معماران ساختمانهای سوسیالیستی) در سال ۱۹۲۸ در نتیجه‌ی انشعاب از آسنووا بوجود آمد. برای دو سال مجله‌ای بنام ساس SA (= معماری معاصر) از طرف آن منتشر می‌شد که فونکسیونالیسم محض را در مورد شکل فنی ساختمان و صور مورد استفاده در ساختمان جستجویی کرد. ساس با این نظر موافق بود که ارزش ایده‌ولوژیکی معماری کارگری را نمی‌توان در فرمهای خارجی ساختمان که بروی حواس اثر می‌گذارد و یا در تحریک علاقه‌ی روانی مردم یافت. تنها وظیفه‌ی حقیقی این ارزش‌ها برآوردن هدفهای علمی بوده و منحصرأ باید متوجه حل فضائی مسائل واقعی

باشد که در تحقیق محلی سوسیالیسم بوجود می‌آیند. «تمام کوشش‌هایی که برای متأثر ساختن حواس بیننده وسیله‌ی ترکیب فرمها صورت می‌گیرد بسوی روانشناسی تولیدی طبقه‌ی کارگر که در حال ساختن زندگی خود می‌باشد متمایل نیست بلکه متوجه طرز فکر طبقه‌ی دشمن و روانشناسی طبقه‌ی مصرف کننده بوده و براساس قوانین مذهبی و ایده‌ئولوژیکی پایه‌گذاری شده‌است». این عقیده که بصورت تئوری بیان شد اگرچه طلسمی از تکنیک ساخت لیکن معماران گروه ساس ساختمان‌هایی بوجود آوردند که باوجود برنامه‌ای بودن قابل ملاحظه‌اند. از میان این ساختمان‌ها می‌توان منازل کارمندان کمپرسی مردم در مسکورانام برد که وسیله‌ی (گینسبرگ) Ginsburg ساخته شده و نیز می‌توان از مؤسسه‌ی الکترو تکنیکال در مسکو اثر کوزنیت سوف Kosnyetsov و اداره‌ی مرکزی شهرداری سوردلوفسک Suerdlovsk در منطقه‌ی اورال و چند بنای صنعتی در خارکف را یاد کرد.

وپرا (= انجمن معماران کارگری روسیه) که در سال ۱۹۲۹ بوجود آمد مخالف عقاید عرضه شده وسیله‌ی آسنووا و ساس بود و ادعا کرد که منحصرأ از اجتماع عوامل کارگری معتبر بدست آمده و دارنده‌ی، انحصاری ایده‌ئولوژی مارکسیست ارتودوکس است. وپرا تنها گروهی است که از اثرات عکس‌العمل کلاسیک‌نهایی در معماری روسیه تاحدی مصون مانده‌است زیرا خود در خلق طغیان سخت این عکس‌العمل سهیم بوده‌است. وپرا به عقاید آسنووا تاخته و بیان می‌داشت که دارای فرصت‌طلبی خرده بورژوازی و حشو قبیح ایده‌آلیستی است و فرمالیسم، منطق فضائی، اقتصا‌د روانی و قوانین عینی درك بصری آن از عقاید طبقه‌ی دشمن، زیباشناسی کانت Kant تئوریهای هیندربرانت Hinderbrandt، فیلدر Fielder و ولفلین Wölflin متأثر شده و ربطی به مارکسیسم ندارد. به عقیده‌ی آنها مارکسیسم منکر قوانین ابدی و روشهای عینی است و طلسم «زیبائی مطلق و ابدی» فقط برای پنهان کردن بی‌مایگی بورژوازی بوجود آمده است. وپرا از سوی دیگر گروه ساس را ضدانقلابی میداند لیکن آنرا از آسنووا بطبقه‌ی کارگر نزدیکتر می‌خواند. مخالفت ساس با این نظر که معماری وسیله‌ی برانگیختن شور توده‌ها می‌باشد از دو طرف مورد حمله قرار گرفت. اول باین دلیل که با این ترتیب طبقه‌ی کارگر یکی از حربه‌های قومی خود را - تأثیر حسی هنر - از دست می‌دهد و

دوم باین خاطر که عقاید گروه ساس با عقاید کمیته مرکزی اجرائی حزب کمونیست متناقض است. این کمیته برانگیخن توده‌ها را برای صنعتی ساختن جامعه بکمک هنر لازم دانسته بود. .

و پرا اعتقاد داشت که طرفداران مکتب فونکسیونالیسم که عمل را جانشین محتوی ساخته بودند تاجائی که روشهای مکانیکی را با دیالکتیک **Dialectic** مخلوط می‌سازند ضد مارکسیسم می‌باشند. این عده اظهار می‌داشتند که بر حسب اصول مارکسیسم فرم اثر نباید وسیله‌ی عمل تعیین شود بلکه فرم وسیله‌ای برای بیان بیرونی يك محتوی می‌باشد. عبارت دیگر محتوی اثر فرم آن را مشخص می‌سازد و باید متوجه بود تا محتوی را با عمل اشتباه نکرد زیرا محتوی می‌تواند اعمال گوناگونی را عرضه کند و باید اهمیت محتوی را بعنوان چیزی عینی که دارای تکوین و تحرك تاریخی مخصوص بخود می‌باشد، تشخیص بدهیم. قبل از هر چیز گروه و پرا يك سلسله بنای کسل کننده با سلیقه‌ای قابل تردید بوجود آوردند و حاصل کارشان نشان داد که تمایلی برسیدن کیفیت تاریخی دارند. نمونه‌ای از این تمایل را می‌توان در ساختمان کومون **Commune** در اریون **Erivan** در آمریکا و سلیقه‌ی الویان **Alavian** مشاهده کرد و پس از آن نوبت به قصر ترسناک جماهیر **Palace of the Soviets** می‌رسد.

عکس العمل کلاسیک در حدود ۱۹۳۵ آغاز شد و در حدود ۱۹۳۵ برهمه‌ی جنبش‌ها پیروزی یافت. برای مدت کوتاهی دولت روسیه هنوز مردد بود: هیأت داوران همه‌ی طرحهای مربوط به مسابقه‌ی ساختن قصر جماهیر را از فونکسیونالیسم لوکوربوزیه گرفته تا سبک باروک **Baroque** از براسینی **Brasini** مورد تحسین قرار داد! آنگاه کلاسیسیسم و حق دخالت در ساختن هر گونه بنای بزرگ را در برنامه‌ی عمرانی پنجساله‌ی دوم از معماری مدرن صلب کرد: ادامه‌ی این وضعیت را می‌توان از ازدیاد تدریجی استفاده از دکوراسیون سبک باروک **Baroque** که در ایستگاه‌های خط آهن متروپولیتن مسکو بکار رفته است مشاهده کرد. سایر نتایج این توسعه نظم کلاسیکی است که از کتابهای باستانشناسی دقیقاً تقلید شده و در ساختمان آسایشگاه روانی کارگران صنایع سنگین در ساچی **Sochi** در کاکاسوس **Caucasus** بکار رفت. این خصوصیت را در ساختمان سینمای وروشیلف گراد **Voroshilovgrad** و در طبقات

عظیمی که پنجره‌های قصر حکومت جمهوری را در کیف تارک می‌سازد و همچنین در ساختمان تأثر ارتش سرخ (۸) در مسکو می‌توان مشاهده کرد. شکل کثیف و متوسط معماری اداری که حد واسط بین معماری مدرن و کلاسیک می‌باشد وسیله‌ی گروه وپرا بوجود آمده و برای تجارب کارشناسان و بکاربردن آن در ساختمان‌های کم اهمیت نگاهداری شد. بهترین نمونه‌ی این شکل‌گرفته‌ی روسیه در نمایشگاه ۱۹۳۷ پاریس و نمایشگاه ۱۹۳۹ نیویورک وسیله‌ی ژوفان Jofan می‌باشد. پیشرفت‌های اخیر معماری شوروی امید توسعه‌ی آینده را پیش نمی‌آورد: نمایشگاه کشاورزی ۱۹۳۸ و ۱۹۳۹ شامل یک سلسله بنا که تکرار خام محلی‌ترین فرم‌های سبک‌های گوناگون مناطق مختلف می‌باشد بود، آنچه گفته شد تمایل دولت شوروی را به تجدید حیات ملی جماهیر مختلف نشان می‌دهد اما در معماری اینگونه تشویق معمولاً بی‌ازگشت احساساتی به سبک‌های بومی ختم می‌شود. و آیا دلیل اینهمه چیست؟ دلائل اساسی که مدافعین معماری کنونی عرضه می‌دارند بقرار زیر است:

(الف) معماری مدرن هیچگونه ریشه‌ی تاریخی در روسیه ندارد.

این موضوع کهنه‌ایست که سنت گرایان تمام کشورها بآن اشاره می‌نمایند. در روسیه مفهوم آن کمتر است در حالیکه ایتالیا ترکیبی از معماری امپراطوری رم و رنسانس را داراست و انگلستان صاحب ملغمه‌ای از سبک‌های گوتیک Gothic و جرجیان Georgian می‌باشد. روسیه از هر کجا چیزی را بارت برده است. از قسطنطنیه تا برج‌های کرملین، از قصرهای سبک باروک تا خیابان‌هایی به «سبک امپراطوری»، از سبک گوتیک و نیز تاهر گونه تجدید حیات سبک‌های مختلف، از ساختمان‌های صنعتی تا دکوراسیون هنرنو Art Nouveau - روس‌ها تصمیم گرفته‌اند که بدون کوچکترین جرح و تعدیلی ریشه‌های تاریخی معماری خود را در نو کلاسیک گارنکی Guarenghi، روسی Rossi و چارلز کامرون Charles Cameron (۹) بیابند.

(ب) معماری مدرن خیلی تشریفاتی است.

دکوش‌هایی برای حل مسائل جدید وسیله‌ی رها کردن فرم از سنت و بیان.

تمثیلی ایده‌ی انقلابی بعمل آمده است. ساختمان داخلی يك عمارت برطبق اشكال پیش‌بینی شده‌ای بوجود می‌آید. این تمایلات فقط گرایش بسوی فرم وزیباتر خلق شده برروی تخته‌ی رسم است و از حل ارگانیک مسائل مبتلا به معماری جوان شوروی بدور بوده است. در روسیه نیز مثل اروپای غربی معماری از پایه‌های خود در اجتماع بدور افتاده و طرح ساختمان بطور يك جانبه می‌بایست خود خلاق باشد. مطالب بالا اشاره‌ای بود به «پلان‌خلاق» Le Plan Crèateur لوکوربوزیه. «ما باید از عصر حاضر از واقعیت خودمان و از سوسیالیسم الهام بگیریم. همه توجه ما باید معطوف بزندگی جدیدی باشد که سرگرم ساختن آنیم و معماران ما باید فرم‌های جدیدی را بیابند که شایسته‌ی این محتوی جالب باشد.» همه‌ی مطالب بالا -- جستجوی معماری ارگانیک و رد فرمالیسم مدرن -- تحسین‌آمیز است. طبیعی است که می‌بایست در مقابل معمارانی که از کارگاه‌های خود در اروپای غربی برای روسیه عقاید و افکار جدید صادر می‌کردند عکس‌العملی بوجود آید زیرا این عقاید برای شرائط کشور شوروی که سرزمین تجربیدی‌ترین تجربه‌های معماری است کاملاً بیگانه بود. لیکن نتیجه‌ایکه از الهام گرفتن از «عصر حاضر و واقعیت سوسیالیسی» بدست آمد چه بود؟ نوکلاسیسیسم و یا قصر جماهیر؟

(پ) معماری مدرن مارکسیستی نیست.

بدین ترتیب همه‌چیز در فلسفه‌ی مارکس یافت می‌شود. بحث شده است که این فلسفه دری گشاده با دراکات منطقی دارد و معماری مدرن محصول معمارانی است که ساختمان را وسیله‌ی ارضاء عقیده‌شان راجع به پلان واحد می‌دانند. چنین درکی از معماری حاصل احتیاج کاپیتالیزم اعضای غربی به منطقی ساختن همه چیز است. از سوی دیگر لنین گفته است: «فرهنگ کارگری چیزی نیست که از هم اکنون آغاز شده باشد و مولود مردمی که خود را متخصص فرهنگ کارگری میدانند نیست. این حرف‌ها کاملاً بیهوده است. فرهنگ کارگری باید نتیجه‌ی توسعه‌ی منطقی دانش‌هایی باشد که بشر در تحت یوغ جامعه‌ی سرمایه‌داری فراهم ساخته است.» بدین ترتیب روسیه که در تحت یوغ جامعه‌ی سرمایه‌داری قبلی خود دارای معماری سبک نوکلاسیک بود در توسعه‌ی

نو کلاسیک به نو کلاسیک رسید. بدین ترتیب نو کلاسیک اساس فرهنگ کارگری در معماری شد Q.E.D (۹) .

(ت) معماری مدرن فردگرا و در نتیجه ضد انقلابی است.

روسها می گویند که ما باید دارای هنر جمع گرا باشیم و روشنفکران ما باید دسته جمعی اندیشیده و خلق کنند . اما اجمالاً معنای کار دسته جمعی چیست ؟ آیا این کلمه بدان معناست که معمار باید دارای آگاهی اجتماعی باشد و یا منظور اینست که همه ی معماران باید با یکدیگر خلق کرده و فکر نمایند و افکار فردی بخاطر حد متوسط فکری که در میان افکار اکثریت وجود دارد از بین برود ؟

اغلب روسها باین ترتیب کار میکردند که معماری طرحی را می ساخت ، دیگری چیزی بر آن اضافه می کرد ، سومی قسمتی از آن را حذف می نمود و معمار دیگر قسمت های دیگر آن را دست کاری کرده و وقتی طرح از سفر خود بر روی میزهای طراحی باز می گشت و بدست معمار اول می رسید غیر قابل تشخیص بود . در نتیجه کارها بنحو دیگری انجام می شد زیرا نو کلاسیک نیز نمی تواند معدل فکر اجتماع باشد و برنامه ای تهیه شده است که فقط لازم است کسی آن را بکار برد. (۱۰)

(ث) معماری مدرن بقدر کافی مبین نیست.

بحث شده است که اگر تنها احتیاجات حیاتی و فنی می بایست مورد توجه قرار می گرفت ممکن بود در اولین دوره ی انقلابی که احتیاج فوری و سختی بساختمان وجود داشت مردم کیفیات پلاستیک و هنری معماری را فراموش کنند. اما با توسعه ی برنامه های پنج ساله و قایع صورت دیگری بخود گرفت . اینگونه انتقادات که معماری مدرن بقدر کافی مبین نیست بیشتر متوجه فقر تخیل و ابداع آن دسته از پیروان مکتب فونکسیونالیسم بود که خود را تنها به تکرار چند کار مدرن محدود ساخته و سادگی را با عدم الهام در خلق اثر هنری اشتباه می کردند . لیکن آیا واقعاً هنوز هم در نو کلاسیک الهامی یافت می شود ؟

در پشت این انتقاد محرکی، روانی وجود دارد که از عقده ی حقارت روسها در مقابل غرب سرچشمه می گیرد . حقارتی که در حدود ۱۹۳۵ بوجود آمده بود :

روسها می گفتند سوسیالیست‌ها باید نشان دهند که می‌توانند مثل سرمایه داران قصور تاریخی بسازند.

(ج) معماران مدرن با « روشهای واقع گرائی سوسیالیستی » مخالف است .

زیرا مردم از آن خوششان نمی‌آید و ربطی به سلیقه‌ی اکثریت آن‌ها ندارد . در این موضوع بحث میشود که راه حل‌های یافت شده نباید به مردم تحمیل گردد . بلکه باید در نتیجه‌ی بیداری احساسات آن‌ها و بی‌اعتنا به عواقب حاصله بوجود آید . اگر طبقه‌ی کارگر میخواهد مثل ثروتمندان زندگی کند و ساختمانهایش دارای ستونهای سبک کلاسیک و دکوراسیون سبک باروک باشد باید این آرزو برآورده شود . لکن این عقیده برخلاف مقاصد خوب آن نشان دهنده‌ی بی‌ارادگی است . طبقه‌ی کارگر بی‌آنکه تکنیک جدید ، مسائل اجتماعی و بیان هنری معماری مدرن تشریح گردد چگونه میتواند آن‌را درک نماید ؟ این حقیقت است که نیروی عادت با آنچه تازه است مخالفت می‌کند . اما آیا این موافق اصول «واقع گرائی سوسیالیستی» است که در راه و بی‌راهه جلوی مردم طبقه‌ی کارگر را گرفته و پیرسیم که دلشان می‌خواهد فلان ساختمان بچه سبکی ساخته شود ؟

در آلمان قبل از پیدایش هیتلر کارگران از سکونت در منطقه‌ی جدیدی که در نزدیکی برلین ساخته شده بود خودداری می‌کردند زیرا بنظر آن‌ها سادگی معماری فاقد آبرومندی خانه‌های شهری بود . همان خانه‌ها که اگر چه برای زندگی مناسب بودند اما دارای نشانه‌های فکستنی از شکوهی کهنه بودند . گروهی از روشنفکران برلین رخت بر بسته و در این خانه‌ها ساکن شدند تا زمانی که فکر کارگران عوض شد . چند نمونه از این نوع کافی است خرافات سلیقه‌ی طبقه‌ی کارگر از بین برود . مهم اینست که خصوصیت اجتماعی و زیبایی معماری مدرن تشریح شود و این تشریح بکمک آوردن مثال‌هایی صورت گیرد : بیهوده است که در مقابل نادانی توده‌ها سر خم کنیم و بفرهنگ آکادمیک باز گردیم . یافتن وضعیت مشابه آنچه را که زمانی بعد روسیه در مورد مسئله‌ی مذهب کرد مشکل است : وقتی دریافتند احتیاج انسان را نمی‌توان بوسیله‌ی محاربت‌های ماتریالیسم سیراب کرد رهبران شوروی راه بهتری از بازگشت

به کلیسای ارتودوکس نیافتند و نیز هنگامیکه دانستند مدرنیست کاری از پیش نمی برد به سبک کلاسیک باز گشتند .

اگر من درباره ی این وضعیت زیاد بحث کرده ام باین خاطر است که می دانم هم روسیه و هم معماری مدرن یکی از بزرگترین فرصت های ۲۵ ساله ی اخیر را ازدست داده اند . فرانک لوید رایت که دوست و تحسین کننده ی شوروی است بدین گونه درباره ی معماری معاصر روسیه حرف می زند : « آن ساختمانها باستون های چهار گوش و سقف های سنگینی که چلچراغهای درخشان بلورین از آن آویخته است ، آن ایوانهای سبک رنسانس با طارمی های یونانی با مجسمه هایی که از آن بیرون میریزد بروی زمینه ی ازسبز صیقلی که برای پنج قرن دنیای غرب را تسخیر کرده بود و نمونه هایی از آن را می توان در شهرهای با اصطلاح بزرگ دنیای متمدن دید ؛ و فقر ترسناکی که بیرون از قدرت درک ، وسیله ی دست های آن کیفیت مجعول تقویت شد . اما اکنون که آنها آزادند ما چه می خواهیم ؟ اکنون آنها لازم است چه داشته باشند ؟ آری اکنون آنها بر آنند که درست همان را داشته باشند . آیا با آن ها درباره ی سادگی صحبت کنیم ؟ نه . آیا با آنها درباره ی معماری ارگانیک حرف بزنیم ؟ چرا آنها پاسخ خواهند داد نه بما آن چیزهایی را بدهید که می خواهیم و ما درمیابیم که آنها سبک کلاسیک می خواهند ! بدین ترتیب روسیه اکنون به تجدید دوره ی رنسانس رسیده است که بسیار پست تر از قیودی می باشد که روسها بمخالفت با آن قیام کرده اند . درجائی که پای فرهنگش بناامیدی می لنگد اقتصاد و آزادی اجتماعی میخواهند فرهنگ را بسازند . »

« من نمی خواهم بمخالفت با روسیه بپردازم . من روحیه ی روسها را تحسین می کنیم و به نیروی آن اعتقاد دارم بنظرم رهبر آن ها اسنالین گفته است که ما سادگی ابنیه را برای زندگی بهتر دوست داریم اما پیاد داشته باشید که این نسل جنگهای انقلابی را بعهدہ داشت . اکنون آنچه را که آنها می خواهند بایشان بدهید و مادر عرض ده سال همه ی آن چیزها را از بین خواهیم برد . من نیز تصور می کنم که بنوعی آن روحیه ی مناسب به مراتب بالاتر از احساسات ماست که آن را بشکل نامعینی نگاه خواهد داشت . اما باهمه ی این احوال باین نوع دفع الوقت ایمان ندارم . »

کسانیکه از معماری معاصر روسیه انتقاد می کنند اغلب شباهت آن را با معماری

فاشیست ها و نازی ها و مراکزی که همیشه در حکومت های دموکراتیک شدیدترین عکس العمل هارا نشان می دهند واز آن میان میتوان از بانکدارها و محافظه کارترین مقامات دولتی نام برد خاطر نشان میسازند . نتایج این مقایسات اغلب بطور تعجب آوری صحیح است اما موجبات روانی این نتایج کاملاً متفاوت است . تحمیل نوکلاسیسیسم وسیله ی فاشیست ها و نازی ها از توجه متعصبانه بیک عقیده آغازشد در حالیکه تحمیل آن در روسیه از توجه بی تفاوت بمسئله ی هنر واز این طرز فکر که علاقه ای بتعلیم معماری نداشته و اجازه میداد که بگویند : « بگذارید همه چیز بهمین نحو که هست ادامه داشته باشد و بیائید تا خرافات سنت گرایان را نیز راضی کنیم » آغازشد . همچنین در روسیه توجه باین سبک مبهم تر بوده و در این زمینه هرچه ابهام بیشتر باشد میزان قابلیت انعطاف و تجربه بیشتر است .

در مقدمه ی یکی از شماره های مجله ی استودیو The Studio که مطلقاً بهنر شوروی اختصاص داشته و وسیله ی مؤلفین رسمی این کشور منتشر می شد گفتگوئی بین لنین و کلارا زتکین Clara Zetkin بچاپ رسیده است :

« در اجتماعی که براساس سرمایه ی خصوصی اداره می شود هنرمند کارخود را مصرف تولید کالا برای بازار می کند و در نتیجه محتاج خریدار است . انقلاب ما هنرمندان را ازیوغ شرائط خالی از لطف آزاد ساخته است . هر هنرمند و هر که خود را هنرمند بداند حق دارد که آزادانه مطابق عقاید خود بکار خلاقه پرداخته و مستقل از همه چیز باشد . اما - لنین بلافاصله اضافه کرده بود - ما کمونیست ها نمی توانیم بنشینیم و ببینیم که هرج و مرج در هر جهتی که بخواهد توسعه یابد . ما باید جریان کار خلاقه را بر حسب برنامه ای راهنمایی کرده و نتایج آن را بسازیم . »

تناقضی که در عمق این فرمول وجود دارد نمایشگر مشکلاتی است که معماری روسیه مجبور روپروشدن با آن بوده است .

اکنون ما در موقعیتی قرار داریم که می توانیم چگونگی معماری شوروی را خلاصه نمائیم : (الف) . برای یک دوره ی ابتدائی یعنی زمانی که روسیه چشم به سیاستمداران اروپائی دوخته و نگران نتایج سومین کنگره ی بین المللی بود معماری آن مدرن و حتی بنحو متعصبانه ای مدرن بود . (ب) از زمانی که دولت

شوروی دست به سوسپالیزه کردن کشور زد و تأکید تزایدی بر ملیت نمود معماری آن کلاسیک و نو کلاسیک شد و آشفتگی این تمایل همواره در حال رشد بوده است . (پ) در سالهای قبل از جنگ اخیر هنگامیکه استالین در جستجوی راه حلی برای از بین بردن تمرکز شدید تشکیلات کشوری بود باین نتیجه رسید که باید بخصوصیات محلی که متأثر از فولکور و سنت های بومی است توجه کرد. تأثیر اولین از این سه حالت را بانضمام نیمی از دومین آن را می توان در طول سالهای ۳۵-۱۹۳۵ مشاهده کرد . شکل سوم معماری که متضاد مرحله ی آخر حالت دوم بود اکثراً شامل ساختمان های کم اهمیت تر می باشد .

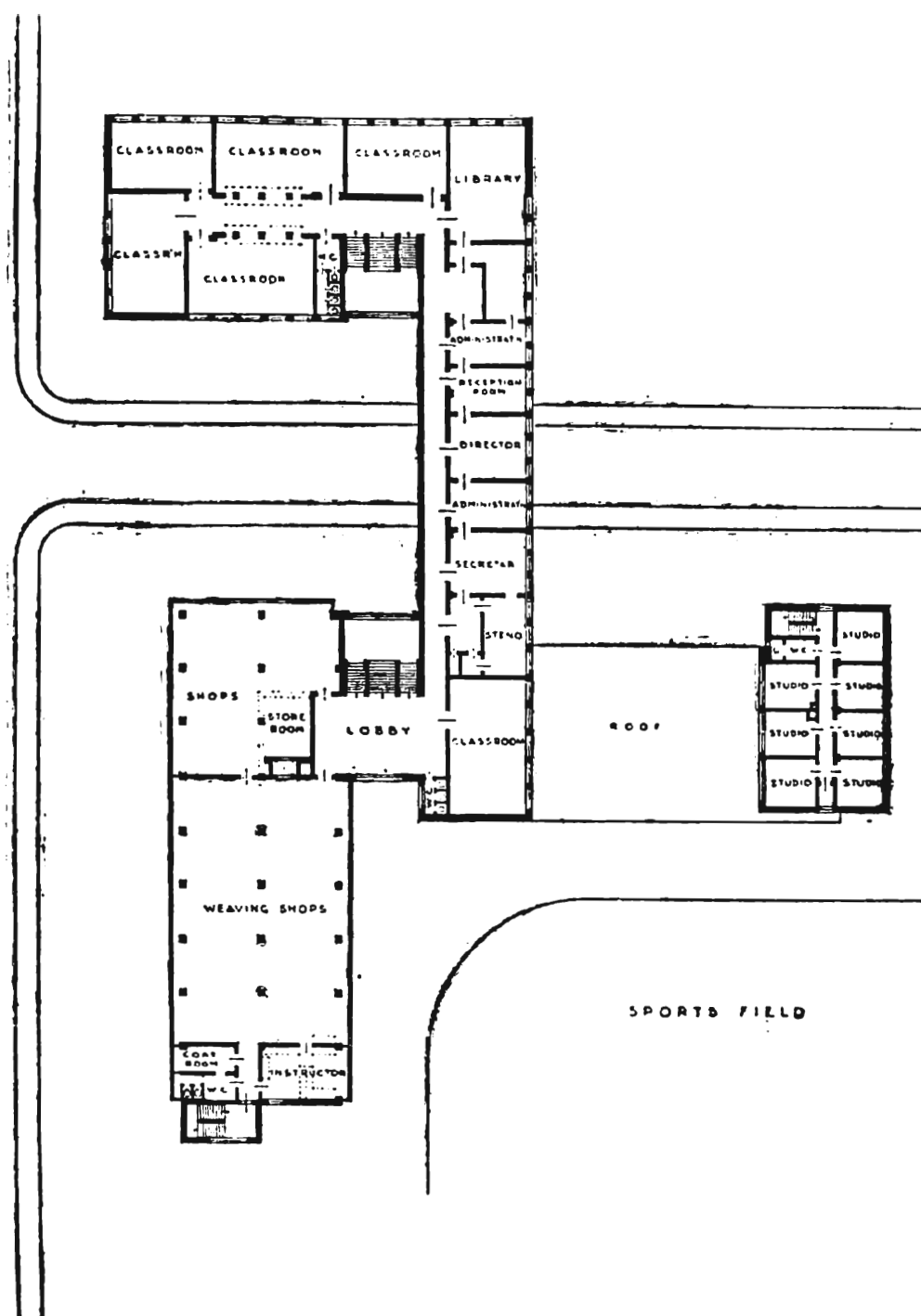
بنظر می آید که تشریح دقیق پیشرفت معماری در روسیه حائز اهمیت باشد زیرا این پیشرفت برای جهانیان آشکار نبوده است در حالیکه انحطاط معماری اروپای غربی را در دهساله ی اخیر بچشم خود دیده ایم و پرداختن بآن جایز نیست .

نازی ها در اولین لحظات قدرت خود ریشه های عمیق جنبش معماری آلمان را قطع کرده اند . تصور نمی کنم هیچیک از معماران مهم آلمان باستانی تنها شارون Scharoun بکار خود ادامه داده باشند . نازی ها نه تنها بر علیه آنچه که بر معماری مدرن مؤثر بود اعلام جنگ نمودند بلکه اساس و محرکات انسانیش را مورد حمله قرار دادند . روسیه فرم انتزاعی آن را اشتباه دانست در حالیکه هینلر بموامل اجتماعی آن حمله کرد . معمار مدرن خوب متوجه انسان و زندگانی اوست که در خانه و شهر می گذرد . هدف اولیه ی او خوشبختی زندگی کامل مادی و متکی بر روانشناسی انسان است . او ممکن است در حین کار خود لزوم برنامه ریزی و وحدت منطقی را گوشزد نماید لیکن هدف واقعی اش انسان است و آشکار است که برای يك نازی چنین طرز فکری جنایت است . برای این دیگری تمام ارزشها و هدفها در هستی جدا گانه ای که میهن باشد نهفته است . هدف مورد توجه اش انسان و خوشبختی او نبوده بلکه تأکید بر خلق خدایان افسانه ای ، سرنوشت و ماوراء الطبیعه توجه او را بخود جلب می کند . بعبارت دیگر توفیق نژاد ژرمن را مورد تأکید قرار می دهد . باین دلیل از همان ابتدا معماری مدرن ضد فاشیستی شناخته شد . بعلاوه معماری مدرن برخلاف تنوع بیشمار ظاهری آن بعلت وجود تشابه فنی وسائل اجتماعی

آن در تمام کشورها و بملت بیان کوبیسم ویا قبل از کوبیسم که در آن بکار می‌رود جنبه‌ی جهانی داشته و در نتیجه ضد نازی است. دلیل سومی نیز وجود دارد و آن عبارت از اینست که معلمین و شاگردان مدرسه‌ی باهاس و اکثریت بهترین معماران مدرن آلمان دموکرات بوده و در نتیجه ضد نازی بودند. بدین ترتیب آنچه که آلمان هیتلری از طریق شکل ویژه‌ی نوکلاسیک خود و تأکید بیدلیل بر موقعیت همودی بآن رسید برای ما کاملاً آشکار است.

در یک زمینه‌ی کلی معماری فرانسه نیز بهمین نوکلاسیسیسم رسید و به تجدید تبادله‌ترین عوامل تزئینی روی آورد. این بحران ناگهانی و برحسب دستوری از مقامات بالا نبود بلکه جنبش مدرن آرام آرام راه انحطاط را پیش گرفت. پس از آنهمه تجربه کارهای درخشان لوکوربوزیه، لورسا Lursat، ماله سنیونس Mallet Stevens، رو سپیتز Roux-Spitz و بودوئن Beaudouin معماری مدرن گوئی از خستگی بسوی زوال رفت. نمی‌توان چنین انگاشت که انحطاط سیاسی و اخلاقی فرانسه تنها در معماری منعکس شده بود چنین انگاره‌ای صرفاً تکرار مکررات است. اگر ناپه‌ای همچون لوکوربوزیه قادر بادامه‌ی کار خود نباشد می‌توان آن را نشانه‌ای از حساسیت هنر فرانسوی دانست. لیکن عوامل دیگری که پنهانی‌تر اما وابسته‌تر به معماری هستند وجود دارند که در خور مطالعه است. در سرزمین آزاد فرانسه که باین شخصیت در همه جا مشهور است معماری مدرن مردم را خسته کرد. مردم بعلل روانی در مقابل فونکسیونالیسم لوکوربوزیه عکس‌العمل نشان دادند و روشنفکرانی که قبلاً طرفدار این مکتب بودند نیز در این عکس‌العمل سهمی داشتند. توسل به نوکلاسیسم قطعاً راه حل غلطی بوده است لکن انتقادی که بر معماری مدرن میشد بیشتر بیان احساسات بود تا بوجود آوردن تئوری‌های جدید و در پشت این انتقادها مسائلی واقعی وجود داشت که جنبش مدرن از حل آن عاجز مانده بود. در فرانسه عکس‌العمل شکل سنت - گرائی و برنامه‌ای نداشت. پیروزی از آن انتقاد مردم شد و آشکار است که چنین انتقادی به حقیقت نزدیک است. بخصوص وقتی که از نظر دور نداریم که معماری مدرن فرانسه هرگز از تبلیغات عاری نبوده است.

در میان آشکارترین عوامل انحطاط هنر معماری در فرانسه می‌توان این حقیقت را یافت که مکتب فونکسیونالیسم دیگر دارای اساسی واقعی نبود. این جنبش

والتر کرویوسکی: مدرسه باهاس در دسا (۱۹۲۶-۱۹۲۸) - پلان -
- تصویر ۸ را ببینید -

بمعنوان يك تئورى جنگنده بر عليه معماری سنتی بمیدان آمد و پیروزی نیز نصیب آن شد ، اما در همان زمان که معماران مدرن اصول اساسی آن را فرا می گرفتند فونکسیونالیسم دیگر کافی بنظر نمی رسید . اغلب با دلایل کافی باین مسئله اشاره میشود که ساختمانهای کار لوکوربوزیه دور از شکل فونکسیونال بوده و خود « ماشین هایی برای زندگی » نمی باشد . این فرمول ابتدائی فونکسیونالیست ها به معماری مدرن صدمات زده و معماران را از کار بازداشته است . طرفداران این مکتب فکرمی کردند که تأکید بر خصوصیت فونکسیونال هر جز از بنا حتی در مورد آن قسمت هایی که صرفاً محصول قدرت تخیلند لازم است . پرستندگان « استفاده ی منطقی » به تحسین تکنیک و بیولوژی ادامه دادند و این درست زمانی بود که معماران خود را از زیر یوغ اولین مرحله ی جدال کودکانی جنبش مدرن رها ساخته بود . بعبارت دیگر سبك جدید قبل از آنکه در آزمودن كليت قدرت بالقوه ی خود موفق شود تبلور یافت .

اکنون بدومین دلیل انحطاط معماری فرانسه می پردازیم . لوکوربوزیه در همان زمان که به نفع مکتب فونکسیونالیسم تبلیغ میکرد خود بگفتگو درباره تئوری ارزش جادویی هنر پرداخته و زیبایی فرم خالص را تحسین میکرد و بمعنای واضح تر پوریسم Purism را بوجود آورد . او به پرستش جادوی خلاقه « شیئی حاوی عکس العمل شاعرانه » *Objets à reaction poetique* و گردش معمارانه *Promenades architecturales* پرداخته بود . دلیل اساسی خستگی مردم را باید در شکست تطبیق دادن فونکسیونالیسم با تئوری های بصری دانست . خود معماران نیز همواره نقطه نظر خود را تغییر داده و گاه در آثار آنان فرم بر سایر عوامل مزیت می جست و گاه سایر عوامل بر فرم پیشی می گرفتند . لوکوربوزیه نیز که آثار زیادی برای اثبات نظریات خود بوجود آورده اغلب از این بی تکلیفی مصون نبوده و اکثراً در کار رسیدن به سنتز *Synthesis* دچار شکست میشد . فرمول *Construction Spirituelle* تنها دو گانگی اساسی يك موقعیت تئوریک را روشن می ساخت که میکوشید تا بر مشکلات دو تئوری متداول در يك زمان پیروز گردد . در حالیکه این دو تئوری هر دو يك ط ف ه بود .

سومین عامل شکست معماری فرانسه در این حقیقت نهفته است که بنظر مردم

معماران مدرن تئوری گرا و تجربیدی گو بوده و عقاید آنها درباره‌ی فونکسیون و فرم مخرب زندگی است. اگر آنها نقشه‌ی شهرهای ایده‌آلی را میسازند و این کار از راه ترتیب نا مشخص خطوط و مستطیل‌ها و یا تمایل پسوی فرم شاعرانه صورت می‌گیرد (کیفیتی که تنها در نقشه‌ها و طرح‌های هندسی بوجود می‌آید) نباید فراموش کرد که کار آنها صرفاً برنامه‌ای است. یکی دو نفر از برگزیدگان قطعاً قادرند که اینگونه ابنیه را از هواپیما دیده و زیباییشان را تحسین کنند، لیکن مردم هنوز چنین فرصتی بدست نیاورده‌اند. در مورد منازل تئوری‌هایی بنام «طرح آزاد» Free Plan عرضه شده است: معمار ابعاد عمومی ساختمان را میسازد، شالوده‌ی آنرا برپا می‌کند، بدور آن دیواری از شیشه می‌کشد و پس از انتخاب نهائی محل آشپزخانه و حمام، میگوید: «بقیه‌ی کار با خود شماست، هرکاری که دلتان می‌خواهد بکنید.» هرکس می‌تواند با کمک دیوارهای متحرک فضای آزاد را بنحو دلخواه تقسیم کند و در بعضی موارد این اصل دارای مزایای بزرگی نیز می‌باشد. مثلاً در ساختمان ادارات که براساس يك واحد اندازه طرح ریزی شده‌اند و می‌توان اتاق‌های هر واحد را كوچك و بزرگ كرد این اصل مفید واقع میشود، اما وقتی بخواهیم آنرا در موردخانه‌ای بکاربریم اکثرأ کار تجرید صرف خواهد بود. این اصل بانسان تجربیدی گرا همه‌ی امکانات زیستن را می‌دهد، لیکن بشر واقعی زنده که دارای حواس کامل و سالم است در جواب فقط اظهار می‌دارد که خانه‌ای می‌خواهد در خور احتیاجات حقیقی و شخصیش. اصل قابلیت انعطاف و تغییر (که اساس معماری مدرن است) وقتی بصورت تجربیدی و پیش‌بینی شده‌ای درآمد مردم را که احتیاج به ثبات اندکی در خانه‌های خود دارند ناراحت کرد.

آنگاه برای بار دیگر مردم بخود گفتند که معماری مدرن نیز همچون دیگر جنبش‌ها فقط يك سبك است. آنها ناظر بوجود آمدن معماری مدرن بودند و معماران تاجر نقشه‌های خانه را بسبك قدیم ساخته و نمای آن را با اصطلاح «مدرن» میکردند، بعبارت دیگر کوشش آنها تنها صرف بدور ریختن موازین تزئین گذشته بود. در حقیقت روش گرائی سایه‌ایست که در تعقیب هر جنبش زنده می‌آید. لیکن در فرانسه «سبك لو کوربوزیه بیش، از هر جای دیگری گسترش یافت (مثلاً مشکل است درباره‌ی سبك مندلسون و یاسبك گروپوس صحبت کرد).

مردم نیز بخوبی عکس العمل نشان دادند و گفتند اینهم مثل دیگران سبکی است و من آن را دوست ندارم سرد ، برنامه‌ای و شخصی است و وقتی ما مجبوریم که در تمام ساعات کار روزانه‌مان با ماشین سروکار داشته باشیم، معماران مدرن نیز کوشش میکنند تا منازلمان مبدل به ماشین شود . ما نمی‌خواهیم در طول ساعات قلیل استراحتمان نیز در ماشین بسربریم . هدف این معماری فضا - جنبش است اما ما که مجبوریم تمام روز تحت فشار عصبی عجله داشته باشیم می‌خواهیم که خانه‌هایمان دارای ثبات بوده و ریشه‌هایش در زمین قرار گرفته باشد .

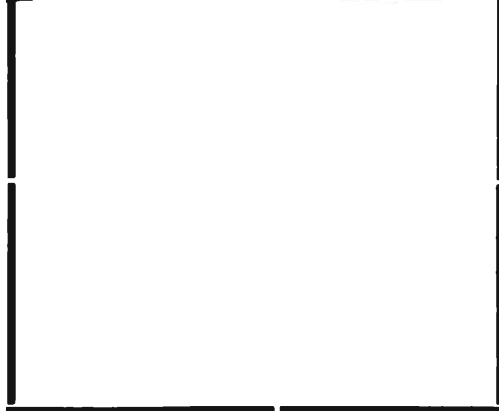
عاقبت این مخالفت عرضه شد : « معماری مدرن ادعا می‌کند که بر عمل متکی است ، در حالیکه حقیقت چیز دیگری است . بسیاری از عقاید متداول در این جنبش پیش‌بینی شده‌اند و از این قبیل است آن صفحات شیشه‌ای مزخرف که در جنوب فرانسه بکار رفته است . بعلاوه این منازل برای شش ماه اول که همه چیز تر و تمیز است زیبا بنظر می‌رسند و پس از این مدت کثیف شده ، دیوارها گچ خود را از دست داده و تحمل تماشای این ابنیه در عکس‌ها امکان پذیر میشود . این منازل بطرز زیبایی طرح ریزی میشوند اما امان از روزی که ساختمان آنها شروع شود ، این ایراد اغلب صحیح است . مثلاً یکی از این دیوارهای بلند سیمانی را که خط افقی پنجره‌ها در رأس آن قرار دارد در نظر بیاورید . این طرح در روی کاغذ کاملاً قابل توجه است ، اما در عالم واقع دیوار هیولائی وحشتناک خواهد بود ، زیرا تمام مفاصل بین قالب‌های بتونی که در ساختمان دیوار بکار رفته مشهود است . وقتی که معمار طرح دیواری بلند و صاف را بروی کاغذ می‌کشد بصورت تجریدی فکر کرده و محدودیت‌های ساختمانی زمان ما را در نظر نمی‌گیرد . از طرف دیگر معماری مدرن هزینه‌ی زیادتری را لازم دارد . مثلاً در تهیه‌ی درها و پنجره‌ها و نقاطی که دیوار و تیرهای سقف بهم می‌رسند در سابق رسم بر این بود که روی این مفاصل را با گچ بری می‌پوشاندند در حالیکه وقتی این کار انجام نشود و سطح صاف و مداوم در مد نظر باشد لاجرم کارگر ماهر و متخصص مورد احتیاج خواهد بود . البته باید توجه داشت که صنعت با تولید فراوان خود از هزینه‌ها کاسته و مخارج اینگونه امور تزئینی نیز چندان نخواهد بود .

این‌ها دلایل عمده‌ای است که در بطن مخالفت فرانسویان با معماری مدرن

وجود دارد . من دیگر باره تکرار می‌کنم که بازگشت به سبک نو کلاسیک وقتی که از نقطه نظرهای هنری و اخلاقی بدان نگریسته شود کاری فقط منفی نبوده است : این عکس‌العمل نیز همچنانکه اغلب پیش می‌آید - مشکلاتی را که بخاطر آن بمعماری مدرن حمله شد مرتفع نکرد .

تاریخچه‌ی توسعه‌ی معماری ایتالیا در حد فاصل بین تاریخچه توسعه معماری در آلمان و فرانسه قرار دارد و من به مزایای آن بعداً اشاره خواهم کرد . در حال حاضر بهتر است مشخصات منفی تأثیر فاشیسم بر معماری مدرن را مورد مطالعه قرار داد . در آخرین سالهای قبل از جنگ ، وقتی فاشیست‌ها تصمیم گرفتند که همه‌ی جنبش معماری مدرن را متوقف ساخته و بسبک معماری امپراطوری رم ، با ستونها و طاقهای مجازی آن بگرایند در مقابلشان حرفی نمیشد زد . توجیه این تصمیم تنها از راه عرضه کردن همان دلایل سفسطه - آمیزی میسر است که در مورد عکس‌العمل نازی‌ها پیش کشیده شد و ذکر آن رفت . این تصمیم در حقیقت وقتی اتخاذ شد که ایتالیای فاشیستی در کنار آلمان هیتلری ایستاد . اما در پانزده سال بعد که فاشیسم برای معماری مدرن آزادی قابل توجهی قائل شد (۱۱) و فعالیتهای ساختمانی را تشویق نمود دوسبک مشخص معماری بوجود آمد : سبکی که به ابنیه‌ی عظیم توجه داشت و سبک معماری مدرن محلی . هر دوی این سبک ها ————— از درون تباه و مبهم بود و نیز نباید فراموش کرد که بوجود آمدنشان در رژیمی که ناسیونالیست و در عین حال امپریالیست بوده و قسمت اعظم امور ساختمانی کشور را کنترل کند طبیعی می‌باشد . در واقع ما باید مدیون معمارانی باشیم که در تحت قیود از قبیل « زیبایی و ظرافت » توانستند حتی همین دو سبک تباه را نیز بسازند . ابنیه‌ی عظیم اداری برهبری مارچلو - پیاسن‌تینی **Marcello Piacentini** بوجود آمد . کار بخاطر اطاعت و چاپلوسی و در فقدان این دو قید طبیعی بود . معماران مدرن کم‌تر با مسائلی از قبیل بالا بردن شرایط زندگی کارگران و دهقانان روبرو میشدند و کارشان نشان دادن شکوه حکومت فاشیستی بود . برج **Littorio** برایشان از منازل دهقانی مهم‌تر بود و وقتی که کار مرجوعه نشان دادن شکوه فاشیسم در سنگ بود دیگر توجهی به صرفه جوئی نمی‌شد . معماری مدرن که از اصول فنی و اجتماعی خود بریده بود تنها می‌توانست عظمت‌گرا

باقی مانده و زبان مدرنیسم را با چند تغییر کلاسیک بکار برد . سبك دیگر که متوجه ابنیهی محلی و حاصل محرکات شبه ملی دیگری بود با آغاز معماری مدرن مخالفت بیشتری داشت . در این سبك رنگ ، بو ، طعم ، مزه و سلیقهی دهاتی ، داستانهای تزئینی ، سانتی مانتالیسم ترشیده‌ئی مملو از قصه‌های فولکلوریک جستجو میشد . کوشش میشد تا از راه سبك بندی فرم‌های سنتی به بیان مدرن « اتمسفر » خصوصی يك محل مثل ونیز - Venice یا کاپری Cepri رسید . اما برای مواجهه با اشکالات يك موقعیت مبهم لازم است همچنانکه از آن عیب جوئی میشود و ریشه‌های آن روشن می‌گردد . ما نیز باید تشخیص دهیم که معماران این سبك که به فرم‌های باین تری می‌پرداختند هنگامی که تنها بخاطر دلایل حسی کار نمی‌کردند (یعنی هنگامی که آگاهانه با « چیزی » می‌ساختمند تا با « همه چیز » سازند) تحت تأثیر تمایل صمیمانه‌ای به انسانی‌کردن معماری مدرن بودند و میکوشیدند آنرا بواقعیت نزدیکتر سازند . طبیعتاً وقتی که دیدند این واقعیت در معنی (عبارت دیگر در محتوی معماری) وجود ندارد کوشش برای انسانی ساختن معماری تنها در مدار عوامل بیگانه و وابسته به سبك انجام پذیر بود و مثلاً این کار بصورت جستجوی « الحان مدیترانه‌ای » انجام می‌پذیرفت . حتی این عوامل که هستگی حاصل از فرم‌گرایی مدرن زائیده آنست به سرعت در کهنگی خسته‌کننده تر رمانتیسمی مستبد غرق شد . در واقع این تئوری که بنای جدید باید وابسته به سبك همسایگان بلا فصل سنتی خود باشد (این تئوری هر دو سبك فوق‌الذکر را تحت تأثیر قرار داد) حاصل يك اشتباه رمانتیک بود .

فصل سوم

تجدید حیات و توسعه‌ی معماری مدرن در اروپا

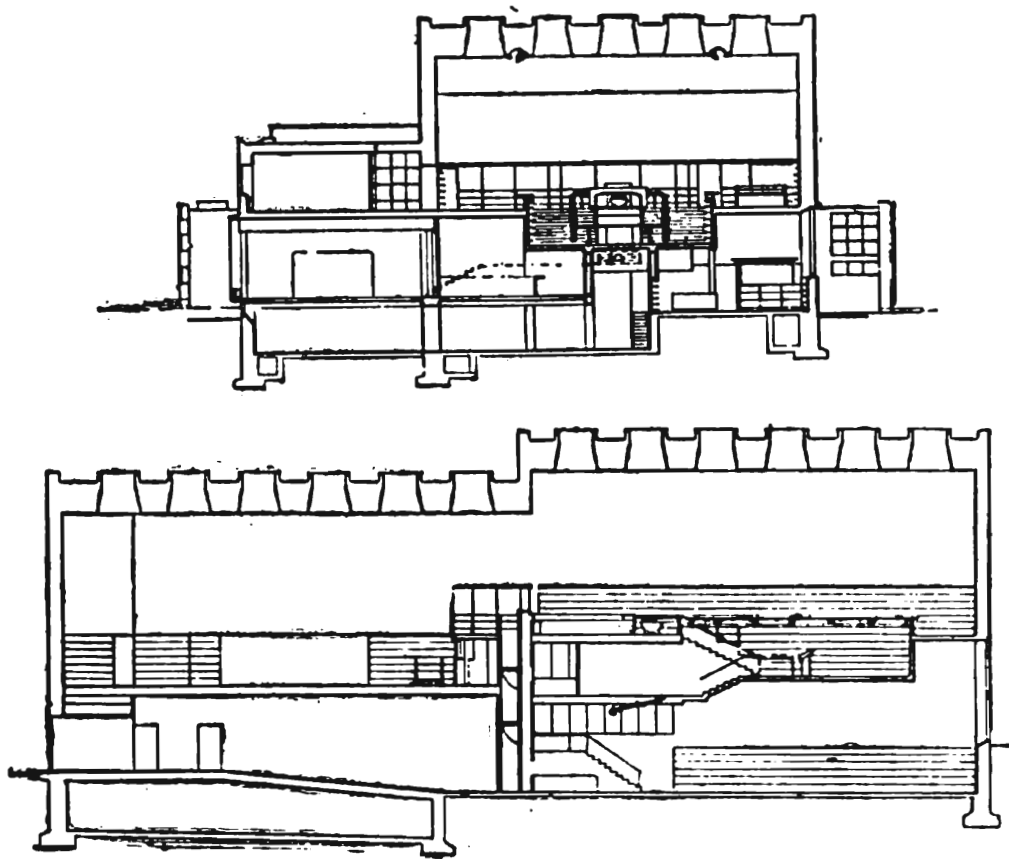
اگر معماری مدرن را آنچنانکه در طول دومین دهه‌ی زندگی خود یعنی دوره‌ایکه در حدود ۱۹۳۰ آغاز شد مورد مطالعه قرار دهیم می‌توانیم یا طراز نامه‌ای تهیه نمائیم که با بدبینی فراهم شده باشد ویابی آنکه خوش بینانه باشد می‌توانیم چند خط ممکن آینده‌ی توسعه‌ی آن را بحساب آورده و دلائلی برای امید بآینده ارائه دهیم .

نظر بدبینانه

استادان بزرگ اولین دوره‌ی معماری مدرن در قاره‌ی اروپا دست از کار کشیدند. لوکوربوزیه از ساختمان صرف نظر کرده و بنقاشی پرداخت . ژ. ژپ. اود هم برای ابراهام اورت .

بزرگترین معماران کشور آلمان گروپیوس، مندلسون Mendelsohn مینس واندرو Mies Van Der Rohe و همچنین شاگردان جوان مدرسه‌ی باهاس خود را ملزم به مهاجرت دیدند. مندلسون بی‌آنکه در کیفیت کارش کاهشی بوجود آید در انگلستان و فلسطین کار کرد. گروپیوس پس از توقف کوتاهی در انگلستان به ایالات متحده آمریکا رفت و مینس و بروئر Breuer او را تعقیب نمودند. الین سارینن Elien Saarinen فنلاندی و روتن برگ Ruhtenberg سوئدی در آن هنگام در آمریکا بودند.

دومین نسل معماران مدرن (برحسب یک عقیده‌ی بدبینانه) تمام هم خود را صرف مقاومت و حفظ پیروزی‌های نسل اول کرده است. در سوئیس که تعدادی ساختمان خوب بوجود آمده و تعدادی معمار خوب نیز

آلوار آلنو: کتابخانه در ویپوری (۱۹۳۴) - مقاطع -
- تصور ۲۹ را ببینید -

وجود داشت و کارل موزر Karl Moser رهبر و الهام دهنده‌ی آنها بود این مقاومت بچشم می‌خورد . معماری در بلژیک و حتی بهتر از آن در هلند با کسانی چون برینکمن Brinkman و وان در ولوکت Van-der Vlugt مقاومت نشان داد .

مقاومت در تمام کشور های اسکاندیناوی که مهمترین کارشان را مارکلیوس Markelius سوئدی و مشخص‌تر از آن آلتو Aalto ی فنلاندی بوجود آورده بود بشدیدترین وجه خود رسید (۱۲) .

در اروپای مرکزی گروه‌های کم‌اهمیت‌تر بخصوص در چکوسلواکی بمبارزه ادامه دادند .

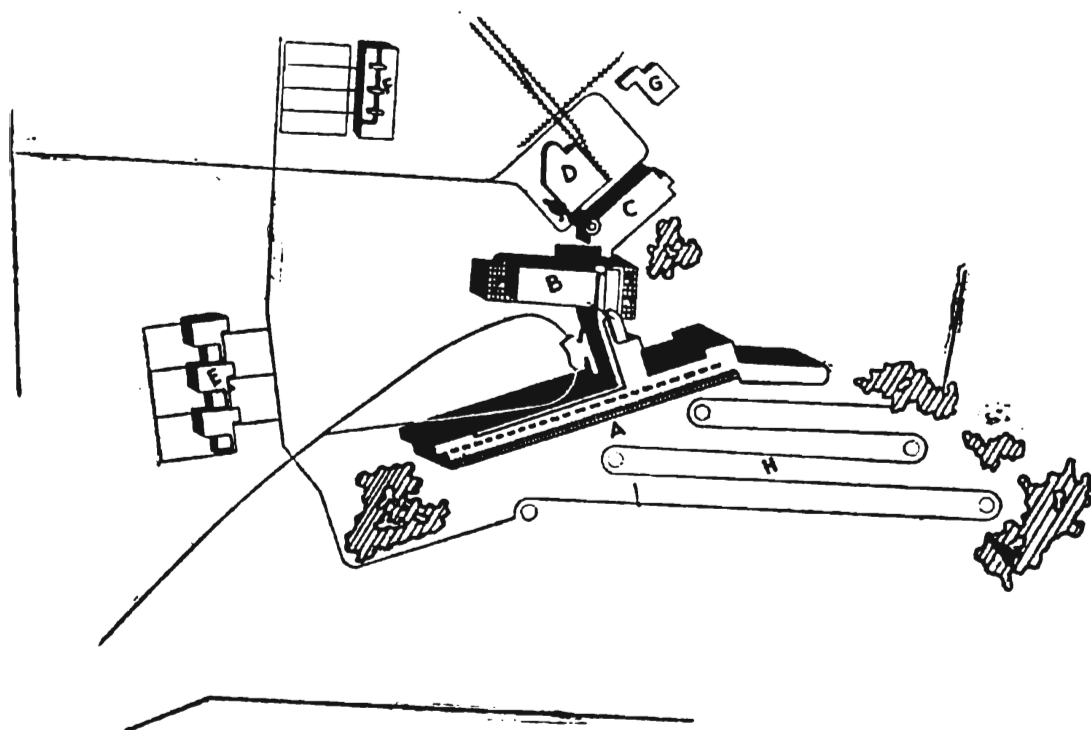
در ایتالیا کانونی از معماران شجاع بجدال برعلیه موج نئوکلاسیک و شبه رومنی که برای سالها غالب بود پرداختند. در این میان کافی خواهد بود که بچند نام اشاره شود- فیجینی Figini ، پولینی Pollini ، ریدولفی Ridolfi پی‌چی ناتو Picinato و تراجینی Terragni- لیکن با حالت متعصبانه‌ایکه تمایلات مدافعین معماری نو بخود گرفت خود حقیقت این مقاومت باعث شد که جنبش مدرن از پیمودن اولین مرحله‌ی تئوریک و رسیدن بمرحله‌ی وسیعتری از عمل بازماند . مباحثات مجادله‌ای بطور غیر قابل اجتنابی خصوصیت برنامه‌ای معماری مدرن را که دولت بسیاری از مقاصد آن را مورد استفاده و انحصار خود قرار داده و آن را عامل تبلیغ بنفع خود ساخته بودمورد تأکید قرارداده و از آن تجربه‌ی حیاتی که به‌تنهایی تئوری را می‌تواند بفرهنگ معماری تبدیل نماید دور ماند .

کشور مهمی در اروپای غربی که معماری مدرن در آن از سقوط مصون مانده است کشور انگلستان می‌باشد که در مقابل فاشیسم توانست مقاومت کند .

توجیه این حقیقت شاید از این راه صورت پذیر باشد که بگوئیم انگلستان هرگز جنبش مدرن را بعنوان يك تئوری نپذیرفت بلکه بقدریج عوامل عملی آن را دریافت نمود. بدین ترتیب هیچگونه انقلابی در سلیقه‌ها بوجود نیامد بلکه توسعه‌ی مداومی روش جدید را با نتایج مثبت جنبش هنر و صنعت انگلستان هماهنگ ساخت . يك فرد انگلیسی به تئوری مشكوك است ، باعظمت مخالفت می‌کند و ترجیح میدهد در مورد يك زندگی راحت بحث کند تا در مورد نوابغ. در حقیقت معماری مدرن انگلستان هیچ نایب‌های را عرضه نداشته است لیکن

همواره توسعه‌ی مداومی در ساختمان‌های عمومی و خصوصی آن به‌چشم خورده است. در ده سال اخیر تنها حدی بخاطر تأثیر گروپیوس، مندلسون و بروئر عده‌ای از معماران (ماکسول فرای Maxwell Fry، س. شرمایف S. Chermayeff، و. کوئس W. Coats، ف. ژیلبرت F. Gilbert، ف. ر. س. یورک F.R.S. Yorke، ته Tait، کونل وارد Connel Ward، ولوکاس Lucas و ب. لوبتکین B. Lubetkin روسی با گروه خود بنام تکتون (Tecton) کارهای بزرگی انجام داده‌اند.

چنانکه گفته شد کشورهای فوق‌الذکر مناطق مقاومت اصلی در اروپا که در آن زمان دچار آشفتگی‌های سیاسی بوده و تعدادی از کشورهای آن حتی تحریک خود را از دست میدادند محسوب می‌شد. با آمدن جنگ معماری مدرن و در حقیقت ساختمان اروپا بسکوت دچار شد. نمایشگاه جهانی نیویورک سال ۴۰ - ۱۹۳۹ آخرین نشانه‌ی رودر زوال دنیائی پراز صلح بود و هنگامیکه

آلوار آلنو: آسایشگاه در پامپو (۱۹۳۲) - پلان مجموعه -
- تصویر ۲۱ را ببینید -

درهای نمایشگاه بسته شد بخش عظیمی از ملل اروپائی که درنمایشگاه شرکت داشتند ازبین رفته بودند.

نمایشگاه نیویورک این فرصت را پیش آورد که موفقیت‌های ملل مختلف باهم مقایسه شوند ساختمان انگلیسی بی آنکه زیبایی ویژه‌ی آن در نظر گرفته شود منطقی و محکم بود ، غرفه‌ی فرانسه با معماری زشت و دکوراسیون پست آن وحشتناک می نمود ، از فنلاند آلوار آلتو Alvar Aalto شاهکار کاملی را عرضه داشته بود ، اسون مارکلیوس ساختمان باززیبائی برای سوئد ساخته بود و فین برین Finn Bryn غرفه‌ای جالب توجهی برای نروژ تهیه کرده بود . کاروان دو ولد Van de Velde ، اشتینن Stynen و بورژوا Bourgeois برای بلژیک اگرچه کمی سنگین می نمود لیکن با ارزش بود . روسیه مجدداً کاری را که بوریس یوفان Boris Jofan برای نمایشگاه ۱۹۳۷ پاریس ساخته بود بشکل مطمئن تری عرضه کرد . این ساختمان برای نشان دادن یک مجسمه‌ی عظیم طرح شده بود . ایتالیای فاشیست باغرفه‌ی قابل ترحم خود بنظر می رسید که بدنیا اعلام می کند که در ایتالیا دیگر حرف معماری خوب را نمی توان زد . نمایشگاه رم که برای ۱۹۴۲ طرح آن ریخته شده بود بجز چند استثنا تضادی با سخنی که گفته شد نداشت . شخص بدبین می تواند در خارج از اروپا موارد بحث دیگری نیز بیابد . در امریکای جنوبی ، برزیل و آرژانتین دست بفعالیت‌های عظیم ساختمانی زدند لکن آنها نیز راه اروپا را رفته و نمی توانند ادعا کنند که کار جدیدی را عرضه میدارند . مکزیکو اولین کشور آنسوی جهان بود که تحت تأثیر معماری مدرن قرار گرفت اما همراه با تکرار عکس العمل های سیاسی و اجتماعی گذشته معماری متوقف شد .

بعضی از عوامل مثبت

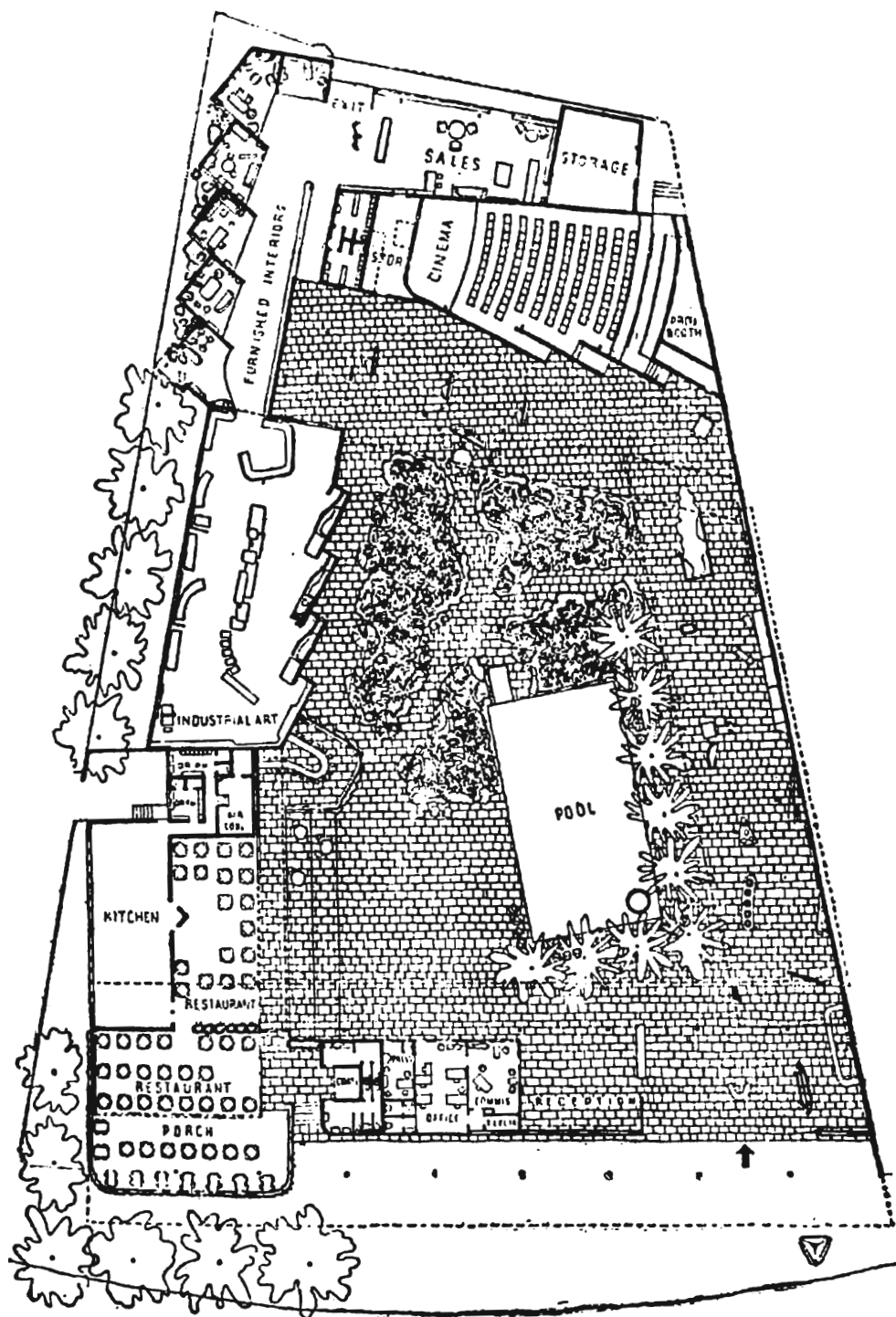
داستانی که گفته شد اگر چه دارای صداقت بود اما همه‌ی حقیقت را نشان نمی داد . از این داستان مثبت ترین جهاتش حذف گردیده است . گفته شده است که دومین نسل معماران مدرن ارتباط اصول طراحی را که نسل گذشته بوجود آورده از دست داده است و نیز می گویند مردانی که زاده‌ی اولین ده سال قرن بیستم اند در مقابل محرکات فونکسیونالیسم بی تفاوت هستند .

اگر چنین باشد باید آن را طبیعی و بحق دانست . نسل اول بخاطر یافتن جای پا (خلق نهضتی حقیقی و تحمیل عقایدشان به سنت گرایان) مطلقاً راهی جز عرضه‌ی تئوریهای خشك و بوجود آوردن فرهنگی محدود و فیکوراتیو (اگر نخواهیم بگوئیم قرار دادی) و اصرار در استفاده از آن بعنوان يك انضباط نداشتند . اولین پنج قانون لوکور بوزیه* و سایر ارتباطات فونکسیونالیسم باجبار می‌بایست برای بسیاری بصورت قوانین مطلق باقی میماند در صورتیکه این قوانین در عمل برای شخص لوکور بوزیه مفید نبود. چنانکه گفته شد این قوانین در بعضی افکار عقده‌ی حقارتی در مقابل تکنیک وزیست‌شناسی بوجود می‌آورد در حالیکه برای دیگران - و کافی است در اینجا نامی از مندلسون برده شود - چنین اعتقادات خشکی هرگز وجود نداشت . بحر حال دومین نسل معماران مدرن در فضای فونکسیونالیسم بدنیا آمده و آن را چیزی بدست آمده دانست. برای او فونکسیونالیسم پایه‌ای محسوب میشد که می‌توانست در پیشرفت‌های بعدی موثر باشد. بدین ترتیب کوشش او برای رهایی از قید اعتقادات خشك طبیعی و بحق بود. مسئله‌ی فکری این نسل چه آگاهانه بوجود آمده باشد و چه نا آگاهانه ، کشف واحدی - مجرد روش و هدف - برای تقسیم فونکسیونالیسم و فرمالیسمی بود که نسل گذشته برایش باقی نهاده بود. عبارت دیگر مسئله‌ی مبتلا به آنها ایجاد ترکیبی از این دو مکتب - فرم و تکنیک ناب - بود که لوکور بوزیه کوشید آن را با آثار معماری خود توجیه کند. اکنون باین سؤال می‌رسیم که آیا دومین نسل معماران مدرن در کوشش برای آزاد ساختن کار خود از قید تئوریها و انسانی ساختن آن موفق شده است یا نه .

بدین ترتیب سؤال متوجه ارزش مسئولیت‌ها و نیز کارهای انجام شده واقعی می‌گردد و باصول توجه ندارد. بهترین هنرمندان نسل دوم از اصول صرف نظر کرده سعی نموده‌اند بزندگی نزدیک شوند.

مردم اغلب می‌پرسند که آیا کدامیک از معماران معاصر از نبوغ والتر گروپیوس

* (۱) ستونهایی که دیوارهای بیرونی را آزاد می‌گذارد ؛ (۲) استقلال دیوارهای داخلی از خود ساختمان ؛ (۳) پلان آزاد ؛ (۴) نمای آزاد ؛ (۵) باغ بر روی بام .

اسون مارکلیوس: غرفه‌ی سوئد در نمایشگاه جهانی نیویورک (۱۹۳۹) - پلان -
- تصویر ۲۰ را ببینید -

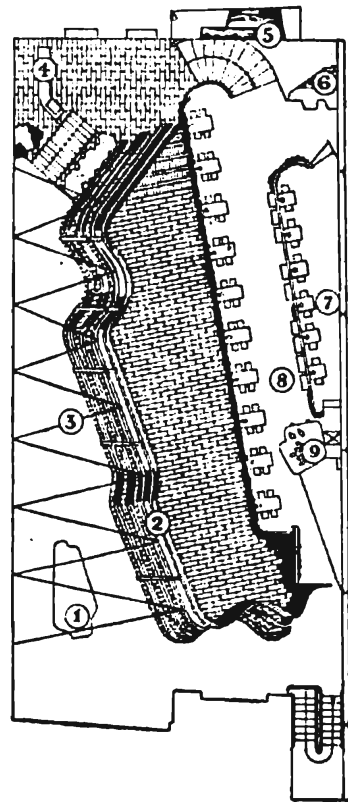
لوکوربوزیه ویا میس ارث برده است : احتمالاً فیجینی و پولینی و یسا بروئر یا آلتو ؟ منطقی بنظر نمی‌رسد درباره‌ی نسلی که اکنون بیش از چهل سال از عمرش نمی‌گذرد چنین سئوالی مطرح شود. این سئوال در درجه‌ی اول باین دلیل غیرمنطقی است که بسیاری از معماران جوان هنوز ارزش واقعی خود را نشان نداده‌اند و کسی میزان پیشرفت آینده‌ی آن‌ها را نمی‌تواند پیش‌بینی کند . در درجه‌ی دوم سئوال باین دلیل منطقی نیست که کار این نسل قبل از آغاز جنگ بعلت اوضاع اجتماعی آن زمان متوقف شده بود درحالیکه نسل اول توانستند در پانزده سال بعد از ۱۹۱۸ از فراغت و فراخی اوضاع اجتماعی استفاده‌ی کامل برند . همچنین آثار معماران نسل دوم طبیعتاً از آثار گروپوس و لوکوربوزیه اثر کمتری دارد زیرا در تاریخ نزدیکتری بوجود آمده و چاره‌ای نیست جز آنکه آن را در چهارچوب همه‌ی آثاری مورد قضاوت قرار داد که تاکنون بوجود آمده است . مردانی که معماری مدرن را بوجود آورده و درگیرودار عظیم مخالفت هدفهای آن را برای عامه شرح دادند طبیعتاً از کسانی که اکنون با مسائل روز دست و پنجه نرم می‌کنند مشهورترند .

اگر مسئله از این نظر و با بخطر داشتن شرائط و مقتضیات سنجیده شود آنگاه تشخیص ارزش آثار معماران نسل دوم بدرستی انجام می‌پذیرد . بگذارید بهترینشان را انتخاب کرده و در باره‌ی آلوار آلتو بحث نمایم .

او بسال ۱۸۹۸ در فنلاند بدنیا آمد . تا آنجا که من میدانم هرگز کتابی ننوشته است و کسی نتوانسته برای کارهای او «اصول» خاصی قائل شود مگر آنکه عزم او را در ساختن خانه‌هایی که در آن ساختمان منطقی، فونکسیونالیسم زنده و کامل (که در شکل فضائی اطاق‌ها دیده می‌شود) و الهامات هنری دست اول بصورت يك نتیجه‌ی قائی در می‌آید تصمیمی برای ایجاد يك معماری عالی بدانیم . همه کس مطالبی در باره‌ی پنج اثر اصلی آلتو شنیده است . این پنج اثر عبارتند از آسایشگاه در پایمیو Paimio در فنلاند (۱۹۳۱-۳۲) ، کتابخانه در ویپوری Viipuri در فنلاند (تکمیل شده در سال ۱۹۳۴) غرفه‌ی فنلاند در نمایشگاه سال ۱۹۳۷ پاریس، غرفه در نمایشگاه سال ۱۹۳۹ نیویورک و بالاخره مبل و صندلی‌های کار او . از کیفیات کار آلتو که می‌توان آن را بی‌ظنیر خواند و فقط تاحد کمی در آثار هنرمندان نسل اول دیده شده

صفت بزرگ تواضع است .

در سال ۱۹۳۶ سرگرم ریختن طرح غرفه‌ی نمایشگاه پاریس بود. زمینی که برای کار او تخصیص داده شده بود در امتداد تروکادرو Trocadero قرار داشت . آلتو بجای آنکه غرفه‌ی عظیمی ساخته و زمین وسیعی را اشغال کند ساختمان خود را در پشت ردیفی از درختان بلند قرار داد . اثری که این ساختمان بریننده می‌گذاشت بخاطر حجم و اندازه ویا استفاده از رنگهای تند (مثل غرفه‌ی یوگوسلاوی که روبروی آن قرار داشت ویا مثل بسیاری دیگر از غرفه‌ها) نبوده بلکه بخاطر صحت طرح و کیفیت صمیمانه‌اش بروی تماشاچی مؤثر بود. «اینکار را نمی‌توان بخشی از يك مفهوم معماری درخشان دانست بلکه آن را می‌توان روانشناسی خوب بنمایش درآمده‌ای خواند پاریس در تابستان گرم است و تماشاچی خسته طبیعتاً برای گریز از آفتاب و یادریهای ورودی ناراحت سایر غرفه‌ها سایه دعوت کننده‌ی درختان آلتو را انتخاب می‌کند». در مورد قسمت داخلی ساختمان نیز طبیعی است که يك معمار منطقی باید هنگامیکه طرح غرفه‌ی يك نمایشگاهی را می‌ریزد سعی کند که اشیاء بجای

آلوار آلتو : غرفه‌ی فنلاند در
نمایشگاه جهانی نیویورک (۱۹۳۹) - پلان -

تصاویر شماره ۱
 پیشرفت سلیقه:
 هنر و صنعتگری و
 «هنر جدید»
 در انگلستان

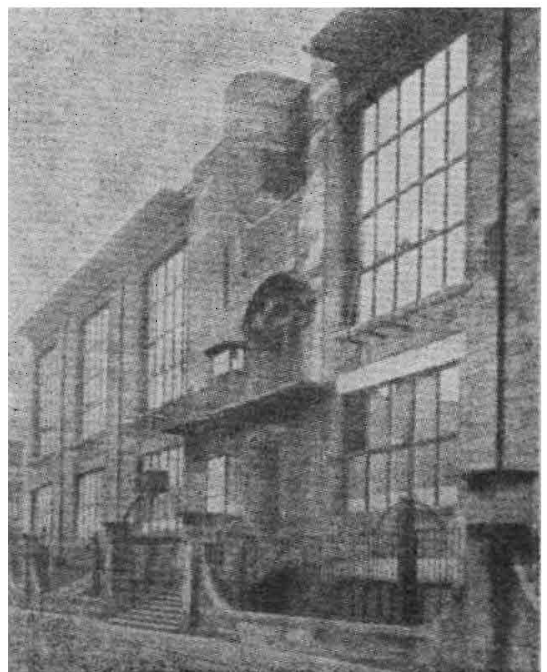
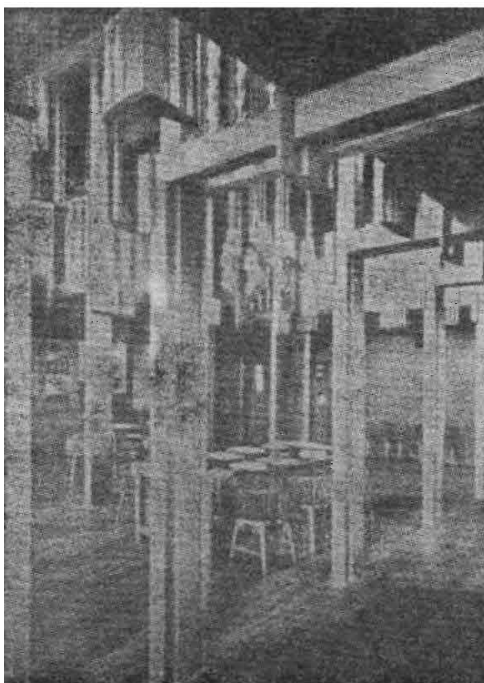

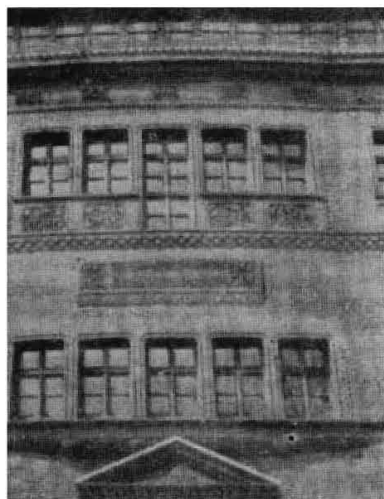
بالا:
**C. F. A.
 Voysey**
 خانه در انگلستان
 ۱۹۰۰

وسط:
P. Webb
 «خانه‌ی سرخ»
 ۱۸۵۹

پائین:
**C. R.
 Mackintosh**
 مدرسه‌ی هنری
 گلاسکو
 راست:
 کتابخانه

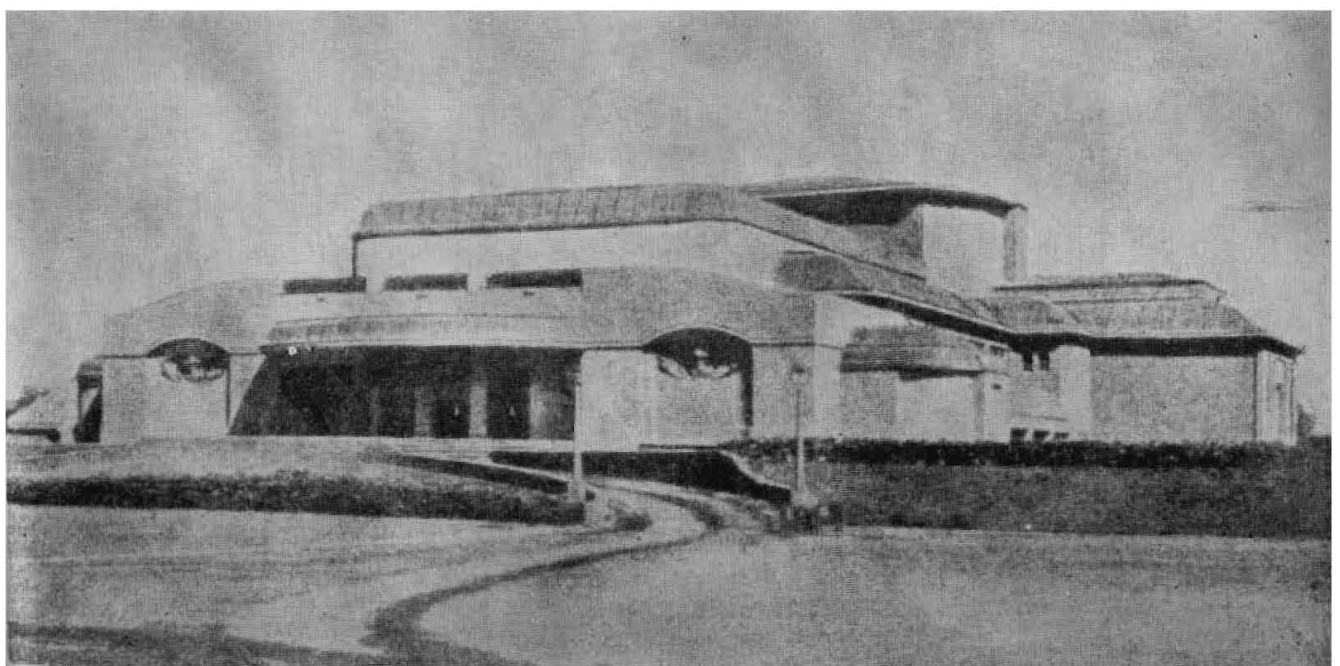
چپ:
 نمای بیرونی
 ۱۹۰۷-۰۹

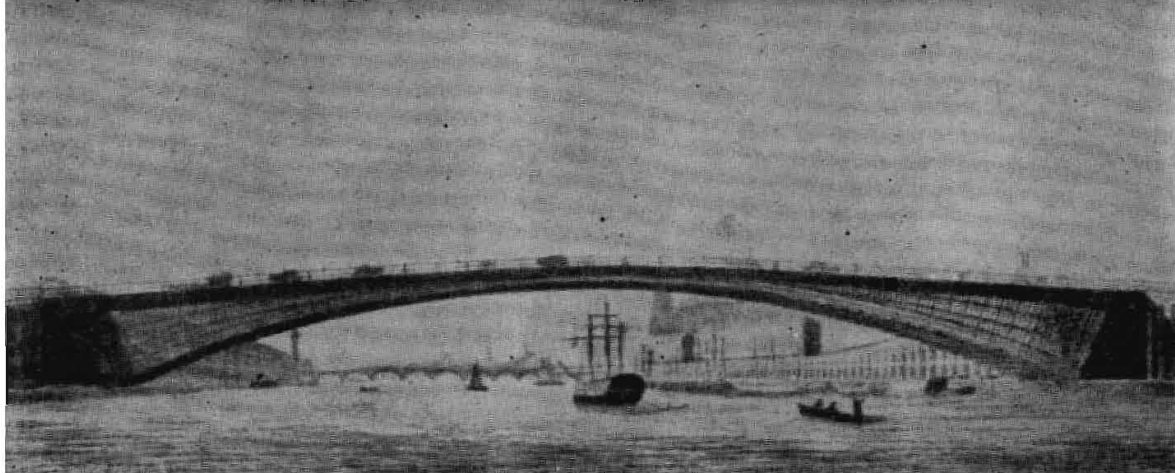

تصاویر شماره‌ی ۲
پیشرفت سلیقه : هنر جدید و تجدید
حیات سبک رومن

بالا : R. Östberg : سالن شهرداری
استکهلم ۲۳ - ۱۹۰۹
چپ : ریچاردسون : تالار Sever در
ماساچوست ، ۸۰ - ۱۸۷۸
راست : برلاز : ساختمان بورس
آمستردام ۱۹۰۳ - ۱۸۹۸
پائین : هنری وان دو ولسد : تانر در
نمایشگاه کلن - ۱۹۱۴

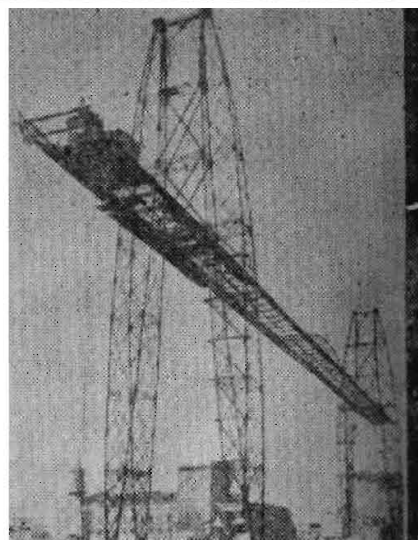
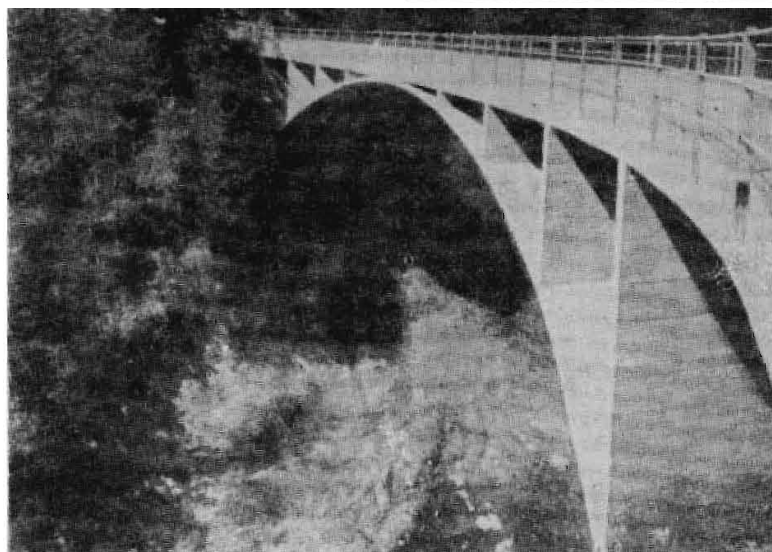

تصاویر شماره‌ی ۳
پیشرفت تکنیک : پل‌ها

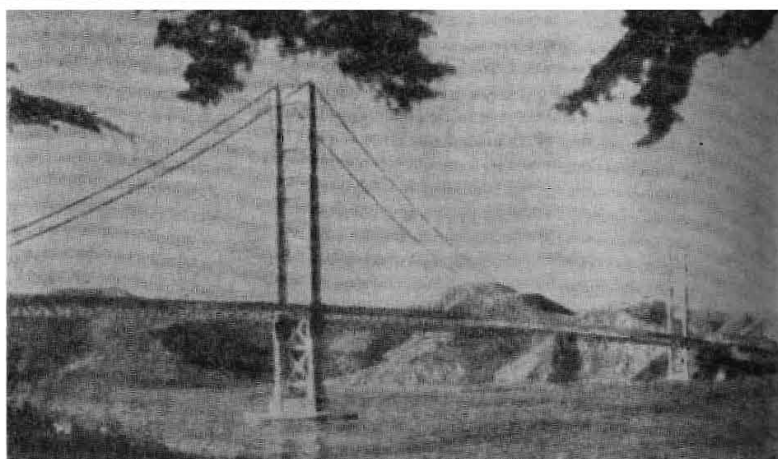
بالا : ت. تلفورد : طرح پل
لندن - ۱۸۰۱
→ : ر. میلارت : پل سال-
گیناتوبل . ۴۰-۱۹۲۹

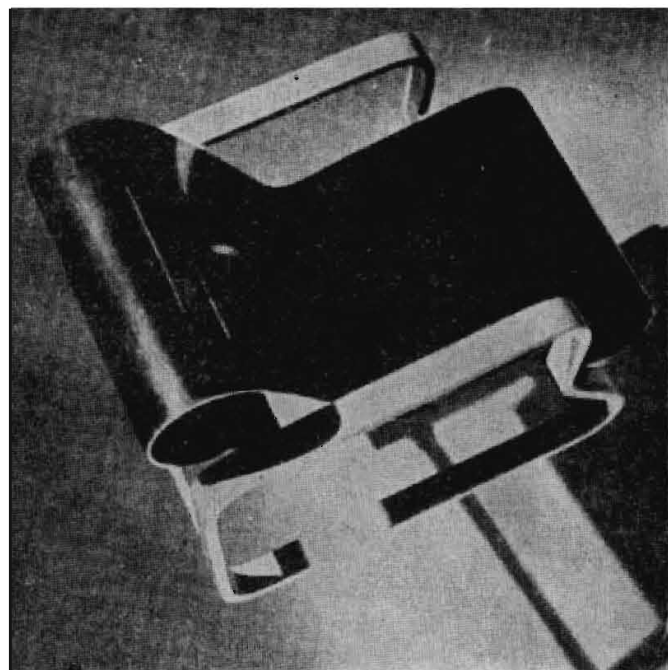
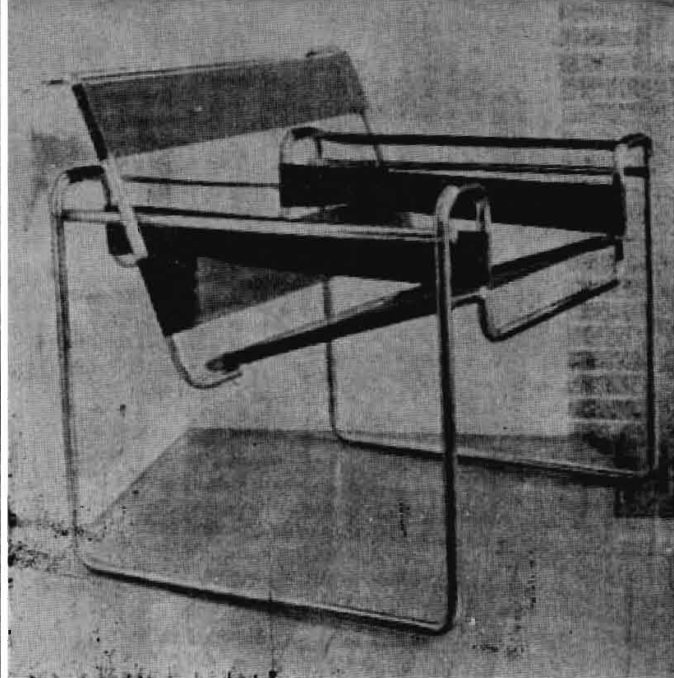
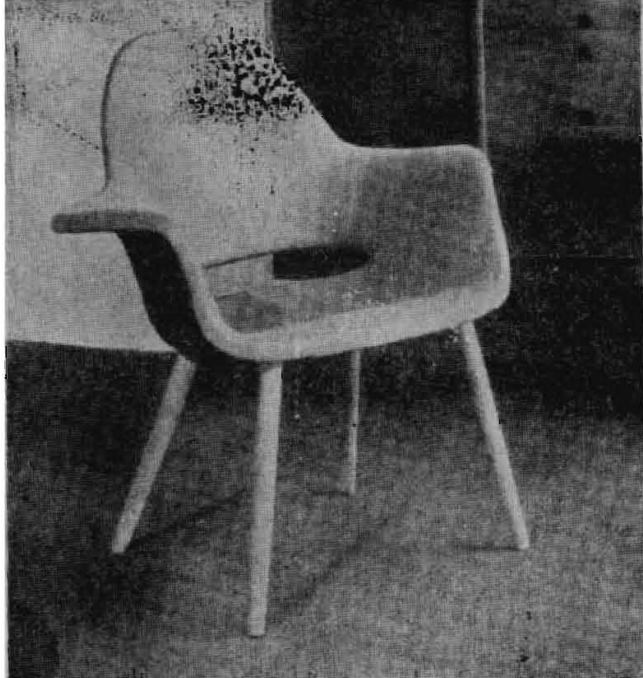
راست : آرنودین :
Pont Transbordeur
Marseilles - ۱۹۰۴

چپ : ر. میلارت : پل
اشواندباخ. در نزدیکی برن
۱۹۲۳

→ : پل دروازه طلایی .
سانفرانسیسکو ۲۷-۱۹۳۳

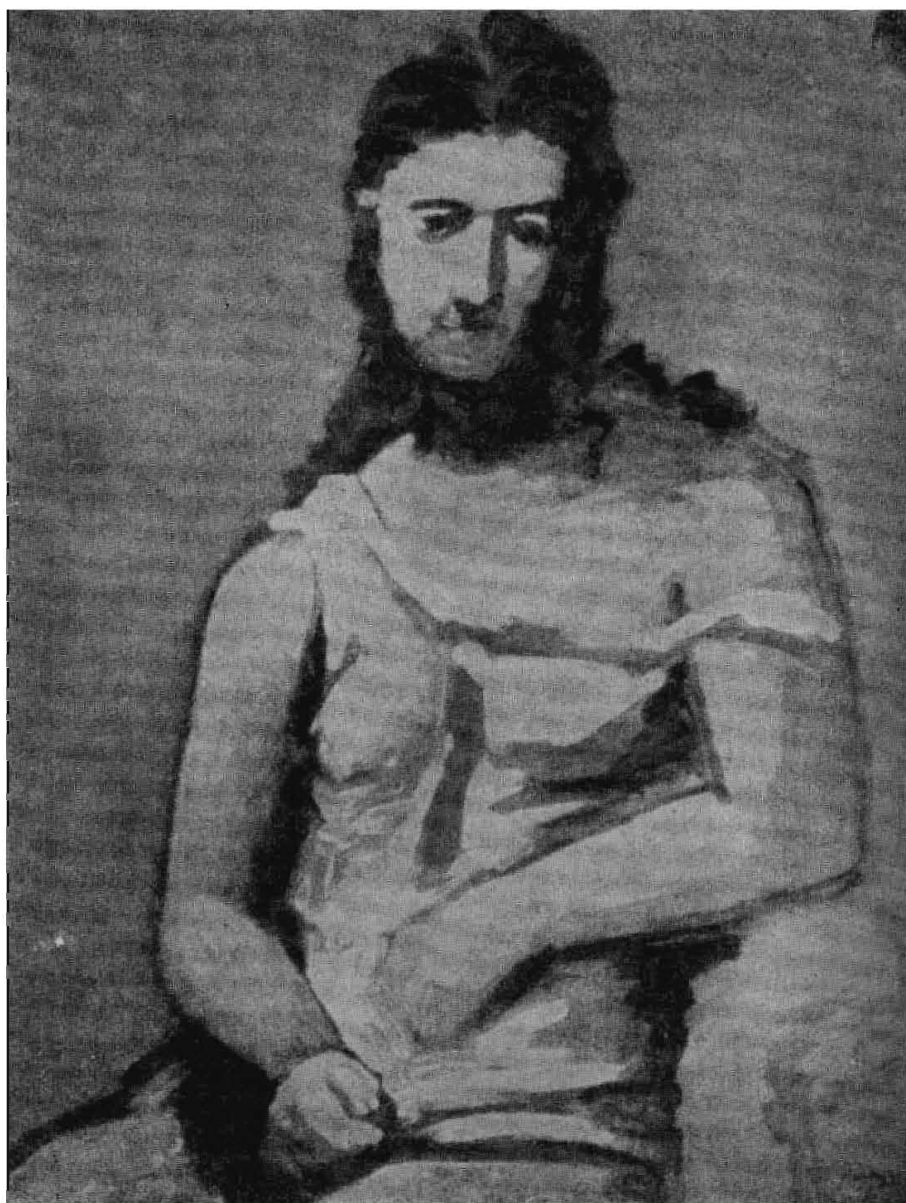
تصاویر شماره ۴ پیشرفت تکنیک : صندلی‌ها

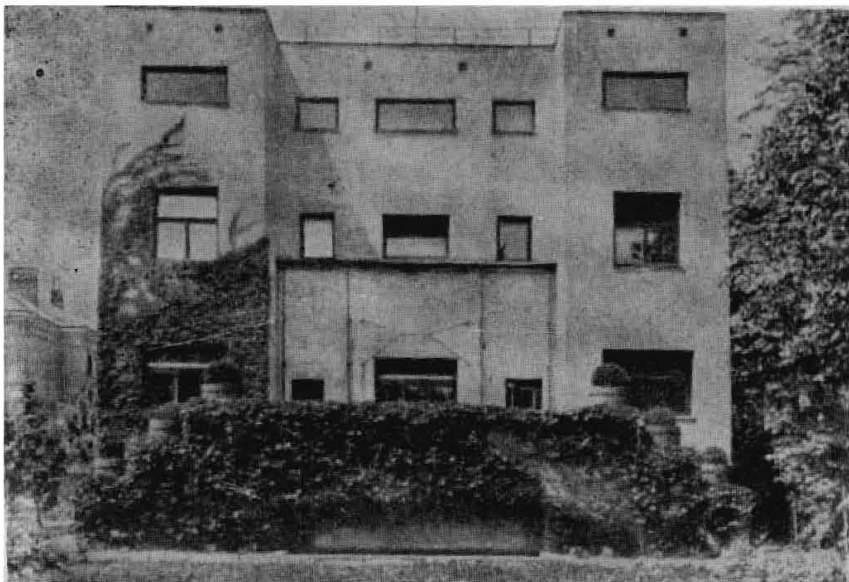
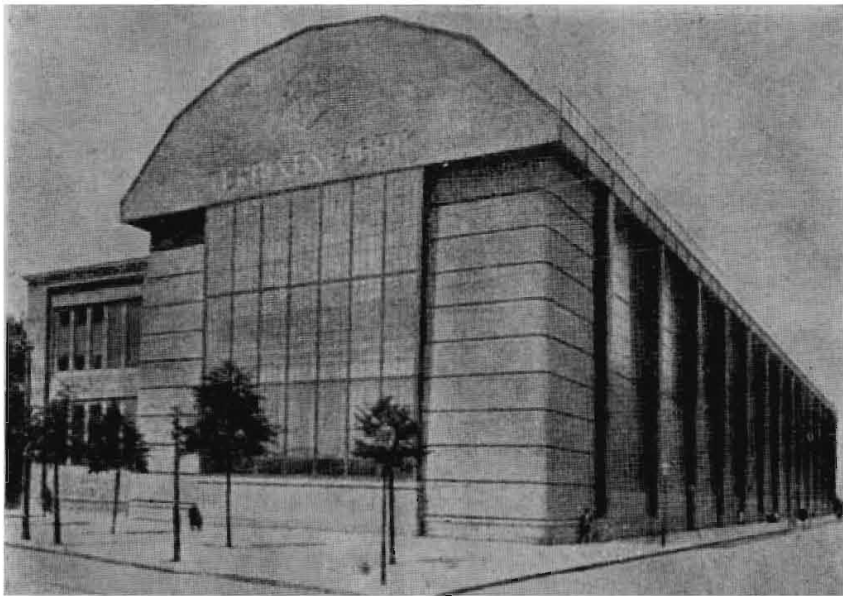
- ۱- ازو سارنین : صندلی . نیویورک - ۱۹۴۰
- ۲- مارسل بروئر: صندلی از لوله فیزی. دسا- ۱۹۲۵
- ۳- میس واندرو: صندلی از فولادی- ۱۹۲۷
- ۴- آلوار آلنو: صندلی از تخته سه لای -
فیلاند - ۱۹۳۳
- ۵- توت : صندلی . از سال ۱۸۴۰

تصاویر شماره‌ی ۵
بعد جدیدی کشف شده است.
بعد چهارم : زمان

دو بعد : موزائیک بیزانتین
سه بعد : صورت از کارهای
میکل آنژ
چهار بعد : نقاشی از پیکاسو

تصاویر شماره‌ی ۶
معماری مدرن اروپا. ۱۹۱۴

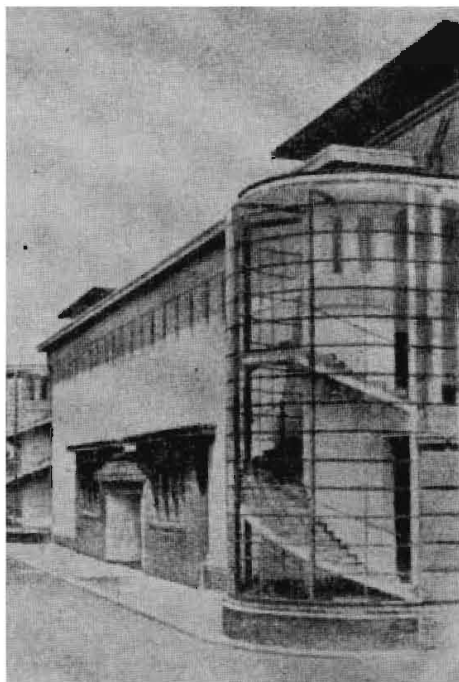
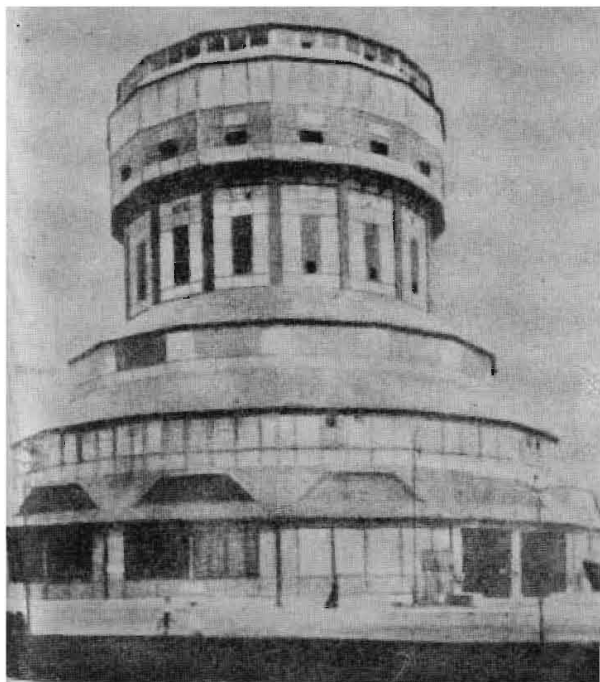
بالا : پ. بهرنز : کارخانه برلن -
۱۹۰۹

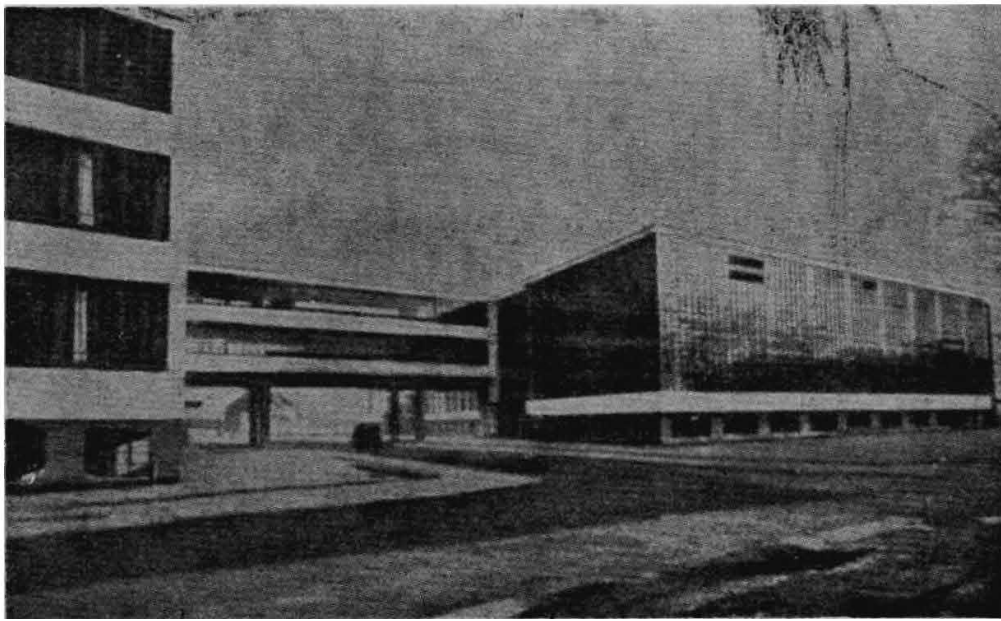
وسط : ا. لوس : خانه‌ی اشتاینر
وین ۱۹۱۰

پائین :

چپ : ه. پول فیش : برج آب -
در پوزن ۱۹۱۲

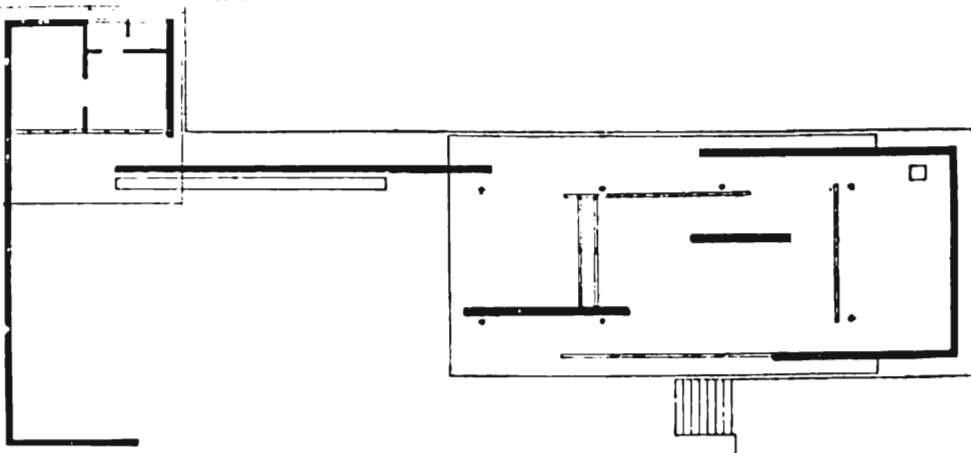
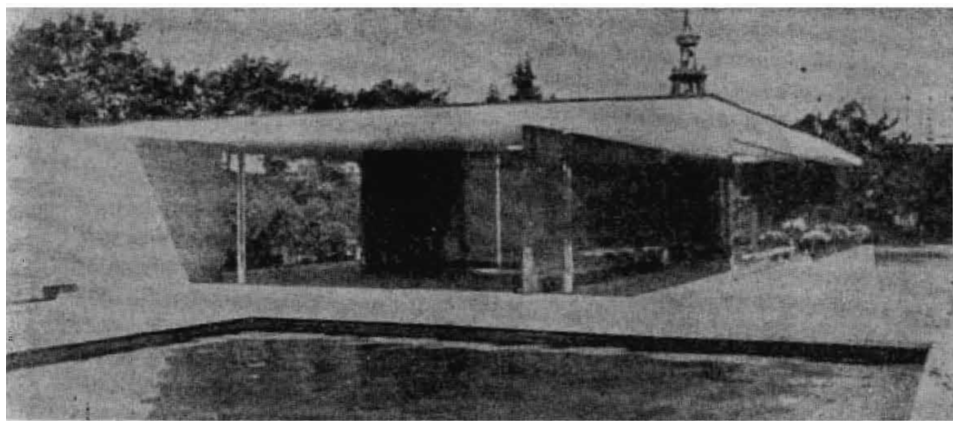
راست : گروبیوس : ساختمان نمایشگاه
کلن ۱۹۱۴

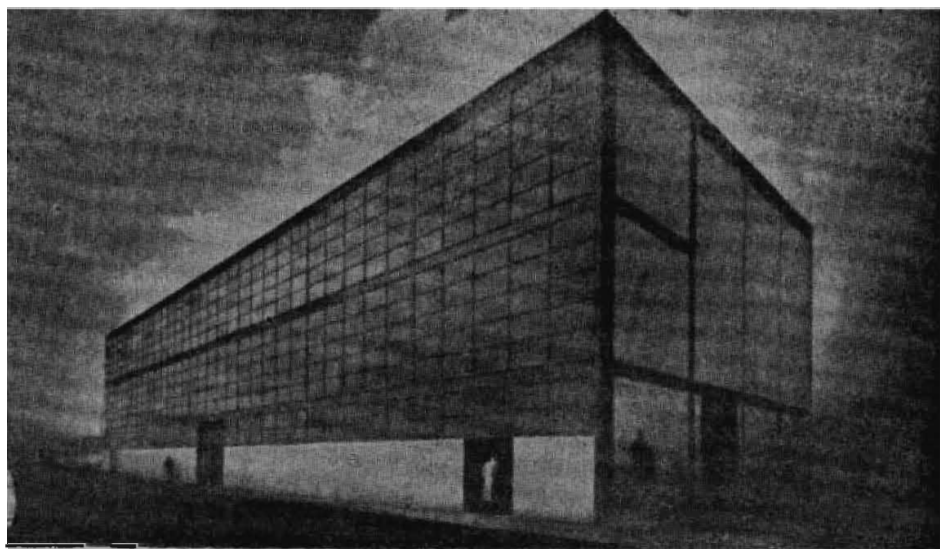
تصاویر شماره ۸
استادان معماری
مدرن اروپا
۳۳-۱۹۱۸:
والتر گروپیوس

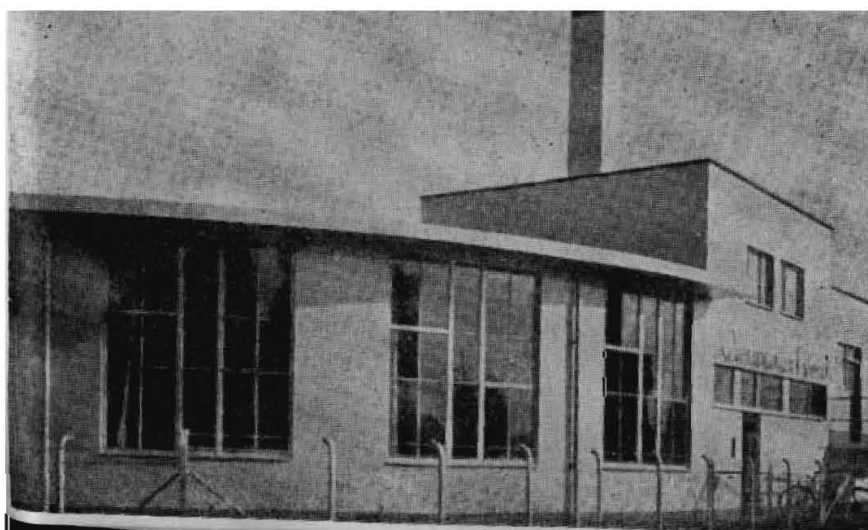
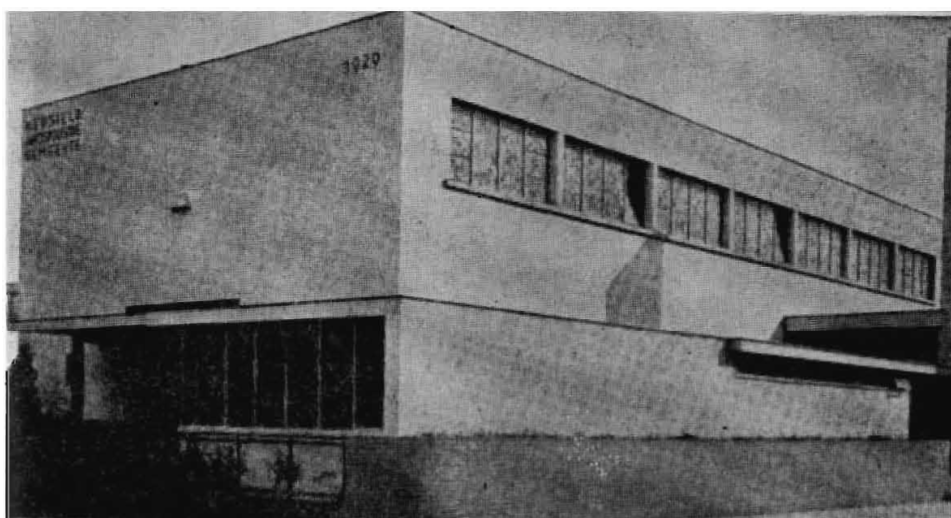
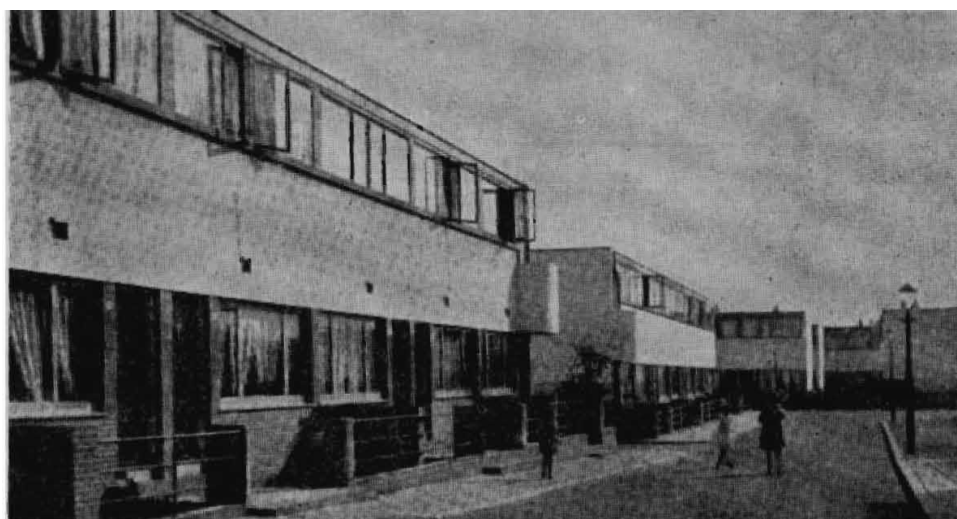
بالا مدرسه‌ی
باهاس در دسا
۲۶-۱۹۲۵
(پلان : صفحه ۴۰-
۳۴ منن)
وسط : بخش
زیربن اشتات
۱۹۲۹
پائین : خانه در
لینکلن-
ماساچوست ۱۹۳۶

تصاویر شماره ۹
استادان معماری
مدرن در اروپا
۱۹۱۸-۳۳
میس و اندرو

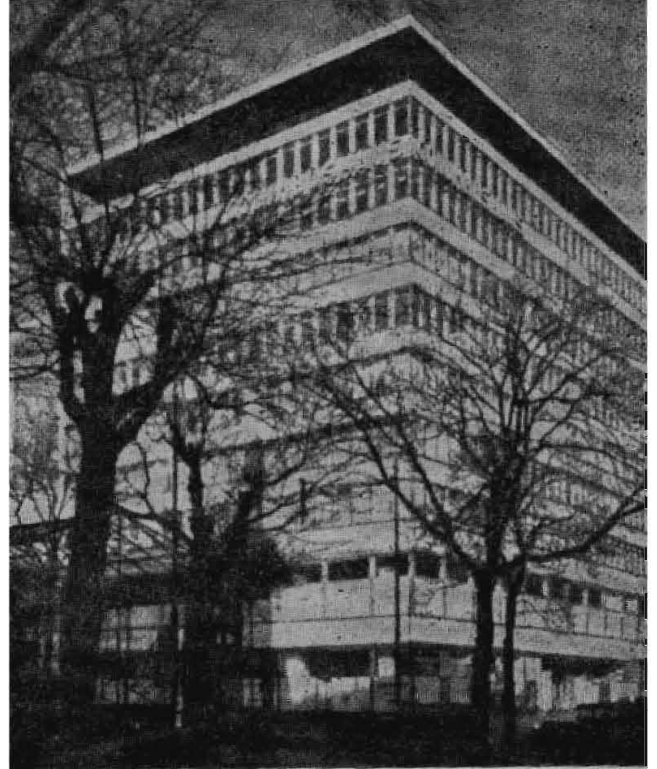
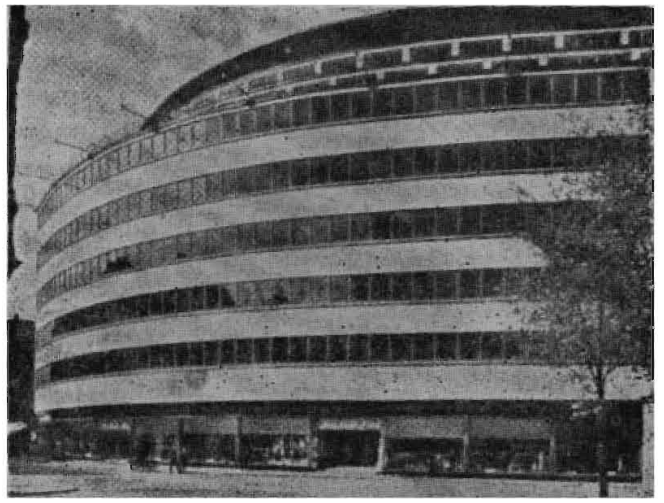
۱- غرفه‌ی آلمان
در نمایشگاه
بارسلون ۱۹۲۹
۲- پلان
۳- آپارتمان در
اشتوتگارت ۱۹۲۷
۴- ساختمان
مرکزی مطالعات
فلزشناسی شیکاگو-
ایلی نوی ۱۹۳۴

تصاویر شماره‌ی ۱۰
استادان معماری
مدرن در اروپا
۱۹۱۸-۳۳:
ز. ز. اود

خانه‌های کارگری
در روتردام
۱۹۲۴-۲۷
تصاویر از خانه‌ها
و ساختمان‌های
عمومی

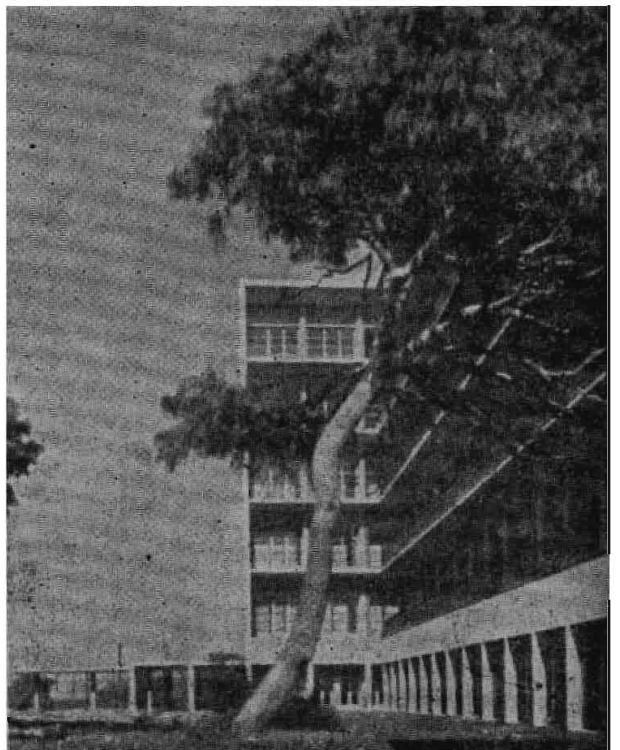
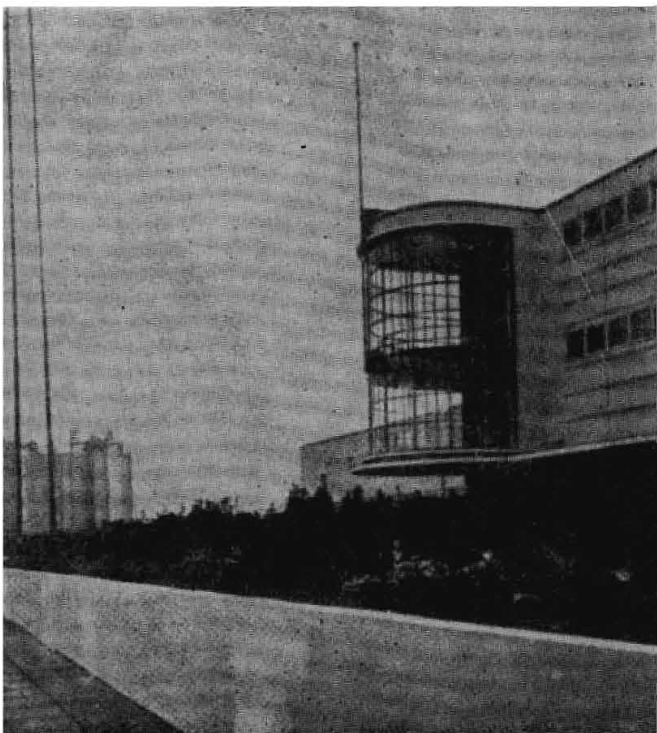

تصاویر شماری ۱۱
استادان معماری مدرن در اروپا ۳۳-۱۹۱۸:
ا. مندلسون

بالا : فروشگاه شوکوکن در Chemnitz. ۱۹۲۸
وسط: خانه‌ی کلمبوس ، برلین ۱۹۲۱
پائین .

چپ ، غرفه در Bexhill-on-sea ، انگلستان
۱۹۳۵

راست: بیمارستان در هایفا - فلسطین ۱۹۳۸-

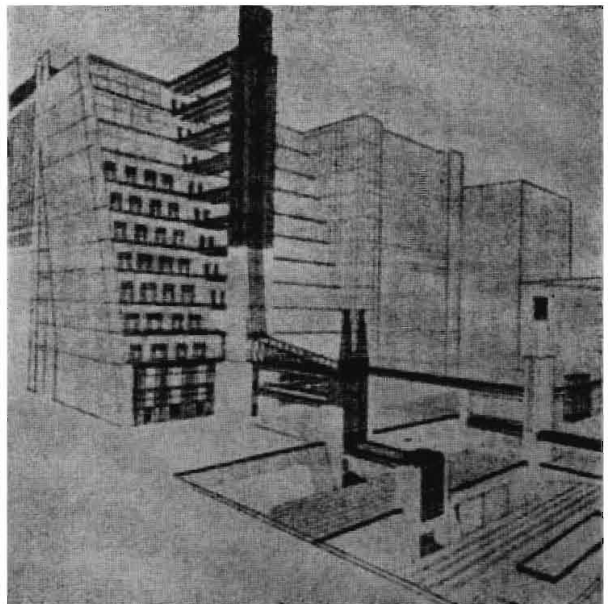
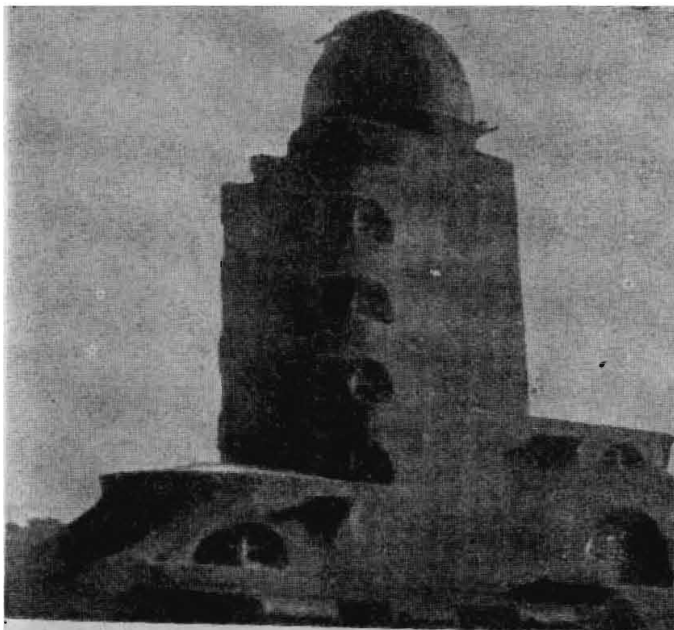
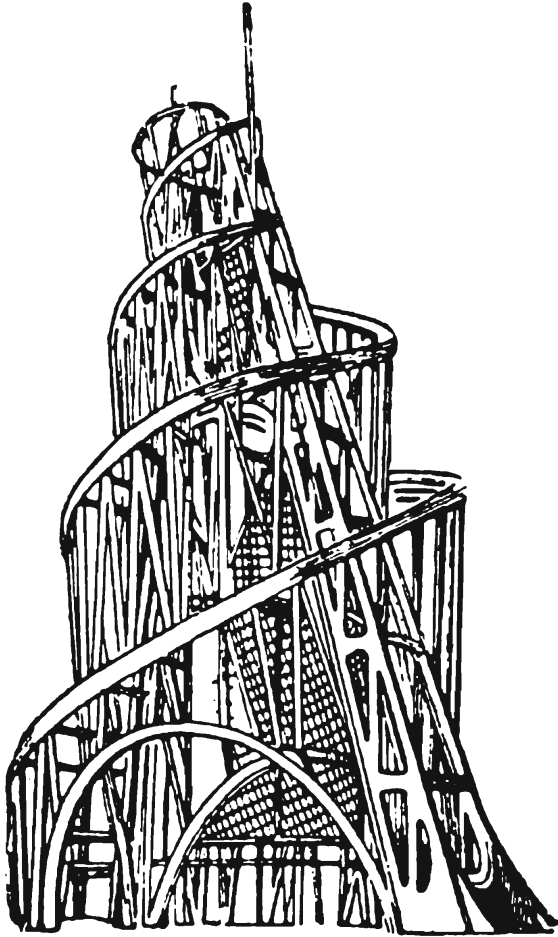
تصاویر شماره ی ۱۲
خطوط انحطاط معماری مدرن

بالا - اکسپرسیونیسم: مندلسون
طرح کارخانه ی عدسی سازی
وسط: کنستراکتیویسم: و. ا.
تاتلین طرح قصر سومین
بین الملل - ۱۹۲۰

پائین،

چپ: اکسپرسیونیسم: مندلسون
برج انیشتین در پوتسدام،
۱۹۲۱

راست: ا. سنت الیا، طرح يك
شهر جدید

تصاویر شماره‌ی ۱۳

یشرت روسیه :

کنستراکتیویسم ، فونکسیونالیسم و رتوریک

۱- گلوسوف : کلوب در مسکو ۱۹۲۹

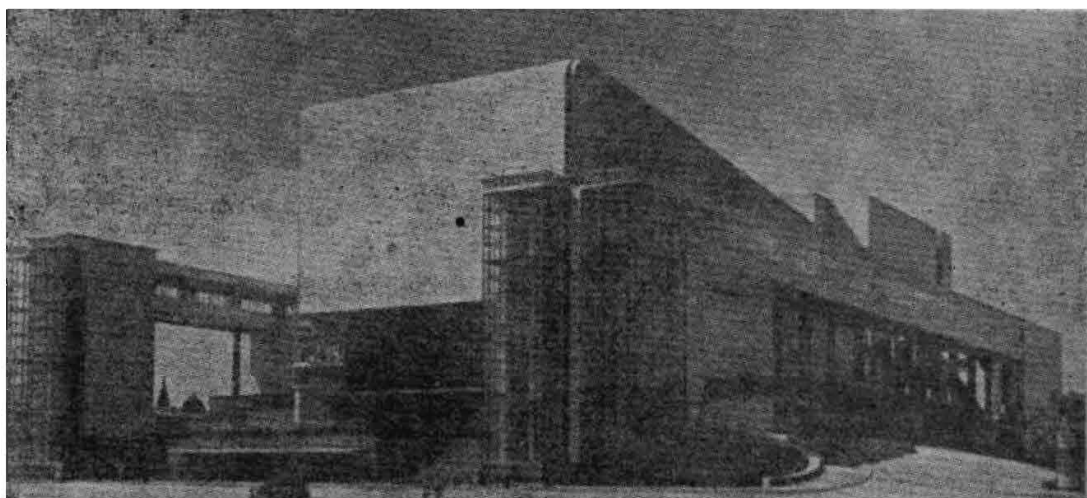
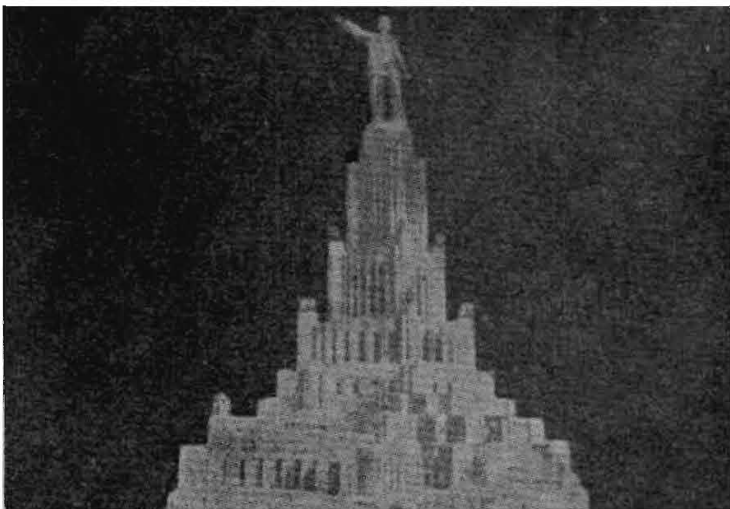
۲- هل فریش : یوفان و شوکو :

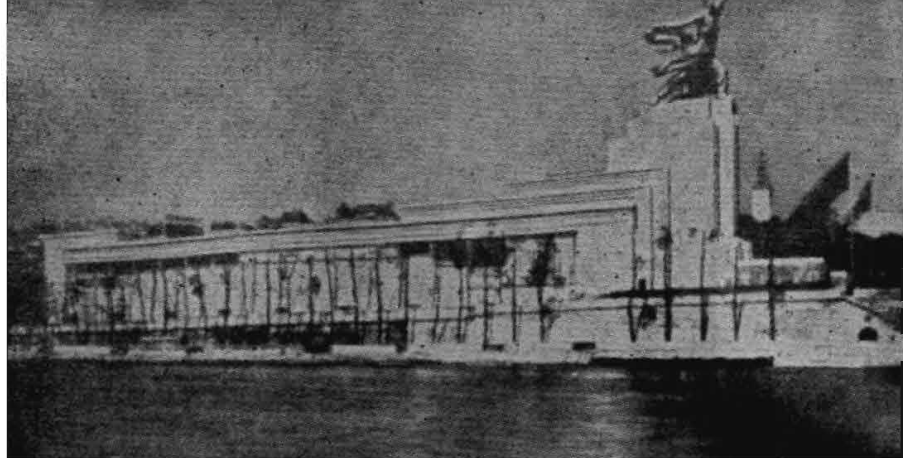
قصر سوویت - مدل - ۱۹۳۷

۳- شوکو : تانرگورکی در رستوف

۴- سرافی مف و کرواتز : خانه‌ی صنعت در

خارکف ۱۹۲۵-۲۹

تصاویر شماره‌ی ۱۴
پیشرفت روسیه : عکس‌العمل
کلاسیک

۱- یوفان : غرفه‌ی
شوروی در پاریس ۱۹۲۷

۲- جوزف : مؤسسه‌ی
مارکس - انگلز - لینن

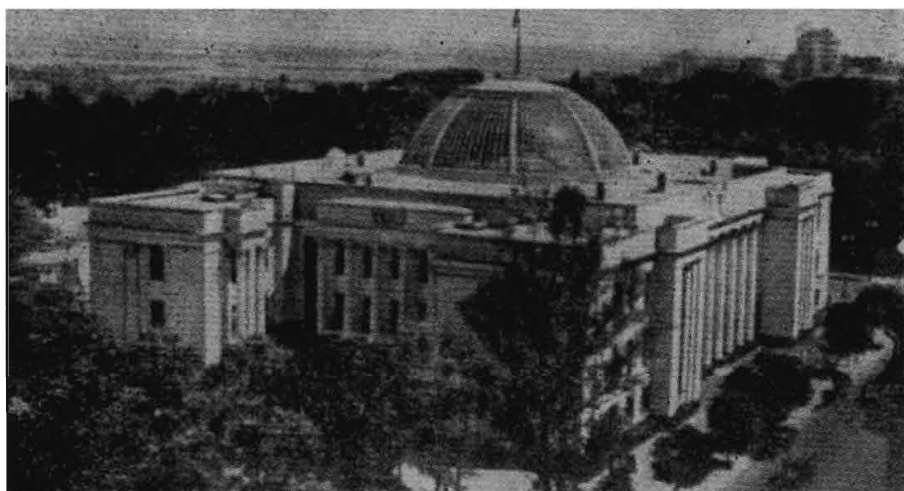
جورجیا ، ۱۹۲۸

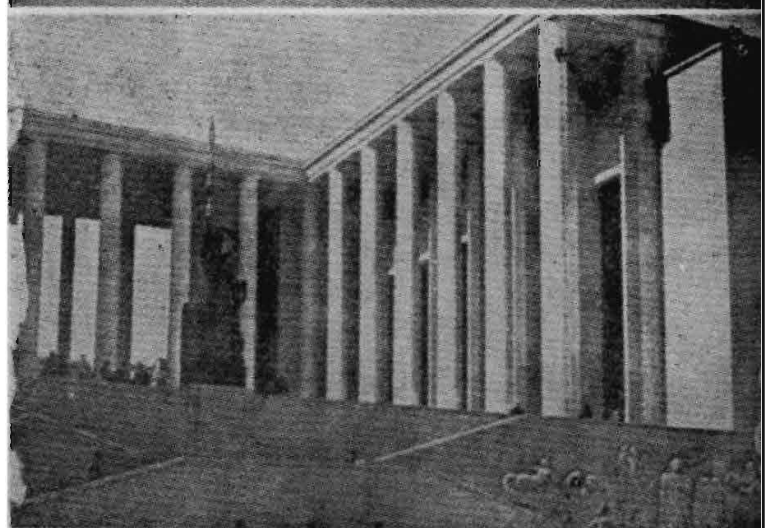
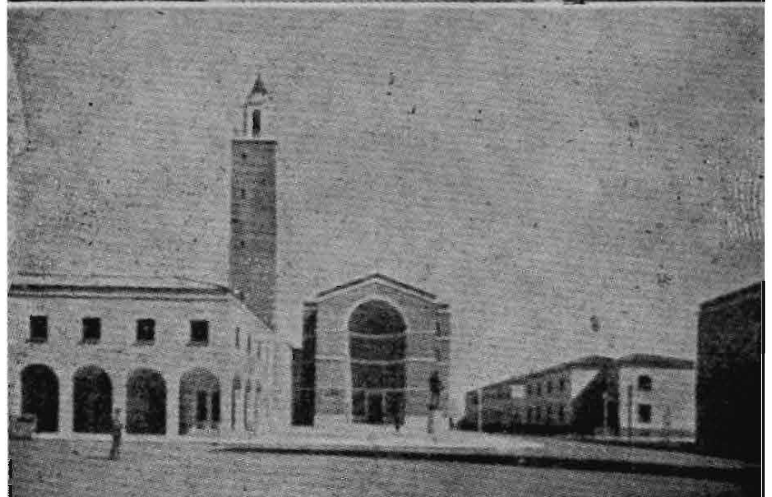
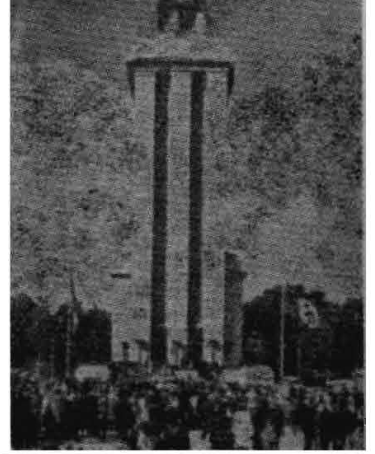
۳- زابولوتنی : ساختمان
هیأت رئیسه‌ی حزب کمونیست

کیف ۱۹۲۹

۴- آلابیان و سیم پیرتسف
تاتر آرتش سرخ

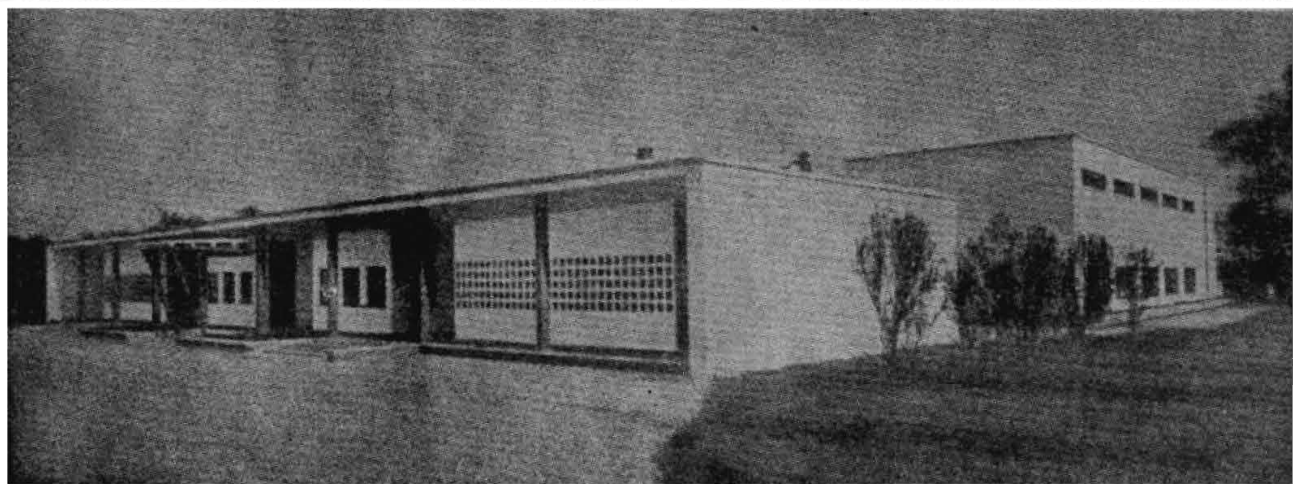
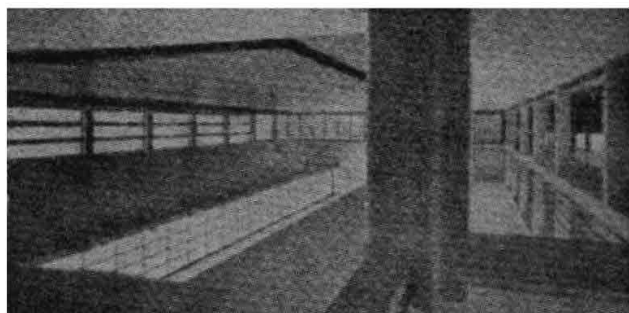
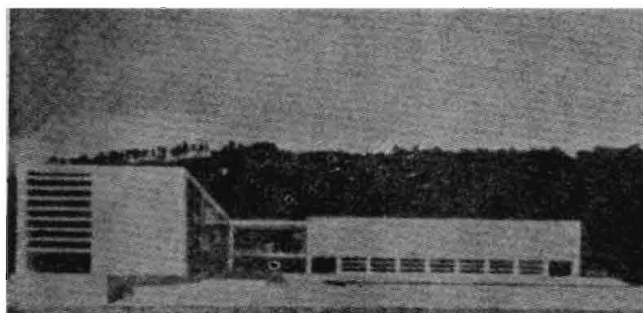
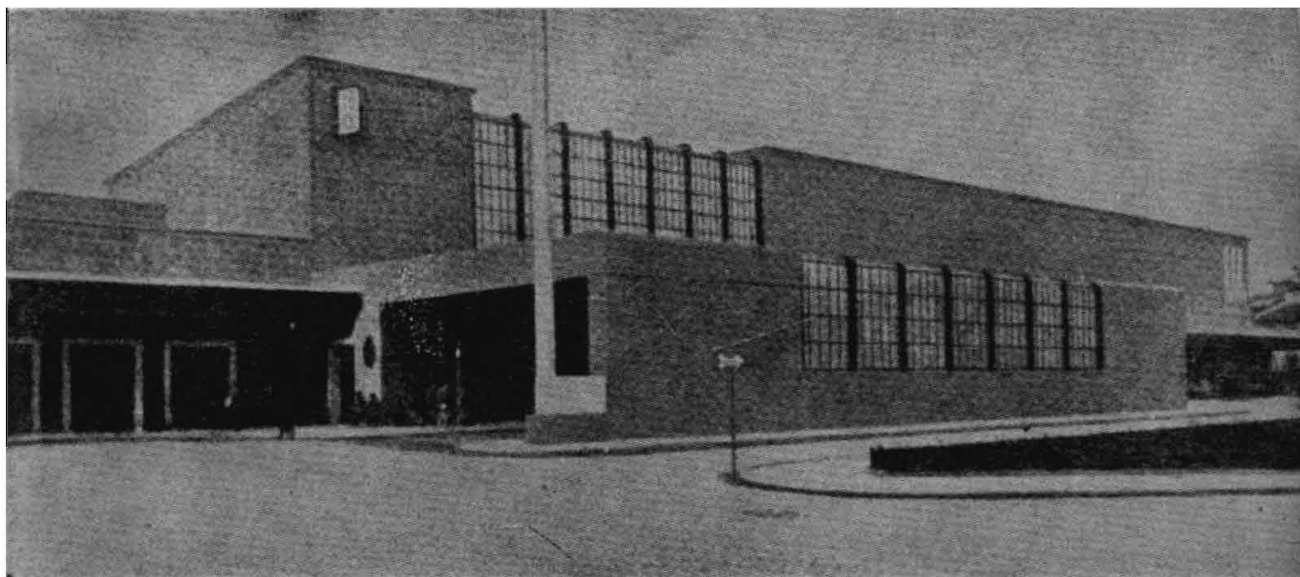
مسکو ، ۱۹۴۰

نصاویر شماری ۱۵
معماری در زمان سلطه‌ی فاشیسم
انحطاط فرانسه

- ۱- اسپیر : عرفی آلمان، پاریس ۱۹۳۷
- ۲- پیاسن تینی : دانشگاه رم، ۱۹۳۶
- ۳- پتروچی : قصر آپریلیا ، ۱۹۳۸
- ۴- موزه‌ی تروکادرو، پاریس ۱۹۳۷

تصاویر شعاری ۱۶
معماری مدرن در اروپا : علیه فاشیسم

- ۱- میکلوچی: ایستگاه راه آهن فلورانس ۱۹۳۶
- ۲- مودتی: آکادمی شمشیربازی، رم- شکل داخلی و خارجی - ۱۹۳۶
- ۳- گروه بانفی: مرکز جوانان در لجنانو ۱۹۳۸
- ۴- گروه ترانی: خانه در میلان ۲۴-۱۹۴۳

پراکنده شدن در جهات دیوانه کننده طرحهای شکوهمند بتواند با تمام قوا بر تماشاچی اثر بگذارد .

کیفیت بی نظیر دیگر آلتو توجه او به احتیاجات استفاده کنندگان واقعی ابنیه است .

نمونه‌ی کلاسیکی از این توجه را می‌توان در طرز نورگیری سالن مطالعه‌ی کتابخانه‌ی ویپوری دانست . معماری که دستورالعمل های ثابت مدرنیسم را عملی نمی‌سازد قطعاً برای نور دادن بچنین سالنی همه‌ی دیوارها را با پنجره سوراخ سوراخ می‌کرد ، در حالیکه آلتو روش عالی برای نوردادن غیرمستقیم به سالن کشف کرد. در ویپوری شعاع نور خورشید خط افقی را با زاویه‌ی ۵۲ درجه قطع می‌کند . آلتو با در نظر داشتن این مسئله ، طرح ۵۷ روزه‌ی مخروطی شکل را برای سقف ریخت . بدین ترتیب شعاع آفتاب به سطح جانبی مخروط هاخورده و سالن مطالعه را فقط از راه انعکاس نور روشن می‌سازد . فاصله‌ی روزه‌ها از یکدیگر طوری تنظیم شده است که پراکندگی نور یکسان انجام می‌پذیرد (۱۳) . نمونه‌ی دیگر از کارهای آلتو که بهمان اندازه مشهور است سقف سالن اجتماع همان ساختمان است . این سقف دارای روکشی مشتمل بر سی هزار نوار سوزن های کارلیان Karelian است و همه‌ی پهنه‌ی فضای داخلی از سطح موج داری تشکیل شده که صدا را به‌همه‌ی سالن بطور کامل و یکسان می‌رساند . ساکنین آسایشگاه پایمبو ، بخاطر مطالعه‌ی صبورانه‌ایکه آلتو از زندگی و حرکات روزانه بعمل آورده و نیز بخاطر دقتی که در مورد رنگ دیوار نشان داده است ، از چنان آسایشی برخوردارند که مرضای سایر بیمارستان‌ها با بناهای منطقی هرگز نظیر آنرا احساس نکرده‌اند . نباید پنداشت که آلتو رمانتیک است . او از رمانتیسم خیلی بدور است و فکر منطقی را بهمان نسبت در مسائل روانی و زندگانی بکار می‌گیرد که در مسائل اساسی ساختمان و نقشه‌ی بنا باید در نظر گرفته شود . قدرت زنده‌ی اختراعش نتایج تحقیقات زیرکانه‌ی او را مداوماً بصورت زیبایی درمی‌آورد و این زیبایی تنها بر چشم اثر نگذاشته بلکه بانسان احساس راحت و آسایش روحی می‌دهد .

خصوصیت دیگری که آلتو را در میان دیگران مشخص می‌سازد توجه زیاد او باشیاء واثانه‌ی کوچک است . کافی است بدانیم که لوکوربوزیه با لبخندی گفته

است : « در میان احتیاجات انسانی همه بر این معتقدیم که به گرم بودن پایمان محتاجیم ، اما من بیشتر در مقابل آزمودن لذت هماهنگی حساسم . » آلتو بی آنکه از هماهنگی چشم پوشد در مقابل مسائل کوچک نیز حساس است . هیچ دلیلی نمی توانیم بیابیم که چرا يك دسته ی در بخاطر مدرنیسم و نشان دادن خصوصیت « فضا - حرکت » (۱۴) دستهای آدم را زخم کند . آلتو قطعه ای موم برمی دارد ، آنرا در دستانش می فشرد و شکل حاصل را از فلزمی ریزد . صندلی ها و مبل های چوبی او حاکی از پیروزی صنعتی تولید فراوان (۱۵) است و در عین حال از آنجا که از روی خطوط ارگانیک بدن انسان در وضعیت های مختلف از قبیل غذا خوردن ، خواندن ، لباس پوشیدن و استراحت کردن قالب گیری شده اند نشان ارزنده بودن استعداد خالق خویشند . (۱۶) « مردان جوان به میراث اشکال هندسی ، خطوط منحنی آزاد ارگانیک را افزوده اند و نیز آرپ **Arp** را به شباحت سبکی مابین « وندریان - **Monderian** و لژه **Leger** اضافه کرده اند . کیفیات ملی و شخصی اکنون بیش از ده سال پیش مشهود است . طرح های آلتو نتایج تطبیق کامل آگاهی يك هنرمند فونکسیونالیست کوشا با حساسیتی آزاد و شخصی است . »

این کیفیات و این کوشش برای نزدیک شدن به زندگی و مسائل انسان واقعی ، برای مطالعه ی روانشناسی و بخاطر او ، تنها منحصر به آلتو نیست . تنها ما او را نماینده ی اصلی چنین هنرمندانی میدانیم . لوکوربوزیه در بعضی از کارهای آخرش کوشید که خود را از قید مراحل مجادله آمیز و فرمولی شده ی هنرمدرن برهاند . در اروپا بسیاری از معماران انگلیسی ، هلندی ، سوئیسی و نیز بسیاری از ایتالیائی های جوان مشغول حل همین مسئله بودند .

تنها بعد از فنلاند کشور سوئد نسبت به ارگانیک ، حتی در طول جنگ ، تمایل نشان داده است . نمایشگاه ۱۹۳۵ استکهلم نمایشگر مخالفت بهترین معماران سوئدی با « کلاسیک ساده » و حالت نیمه مدرن و نیم رمانتیکی که راگنار اوست برگ **Ragnar Ostberg** با ساختمان شهرداری خود بآن تقدس بخشیده بود . دو نفر بلافاصله از میان دیگران برخاستند : اسون مارکلیوس **Sven Markelius** و اریک گانار آسپوند **Erik Gunnar Asplund** .

دومی که بسال ۱۹۴۵ مرد مسئول قسمت اعظم ساختمان های نمایشگاه بود و کار او راهی را بسوی میدان های تازه ی معماری مدرن نشان داد . طرح

ساختمان‌های او منطبق بر عمل و استفاده بود که از آن میشد . او موفق شده بود تمایل فونکسیونالیست خود را وسعت بخشد و به فرم‌های ساده‌ی مدرن حالتی از اصالت ، شادی و خشنودی دهد که الهام بخش اروپا بوده و با یکنواختی سقف‌های مسطح و دیوارهای سخت کاملاً متفاوت باشد .

اسون مارکلیوس احتمالاً برای اینکه عکس‌العملی در مقابل معلمش اوستبرگ نشان دهد در سال ۱۹۳۰ و نیز در سالهای بعدی بیشتر از آن حدی که مثلاً در سالن کنسرت شهر هال سینگ بورگ **Halsingborg** نشان داده بود فونکسیونالیست شد . لیکن آثار اخیرش و بخصوص غرفه‌ی زیبای سوئد در نمایشگاه جهانی نیویورک نشان میدهد که اکنون کاملاً براه دیگری افتاده است . حالت باز پلان عمومی ، زیبایی رنگها و استفاده‌ی صحیح از مواد کارب ساختمان احوال تحسین‌آمیزی از گرمی و زیبایی میدهد . واقعاً کشورهای اسکاندیناوی دست از ترجمه‌ی تئوریه‌ها بساختن برداشته و آثار معماری را طوری بوجود می‌آورند که اولین اصل و نتیجه‌ی کامل آن برای زندگی باشد .

آگاهی این معماران از راههای جدید هنری با ایندو نقل قول روشن میشود اسون بک اشتورم **Sven Backstorm** پس از خلاصه کردن تاریخچه‌ی انقلاب فونکسیونالیستی سوئد در سال ۱۹۳۰ گفته است :

«سالها گذشت و خانه‌های (عینی) یکی پس از دیگری برای استفاده آماده شد و پس از آن بود که مردم رفته رفته دریافتند (عینیت دید) همیشه هم خیلی به هدف خود صادق نبوده و خانه‌ها دیگر آنطور که انتظار میرفت نیستند همچنین آنها دریافتند که معماری بسیاری از ارزشهای خود و توجهات کوچکی را که ما انسانها برای راحتی خود بآن وابسته‌ایم کم دارد . معماری راه خود را در جاده‌های تازه میجست و خویشتن را آماده‌ی تغییر ارزشها و مراحل زندگی واقعی میکرد بار دیگر انسان نقطه‌ی آغاز و معیار شده بود و کشف کرده بودند که او موجود کاملاً پیچیده‌ایست که با هیچ فرمول عصر سازی راضی نشده و نمیتوان او را درک نمود . اولین نتیجه‌ی این بصیرت در حال رشد عکس‌العمل بر علیه همه‌ی معماران برنامه‌ای سالهای ۱۹۳۰ بیعد بود . امروز ما بنقطه‌ای رسیده‌ایم که همه‌ی عوامل جذاب روانشناسی ذهن ما را بخود مشغول داشته . انسان بهاداش ، عکس‌العملها و احتیاجاتش طوری کانون توجه ما شده که هرگز در تاریخ سابقه نداشته است . میکوشیم که این

عوامل را درك كنيم و ساختمان را چنان بسازيم كه واقعاً با و خدمت كند و نيز آرزو داريم آنرا توسعه داده و بایكاربردن روشی زنده بآن زیبایی ببخشیم تا بتواند سرچشمه‌ی شادی انسان گردد ما محققاً میخواهیم همه‌ی جهات مثبت چیزی را كه قرن نوزدهم برایمان باقی نهاده حفظ كنیم . يك خانه مطلقاً باید با مورد استعمالش تهیه شده و طرح آن منطقی باشد و در عین حال میخواهیم كه عوامل زنده و ارزشمندی را كه در معماری قبل از ۱۹۳۰ وجود داشت بار دیگر عرضه کرده و خود نیز بخشی بر آن بیافزاییم . سوء تفاهمی بیش نخواهد بود اگر این برنامه را عكس العمل بسوی گذشته و تقلید آن بدانیم .

آلوار آلثو در نطقی بنام «انسانی ساختن معماری» در امریکا چنین گفته است : «معماری پدیده‌ای ترکیبی است كه در عمل همه‌ی فعالیت‌های بشر را دربر میگیرد ... در دهسال گذشته بخصوص از نقطه نظر فنی معماری مدرن با عمل وفق داشته است و بویژه برجنبه‌ی اقتصادی فعالیت‌های خانه سازی تأکید کرده است این تأکید كه البته برای تهیه‌ی پناهگاه مناسبی برای انسان دلخواه است در مقام مقایسه با سایر احتیاجات بشری بسیار گران بوده است فونكسیونالیسم فنی نمی‌تواند معماری معینی را بوجود آورد .

و اگر راهی برای توسعه‌ی تدریجی معماری بوجود آید كه از جهات فنی و اقتصادی آغاز کرده و در مراحل بعدی سایر عملیات پیچیده‌تر انسانرا دربر گیرد آنگاه فونكسیونالیسم فنی خالص میتواند قابل قبول باشد لیكن چنین امكاتی وجود ندارد معماری نه تنها همه‌ی فعالیت های بشر را در برمیگیرد بلكه باید آنرا در همه‌ی این میدانها دريك زمان توسعه داد . در غیراینصورت نتایج یكطرفه و سطحی خواهد بود این منطق گرائی نیست كه در اولین دوره‌ی معماری مدرن براه غلط رفته است .

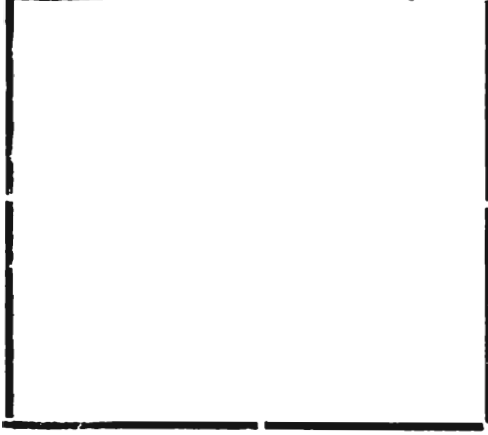
و اشتباه در این نکته نهفته است كه منطق گرائی بقدر کافی عمیق نبوده است . در دوره‌ی جدید معماری مدرن میكوشد بجای مخالفت با فكر منطقی روشهای آنرا بوسیله‌ی زمینه‌های فنی برزندگی و فعالیت‌های روانی بشر تطبیق دهد . . دوره‌ی جدید معماری مدرن بدون شك مرحله‌ی تازه ایست كه هدف ویژه‌ی آن حل مسائل انسانی و روانی میباشد .

بطور خلاصه معماری مدرن اروپا كشفيات بصری و فنی اولین دوره‌ی خود

را اخذ کرده و آنگاه در جهت مخالف دنیای تئوریک بسوی ارگانیک متمایل شده است. همین کوشش برای از بین بردن قرار دادها و انسانی ساختن بیش از پیش معماری را میتوان در تمایل فریبنده‌ی رمانتیکی که در فصل دوم ذکر آن گذشت و نیز در آثار معمارانی همچون کلمان هولتس-مایستر Clemens Holzmeister که هرگز در جریان اصلی فونکسیو-نالیسم قرار نگرفته‌یافت.

اکنون اگر متوجه‌ی ممالك متحده‌ی امریکا شویم در می‌یابیم که آنها نیز از راهی متفاوت (اگر نخواهیم بگوئیم مخالف) بتناجیح مشابهی رسیده‌اند. در آنجا يك سنت طولانی معماری ارگانیک - که در آن میان ریچاردسون، سولیوان و رایت از همه مشخص‌ترند - از طریق لسکاتس Lescaze، نوترا Neutra، گروپئوس و بروئر تحت تأثیر تماس با جنبش‌های معماری اروپا قرار گرفته است...

معماران اروپائی نیز بخاطر این تماس بهمان نسبت تحت تأثیر سنت معماری امریکا قرار گرفته‌اند و از این رهگذر فقط کافی است که محله‌ی کارگری دسا اثر والتر گروپئوس (۱۹۲۶-۲۸) را با خانه‌سازی او در شهر نیوکنزینگتون New Kensington در پنسیلوانیا (۱۹۴۰-۴۱) مقایسه کنیم تا دریابیم که صرف‌نظر از تضاد شکل زمین و مواد کار تأثیر آزادی‌بخش معماری امریکا چگونه بر معماران اروپائی مؤثر بوده است.

فصل میانی

معنی و حوزه‌ی کلمه‌ی ارگانیک در معماری

«من برای شما اعلامیه‌ی استقلال جدیدی می‌آورم.... یک معماری ارگانیک بمعنای جامعه‌ای ارگانیک است. عقاید ارگانیک درباره‌ی ساختمان صحیح با قوانینی که زیبایی خارجی و یا تنها سلیقه آنها را تحمیل می‌نماید مخالف است و نیز مردمی که اینگونه معماری بدانان تعلق دارد با چنین تحمیلات خارجی (که همگام با طبیعت و انسانی که کار خود و جایی را که بخاطرش می‌تواند خوشبخت و مفید باشد یافته است نیست) برزندگی خود مخالفند... بنظر می‌رسد که در هیچ دوره‌ای زیبایی برای مدت زمانی طولانی معنا نداشته است و باور دارم که اکنون زمان آن آمده است که زیبایی بالاخره برای دوره‌ی ما معنایی بیابد... در تاریخ جدید، هنر، علم و مذهب هر سه

بهم آمیخته و بوحدتی نایل می‌گردند که معماری ارگانیک در مرکز آن قرار دارد.»

این قسمتی از کلمات پیامبرانه است که فرانک لوید رایت بسال ۱۹۳۹ در پیام خود بمعماران انگلستان آورده است. البته این مطالب را باید تاحدودی در نظر گرفت لکن فعلاً فقط احتیاج داریم که بپرسیم معنای ارگانیک و بخصوص معماری ارگانیک چیست؟

ویلیام لسکاتز می‌گوید که «ارگانیک» اصلاً دارای معنای مشخصی نیست: «ارگانیک» کلمه‌ایست که فرانک لوید رایت برای تشریح معماری خود بکار می‌برد و هرگز راضی نشده است که کار معمار دیگری را نیز ارگانیک و یا معماری بخواند. این صفت اولین بار وسیله‌ی نخستین استاد اولوئیز سولیوان بمعماری اطلاق شده است. همچنانکه کلود براگدون Claude Bragdon دوست صمیمی سولیوان و سر دبیر «گفتگوهای کودکانستانی»، Kindergarten Chats در نطقی تحت عنوان «معماری ارگانیک» در موسسه هنری شیکاگو بسال ۱۹۱۵ تشریح کرده است، معماری در سراسر گیتی و در همه‌ی اعصار تاریخ بوسیله‌ی یک دوگانگی اجتناب ناپذیر بدو قسمت تقسیم شده است. یا ارگانیک بوده است (و بدین ترتیب ارگانیکسم طبیعی را تعقیب می‌کرده) و یا ترتیبی (و برحسب چند ایده‌ی اقلیدوسی که پرداخته‌ی بشر است ساخته می‌شده). با در نظر گرفتن اینکه «گوتیک» و «ارگانیک» در جستجوی بیان آزاد بودند و از سوی دیگر «رنسانس» و «ترتیبی» برحسب قوانین پیش‌بینی شده عمل می‌کردند مطلب ساده‌ای خواهد بود اگر بدانیم که در حقیقت همه‌ی خلاقیت‌ها باید هم ارگانیک و هم ترتیبی باشد. بهر حال من می‌بینم و حس می‌کنم که معماری وجود ندارد مگر ارگانیک باشد و نیز معماری نخواهد بود اگر در عین حال ترتیبی نباشد. خود براگدون می‌افزاید که شاهکارهای معماری در عین ارگانیک بودن ترتیبی هستند. «گداختن و ذوب شدن در حرارت خلاقه» (روانی - ارگانیک) که محققاً دوره‌ی ضروری خلاقیت است بی‌شبهه خود یکی از مراحل خلاقیت می‌باشد. انتخاب، راهنمایی و «ترتیب» (فکری) مرحله‌ی دیگری است که بهمان اندازه برای خلاقیت ضروری است و کار هنری - یا معماری - در صورتی کامل است که این دو مرحله نقش خود را بطور کامل بازی کرده باشند.»

«گیدیون درعین حال که می‌گوید کلمه‌ی ارگانیک محققاً دارای معنای مشخصی است خود می‌افزاید که وقتی این کلمه بصورت معماری ارگانیک در می‌آید نامفهوم می‌شود :

«در طول تاریخ دوراه وجود داشته است - راهی بسوی دنیای منطقی و هندسی و راهی دیگر بسوی دنیای غیرمنطقی و ارگانیک ، دوراه مختلفی که بامحیط بازی کرده و با برآن مسلط می‌گردد . راههای دوگانه‌ی رسیدن به مسئله در همه‌ی فرهنگهای اولیه و یا این اواخر وجود داشته است اختلاف بین ادراکات ارگانیک و هندسی امروزه نیزحتی در نقاشی و معماری معاصر وجود داشته و همواره راههای تکراری رسیدن بمسئله بوده‌اند و هیچیک را بردیگری تفوقی نیست. هنرمند حق دارد که انتخاب کند و برحسب هدف و توجهش سخن گوید .

«فرانک لوید رایت از همان ابتدا بامسئله‌ی درک ارگانیک روبرو بوده است و همه‌ی کوشش او صرف این شده است که خود را ازطریقی که معماری ارگانیک می‌خواند (صرفنظر از آنچه که هست) بیان دارد . او دوست می‌دارد در سایه‌ی این احساس کار کند . رایت در ۲۵ ژانویه ۱۹۴۰ در نطقی که درتالار جکسون Jackson Hall در بوستون ایراد کرد همه‌ی بحث خود را باین مسئله اختصاص داد . او کوشید بانوعی گفتگوی سقراطی و مبادله‌ی عقیده بین گوینده و شنونده این مسئله را تعریف و تشریح نماید، اما کوشش او بیهوده بود و بالاخره آشکار شد که هیچگونه تشریحی در غالب کلمات امکان‌پذیر نبوده و آنچه را که او معماری ارگانیک می‌خواند تنها از طریق آثارش آشکار می‌گردد .

«در حدود سال ۱۹۰۰ لوئیز سولیوان «در گفتگوهای کودکستانی» کوشید بمعنای واقعی اصطلاح معماری ارگانیک برسد و روش متخذه او بدین منوال بود که دریابد کلمه‌ی ارگانیک چه معنائی ندارد . او گفت ارگانیک بمعنای زنده بودن و توسعه یافتن است و بدین ترتیب با معماری امریکا بسال ۱۹۰۰ که او از آن بدینگونه ذکر می‌کند تفاوت دارد: «قابل ترحم بخاطر حماقت - هایش ، عمل بدون فرم ، فرم بدون عمل و ریزه کاریهایی که ربطی به توده‌ها ندارد...» برای او کلمه‌ی ارگانیک بمعنای «جستجوی واقعیت‌ها است» عبارتی که من دوست میدارم زیرا حس زندگی‌ای را که بخاطرش بوجود آمده (یعنی بچنگ

آوردن کامل اشیائی که بر آن دلالت می‌کند) دوست میدارم. از نظر سولیوان وراثت کلمه‌ی ارگانیک اعتراضی بر علیه شکستگی شخصیت و فرهنگ است «و با توسعه‌ای که در آن تفکر و احساس باهم همگامند مشخص میگردد.»

هیچکاک Hitchcock نیز اگرچه مقصودش را با کلمات خشن‌تری بیان می‌کند بچنین نتیجه‌ای رسیده و وجه اختلاف رایت را با استادان اروپائی معماری مدرن آشکار می‌سازد.

«بین رایت و سایر هنرمندان سراسر گیتی که آگاهانه و یا ناآگاهانه در یک سبک منفرد بین‌المللی کار می‌کنند اختلافی اساسی و غیر قابل اجتناب وجود دارد. در عمق کار در میابیم که آن‌ها کلاسیکند و رایت رمانتیک است.»

در بین مهمترین تاریخ نویسان معماری مدرن برنند Behrendt تنها کسی است که اهمیت خاصی برای ارگانیک قائل شده است. او بخاطر آورد که برای اولین بار کلمه‌ی ارگانیک را بورك هاردت Burckhardt در مورد معماری بکار برد و واساری Vasari (اگرچه در باره‌ی ساختمان رنسانس سخن می‌گفت یعنی درباره‌ی قصر فارتزیا Farnesia اظهار عقیده میکرد) در باره‌ی این قصر گفت: «ساخته نشده بلکه بدنیا آمده.»

Non murato ma veramente nato. لازم است خاطر نشان سازیم که در نهمین کتاب معماری Architectura بقلم لئون باتیستا آلبرتی Leon Battista Alberti که شخص کلاسیک خوش مزه‌ای بوده و قبل از واساری می‌زیسته اشاره‌ی مشابهی آمده است. او می‌گوید: ساختمان تقریباً شبیه حیوان است یعنی فرمایش از داخل بسوی خارج عمل می‌کند.»

برنند آشکار می‌سازد که تنها یکبار در تاریخ در یک کار هنری نشانه‌ای از ارگانیک همراه با فرم وجود داشته که آنهم معابد دوریک می‌باشد. بقیه‌ی آثار را می‌توان در یک یاد و طبقه جاداده و آن‌ها را بقول گوته Goethe «هنرهای فرماتیو» و یا «هنرهای زیبا» خواند. در زیر صورتی از آنچه که بطور متفرق در کتاب برنند یافت شد آمده است.

معماری ارگانیک

۱ - هنر فرماتیو

۲ - محصول حساسیت ذاتی

معماری غیر ارگانیک

۱ - هنر زیبا

۲ - محصول تفکر

- ۳ - محصول تخیل اشراقی
- ۴ - تماس نزدیک با طبیعت
- ۵ - جوینده‌ی هدفهای ویژه
- ۶ - پراز بسیار شکلی و گونه‌گوئی
- ۷ - واقع‌گرا
- ۸ - طبیعت‌گرا
- ۹ - فرم‌های بی‌قاعده (قرون وسطائی)
- ۱۰ - ساختمان همچون ارگانیک
- برحسب قانون وجودی خود و
با ترتیب ویژه‌ی خود که هماهنگ
با عملیات و محیطش می‌باشد
مثل گیاه و یا هر ارگانیک زنده
دیگری رشد می‌کند .
- ۱۱ - فرم‌های پویا (دینامیک)
- ۱۲ - فرم‌های آزاد از هندسه
- ۱۳ - محصول ادراک اولیه
- ۱۴ - مغایر با کمپوزیسیون
- ۱۵ - حاصل تماس با واقعیت
- ۳ - محصول تخیل سازنده
- ۴ - دوری از طبیعت
- ۵ - جوینده‌ی هدفهای جهانی
- ۶ - متمایل به قانون ، سیستم
وقاعده
- ۷ - تصورگرا
- ۸ - سبک‌گرا
- ۹ - فرم‌های با قاعده (کلاسیک)
- ۱۰ - ساختمان چون مکانیکی
- که در آن همه‌ی عوامل بر
حسب یک نظم مطلق تحمیل
شده‌اند و همراه با قانون از
پیش ساخته‌ی تغییرناپذیری
بوجود می‌آید .
- ۱۱ - فرم‌های ایستا (استاتیک)
- ۱۲ - فرم‌ها بر اساس هندسه و
واسترئومتری (قسمتی از هندسه
که مربوط به محاسبه احجام است)
- ۱۳ - جستجوی تناسب کامل ،
قطع‌های طلائی و زیبایی مطلق
- ۱۴ - کمپوزیسیون
- ۱۵ - محصول تحصیلات
- صورتی که در بالا آمد و بر نداشت آن را « دوگانگی روح خلاقه » می‌خواند
می‌تواند توسعه یابد و مایه‌ی توانستیم امپرسیونیسم و کوبیسم را برای مثال ذکر
کنیم . در واقع بر نداشت از دو کلمه‌ی معماری و ساختمان صحبت می‌کند و از اولی
معنای ساختمان دانشمندان ، آکادمیک ، محصول اطلاع و متکی به فکر را
می‌طلبد . در جای دیگر خواهیم دید که این مقایسه گاه چقدر سهوی
است . در هر حال این گفته‌ی بر نداشت درباره‌ی هنررایت مهم است : « هنراو
بر پایه‌ی یک اصل معتبر عمومی نباشد ، اصل معماری ارگانیکی که اگر

معماری بخواهد هنر زنده‌ای باشد در آینده آن را راهنمای خود قرار دهد .

بالاخره کاتالوك نمايشگاه اثابيهى ارگانيك كه تحت نام « طرح ارگانيك » در نيويورك افتاح شد شامل اين تعريف بود :

« يك طرح را وقتى مى‌توان ارگانيك خواند كه در درون كلت آن تشكلى هماهنگ برحسب ساختمان ، ماده‌ى كار و هدف فى‌مايين اجراء برقرار باشد . بادر نظر داشتن تعريفى در انتخاب ماده‌ى كار بصورت دلخواه ، در تهذيب بصرى و در شكوه منطقى اشياء مورد استفاده هيچگونه تزئين و يازياده روى بيهوده‌اى صورت نگرفته و زيبائى واقعى از همه‌چيز مهم‌تر خواهد بود . »

اينگونه كوشش‌ها براى تعريف كلمه‌ى مورد نظر ما آشكارا چيزى جز تشريحى مبهم نيست و واقعاً طبيعى است كه معمارى اگر بخواهد هنر خوانده شود از موصوف بودن هرگونه صفتى بدور باشد . بدين ترتيب آيانا چاريم اينگونه به بحث خاتمه دهيم كه جستجوى عمومى - از روسيه تا آمريكا و از فلاندا تا ژاپن - براى بوجود آوردن تمايلى ارگانيك بسوى معمارى حاصل يك سفسطه‌ى فلسفى بوده و بايد آن را بعنوان يك اشتباه بدور افكنيم ؛ بايد گفت كه اين جستجو براى يافتن چيزى غير ممكن نيست و اگر بخواهيم خود را در يك مسير كاملاً انتقادى محدود كنيم بايد آن را تعقيب كرد . اگر هدف اين جستجو ، محرركات جستجو كنندگان ، كوشش عظيم نسل جديد معماران ، تمايلشان بسوى معمارى و مسائل آن و شدت توجهشان را مطالعه كنيم آنگاه ناگزير به پذيرفتن اين حقيقتيم كه معمارى ارگانيك - نه در زيباشناسى معمارى ، بلكه در روانشناسى ، توجهات اجتماعى و منطق عقلانى آنهاى كه بامعمارى سروكار دارند - براى خود جائى دارد . بدين ترتيب بنظر مى‌رسد كه تفاوت بين معمارى ارگانيك و غير ارگانيك تفاوت مطلقى نبوده بلكه داراى درجات مختلف و تاكيدهاى گوناگون است .

اگر بعضى از جملاتى كه نقل کرده‌ام كلمه بكمه مورد تجزيه و تحليل قرار گيرد مى‌توان آن‌ها را بكار فونكسيوناليست‌هاى اوليه نسبت داد . در معمارى لو كوربوزيه و بالاتر از او در معمارى گروپيوس ، فرم‌ها حاصل عمل بوده و برحسب شرائط متغير تغيير مى‌كند . لكن نکته‌ى مهم اينجاست كه آيا بايد اين عمل را بانقشه‌ى تئوريك ، كلاسيك و ازپيش ساخته‌اى مرتبط كرد و يا

آن را وابسته‌ی رشد طبیعی اشیاء بكمك هسته‌ی ضروریشان دانست . باید تصمیم بگیریم که آیا بین سبك يونانی و گوتيك ، لوکوروبوزیه و آلتو، و بین نسل اول و دوم معماران مدرن اختلافی - تکرار می‌کنم نه در ارزشهای هنری بلکه در ذهنیت و شکل روانشناسی کار معماران - وجود دارد یا خیر . در بسیاری از کشورهای اروپائی وقتی دهقانی تصمیم می‌گیرد خانه‌ای بسازد بلافاصله به مكعب و یا سایر فرم‌های ساده‌ی هندسی میانديشد و آن را بزرگتر از احتیاجاتش ساخته ، دو اطاق را قفل می‌کند و بلامصرف می‌گذارد تا هنگامیکه بچه‌هایش بزرگتر شدند بکار آید . در فکر رشد خانه‌اش وابسته به برنامه‌ی معینی بوده و در چهارچوب يك طرح هندسی محدود است . اما کارگر امریکائی روش دیگری دارد . او ابتدا يك اطاق می‌سازد و سپس در طول زمان اطاق دوم و بعد سوم پاسخگوی احتیاجات متغیر پیشروش خواهد بود . نگاه کردن دهقان اروپائی به ماده ، تئوريك ، غیر ارگانيك و حتی كلاسيك است . از سوی دیگر روش کارگر امریکائی بیشتر تکاملی بوده و به رشد طبیعی وابسته‌تر است - در يك كلمه بگوئیم ارگانيك است : فرم‌های بیرونی مشتقات فضای بیرونی است .

تفاوت بین ارگانيك و غیر ارگانيك از روی احساسات مورد تأکید قرار نمی‌گیرد و این تفاوت در انتخاب طریق برنامه‌ریزی مؤثر است . این تفاوت بین خانه‌ی دهقانی که بدون معمار ساخته می‌شود و آخرین ساختمان‌های صنعتی یعنی خانه‌های کارخانه‌ای آشکار است . مثلاً خانه‌ی چرچیل را Churchill House که نتیجه‌ی تولید فراوان کارخانه‌ای جدید برای مردم انگلستان است در نظر بگیرید . این خانه خشك ، كلاسيك ، غیرشخصی و سرد است . از طرف دیگر در سوئد و امریکا خانه‌های کارخانه‌ای دارای اطاقهای مجزا هستند و بدین ترتیب می‌توان برحسب تمایل شخص اطاقها را بهم چسبانده یا ازهم جدا کرد . حتی استفاده از ساخته‌ی کارخانه اگر از چنین راهی صورت پذیرد هرخانه بقدر کافی از ارگانيك سهمی برده و با همسایگان خود تفاوت خواهد داشت و خواهد توانست زندگی شخصی و واقعی ساکنینش را بیان کند .

کلمه‌ی ارگانيك از نقطه‌ی نظر کاملاً فیزیکی فقط به تعدادی از محصولات معماری مدرن اطلاق می‌گردد - به‌دسته درهای آلتو ، به شکل صندلی‌هایش

که اکنون کامل‌تر شده و به‌صندلی‌های سارینن Saarinen (۱۶) - در
بکاربردن مفهوم وسیع‌تر روانشناسانه‌ی آن می‌توانیم معماری ارگانیک را بتوجه
تعالی‌جوی معماران بزندگی و راحت بشر اطلاق نمائیم. معنای این کلمه در
مورد معماری باید مشخص شده و همچنانکه بعداً آشکارا خواهیم دید کاملاً
مساوی و درجهت مخالف معماری تئوریک و هندسی باشد و معیارات هنری ،
احجام سفید و استوانه‌هایی که مشخص معماری مدرن اولیه است و لختی عمومی
آن را بیان دارد. با بیان مختصر خصوصیات برجسته‌ی معماری ایالات متحده
این تفاوت آشکارتر خواهد شد .

همچنانکه گفتیم استفاده از کلمه‌ی ارگانیک در مورد معماری از مدت‌ها پیش آغاز شده
و آشفتگی بزرگی را ایجاد کرده است . مانیز تصمیم نداریم که معنای دقیقی
از آن ارائه دهیم . هیچ کلمه‌ای و قطعاً هیچ صفتی وجود ندارد که معنای آن
تاحدی تقریبی نباشد لیکن در هر حال دو تصور غلط وجود دارد که باید در مقابل
آن محتاط بود .

یکی از این دو طبیعت گرائی است. وقتی می‌گوئیم ما باید چشمان خود را به
طبیعت بدوزیم خطر این سوء تفاهم پیش می‌آید که باید از طبیعت تقلید نمائیم.
احتمال رخ دادن این اشتباه ویژه بسیار است زیرا حمایت‌کنندگان معماری
ارگانیک بمعابد مصری و کاتدرال‌های سبک گوتیک و تزئینات مصری و گوتیک
که تاحد زیادی طبیعت گرایانه است توجه زیادی دارند. برنندت اگرچه ما
را از خطر اینگونه درک آگاه می‌سازد خود همواره بمقایسه‌ی طبیعت و
طرح‌های رایت می‌پردازد: يك ساختمان «مثل يك گیاه» از زمین بسوی نور
برمی‌خیزد. سقف‌های پیش‌آمده دارای «حیاتی شبه گیاهی» است که بفرم‌های
معماری ترجمه شده؛ اشکال گوناگون پنجره‌ها و روابطشان بسایکدیگر
موقعیت‌برگها را بخاطر می‌آورد؛ و رابطه‌ی بین بدنه‌ی خانه و خرده‌کاریهای

آن استادانه تر و ظریف تر می شود ، عادت به تشبیه دو چیز بیگانه تا آنجا که منتقد را قادر به نزدیکی با مقصود شاعرانه طرح می سازد ممکن است صحیح باشد لیکن بمعماري ارگانیک هاله ای از طبیعت گرائی رمانتیک و بازگشت مکانیکی به طبیعت را میدهد که در آن بمضامین طبیعت گرایانه ارزش هنری ویژه ای داده می شود . در صفحات این کتاب با اعتبار اینگونه انتقاد کاملاً مخالفت شده است . بدترین شبه رمانتسم انگلستان مملو از خرده کاریهای طبیعت گرایانه بود که از آن بخاطر دادن زیبایی اضافی بنمای خارجی کلبه ها استفاده می شد حتی رایت نیز همیشه از این اشتباه طبیعت گرائی مصون نیست و بعنوان مثال می توان از تزئینات «هنر جدید» قطعات سنگی که مابین آجر کاریهای خانه ویلیامز (۱۸۹۵) در ریور فارست River Forest در ایلی نویز Illinois (که هدف استحکام بیش از پیش ساختمان بر روی زمین است) قرار گرفته و ستونهای مشهور ساختمان س.ك. جانسون S.C. Johnson (که او در آنجا آشکارا با خاطره ای درختان بازی می کند) نام برد.

اکنون نوبت به اشتباه زیست شناسی می رسد و این يك از آنجا که اشخاص بسیار روشنفکر نیز بآن اعتقاد دارند از دیگری مهم تر و جدی تر است . از زمانیکه واساری اعلام داشت که اگر معماری برای انتقال ارزشهای اساسی روانی بکار برده می شود باید از نظر ارگانیک مانند بدن انسان باشد و نیز از هنگامیکه میکال آنژ Michelangelo اظهار داشت که هیچکس بدون داشتن اطلاعات دقیق از تشریح بدن انسان قادر بدرك معماری نخواهد بود تا زمان جفری اسکات Geoffrey Scott و آرنولد ویتیک Arnold - Whittick عده ی زیادی از منتقدین بخصوص آلمان ها و انگلیس ها بكمك تشبیهات زیست شناسی يك سیستم زیباشناسی بوجود آوردند. در این تشبیهات آنها مثلاً درباره ی برجی صحبت می کنند که خود برمی خیزد ، ستونی که در خود فرو رفته است ، نمائی که پراز جنبش و یا آرام و گسترده می باشد و خطوط يك منحنی مارپیچ که شجاع یا ضعیف ، سخت یا بی حال ، با قدرت ، جاری و از این قبیل است .

«هنر معماری نگارش حالات بدن بصورت فرم های ساختمانی است.» «طریق ساده و شبه انسان که دنیا را بشری ساخته و آن را بكمك قیاس با بدن و آرزو- های ما ترجمه می کند هنوز طریقه ی زیباشناسی است ؛ این روش پایه ی شاعری

بوده و بنیان معماری محسوب می‌گردد . «معماری برای تأکید آن مفهوم فشار و مقاومتی را انتخاب می‌کند که آشکارا جوابگو بوده و چابکانه‌خاطرات ما را از امنیت فیزیکی و قدرت اغناکند.» این جملاتی از اسکات بود . و این درك از معماری لزوماً این احتیاج را پیش می‌آورد که باید بكمك تشخیص ذاتی و تجربه‌های زندگی ارگانیک محفوظ در ذهن گسترشی ، عادت‌ی و هوادارانه از بدن انسان وجود داشته باشد . ساختمان‌ها را برحسب اینکه تا چه حد باردیگر احساسات زندگی ارگانیک ما را بوجود می‌آورند برای ما لذت بخشند و یا نیستند . کیفیات وحدت ، قدرت و ضعف ، ایده‌ی حرکت و لذت نشاط بخشی که در فضا وجود دارد همگی وابسته به هستی فیزیکی ماست . این جملات به ویتیک تعلق دارد .

چنین اشتباهی موجب می‌شود که بکاربردن فرم بفرم معماری (همچنانکه در مورد روسیه دیدیم) لذت زیباشناسی مبدل به لذت زیست‌شناسی و حتی جنسی می‌شود. برای مخالفت با چنین وضعی می‌توان باین مسئله اشاره کرد که انسان باشدتی مساوی نسبت به فرم ارگانیک و غیر ارگانیک عکس‌العمل نشان می‌دهد و حتی شاید بهتر باشد بگوئیم باین خاطر که برای او درك ایده‌ای يك دایره و یا يك کره آسان‌تر از چند شکلی گوناگون همه‌ی فرم‌های نیم دایره و نیم کره‌ی دنیای ارگانیک است در مقابل فرم‌های غیر ارگانیک باشدت بیشتری عکس‌العمل می‌کند .

اگر جفری اسکات در جوانی نمرده بود می‌توانست همانگونه که در شاهکارش «معماری مکتب انسان گرائی» قول داده بود تاریخ معماری رنسانس را در پرتو این تئوریهای برنسونی Berenson مورد تجدیدنظر قرار دهد و در نتیجه یا این عقاید را بکلی رد کرده و یا باریک بینی او - حتی از طریق همان دلائل ضعیف - منجر به ایجاد يك سلسله قیاسات انتقادی درخشان می‌شد که طبیعت آن را اکنون نمی‌توانیم حدس بزنیم . لیکن بهر حال این مسئله را نمی‌توان انکار کرد که با احتمال قوی اشتباه زیست‌شناسی می‌تواند بر اثر تشبیهات بوجود آید و این درست مخالف آنچه‌ی است که می‌خواهیم در این کتاب با آوردن کلمه‌ی ارگانیک ثابت کنیم .

اشتباه زیست‌شناسی و یا گرایش باشکال انسانی در ریشه‌ی اکسپرسیونیسم جای دارد. این اشتباه این عقیده را قوت می‌بخشد که خانه‌ها باید مبین احساسات ،

حالات فکر انسان و یا مضمون واقعی ساختمان باشد . این فکر در حقیقت پدیده‌ی يك انحطاط می‌باشد . این ممکن است حقیقت داشته باشد که مردم مسابقه‌ی فوتبال را برای سیراب کردن حس گرسنه‌ی فیزیکی خود از طریق لذت دیدار قدرت بازیکنان تماشا کنند و چون مآد دارای حس حقارتیم اشیاء زیبا را تحسین می‌نمائیم و نیز باین خاطر از ریتم ، نظم و روانش يك سنفونی یا قطعه‌ی معماری که تشخیص می‌دهیم این کیفیات در زندگی روزانه ما بصورت يك آرزو باقی میماند . لیکن مفهوم معماری ارگانیکی که ما می‌خواهیم پیش کشیم با اینگونه تشبیهات بیگانه - که در آن عامل اصلی و در حقیقت قهرمان ماجرا ساختمان است و انسان فقط تماشا کننده‌ای با يك سلسله یادبود های بدنی و روانی می‌باشد - هیچگونه ارتباطی ندارد .

توجهی که معماری ارگانیک ، بر خلاف معماری آکادمیک و سبک گرا ، بانسان و زندگانش نشان می‌دهد از ایجاد مستقیم و یا غیر مستقیم احساسات فیزیکی بدور است . مثلاً اگر معماری ارگانیک دارای حس حرکت و کیفیتی پویا است ، این حس و کیفیت از طریق دیوارهایی که با خطوط عصبی «هنر جدید» خاطره‌ی حرکت را زنده می‌سازد و یا از طریق ترکیبی که پیش از قابل حس بودن (و مادر مورد پلان باهاش دیده‌ایم) حرکت آشکارا را لازم می‌سازد بدست نمی‌آید . دلیل اینست که شکل فضائی اساساً باحرکات انسانی که در آن زندگی می‌کند مشابه است . معماری ارگانیک بطور تجربیدی مفید نیست بلکه اگر از لحاظ معنای دقیق کلمه بخواهیم متکی بقایده‌ی عملی است . ماهنوز شدیداً عادت داریم که بیک خانه مثل يك تصویر نگاه کنیم و حتی بهترین منتقدین اغلب در تجزیه و تحلیل پلان‌ها و برش‌های طولی و عرضی بیشتر از تجزیه‌ی کلی ساختمان و کیفیت فضائی آن مهارت دارند . معمار ارگانیک متوجه ساختمان است و بآن صرفاً از نقطه‌ی نظر فنی احترام نمی‌گذارد بلکه آن را مجموعه‌ی کلیه فعالیت‌های انسانی و احساسات اشخاصی می‌داند که آن را بکار خواهند گرفت .

معماری وقتی ارگانیک است که شکل فضائی اطاق ، خانه و شهر برای خوشبختی مادی ، روانی و روحی انسان ساخته شده باشد . بدین ترتیب ارگانیک برپایه‌ی يك ایده‌ی اجتماعی بناشده و از ایده‌ی فیگوراتیو بدور است . ما تنها وقتی می‌توانیم معماری را ارگانیک بخوانیم که بجای انسان گرا بودن انسانی باشد .

بخش دوم

فصل اول

سنت معماری در ایالات متحده امریکا

اغلب اشخاص تحصیل کرده اروپا هنوز با شنیدن عبارت «معماری امریکا» آسمان خراشهایی را بخاطر می آورند که از آن بیزارند و آن را تقلید آشفته ای از سبک های مختلف میدانند. در نظر آنها میدانهای سبک نئوکلاسیک و اشنگتن، دانشکده های سبک نئوگوتیک ساحل اقیانوس اطلس، و کلیساهایی که در همه جای ایالات متحده یافت میشود دارای نوعی حقارت ذهنی است و با اینکه نام اشخاصی چون ریچاردسون Richardson و سولیوان را می شناساند (که همیشه اینطور هم نیست) از پذیرفتن کامل اهمیت یکی و بزرگی دیگری طفره می روند. معماری فرانک لوید رایت دارای شهرت بیشتری است ولی این معماری را نیز بخاطر جدا افتادن آن از زمینه ی تحول معماری امریکا

و بخاطر شخصیت بیگانه و رمانتیکش مورد تحسین قرار داده و از زیبایی هنری و کاملاً معماری آن صرفنظر می‌کنند. در بعضی از کشورهای اروپائی بسیاری از معماران تنها نام معدودی از همکاران امریکائی خود را می‌شناسند و این همکاران نیز اغلب کسانی هستند که زندگی را در اروپا آغاز کرده‌اند و از آن جمله می‌توان از لسکاتز، نوترا Neutra و کوخر Kocher نام برد.

در حقیقت آسمان خراش‌ها تنها محصول کوچکی از ساختمان معماری می‌باشند و زنده کردن مجدد سبکهای مرده نیز مرضی نیست که در این قرن و یا قرن پیش مخصوص امریکا باشد و اهمیت دارد اگر بدانیم که معماری امریکا چه در قرن نوزدهم و چه در قرن بیستم دارای دوره‌هایی از شکوه راستین بوده که هنوز بکلی در اروپا ناشناس مانده است.

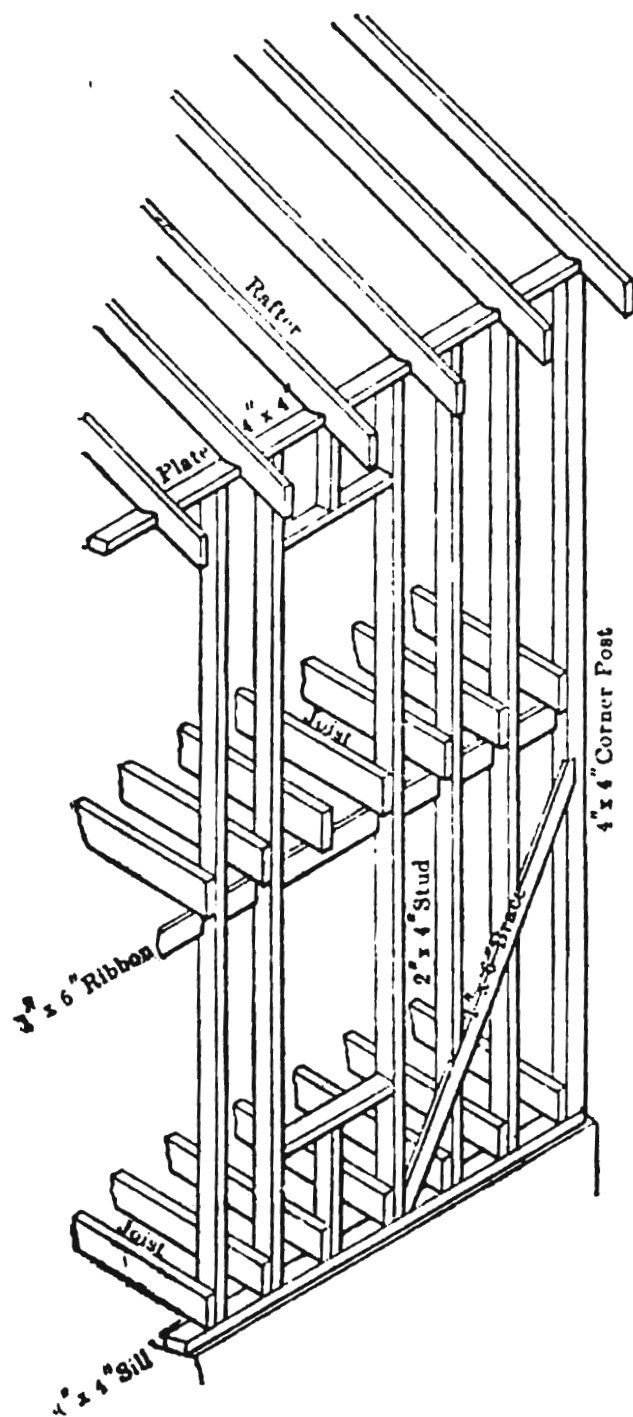
وقتیکه معمار اروپائی با مجموعه‌ای از اصطلاحات مختصر انتقادی بامریکا رسیده و با معماری کهنه و نو آن آشنا می‌شود درمی‌یابد که از يك قرن بقرنی دیگر سفر کرده است و در طی اولین اقامتش همواره بین دو احساس سرگردان میماید زیرا هم حس می‌کند که امریکائی‌ها اصلاً چیزی از معماری نمی‌دانند و هم حس می‌کند که آن‌ها همه چیز درباره‌ی معماری می‌دانند (و یا بهر حال خیلی بیشتر از اروپائی‌ها می‌دانند). امریکائی متوسط برخلاف اروپائی متوسط میدانند که چگونه يك پلان و یا يك مقطع را باید خواند و با مواد و روشهایی که در ساختمان يك خانه بکار می‌رود آشناست. او انسانی است که در مورد مسائل معماری دارای دانش شخصی اولیه‌ایست و این موضوع برای کسانی که فکر می‌کنند «جادوی ساختمان ذهنی» *La magique de la Construction Spirituelle* در انحصار آنان است عصبانی‌کننده می‌باشد. تا حدی احساسات مسافر تازه رسیده حاصل اختلاف بین امریکائی‌ها و اروپائی‌هاست. امریکائی‌ها هیچ علاقه‌ای به گفتگو در مورد «اصول» ندارند. لغاتی که بکار می‌برند حاصل ذهنیت کاملاً انسانی و تجربی آنهاست و در باریک بینی روانشناسی غوطه‌ور است. آنها بجای بکار بردن کلمه‌ی «زیبائی» بصورت يك اسم خاص کلمات «لذت بخش» یا «جالب» را بکار می‌برند و در مورد «بحران روحی» می‌گویند «حمله‌ی عصبی» بنابراین بجای استفاده از شاهکارهای زیباشناسی در زندگی خود می‌خواهند خانه‌هایی داشته باشند که از نظر مادی

وروانی کامل باشد. مهم نیست اگر خانه های آنها از نظر تطابق با مکاتب معماری ناقص است، برایشان کافی است که این خانه ها صریح و بی تجمل بماند. به نمای خارجی اهمیت زیادی نمی دهند لکن داخل ساختمان دارای اهمیت بسیار است و باید دارای «حرارت»، زیبایی و وقار، راحت، انعطاف و در صورت لزوم شادمانی بوده و تا حد زیادی دارای قابلیت انطباق باشد. بدون شك این تمایل بسادگی و اساساً این طرز فکر عملی مسئول بسیاری از اشتباهات گذشته بوده و سئوالات متعددی را پیش می آورد. لکن جای انکار نیست که این خصیصه دارای مزایای اساسی بوده و بخصوص وقتی با تأثرات اروپائی توأم گردد (اختلاطی که هم اکنون تا اندازه ای صورت پذیرفته است) به نتایج عالی خواهد رسید.

در ۱۹۲۶ مندلسون پس از سفر با آمریکا کتابی برای نشان دادن وضعیت معماری آمریکا بخصوص در زمینه ی صنعتی نوشت و گروپوس نیز تقریباً در همان زمان مسائل را مورد توجه قرار داد.

لوکوربوزیه که در مقابل نقاله های گندم و کارخانجات کانادا و ایالات متحده از خود بی خود شده بود اظهار داشت که آنها «اولین میوه های زیبای عصر جدیداند» مهندسین امریکائی با محاسبات خود معماری ما را پشت سر نهاده اند. لکن فقط در سالهای اخیر است که باکار دانشجویان اروپائی این پیشی از نظر تاریخ معماری آمریکا نه بصورت عبارت کم و بیش مبهم وابسته به حس باصره بلکه بصورت حقایقی تاریخی ضبط شده است.

گیدئون بخاطرمان می آورد که در حدود ۱۸۵۱ یعنی وقتی «نمایشگاه بزرگ» در لندن افتتاح شده بود مردم اروپا «در مقابل کمال فنی ظروف و اثاث امریکائی و طرحهای ساده و بی پیرایه ی آن تعجب کردند». و امروز نیز روش خانه سازی آمریکا هنوز اروپائی ها را متعجب می سازد. در این روش از «قاب بادکنکی» استفاده می شود که این نام بخاطر سبکی آن و از طریق استهزاء بآن داده شده است. این قاب جانشینی برای قاب های ساختمان های مناطق مستعمره که شامل تیرهای سنگین و پر حجم است محسوب می شود. قاب بادکنکی از نظر تولید (و در نتیجه از نظر اقتصاد) و امور ساختمانی بخاطر سبکی خود انقلابی ایجاد کرد. دیوارها از الوارهای (Stud) با سطح مقطع 4×2 اینچ بوجود می آید که از هم ۱۶ اینچ فاصله دارد و بر يك الوار تحتانی

قاب بادکنکی

Sill و يك الوار فوقانی Plate با سطح مقطع 4×4 اینچ میخکوب شده اند و در هر يك از گوشه ها الواری (Corner post) با سطح مقطع اینچ 4×4 قرار دارد. طول الوارهای محوری باندازه يك خانه ی دو طبقه است. کف طبقات ساختمان را چوب هائی (Joist) با سطح مقطع 8×2 یا 10×2 و یا 12×2 اینچ می پوشاند که بر حسب سطح هر طبقه فاصله ی این چوب ها بین ۱۲ تا ۱۶ اینچ تغییر می کند. بین طبقه ی اول این چوب ها به الوار تحتانی میخکوب شده اند و در طبقه ی دوم چوب های مزبور بر روی يك تیر حامل افقی Ribbon با سطح مقطع 6×1 اینچ که دندان شده و به الوارهای عمودی میخکوب است قرار میگیرد. تهیه ی قاب بادکنکی در واقع در آن زمان روشی نظیر خانه های کارخانه ای امروز بود. زیرا از الوارهای ساخته شده کارخانه ای در آن بکار رفته و این قطعات بكمك میخهای کارخانه ای بطرز اعجاب آوری برهم سوار می شد. حتی امروزه پیشرفت های ساختمان قاب بست دار (باحمال های عمودی دور ازهم) و ساختمان سطح فشرده (که در آن ماده ی پوششی مورد استفاده کامل قرار میگیرد) امکانات جدیدی برای صرفه جوئی در مصرف الوار و کار را پیش آورده است. هنوز تقریباً در تمام ساختمان های معمولی ایالات متحده قاب بادکنکی و اشکال مختلف آن بکار می رود. آغاز استفاده از این روش را به شخصی بنام جرج واشنگتن اسنوا - George Washington Snow (۱۸۷۵ - ۱۷۹۷) نسبت میدهند و کهنه ترین نمونه کاپسای سن ماری (۱۸۳۳) در شیکاگو است. قاب بادکنکی و صندلی های ویندزور Windsor که هنوز در امریکا و اروپا بطور فراوان از آن استفاده می شود اولین اقدامات توسعه ی فنی معماری «مدرن» امریکا است.

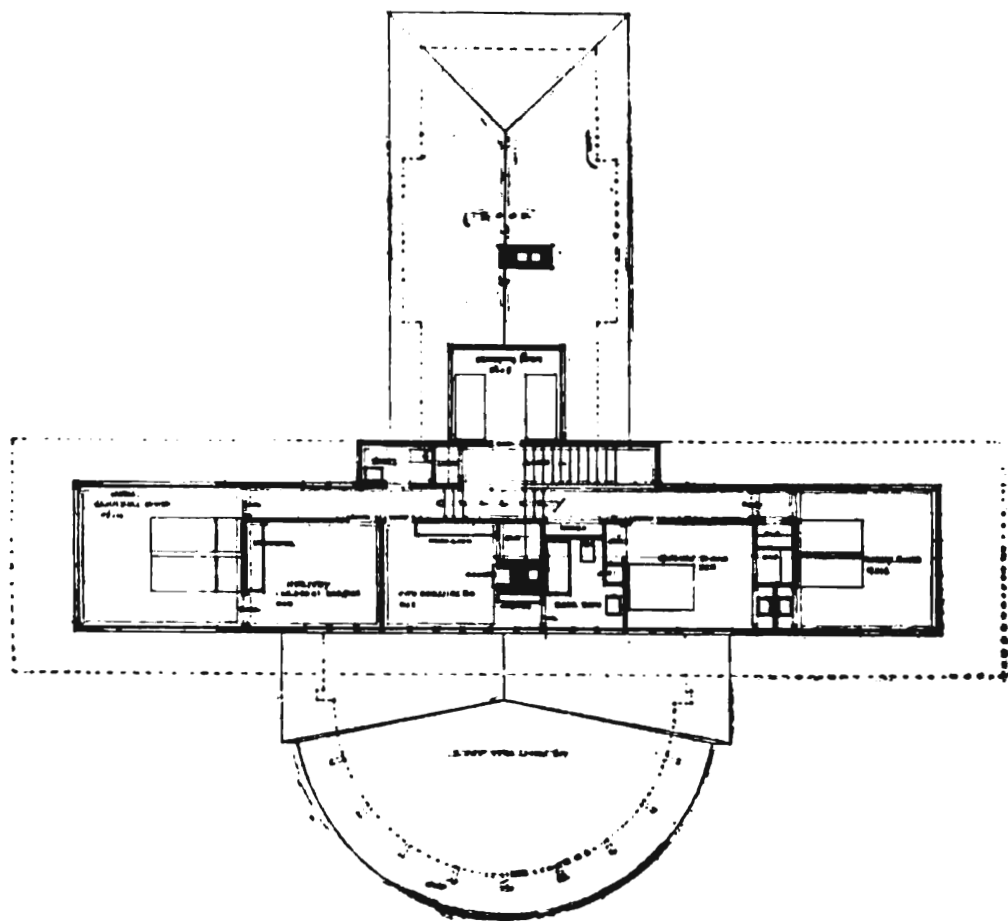
امریکائی ها از همان ابتدا که کارخانه سازی را آغاز کردند به شکل فضائی ابنیه ی خود توجه خاصی داشتند. در مورد این خانه ها پلان اصلی انعطاف پذیر بوده و فرم ها هرگز نمی تواند مایه ی تغییر شکل آن شود و هرگاه که شرائط اقتصادی و اجتماعی لزوم بزرگ ساختن آن را پیش آورد این عمل بلامانع صورت می گیرد. «وقتی ویلهلم بود Wilhelm Bode بسال ۱۸۹۳ از نمایشگاه جهانی شیکاگو دیدن کرد گفت که آشکارا کار ساختن خانه ی امریکائی از درون آغاز شده و به بیرون ختم می گردد». این کشفی است که هنوز بازدیدکنندگان اروپائی را متعجب می سازد و خواهیم دید که این مسئله

چگونه به‌ریشه‌های اصلی معماری ارگانیک فرانک لوید رایت شکل می‌بخشد. از آنچه گفته شد آشکار می‌گردد که معماری مدرن در آمریکا بدون مواحه‌شدن با مخالفت‌های سبک گرایان و فرم‌گرایان که اروپا دچار آن بود توسعه یافته است. در دوره‌ی زندگی پیشروان معماری ساختمان‌های معمولی راه را باین معماران مدرن نشان داده بود و امروز نیز همین ابنیه‌ی معمولی - و نه آسمان خراش و کارخانجات بزرگ صنعتی - است که «بدنه‌ی» اصلی معماری آمریکا را فراهم می‌آورد. همانطور که گیدین گفته است: «فرانک لوید رایت بر خلاف وان دوولد و هورتا Horta احتیاج نداشت که کار خود را با جدال بر علیه ازدحام و بدشکلی دیوارها شروع کند و یا بخاطر رقابت با تزئینات مرسوم زمان خود «هنر جدید»ی اختراع نماید.» (۱۷)

هیچ يك از ملل اروپائی نمی‌توانند ادعا نمایند که در نیمه‌ی دوم قرن گذشته دارای مدرسه‌ای قابل مقایسه با مدرسه معماری شیکاگو بودند. این مدرسه را ویلیام لو بارون ژانی William Le Baron Jenney (۱۸۳۲-۱۹۰۷) بوجود آورد و مدرسه در دهسال بین ۱۸۸۳-۹۳ مرتباً به‌پیروزیهای نائل آمد.

ما هم اکنون اشاره کردیم که تجدید حیات سبک رومن وسیله‌ی ریچاردسون (۱۸۳۸-۸۶) (مشابه همان تجدید حیات بوسیله‌ی برلاژ Berlage در اروپا) آزمایش سودمند و مفیدی در مورد رسیدن بسادگی بود. لیکن آخرین ساختمان‌های او و بخصوص فروشگاه مارشال فیلد Marshall Field در شیکاگو بخصوص در مورد آجرکاری که مشخصه‌ی اولین کارهایش می‌باشد آن روشنی و استفاده عالی از مواد کار سابق را ندارد. این استفاده در گذشته روش مصمانه‌ی او را برای رسیدن به چیزی که ممکن است تمایل مدرن بسوی معماری خوانده شود نشان می‌داد. لکن در بین معماران اروپا بزرگترین چهره و مؤثرترین شخصیت لوئی سولیوان (۱۸۵۶-۱۹۲۴) است. او اولین کسی بود که از توانائی تکنیک جدید و بخصوص قاب‌های فولادی برای رسیدن به بیان جدید معماری استفاده کرد. در يك سلسله کار، و بالاتر از همه در ساختمان وین رایت Wainwright Building در شهر سن لوئی (۱۸۹۰) و در فروشگاه کارسون پیری اسکات Carson Pirie Scott در شیکاگو (۱۸۹۹-۱۹۰۴) راهی را بسوی روشی صادقانه، صریح، متکی بر عمل و

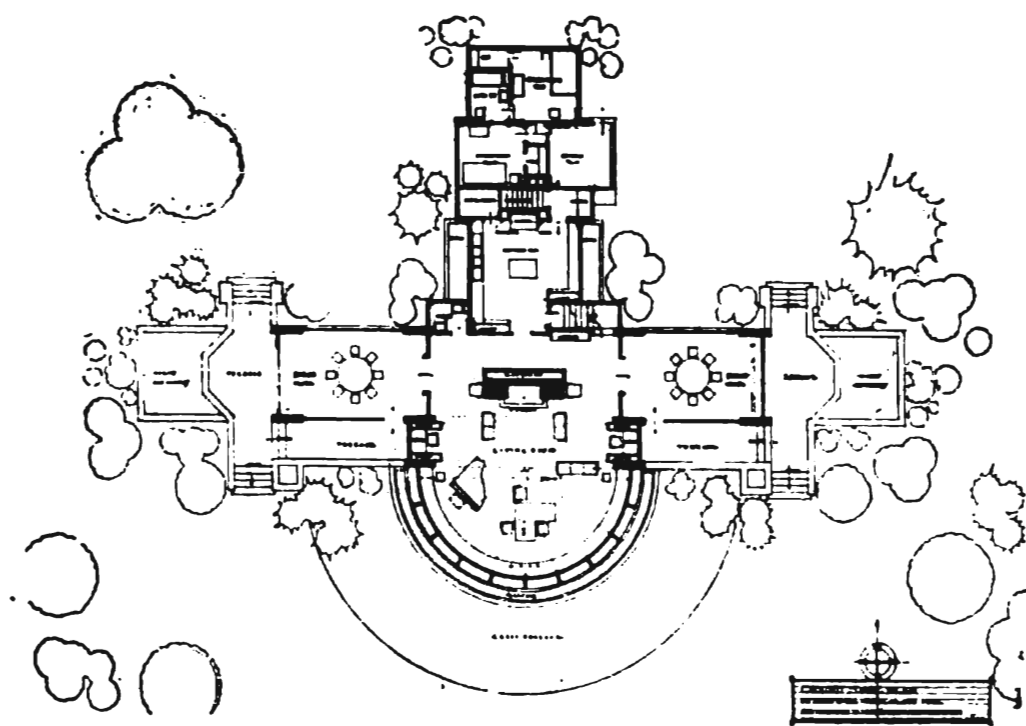
در عین حال عمیقاً انسانی نشان داد. او مستحق آن است که پیامبر معماری مدرن نام گیرد لکن سهمش در مورد این معماری بهمین جا خاتمه نمی پذیرد. او يك معلم بزرگ بود و در دو کتابش بنام «گفتگوهای کودکانی» (۱۹۰۱-۲) و «اتوبیوگرافی يك عقیده» (۱۹۲۲) شوق مردان جوان را برانگیخت. سولیوان حرارت شدید رایت را در خود داشته و علاوه بر آن دارای شکلی مفهوم تر ، هوشی سرشارتر و روشی حاکی از همفکری بود که بیشتر در حرفه اش بچشم می خورد تا در شخصیتش . او برخلاف همه ی معماران امریکا قادر بود که فرهنگ کاملاً جالب انسانی را با قدرت و وفاداری مذهبی پیشروان معماری امریکا درهم آمیزد و از آنجا که تصور می کرد چون يك ساختمان تجسم زندگی است باید آن را وجودی زنده دانست، در مورد مفهوم ارگانیک معماری

ج.ج. المслі G. G. Elmslie: کلبه‌ی تابستانی در وودز هول Wood's Hole - مسلاچو-ت.
 پلان طبقه‌ی اول- تصویر شماره‌ی ۲۶ را ببینید -

پافشاری می‌کرد . فرمول «فرم متکی بر عمل است» (۱۸) از اوست . باید دانست که هدف او هرگز در بکار بردن کلمه‌ی عمل یک سلسله حرکات مکانیکی نبوده بلکه این کلمه را به مجموعه‌ی همه‌ی فعالیت‌های ذهنی ، احساسی ، روانی و در عین حال مادی اطلاق می‌کرد که در درون یک بنا جریان دارد . اهمیت اساسی سولیوان اکنون در ایالات متحده بخوبی شناخته شده است و زمان آنست که عقاید و نظریاتش اروپا را بحرکت آورد. زیرا شك نیست این عقاید حتی امروز هم منبع فیاضی برای کارهای تازه خواهد بود.

شیکاگو برای ده سال بزرگترین مرکز معماری دنیا بود و امروز نیز از این نظر مهم‌ترین شهر امریکاست و بر نیویورک و واشنگتن برتری دارد. گروهی از معماران برگزیده با همفکری نزدیک با سولیوان این نهضت را ادامه دادند و از میان آن‌ها می‌توان **Martin Roche** ، **Daniel Burnham** و بالاتر از همه ج. و. روت **G.W. Root** را با ساختمان ساده و کاملاً مدرنش **Monadnock Block** در شیکاگو (۱۸۸۳) نام برد. این معماران بدون در نظر گرفتن مواد کارشان - چه آهن و

ج.ج. المسلی : کتبه‌ی تابستانی در وودز هول. مساساچوست. پلان طبقه‌ی دوم - تصویر ۲۶ را ببینید -

چه مواد قدیمی از قبیل آجر و سنگ - روح معمار مدرن را خلق کرده و اغلب فرم‌های آن را بوجود آورده . جدال بین مهندسی و معماری که دهها سال در اروپا بطول انجامید و فقط در کار معدودی از افراد بزرگ مانند پره Perret ، واگنر Wagner و بهرنز Behrens بسکوت انجامید آن زمان در نهضت شیکاگو از بین رفته بود .

در مقام مقایسه معماری جدیدی که در حدود (۱۸۶۰) در انگلستان و (۱۸۹۰) در بلژیک بوجود آمده بود از رونق میافتد . نهضت ویلیام موریس با دو معمار خویش فیلیپ وب و نورمن شاو Norman Shaw نقش مهمی را در زنده کردن معماری محلی بریتانیای کبیر بازی کرد . اما این نهضت همواره بصورت اجرا کننده‌ی عقاید راسکین Ruskin و موریس و گریزنده از تکنیک صنعتی باقی ماند و باعث تجدید بنای پیشه‌وری شد . از طرف دیگر مدرسه‌ی شیکاگو موحد یک نهضت انقلابی در معماری بود و اختلاف ارزش این دو نهضت را می‌توان با مقایسه‌ی مردانی که وارثان بودند دریافت . نهضت «هنر و صنعت» چارلز رننی مک اینتاش Charles Rennie Mackintosh (۱۸۶۹-۱۹۲۸) که خالق مدرسه‌ی زیبای هنر در گلازگو Glasgow است بما معرفی کرد و نهضت امریکا نابغه‌ای را عرضه داشت که با مک اینتاش در یک سال بدینا آمده بود - و او فرانک لوید رایت است .

فرانك لویدرایت

« آنها سولیوان را کشتند و م... — را نیز تقریباً بقتل رساندند ! » فرانك لویدرایت هنگامیکه دوره‌ی انحطاط پس از پیروزی‌های مدرسه‌ی شیکاگو را بخاطر می‌آورد از آن بدینگونه سخن می‌گفت . نمایشگاه ۱۸۹۳ شیکاگو می‌بایست آینده‌ی معماری امریکارا تعیین میکرد . بالاخره نئوکلاسیک و نئو-رنسانس برنده شد و از آن سال به بعد تا حدود سالهای ۳۵-۱۹۳۹ زمینه-ایکه با آنهمه شکوه وجود داشت از بین رفت . سولیوان در ۱۹۲۴ در فقر مرد ، در حالیکه حتی معاصرینش ، باستثنای پنج یا شش نفر ، او را درك نکردند *

* در میان این عده بجز رایت اشخاص زیر قابل توجه اند : جرج الم سلی و همکارش ج - پارسل
W. G . Purcell والتر برلی گریفین Walter Burley Griffin

اما رایت که از ابتدا متوجه معماری معمولی بود توانست از دوران بحران معماری بگذرد و حتی در این مدت فعالیت های موفقی نیز بنماید .
کوشش برای جمع آوری نخستین آثار رایت در اینجا ممکن نیست . او فلسفه و عقاید خود را در باره معماری در کتابهای مختلف ، در سرگذشت خود و در تعداد بسیاری مقاله و نطق شرح داده است . آثار او بین سالهای ۱۸۸۷ - ۱۹۴۲ بالغ بر دویست و پنجاه بنا می باشد و این عدد بجز طرح هایی است که هرگز جامه عمل بخود نپوشید . باین دلیل من خود را فقط به نقل چند قسمت از چهار نطق که او در RIBA لندن بسال ۱۹۳۹ ایراد کرد محدود کرده و سپس خواهم کوشید تا خصوصیات اصلی کار او را جمع کرده و آنها را بصورت فرمولهائی بیان دارم (۱۹) .

رایت ، مثل ویلیام موریس و دیگر پیشروان معماری ، شخص انقلابی است . او باشکل فعلی جامعه که براساس سود بنا شده مخالف است و باصورت کنونی آموزش پرورش - چه سنتی و چه مدرن - که بر پایه تحصیلات آکادمیک قرار دارد مخالفت می نماید :

« معماری ارگانیک کم و بیش بمعنای جامعه ای ارگانیک است درجائی که برای انسان هیچ شکل عمومی از زندگی خوب صحیح وجود نداشته و دردی بروی پیشرفت او گشاده نیست ، من امیدی به وجود آمدن معماری خوب ندارم . »
« اعلامیه ای استقلالی که امروز برای شما می آورم برای نفی چیزی نیست بلکه افکار مثبت اعتبار هر چیزی از قبیل پستی بر روی زمین است و اثبات زندگی برای زیستن ماست من اعلام میکنم زمانی رسیده است که معماری طبیعت خود را بشناسد و از این حقیقت آگاه گردد که اکنون زیستن در خارج از زندگی جریان دارد ، همین زندگی انسانی و در نتیجه بشدت متعلق بانسان است . معماری ترجمه ای لازم این زندگی نیست که ما ، اگر بخواهیم به تنهایی و زیبایی بسربریم ، می شناسیم . »

« ترجمه ای زندگی کار واقعی معماری است ، زیرا میدانیم که ابنیه برای زندگی ، برای زندگی کردن در آنها ، و برای زندگی کردن با شادمانی فراهم شده اند و باین خاطر طرحشان ریخته شده که باین زندگی لذت و زیبایی بخشند . »

« اعلامیه ای استقلال کدام استقلال ؟ بله ، استقلال و رهائی از

عمده‌ی تحمیلاتی که از سرچشمه‌های دوران زندگی است. رهائی از کلاسیسم - چه کهنه و چه نو - و از هر گونه توجه به مسائل «کلاسیک». رهائی از تصلیب بیشتر زندگی بوسیله‌ی زندگی تاجرانه و معیاری‌های آکادمیک متداول، و بالاتر از همه رهائی و مخالفت با همه‌ی تحمیلاتی که بر زندگی سنگینی میکند. اعلامیه‌ی استقلال نه فقط بخاطر عقب افتادگی فرهنگی بلکه بخاطر وجود اجبار تحصیلی در زندگی ما است. من استقلالی راسخ از همه‌گونه زیبا شناسی آکادمیک، بهر نوع، در هر کجا و بهر شکل را اعلام میداریم.

حرارت و شور چنین زبانی، همان گونه که خوانندگان نیز متوجه شدند، بیشتر زبیده‌ی پیشروئی آمریکائی است که برای قاره‌ی کهنه سخن میگوید و هدف مطلوبش تکان دادن افکاری است که حاصل نتایج منفی پذیرفتن فرهنگی بی‌هیچ بحث و گفتگو، است. جای تذکر نیست که اینگونه سخن گفتن با روحیه‌ی منتقدین هنری اروپا نیست. رایت دوست ندارد که بشکل «عینی» سخن بگوید. دید او نسبت بگذشته حاصل زندگی و مسائل امروزی است و هر کجا که این گذشته و فرهنگش با مسائل امروز هماهنگی نداشته باشد بلافاصله با آن مخالفت می‌کند. در اروپا توجه همگانی بحقوق معطوف پیروزی‌های هنری است و هم بسوی مسائل مدرن که کاملاً با مسائل مبتلا به معماران ادوار گذشته متفاوت است معطوف می‌باشد. احترام بگذشته اغلب آگاهی ما را نسبت بمسائل روز کم می‌کند. وجود ابنیه‌ای که، اگرچه ضدا اجتماعی بوده و از لحاظ رابطه با معیارات کنونی و از نظر فنی مزخرفند، بسیار عالی بنظر می‌رسند باعث میشود که معمار، گرچه دارای آگاهی اجتماعی بوده و میداند که ساختمان مدرن با هدف خود و شالوده‌اش بستگی داشته و این پیوند شرط اساسی پیروزی است، دچار تردید می‌گردد. بمبارات دیگر احساسات او، بعنوان دوستدار هنر، اغلب با عوامل محرکه‌ایکه او را بخلق اثری تازه و امیدوار در جدال است. شاید فقدان این حالت در رایت باعث شده باشد که او از درك ولذت بردن از بعضی زیبایی‌های ابنیه‌ی قدیمی محروم بماند لکن همین کمبود با نیروئی فوق‌العاده و آزادی بزرگی برای بیان احتیاجات امروزی داده است. در پرتو چنین روشی است که باید حمله‌ی او به کلاسیسم مورد توجه قرار گیرد:

و بنظر می‌رسد که زیبایی در هیچ زمانی برای مدتی طولانی معنا نداشته است.

عقیده دارم اکنون زمان آن رسیده که زیبایی لااقل برای زمان ما معنائی بیابد و همچنانکه انسان باین دروغ می‌رسد و طریق سالها تجربه صحنه‌ای این تراژدیهای پرازوفاداری را که او آنرا بوسیله‌ی زیبا شناسیش و بكمك عقل سلیمش کشف کرده می‌نگرد اهمیت تربیت و عقلیش در هر نسل کمی روشن‌تر می‌گردد .

« انسان و متعلقاتش بسختی پوشیده، از انتظار بدور افتاده‌است و ماسك شبه کلاسیکی که هر کجا مردم تحصیلکرده بسر می‌برند مورد استفاده قرار می‌گیرد بآن شکلی کاملاً دیگرگونه بخشیده‌است من فکرم می‌کنم که اصولاً استعمال این ماسك نوعی تمهید دفاعی بوده و هست . ما که حداقل برای پانصد سال هیچگونه اثر فرهنگی خلق نکرده ایم ، آنچه را که فکر می‌کردیم بهترین است و باغلب احتمال صرفاً آنرا بیش از هر چیز دیگری تحسین می‌کردیم از دست داده‌ایم

« . . . کلاسیسم و همه‌ی (ایسم) های دیگر تحمیلاتی بوسیله‌ی تحصیلات قبلی بزندگی است .

« کلاسیك، قبل از آنکه بیان خودزندگی باشد ، ماسکی برای پوشاندن زندگی بوده است و به نظر شما مسئولیت شبه کلاسیك در این میانه چقدر است ؟ پس معماری مدرن با محور اصلی و فرعی معماری کلاسیك مخالفت می‌کند. این معماری با هرگونه ساختمان‌هائی که بشکل اجتماعات ارتشی در کنارهم قرار گرفته و در مقابل چشم چیزی در طرف راست و چیزی در طرف چپ دارد مخالف است .

« گنبد میکل‌آنژ يك نمونه‌ی مشهور جهانی است . منظورم گنبد کلیسای سن پتر St . Peter در رم است . میکل‌آنژ معمار نبود . او نقاش بود و نقاشی خوبی محسوب نمیشد . او مجسمه‌ساز و حجار بود و مجسمه‌ساز و حجار خوبی بحساب می‌آمد . لکن او دست بساختن ابنیه می‌زد و باتوجه به يك ساختمان ویژه می‌توان گفت که برای خود دارای عقایدی هم بود . شما همیشه يك گنبد را بشکل يك قوس می‌بیند و می‌دانید که يك قوس همواره از بیرون فشاری بطرف داخل دارد . بدین ترتیب هر قوسی باید دارای وسیله‌ی مقاومتی باشد و گرنه بداخل فرو می‌ریزد . بنظر می‌رسد که میکل‌آنژ در این مورد

فکری نکرده بود و احتمالاً چیزی از آن نمیدانست. لکن این فرم گنبد او را بسوسه افکند معمولاً يك گنبد دارای تهی گاه‌هائی است در درون ساختمان جای گرفته و بدین ترتیب بآن استحکام می‌بخشند. اما میکل آنژ فکر کرد بهتر است قوس بزرگ خود را در ارتفاعی بلند بروی تیرهای طولی قرار دهد. او اینکار را کرد و نتیجه يك اثر مجسمه‌سازی جالب و زیبا و در اصل محمل و بی‌معنا بود. بهر حال قبل از اینکه گنبد کامل شود از داخل ترك‌هائی بروی آن ظاهر شد و تکه‌های مصالح ساختمانی شروع بافتادن کرد. با عجله آهنگرهای رم را خبر کردند تا هر يك از آنها سرعت زنجیری بزرگ بسازد تا بدور گنبد میکل آنژ گذارده شود. این زنجیر بموقع تهیه شد و هنوز آنجاست. نکته اینجاست که این بیان منفردانه‌ی معماران، که پراز گچ‌بری و ستون است و دروغین می‌باشد، سمبلی دارای شهرت جهانی گردید. مادر سراسر یوزونیا* Usonia از این چیزها زیاد داریم. این ساختمان‌های بدون فکر آکا-میک بقدری بد و غیر ارگانیك است که امروزه ما زندگی را در آن مدفون می‌یابیم، مادیگر حتی درباره‌ی این چیزها فکر هم نمی‌کنیم این ساختمان‌ها که در آن زندگی کرده و با برای آن زندگی می‌کنیم محصول فکر نیستند و هرگز نبوده‌اند. اینها فقط محصول (سلیقه) اند.

البته بعضی‌ها با این کلمات کاملاً آشنا هستند و میدانند که رایت درهای متعددی را باز و بی‌سلاح باقی می‌گذارد. اما برای عده‌ای دیگر این کلمات توهین بمقدسات محسوب میشود. جای آنست که تکرار کنیم، این پیام از يك معمار به معماران دیگر است و بالاتر از آن، ما در ایتجا با مردی روبرو هستیم که خود را مورد سؤال قرار داده و می‌پرسد: «ما از اینجاسوی کجا رهسپاریم؟» مدتها می‌گذرد که هنر و زیبایی از زندگی جدا شده است و گرایش به يك حیطة‌ی فرمانروائی خصوصی اشرافی کرده و آنرا بچیزی مبدل ساخته است که فهمش مشکل بوده و مبتدی در مقابل قضاوت بهتر آن را می‌پذیرد. (۲۵) مادر درون خانه‌ها زندگی می‌کنیم - ۸ ساعت خواب، ۸ ساعت برای کار و حداقل ۲ ساعت برای خوردن (چند نفر ۶ ساعت از روز را در هوای آزاد می‌گذرانند؟) و با این‌همه اگر بخواهیم از هنر لذت ببریم باید آنرا

(۱) رایت این کلمه را بجای (ایالات متحده آمریکا) بکار می‌برد و از آن صفت (یوزونیا-ی) Usonian را ساخته است.

درجائی دور از خانه‌ی خود بیابیم . اگر عکس‌العمل در مقابل این واقعیت
 پوچ در اروپا صحیح باشد ، در امریکا که معماری اداری از يك «نئو» به
 «نئو»ی دیگری رسیده است (از نئورمانتیک به نئواورینتال) - و در این مورد
 هیچ دلیل موجهی خبر بزرگ پنداشتن خویشتن و «سلیقه» وجود ندارد -
 این عکس‌العمل کاملاً طبیعی است. (۲۱)

اما آیا ما باید حتی در اروپا ، که از لحاظ زیبایی معماری بسیار غنی است ،
 فقط بخاطر اینکه آثاری ضد فونکسیفرمال ضد اجتماعی و مخالف عقل سلیم
 وجود دارد ، همان راه را بدون داشتن معیاری حسن «سلیقه» دنبال کنیم ؟
 و چه کسی می‌تواند قضاوت کند که سلیقه‌ی خوب چیست؟ آیا اینکار از عهده‌ی
 طرفداران بازگشت به سبک‌گرایی برمی‌آید یا حامیان معماری مدرن ؟ این
 سؤال است که اغلب منتقدین هنری هنوز جوابی برای آن نیافته‌اند. برای
 آنها يك نظم کلاسیك ، يك نمای سبک رنسانس ، تزئین سبک باروک ، و يك
 ساختمان مدرن ، همگی از نقطه‌ی نظر ارزش هنری یکی است و همه کاملاً
 درست است . اما از آنجا که اغلب (ونه‌همه‌ی) معماری گذشته و بخصوص
 میراث رنسانس ، معماری نماها و تزئینات است ، منتقدین عادت کرده‌اند
 که به زیبایی يك ستون بیشتر توجه داشته باشند تا زیبایی - یا زشتی - يك
 ابداع فضائی . در بسیاری از ابنیه‌ی سبک رنسانس واقعیت بخشیدن به فضا
 محدود به دیوار سازی بوده و مثل نقاشی تنها در دو بعد انجام می‌پذیرد. این
 مسئله بسیاری از ما را عادت داده است که چشمان خود را از يك طریق
 خاص بکار بریم و در نتیجه غالباً معماری مدرن ، از سر تا پا ، مثل يك
 تصویر مورد قضاوت قرار گرفته و مسائل واقعی آن مورد نظر قرار نمی‌گیرد.
 چه اهمیتی دارد اگر در داخل گنبد سن پیر زنجیری هست و به گنبد زیبایی
 می‌بخشد ؟ ... واقعاً هم صحیح نیست اگر بگوئیم که این شیئی خود بخود
 اشتباه است ، زیرا چیزی که مورد توجه ماست ساختمان نیست بلکه درك
 میکل‌آنژ از معماری است. ... این انتقاد خیلی ساده پیش کشیده شده و اگر
 قرار بدین ترتیب باشد ما هم می‌توانیم بگوئیم که نباید استحکام واقعی ساختمان
 مورد نظر ما باشد ، بلکه مهم استحکام ظاهری است. استحکامی که وظیفه‌ی
 فروتر مهندس یا سایر کارهای هنرمند و شاعر است.

اما همانطور که انسان معتاد با آثار رافائل **Raphael** و کورجیو **Correggio**
 قادر بدرك نقاشی کوبیست نیست ، و اگر بخواهد آنرا درك کند باید

زحمت کشیده و مسائل امروزی بصری را بفهمد و حساسیت هنری جدیدی را در خود پرورش دهد. کسی که میکوشد معماری مدرن را با همان اعتقادات انتقادی که قادرش میسازد يك نماي سبك رنسانس را بفهمد درك نماید، هرگز باین درك بصورت كاملش نخواهد رسید. فقدان عده‌ی زیادی «معمار - منتقد» یکی از دلایل تمایل مدرنیست است. منظورم از این نوع معمار، کسی است که اگرچه می‌تواند صلاحیت طرح و ساختمان را شخصاً نداشته باشد، لیکن میدانند که چگونه يك بنا را از جهات اجتماعی، فنی و هنریش درك نماید. معماران دركوشش خود برای رسیدن به کمال اجتماعی، فنی و هنری محرکات خود از هیچ طرف پشتیبانی نمیشدند و چون دیدند که «سلیقه» شما معیار قضاوت کار آنهاست، بسیاری از آنان هدف خود را ارضای «سلیقه» ساختند. آنها با معماری مدرن طوری رفتار کردند که گویی چیزی جز يك سبك جدید تزئین - یا غیرتزئینی - نیست و خانه‌هایی به بزرگی ابنیه‌ی قرن نوزدهم بوجود آوردند. لازم بتذکر است که این شباهت فقط دارای استثنائی در مورد ستون‌ها و تزئینات است. در تحت چنین شرایطی و بدون اجماع وسیع عقاید برای پشتیبانی معماری مدرن، این معماری هرگز نمی‌تواند قدرت الهام بخش اجتماعی خود را برای عرضه‌ی زندگی بهتر به بشر و تقدیم خانه‌هایی بهتر به کارگران دهقانان و افراد خانواده‌ای ایشان، از قیود فعلی آزاد سازد. معماری در شرایط فعلی محدود به تهیه‌ی خانه‌های محدودی برای ثروتمندان شده و تنها شاید گاهی اوقات خواسته شود تا عمارتی، آنهم کلیسای دهکده‌ای و بنای تاریخی زیبایی، ساخته شود. آری در چنین شرایطی خواسته نمی‌شود که برای ایجاد يك زندگی خوشبخت‌تر و محیط زیست سالم‌تری، معماری مدرن مدرسه و یا مریضخانه بسازد. ممکن است آینده از این هم بدتر شود و معماران خود را باردیگر ناگزیر بر عرضه‌ی کاخ‌های بی‌معنی برای يك حکومت جدید استبدادی بیابند. مفهوم کلی معماری مدرن با هرگونه خویشتن را بزرگ پنداشتن و ایجاد کیفیت نمایش کلاسیک - چه کهنه و چه نو - که دیکناتورها از آنجائی که از زمان حال وحشت دارند بآن پناه می‌برند - مخالف است. معماری مدرن مایل است که خادم حکام مطلقه‌ایکه آرزوی ابدی ساختن خود را دارند نبوده بلکه خادم توده‌ها باشد و آنها را کمک کند تا دارای يك زندگی ساده، صمیمی، بامقصد، و آزاد باشند.

دربالای در ورودی اطاق نقشه‌کشی ساختمانی که در تالی سین Taliesin می‌سازیم جمله‌ای برچوب بلوط حك شده که از خواننده می‌خواهد تا این شعار را تعقیب کند :

(کار هر کس نشانه‌ی میزان دارائی اوست) و من عقیده دارم که این جمله ، نه‌اینکه نقطه‌ی آغاز خوانده شود ، بلکه حداقل نشانه‌ی جهتی است که ما را بسوی واقعیت می‌راند ، واقعیتی که همان معماری ارگانیک است...

۸۱-۱

گانیك در کلماتی که رایت بکار می‌برد آن چیزی نیست که رومی ها ، پنداشتند . نگریستن او فضای درونی همچون خیره شدن متعجبانه‌ی ما به مام های رومی و سردابه‌های بزرگ دوره‌ی رنسانس نیست . او بيك فضای دنی بسیار متواضعانه ترو انسانی اشاره می‌کند که نتیجه‌ی احتیاجات اولیه‌ی ست و آن را می‌توان نتیجه‌ی فعالیت‌های مردان و زنان دانست . در نظر ایت چنین چیزی در گذشته فقط در ساختمان های محلی ژاپنی وجود داشته است و کاملاً آشکار است که اشاره‌ی او به سایر دوره‌های معماری ارگانیک با مال میل نبوده و این دوره ها را تحت شرائطی دارای معماری ارگانیک داند .

حال بگذارید تکرار کنم - کلمه‌ی « ارگانیک » بهیچ « دوره » از کارهای ختمانی اطلاق نشده و نمی‌تواند بشود . حتی نمی‌توان این کلمه را بدوره‌ی جورجیان ، که ما امروز در آن بسر می‌بریم اطلاق کرد . این کلمه منسوب هیچ بيك از آنچه که ما داریم نیست اما می‌توان آن را با ساختمان های هنده‌ی ژاپنی نسبت داد . معماری محلی ژاپنی واقعاً ارگانیک بوده است . ماری مصری نیز بيك تعبیر بعلت توجهی که بفرم های انسانی شده است گانیك می‌باشد . آثار معماری گوتیک قرون وسطی دارای بسیاری از خصائص گانیك بود ... اما معماری یونانی بوئی از ارگانیک نبوده است ! و جستجوئی رگه برای راه حلهای بزرگ محسوب می‌شود .

اینجا باید بپذیریم که ترجیح دادن اثری بر اثر دیگر مطابق میل شخصی

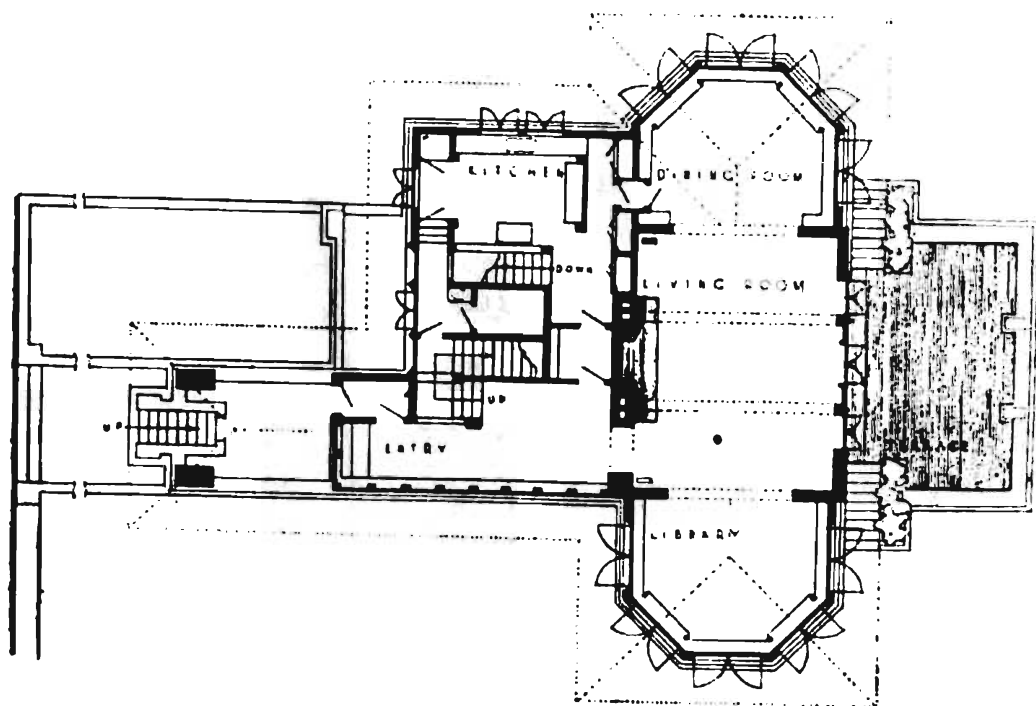
« اکنون اگر بخواهیم نظری بگذشته افکنده و بدانیم فکر معماری مدرن از چه زمانی بوجود آمده است در می‌یابیم ، تا آنجا که من میدانم ، که پنجاه سال قبل از میلاد مسیح لائوتسه Lao Tze اولین کسی است که اعلام داشته واقعیت بنا از چهار دیوار يك سقف تشکیل نمی‌شود بلکه باید این واقعیت را در فضای درونی آن یعنی فضائی که مادر آن زندگی میکنیم جست . بهر حال این عقیده کاملاً برعکس اعتقادات سبك «کلاسیك» در مورد ساختمان می‌باشد .»

در اینجا بیز کلمات رایت را نباید آزادانه تلقی کرد . رومی‌ها در مورد فضای درونی ساختمان دارای عقایدی بوده اند که در مقام مقایسه با یونانی‌ها همین عقاید دلیل موفقیت‌های بسیارشان بوده است . اما فضای درونی از نقطه نظر ارگانیک در کلماتی که رایت بکار می‌برد آن چیزی نیست که رومی‌ها می‌پنداشتند . نگرستن او بفضای درونی همچون خیره شدن متعجبانه‌ی ما به حمام های رومی و سردابه‌های بزرگ دوره‌ی رنسانس نیست . او بيك فضای درونی بسیار متواضعانه و انسانی اشاره می‌کند که نتیجه‌ی احتیاجات اولیه‌ی ماست و آن را می‌توان نتیجه‌ی فعالیت‌های مردان و زنان دانست . در نظر رایت چنین چیزی در گذشته فقط در ساختمان های محلی ژاپنی وجود داشته است و کاملاً آشکار است که اشاره‌ی او به سایر دوره‌های معماری ارگانیک با کمال میل نبوده و این دوره ها را تحت شرائطی دارای معماری ارگانیک میدانند .

« حال بگذارید تکرار کنم - کلمه‌ی « ارگانیک » بهیچ « دوره » از کارهای ساختمانی اطلاق نشده و نمی‌تواند بشود . حتی نمی‌توان این کلمه را بدوره‌ی « جورجیان » که ما امروز در آن بسر می‌بریم اطلاق کرد . این کلمه منسوب به هیچ يك از آنچه که ما داریم نیست اما می‌توان آن را با ساختمان های کهنه‌ی ژاپنی نسبت داد . معماری محلی ژاپنی واقعاً ارگانیک بوده است . معماری مصری نیز بيك تعبیر بعلا توجهی که بفرم های انسانی شده است ارگانیک می‌باشد . آثار معماری گوتیک قرون وسطی دارای بسیاری از خصائص ارگانیک بود ... اما معماری یونانی بوئی از ارگانیک نبرده است ! و جستجوئی بزرگ برای راه حلهای بزرگ محسوب می‌شود .»

در اینجا باید بپذیریم که ترجیح دادن اثری بر اثر دیگر مطابق میل شخصی

صورت می‌گیرد ولی اینکه رایت را رمانتیک بدانیم و بگوئیم او پا از این مرحله فراتر ننهاده است قضاوت صحیحی نیست. او را قطعاً می‌توانیم بخاطر ستایش بی‌حد زندگی، عشق بانسان واقعی و مخالفت با هرچیز تحمیلی و مصنوعی و مخالفت با قوانین سبک گرائی، مخالفت با تحسین هندسه و قرینه سازی رمانتیک بدانیم. اما در این رمانتیکسم حالت معمولی غربت زدگی، همراه با عکس‌العملی که در جان راسکین John Ruskin مشهود است و آنها را در مقابل بازندگی صنعتی مضمض می‌سازد، وجود ندارد. رایت به‌همی علوم فنی مدرن با خوشروئی خوش‌آمد می‌گوید. رمانتیکسم او در این نکته نهفته است که آرزو دارد انسان آقای ماشین باشد و نه برعکس. بدین ترتیب حتی گرایش او بقرون وسطی را میتوان بر زمینه‌های جدی مورد توجه قرار داد. لوکوربوزیه باین دلیل با گوتیک مخالفت کرده و بسبک یونانی عشق می‌ورزید که این سبک دارای ذهنیتی روشن و عالی است که هم احتیاج او را بوضوح شالوده‌ی ساختمان برآورده می‌سازد و هم حساسیتش را در مقابل فرم خالص تسکین می‌دهد. رایت به گوتیک منسوب تراست. او از فرم خالص خوشش

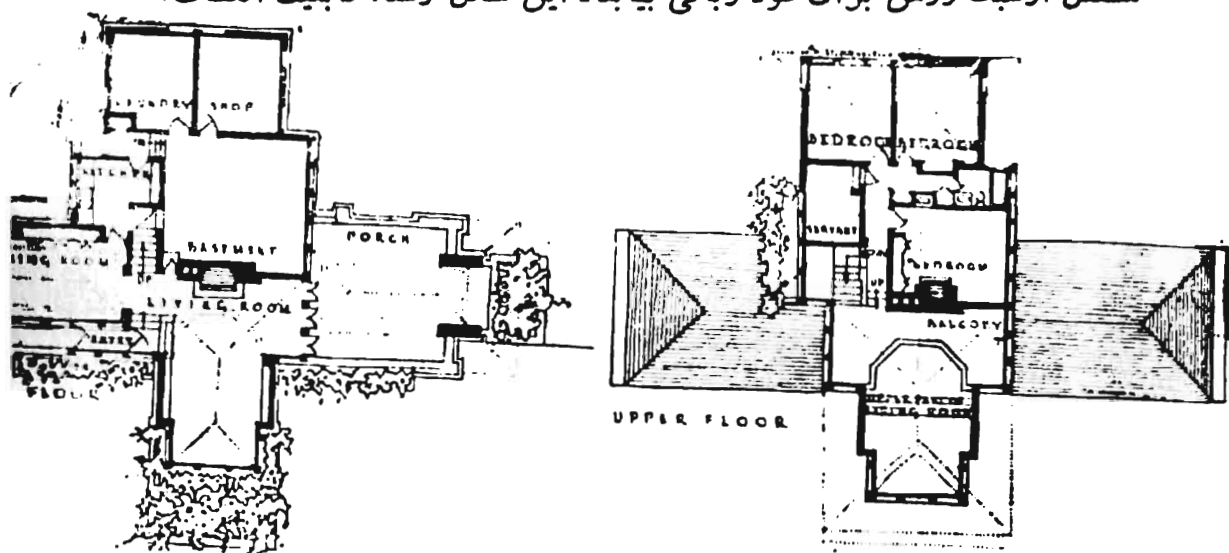

ف. ل. رایت: خانه‌ی هندرسن Henderson در الم‌هارست Elmhurst

ایلی نوی - ۱۹۰۱ - پلان.

نمی‌آید و نمی‌تواند حالت معنوی ذهن را تحمل کند. دلیل ترجیح رایت را باید در این حقیقت جست که گوتیک، بخصوص در انگلستان، دارای شکلی از رشد بوده است. در کاتدرال‌های انگلستان انسان می‌تواند همواره افزوده شدن چیزی از قبیل دروازه، جایگاه تعمید و یا ساختمان جدیدی را ببدنه‌ی اصلی بنا درک کند. اینجا در حقیقت فرم‌های معماری توسعه می‌یابند، انعطاف پذیرند و بر حسب زمان و مقاصد خود تغییر می‌کنند (۲۲). این حالت عدم تعقید و رشد را نمی‌توان در آثار کلاسیک، که در آن مفهوم خشکی از ساختمان بطور کلی بیان شده و فکر وحدت یک نظم ممکن است مرتباً تکرار شود، یافت. رایت با تمجید قرون وسطی به ریچاردسون نزدیکتر است تا با استادش سولیوان و خود از اختلافی که بین او و سولیوان وجود دارد آگاه است: «استاد عزیز در جستجوی قانونی - آنچنان وسیع که هیچ استثنائی را شامل نشود - می‌باشد. اما من نمی‌توانم در زندگی از توجه بسیار با استثنائی که قانون را ثابت می‌نماید خودداری نمایم.» (۱۹۳۵)

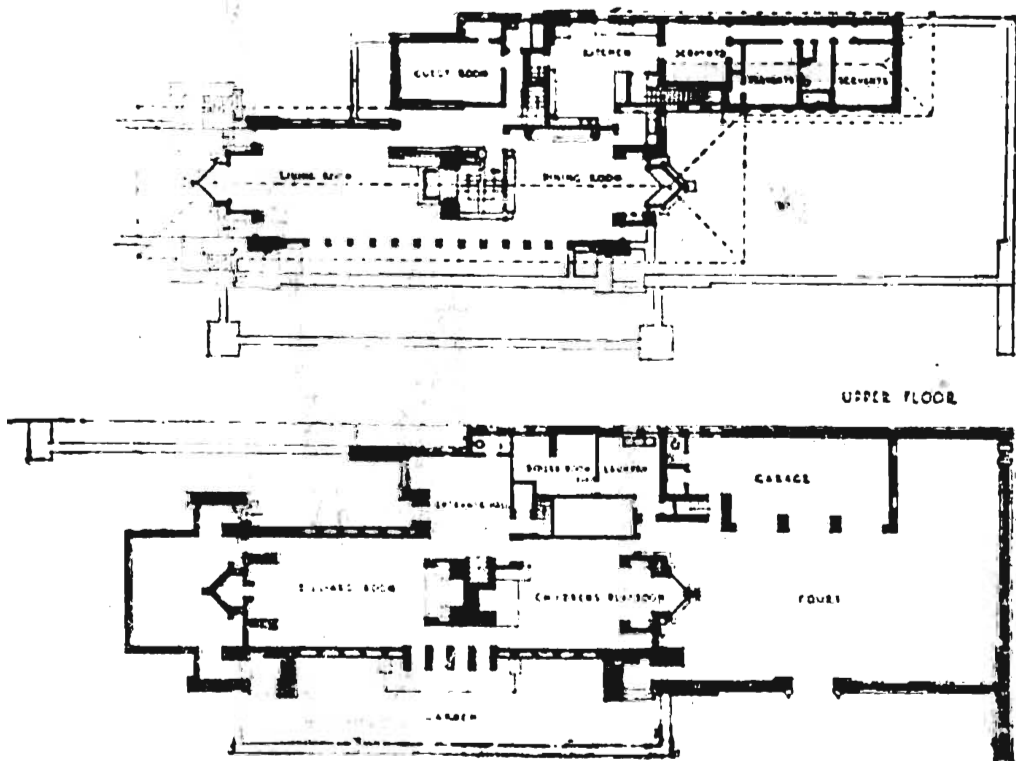
اگر بتوان آثار دوره‌ای از گذشته را ارگانیک خواند این دوره مربوط به قرون وسطی خواهد بود. حتی در ایتالیا جایی که - گوتیک هرگز نتوانست مستقل از سبک رومن برای خود زبانی بیابد - این شکل رشد، قابلیت انعطاف،

ف. ل. رایت: خانه‌ی رابرتز Roberts در ریور فارست. ایلوی - ۱۹۰۷ پلان‌ها.
- ته‌ویر شماره‌ی ۲۷ را ببینید -

احترام بمقیاسات انسانی ، غنای گوناگونی و هواخواهی انسان در زندگی روزانه و توجهات بصری او، تنها در شهرها و ساختمان‌های شهری آن زمان وجود داشت . توجهی که اخیراً در ایتالیا - بیشتر از هر کجای دیگر - به شهرسازی قرون وسطی نشان داده می‌شود و آن را بر شهرهای ایده‌آلی دوره رنسانس - با کلاسیسم هندسی و کمبود هرگونه حس ارگانیک در آن - ترجیح می‌دهند خود شاهد صحت راهی است که ما در این صفحات آن را می‌آزمائیم .

و در اینجا که من امروز ایستاده‌ام بحق خود را فرستاده‌ی زمین میدانم و در مورد نمک و طعم يك زندگی آزاد و جدید موعظه می‌کنم . من بشما اصرار می‌کنم که کمی از روشنفکری خود آگاهانه و محافظه‌کارانه‌ی خود دست کشیده و کمی بیشتر بطور آزاد منطقی باشید. همه‌ی شما (باضافه‌ی همه‌ی معماران) باید (در صورت امکان روزی ۷ دقیقه) درباره‌ی این موضوع فکر کنید که چه

ف . ل رایت : خانه‌ی رایبی Robie در شیکاگو . ایلینوی ، ۱۹۰۸ - ۹ - پلان‌ها -
- تصویر شماره‌ی ۲۷ را ببیند -

چیزی خصوصیت ارگانیک را در اقتصاد ، شهرنشینی و معماری بوجود می‌آورد. معماری صریح یعنی شاعری. یک ساختمان خوب اگر از جمله آثار ارگانیک باشد بزرگترین اشعار است. این حقیقت که ساختمان با مار و پروست، واقعی است، و از راه آزاد ساختن زندگی بخدمت میکند تا زندگی روزانه را با ارزش تر ساخته و همه الزامات را قابل قبول تر سازد و زندگی در آن مفیدتر باشد. این حقیقت نه تنها از جنبه‌ی شاعرانه زندگی نمی‌کاهد بلکه آن را قوت نیز می‌بخشد.»

بین این احساس شاعرانه (که با تمام وجوه مختلفش وابسته به زندگی است و از آنجا که از هسته‌ی واقعی کوشش روزانه بشر حاصل می‌آید، خود واقعی میباشد) با جادوی شاعرانه لوکوربوزیه یک دنیا اختلاف وجود دارد. رایت و لوکوربوزیه هر دو هنرمندان بزرگی هستند، لکن بنظر می‌رسد که رایت وسعت نظروغنائی فکری بزرگتری را داراست. آثار او همه حاصل کوششی برای بچنگ آوردن و بیان زندگی است، درحالیکه آثار استادان اروپائی اغلب شکلی از راه حلهای از پیش ساخته را داشته و بنظر می‌رسد تنها عقاید سازندگانشان را بیان کند. چه بسیار از معماریهای مدرن اروپا که سرد و غیر شخصی است! اگر چه ممکن است همه‌گونه انحراف از سلیقه از آثار رایت مشاهده شود. لکن این واقعیت را نمیتوان انکار کرد که آثار او بشدت شخصی بوده و جدا کردن آنها از زندگی درون و زندگی طبیعی بیرونشان غیر ممکن است. رایت با اصرار کسی بنام والت وینمن Walt Whitman گفته است :

«من مطمئنم که معماری واقعی از زمین آغاز میشود و خاک زیربنا، شرائط صنعتی محلی، طبیعت مواد کار و هدف ساختمان ناگزیر فرم و خصوصیت هر ساختمان خوب را معین می‌سازند.»

«من دیده‌ام که آغاز کار این عقیده‌ی ارگانیک درباره‌ی معماری، در یک مغز جوان چه اتفاقی را پیش می‌آورد... دید انسان نسبت بزندگی گسترش مییابد و انسان در مقابل این منعیات نامکشوف، این تحمیلات تجربی، این ژستهای بی‌اهمیت اپرائی و این خصوصیات (که به همه‌ی ساختمان‌های شبه کلاسیک و شبه رنسانس حالتی را می‌دهد که گوئی هنر و معماری محسوب می‌گردد) شکبائی خود را از دست میدهد و باین می‌آغازد که چیزی

نزدیکتر به زمین بجوید ، یعنی توقع بیشتری از زندگی.... ما محتاج قرینه سازی و ریتم هستیم زیرا این هردو از خصوصیات زندگی است . اما این قرینه سازی باید پوشیده و مخفی باشد و این ریتم (اگرچه می تواند تا بحد ممکن زیبا بنماید) نباید تأکید را معطوف خود کند و همیشه باید موافق مقیاسات انسانی باشد .

«... مرکز آنچه که ما رمانس Romance می خوانیم تغییر کرده است و من دیگران را بروی پیرامون اشیاء نمی بینم و همچنین دیگر با سلیقه رابطه ای ندارد و آن را شکل جدیدی از واقعیت ، حادثه جوئی جدیدی در جستجوی هیجان آور واقعیت می یابم دیگر حرکات وحشیانه، ساخته شده ی سلیقه ، عقاید حاصل از سلیقه وجود ندارد بلکه جستجو، در طول همه ی عمر، برای چیزی است که از طبیعت اشیاء می روید و نه چیزی که به بیرون از اشیاء تعلق دارد.» « ما هم اکنون در تالپسین دریافته ایم که دیگر رمانس در پیرامون زندگی ساخته ی دست بشر وجود ندارد بلکه چیزی عمیق تر مستقلاً در درون زندگی یافت می شود .»

« آنچه را ما معماری ارگانیک می خوانیم دیگر زیباشناسی ، فرهنگ و یا سلیقه ی متداوله نبوده بلکه حرکتی واقعی است . برپایه ی عقیده ای دقیق ، درباره ی صحت جدید زندگی انسان که در آن مذهب ، هنر و علم یکی است : بنظر می رسد که فرم و فونکسیون یکی می باشند.» (۲۳)

نقل قسمت های معدودی از نطق هایی که رایت بسال ۱۹۳۹ در لندن ایراد کرده است برای نویسنده و خواننده هر دو کاری بناحق است لیکن در رنگ و حالت محتوی زبان بی تاب رایت ، یافتن تعریف های دقیق بی آنکه ارزش و کیفیات آن از بین رود مشکل است . اگر بخواهیم عادل باشیم لازم است همه ی آثار قلمی و سیمش را مورد مطالعه قرار داده و از ماحصل آن دید او را نسبت به زندگی و معماری دریابیم . او این دید را ، همواره و بدون تغییر، از طریق اشارات بیان می دارد و از بکار بردن کلام روشن می پرهیزد . رایت مرد تئوری نیست، و هرگز نتوانسته دور از آثار و مسائل شخصی اش ایستاده و آنهارا بطور مرتب و باروشی صحیح بیان دارد. ممکن است با مرتب کردن مجدد توده ی آشفته ی آثارش و یا از راه زندگی کردن با او در مدرسه ی تالپسین (جائی که دانش آموزان از ابتدای درس بساختمان می پردازند، دسته جمعی در کار رایت شرکت می کنند

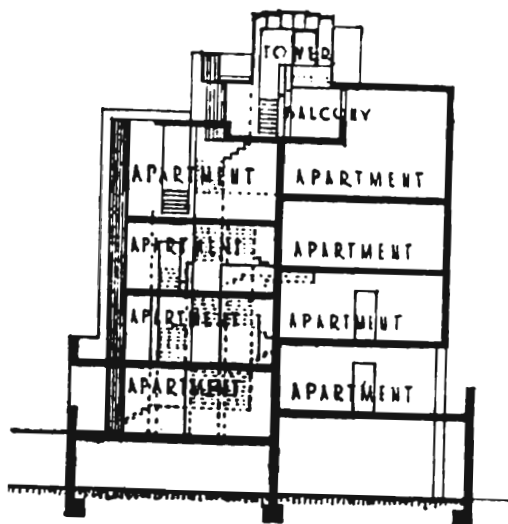
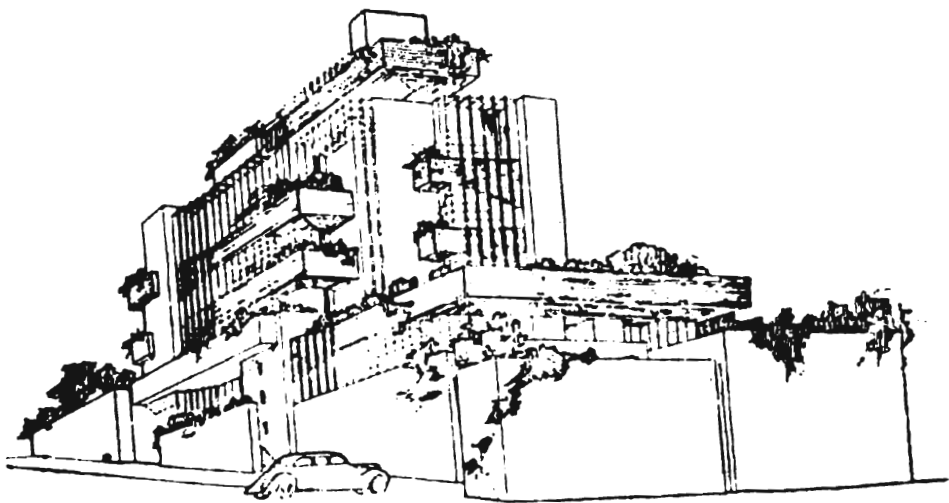
موادکار جدید را میآزمایند و مزارع را برای غذای خود کشت می کنند) - جائی که زندگی ذهنی و عملی، زندگی فکری و زندگی واقعی بنظر می رسد که یکی باشد - تئوریهای او را دریافت. اغلب به رایت و مدرسه ی تالپسین تهمت فراررمانتیک و پناه به بیلاق غرب از ترس زندگی امروزه زده می شود. این تهمت ها را در اینجا بی پاسخ می گذرانیم. مهم اینست که رایت در کار خود، بعنوان يك معمار، پیشرو معماری مدرن بوده و ضامن اعتبار و درستی کنونی معماری، و نیز از بسیاری جهات ضامن ترقیات آینده ی آن، می باشد. تأثیر او و شجاعتی که در مقابله با مسائل فنی واجتماعی معماری مدرن نشان داده است بگفته ی بالا واقعیت و صداقت می باشد.

آثار رایت در تاریخ ساختمان بسه بخش تقسیم می شود: شهر سازی، تکنیک، و کارهای کاملاً مربوط بمعماری.

استعداد او در شهر سازی اخیراً در طرح شهر Broadacre City - که از سال ۱۹۳۵ گفتگوهای بسیاری را ایجاد کرده است - دیده می شود. از آنجا که ما در این زمینه کوشش دیگران را مورد نظر قرار نداده ایم این قسمت را نیز مورد تجزیه و تحلیل قرار نمی دهیم، لیکن شهر براداکر از نظردرك ذهنیت رایت مهم است. رایت پس از آغاز خانه سازی دردهات و ساختمانهای صنعتی شهری، پس از اینکه بیزازی خود را از شهرهایی که مامیشناسیم نشان داد (۲۴) و پس از نوشتن کتاب «شهری که محومی شود، تئوریهای خود را در يك شهر مدرن بوسعت چهارمیل مربع جامه ی عمل پوشانده است. شهر براداکر که اصولا يك مرکز کشاورزی است از همه ی وسائل ممکن راحت که در شهرهای بزرگ یسافت می شود برخوردار می باشد و هر يك ارساکنین این شهر حداقل دارای يك جریب زمین است. البته کلید ساختمان چنین شهری در دست وسائل حمل و نقل است. هر خانواده باید دو، سه، چهار و یا پنج اتومبیل داشته باشد

وعمه‌ی وسائل مربوط به تکنیک مدرن در خدمت کشاورزی، صنعت و زندگی معمولی است. برخلاف لوکوربوزیه که آوردن دهات را بدرون شهرها (از طریق ساختن آسمان خراشهای بزرگ که بوسیله‌ی مسافت طویل چمن‌کاری از هم جدايند، و بوسیله‌ی باغ‌هایی که بروی سقف‌ها و مهتابی‌ها ایجاد می‌شود) پیشنهاد می‌کند، رایت شهرها را بدرون دهات می‌آورد. این کار با اصرار مردی صورت می‌گیرد که همواره انسان را واحد کارش دانسته است. (۲۵) عقیده‌ی لوکوربوزیه فونکسیونال و کاملاً ممکن است، لکن رنگی از خیال دارد و انسان متمجب می‌ماند که چه نژادی از شهر او، که پر از ساختمان‌های بلند با فواصل وسیع است، بیرون خواهد آمد. راه حل رایت انسانی است: بشر بروی زمین زندگی می‌کند، پس بگذاریم بزندگی بروی زمین بازگردد. از تکنیک مدرن نباید فقط از طریق نقاله‌های عظیمی که مردم را می‌بلعد و دفع می‌کند بهره‌برداری کرد، مردمی که برای محبوس ساختن خود در حجره‌های گوناگون آسمان خراشها می‌روند. این بهره‌برداری باید از طریق حمل و نقلی که هم‌اکنون در کشورهای مثل ایالات متحده امریکا بدهقان و شهرنشین طبقه‌ی متوسط احازه می‌دهد که بدون ازدست دادن فعالیت‌های اجتماعی خود، در دهکده بسر برند صورت پذیرد. فکر لوکوربوزیه برای تهیه‌ی باغ بروی مهتابی در همه آپارتمان‌های آسمان خراشهای بسیار درخشان است، اما چیزی عمیقاً غیر انسانی در آن وجود دارد. در شهر رایت، که مراکز جمعیت پراکنده می‌شود، فاصله‌ی بین دهکده و شهر از راه توسعه‌ی غیر منطقی حومه‌ی شهرها از بین نمی‌رود، بلکه این کار با روشی منطقی و انعطاف پذیر صورت می‌گیرد. چه موافق، چه مخالف، همه می‌توانیم حدس بزنیم که زندگی در تحت چنین شرایطی بهتر خواهد بود.

در شهر لوکوربوزیه باید برای هر نفر و هر خانواده يك حداقل فضای مورد استفاده تعیین شود و به ترتیب افزایش افراد خانواده، آنرا باید از آپارتمان (X) به آپارتمان (X+1) منتقل کرد. در تقلیل اینگونه‌ی زندگی به يك طرح چیزی غیر اخلاقی و کاملاً غیر ارگانیك وجود دارد و بویی از استبداد بمشام می‌رسد. اما در شهر براداکر فضای کافی موجود بوده و امکان توسعه‌ی فضای مورد احتیاج فرد و خانواده هست. من نمی‌خواهم بگویم که لوکوربوزیه کلاسیك و رایت رمانتیک است. برای اجرای هر دو طرح همه تکنیک‌های

۵. ل. رایت: آپارتمان‌های خانه‌ی الیزابت نوبل Elizabeth Nobel
لوس آنجلس . کالیفرنیا - ۱۹۲۹ - پروژه .

مدرن لازم است ، اما اصولاً عقاید ایندو نفر باهم کاملاً متفاوت بوده و شك نیست که شهر رایت دارای آزادی بیشتر و دسته‌بندی کم‌تری است و در حقیقت زندگی در آن بیشتر بجشم می‌خورد . ما می‌توانیم تصور کنیم که فرزندانمان و حتی خودمان در اروپا نهار خورده و قرار شام همان شب را در نیویورک بگذاریم و این‌قرار را با کمک هواپیما عملی سازیم ، زندگی بدین ترتیب وسیع‌تر و از لحاظ تجربی غنی‌تر از زندگی کنونی ما خواهد بود . اما واقعاً چند نفر از ما علاقه داریم در آسمان خراش‌های لوکس‌بوزیه زندگی کنیم ؟ خود آمریکائی‌ها ، باهمه‌ی تجربه‌ایکه در مورد آسمان‌خراش دارند ، از آن بدشان می‌آید . آنچه گفته شد برای روشن شدن این مطلب کافی است که نظر رایت در مورد شهرها آرزویی غریب برای بازگشت بزمین نیست ، بلکه نتیجه‌ی نظر خاص او نسبت به زندگی مدرن و آینده‌ایست که در آن انسان ، در حالیکه مایملک امروزمان را حفظ کرده است ، آنچه را نیز که از دست داده بازمی‌یابد و بازگشت و غنای بیشتری برحسب مقیاس انسانی خود و طبیعتش زندگی می‌نماید .

سهم رایت را بعنوان يك تكنيسين می‌توان تحت سه عنوان خلاصه کرد: مهندسی ، استفاده از مواد جدید ، و اقتصاد (۲۶) . در مورد مهندسی کافی است که هتل امپریال را در توکیو (۱۹۲۲ - ۱۹۱۷) بخاطر آوریم که در زلزله‌ی ۱۹۲۳ ، که بسیاری از قسمت‌های پایتخت ژاپن از بین رفت ، برجای خود باقی‌ماند . ویسا ستون‌های مشهور قارچی شکل ادارات قسمت امور اداری شرکت س. س. جانسون S. C. Johnson را در راسین Racine بیاد بیاوریم . هیچ‌کس نمی‌توانست قدرت مقاومت آنها را محاسبه کند و تنها پس از آزمایشاتی که بعمل آمد به رایت اجازه‌ی ساختن آن داده شد . همین ساختمان می‌تواند نمونه استفاده از وسائل مدرن ساختمان نیز باشد . همه‌ی این حجم مکعبی بزرگ در روز بطور مصنوعی نور گرفته و بوسیله‌ی يك روش تهویه‌ی مطبوع هوای آن متعادل می‌گردد (۲۷) . تشریح همه‌ی استفاده‌های جدید از مواد کار مدرن در ساختمان‌های كوچك‌تر رایت و خانه‌هایی که از آغاز این قرن ساخته است مدت درازی بطول خواهد انجامید . او هنوز تحقیقات خود را درباره‌ی اینکه چگونه می‌توان يك خانه‌ی متوسط‌الشکل و اندازه را با حداقل قیمت کار و مواد تمام کرد ادامه می‌دهد . نکته‌ی مهم .

این است که رایت در مقابل محدودیت انتقادی به خانه‌ای و روش‌های جدید ساختمان‌گیره روی‌نیاورده است - این کاری است که همه‌ی معماران می‌کنند - بلکه اودر مقابل چنین محدودیتی سعی کرده است همان جاداری، گوناگونی و شکوه بزرگ هنری را ، که در ساختمان‌های چندین هزار دلاریش وجود دارد ، در ساختمان‌های اخیرش نیز بوجود آورد (۲۸). رایت برای ارباب رجوع ثروتمند خود آثار زیادی را بوجود آورده است و برنندت، هنگامیکه در سال ۱۹۳۷ درباری او می‌نوشت ، شاید هنوز بحق این جمله‌ی بورک - هاردت Burckhardt را نقل می‌کرد که «خلق يك سبك ارگانيك بستگی به استعدادی خوبی و نیز سرمایه‌ی خوبی دارد...» اما این حرف را امروز نمی‌توان زد. خانه‌های ارزان قیمت اخیر رایت زیباتر از ساختمان‌های لوکس اولیه‌ی اوست . از زمانیکه در سال ۱۹۳۷ خانه‌ی جیکوبز Jacobs را در نزدیکی مدیسون Madison به قیمت ۵۵۹۰ دلار (در حدود ۴۱۲،۵۰۰ ریال) تمام کرد (با دیوارهایی از تخته‌ی سه لائی و کف‌طاق سیمانی که از زیر آن لوله‌ی آب گرم رد می‌شود ، و این طریقه‌ایست که امروزه در امریکا کاملاً متداول است)، او بسیاری خانه‌های ارزان قیمت دیگر را تهیه کرده است . او علاقه‌ی ناشکیبائی باین نوع کار دارد و می‌خواهم شما را مطمئن سازم که در این دنیا چیزی جالب‌تر از کیفیتی از کار واقعی هنری برای بکار بردن در خانه‌هایی که بهترین شهریان ما در آن بسر می‌برند وجود ندارد. اما در عین حال هیچ کار سخت‌تر و خسته‌کننده‌تر از این نیست .»

و بدین ترتیب افسانه‌ی اینکه معماری رایت فقط برای ثروتمندان است تا همان اندازه صحت پیدا می‌کند که افسانه‌ی رمانتیک شهریه او مشهور است .

اگر بطور ناگهانی از کسی بپرسیم که در يك کلمه بگوید رایت واقعاً برای معماری مدرن چه کاری کرده است ، بهترین جواب این است : همه کار . بجز معدودی استثنا ، اصولی که لوکوربوزیه ، گروپوس ، میس وان دررو ، و ژ. ژ. پ . اود بوجود آورده‌اند - اگر نخواهیم بگوئیم که از رایت ملهم بوده‌اند - قطعاً دهسال زودتر از آن‌ها بوسیله‌ی رایت عملی شده است. البته با این حرف از بزرگی هنرمندان فوق کاسته نمی‌گردد ، زیرا آنها این

تئوری‌ها را در تحت شرایط مختلفی عملی کرده‌اند. این اولویت هم‌اکنون بخاطر
 نبودن رایت نیست، بلکه تا حدی بخاطر سنت معماری امریکا است، تا حدی
 مدیون کار مدرسه شیکاگو است، و تا حدی نیز مدیون مطالعه‌ایست که رایت
 روی معدن طلای واقعی نوگرائی - یعنی معماری ژاپن - کرده است.

ف. ل. رایت : «آبشار». پنسلوانیا - پلان‌ها از بالا به پایین :
 طبقه سوم . دوم . اول - طرف راست : مقطع -
 - تصویر شماره‌ی ۲۹ را ببینید -

اکنون باید عوامل اصلی معماری مدرنی را که رأیت مسئول آنست، بیازمائیم (۲۹) .

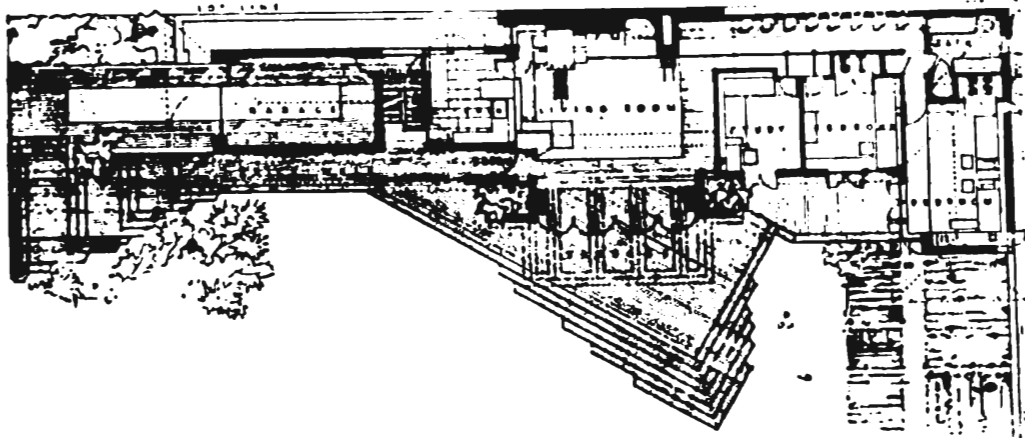
الف- فضای درونی واقعیت دارد .

بدون شك این بزرگترین خدمتی است که او برای معماری انجام داده است. و نیز مشکلترین قسمت برای تشریح بوسیلهی کلمات است . قبل از هرچیز باید بگوئیم که موضوع مورد بحث ما يك کیفیت فضائی است . در حس ارگانیک انسان يك مکعب دارای هیچگونه واقعیت فضائی نیست و يك شکل استرئومتریك می باشد . اغلب خانه های ما، که اتاقهایش بصورت هندسی در کنارهم قرار دارند، دارای تشکیلات فضائی متریک هستند . درحالیکه خانه های رأیت دارای تشکیلات فضائی ارگانیک می باشند . این تشکیلات چه از لحاظ پلان و چه از لحاظ مقطع عمودی متناسب با فعالیت های مربوط به زندگی بوده ولذت چشم را فراهم می آورد . در حقیقت رأیت کاری را که همه ی معماران باید بکنند - ولی فقط معدودی از عهده ی آن برمی آیند - انجام میدهد . یعنی او بجای اندیشیدن به پلان و مقطع عمودی به فضای درونی می اندیشد . این کار به اتاقهایش آزادی اندازه و استقلال از مربعات و مستطیل ها را - که بهمان اندازه در کار سایر معماران وجود دارد - میدهد . (۳۰) مسئله ی مهم اینجاست که آگاهی از فضای درونی منجر به استمرار فضائی می گردد ، که در همه ی اتاق ها وجود داشته و اصل اولیه ی پلان آزاد است .

ب- پلان آزاد

قابلیت انعطاف اتاق ها و استمرار و تداوم آنها اکنون خصوصیتی مسلح برای معماری مدرن محسوب میشود. اما لازم است بین دوپلان آزاد تفاوت بگذاریم یعنی وجوه اختلاف پلان آزاد تئوریک لوکوربوزیه را باپلان آزاد ارگانیک رأیت که از ۱۹۰۵ به بعد آنرا بکار برده است دریابیم . اصلی را که لوکوربوزیه پیش می کشید درفرم اعلا ی خود بسیار ساده است . بدین معنی که لوکوربوزیه

اعتقاد دارد خانه‌ها باید بدون هرگونه فاصله‌ی داخلی ساخته شوند و سپس خانه را آنطوری که صاحبش می‌پسندد باید تقسیم‌بندی کرد. رایت هرگز این اصل را نپذیرفته است. برای او پلان آزاد همواره هدف بوده است و نه نقطه‌ی آغاز کار. درك او از پلان آزاد با اعتقاد به انتخاب قبلی ابعاد عمومی ساختمان و تقسیم بعدی آن بمیل شخص - که بسیاری از استادان اروپائی را بخود جلب کرده است - منافات دارد. بعلاوه تكتيك ساختمان بكمك الوار چوب که رایت در خانه‌ها خود از آن استفاده می‌کند باو آزادی کم‌تری از میس وان در رو و یا لوکوربوزیه داده است که با فولاد و سیمان فشرده کار می‌کنند. در نتیجه، اگر چه رایت از قطعات قابل حمل استفاده کرد و چندین اتاق را بعنوان قسمت‌هایی از يك کلیت بشمار آورد، اما استمرار فضائی را از طریق تعقیب‌روش‌های رسمی و یا مکانیکی بدست نیاورده، بلکه از راه مطالعه‌ی احتیاجات و لوازمات انسانی بدان رسیده است. رایت هرگز باین فکر نیافتاد که ابتدا میزی انتخاب کند و سپس مثلاً اگر گرد باشد برحسب آن بدورش دیواری مدور بکشد - و این درست کاری است که میس وان در رو در ویلای با شکوه توگندهات Tugendhat در برون Brün کرده است. انتخاب يك شیئی غیر ارگانیک همچون هنری و تعقیب شکل آن با فعالیت ذهنی رایت کاملاً منافات دارد. زیرا با آگاهی او از انسان واقعی و زندگیش هرآن ممکن است میزی بشکل دیگر را برای زندگی

ف. ل. رایت: خانه‌ی ویلی Willey میناپولیس Minneapolis - ۱۹۳۴ -

پلان - تصویر شماره‌ی ۳۱ را ببینید -

او مناسب بداند برای رایت پلان آزاد و «واقعیت فضای درونی»، یکی است .
او اولین معماری است که اطاق نشیمن را پلی ویا حد فاصلی بین دو طبقه‌ی
يك خانه‌ی كوچك ساخته است (در خانه‌ی كون لی Coonley - ۱۹۱۱)،
ویا اطاق نشیمن را در طبقه‌ی اول قرار داده و طبقه‌ی هم‌كف را برای تهیه
محل خدمات مختلف مربوط به يك خانه آزاد باقی نهاده است. او یکی از بزرگترین
هنرمندان در زمینه‌ی تنظیم نور يك خانه است. او بخوبی می‌داند كه چگونه نور
را بعنوان يك ماده‌ی طبیعی برای بیان معماری بكاربرد. او در این مورد از
پنجره‌ای وسیع استفاده نكرده بلکه آنرا از طریق بازی نور و سایه‌های ملایم
بدست می‌آورد .

پ- شكل بیرونی نتیجه‌ی شكل درونی است .

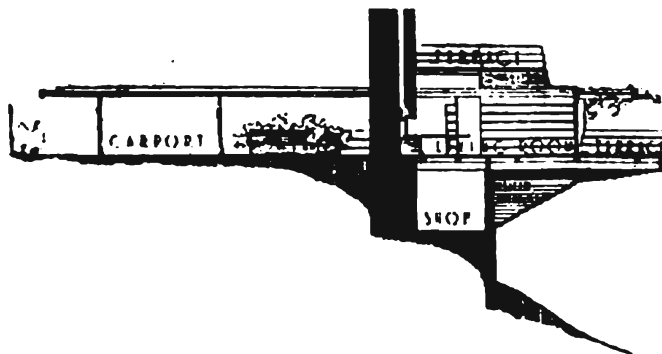
این خصوصیتی است كه رایت را در بین پیشروان و استادان معماری مدرن
مشخص می‌سازد . خانه‌های او توسعه را از يك هسته‌ی مرکزی درونی آغاز
كرده و «بشكل گیاهان» باز میشوند. پیروزی آنها از فضا حاصل يك دور شدن
تدریجی از این مركز است . در حالیکه ویلای ساوی Savoye اثر
لوکوربوزیه و یا غرفه‌ی میس وان در رو در بارسلون از حرکت تدریجی
بسوی همین مركز بوجود آمده‌اند . در خانه‌های معماران اروپائی، آزادی
از راه انعطاف پذیر كردن بسیار شكل درونی بدست می‌آید . و گاه این
كار ، مثلاً در مورد خانه‌های لوکوربوزیه بوسیله بردن باغ و باغچه بدرون
خانه انجام می‌گردد . اما كار رایت دارای گسترش است و او شكل داخلی
را بیرون آورده و بهوای آزاد می‌سپرد : در این كار رایت سنتی را ادامه
می‌دهد كه از اولین روزهای بوجود آمدن معماری امریکائی موجود بوده
است (یعنی زمانیکه خانه‌ها بشكل صلیب ، مثل يك آسیاب ، بهر سو گسترده
بودند) . این گونه طرح‌ها باعث میشود كه ترتیب دادن اثرات پلاستیک شكل
خارجی ساختمان از راه‌های بی‌شمار و گوناگونی انجام پذیرد . خانه‌هائی
كه بر حسب تئوری لوکوربوزیه ساخته میشود می‌تواند دارای گوناگونی
شكل خارجی باشد ولی شكل بیرونی بلا شك فقط يك بدنه‌ی استرئومتریك
است .

در ساختمان‌های رایت بدنه‌های مختلف یکدیگر را قطع کرده و در هم نفوذ می‌کنند و در نتیجه اجتماعی از توده‌ها و احجام ساختمانی را تشکیل می‌دهند که بطور درفشانی منطقی بوده و با حقیقت کاملاً هماهنگ هستند. از این طریق آزادی خیلی بیشتری بدست می‌آید. حالت تصویری خانه‌های رایت هرگز صرفاً رمانتیک نیست، زیرا این شکل خارجی حاصل شکل درونی است و بیان بیرونی اطاق‌های داخل ساختمان می‌باشد. بدین ترتیب گوناگونی شکل‌های بیرونی ساختمان‌های او بین ۱۹۰۰ تا ۱۹۱۰ (خانه‌ی روی در شیکاگو در سال ۱۹۰۸ ساخته شده است) بعلمت يك تصميم پيشين كه بايد در سه بعد ساخته شود نیست. یکبار دیگر این شکل‌ها از رشد ارگانیک خانه حاصل می‌شود. از داخل بسوی خارج- کوبیسم رایت (از کوبیسم را قبل از بوجود آمدن این مکتب می‌آزمود) هرگز نمی‌تواند باین صورت مورد انتقاد قرار گیرد که ترجمه‌ی تئوری‌های فضائی به ساختمان است. این کوبیسم به ترتیب تقریباً مصنوعی پلان‌ها و خطوط منحنی محدود نمی‌شود تا چشم را لذت بخشد. هدف رایت، بمعنی دقیق کلمه، «سلیقه» نبوده و معماری است.

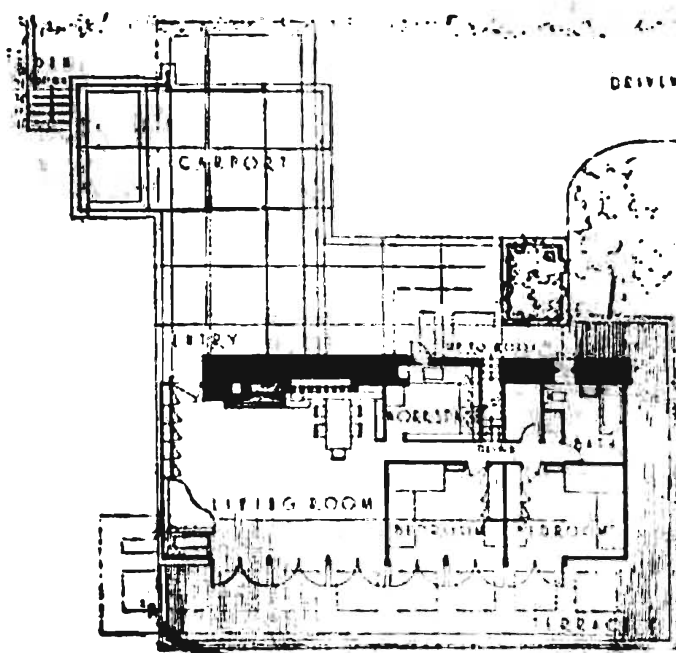
ت- وحدت شکل خارجی و داخلی : خانه در طبیعت غرق می‌شود.

در اینجا با دو خصوصیت روبروئیم که در سایر موارد ممکن است آنها را جداگانه مورد تجزیه و تحلیل قرار داد، لکن در کار رایت جدا کردن این دو از هم غیرممکن است. معماران مدین اولیه اروپا یا از طبیعت می‌ترسیدند و یا از آن بیزار بودند. ما دیده‌ایم که کوبیسم چگونه با تئوری‌های شفافیت، غقایید مربوط به شکل خارجی و شکل داخلی را خنثی کرده است. لیکن در کوبیسم نیز این کار بوسیله‌ی کار گذاشتن شیشه‌های بزرگ و آوردن شکل خارجی بداخل خانه و یا بوسیله‌ی يك باغ یا ایوان داخلی صورت می‌گرفت. خانه در هر حال از محیط خود جدا بوده و حتی از تماس آن با زمین، از راه قراردادن آن بروی پایه، جلوگیری می‌شد. حال عقیده‌ی کاملاً متفاوت رایت را در مورد روابط بین فضای بیرونی و فضای درونی مطالعه کنید. او در مورد طبیعت احساسی روشن دارد و خانه‌هایش بشادی و راحت بروی زمین ایستاده‌اند. خانه‌ها سطوح متغیر زمین را تعقیب کرده و با ارزشی که به دیدهای مختلف داده می‌شود، زیبایی آنرا مورد تأکید قرار می‌دهند. رایت بخانه‌ای می‌اندیشد که در طبیعت لغزیده و غوطه‌ور شده و تداوی مستمر با محیط

خود ایجاد می‌سازد . او این احساس را با استفاده از مصالح طبیعی خلق می‌کند .

ف. ل. رایت : خانه‌ی Sturges در کالیفرنیا . ۱۹۳۹ - مقطع -
- تصویر شماره‌ی ۳۱ را ببینید -

ف. ل. رایت : خانه‌ی Sturges در کالیفرنیا . ۱۹۳۹ - پلان -
- تصویر شماره‌ی ۳۱ را ببینید -

ث - در طبیعت مواد کار

خانه‌های مدرن اروپا (در فرانسه و آلمان بیشتر از انگلستان و ایتالیا) سفید است . اگر این خانه‌ها در دهکده قرار داشته باشد خود بخود با طبیعت تضاد شدیدی خواهند داشت . این خانه‌ها با شکل هندسی و رنگشان گستاخانه

تفوق انسان را بردنای ارگانیک ادعا می کند .
 راه دیگر استفاده از گچ بری است و در غیر این صورت از مرمر استفاده می شود.
 در ایتالیا که آجر بار دیگر مورد توجه قرار گرفته ، از آن بعنوان يك ماده ی تزئینی استفاده شده و فقط در نمای ساختمان بکار می رود . این آجرکاری که بسبك رومن مشهور شده و فقط يك یا دو اینچ قطر هر آجر آنست در جائیکه گچ تکه تکه شده و کثیف می شود ، طبیعی است که پائین می افتد . رایت مواد محلی را از لحاظ تزئینی و بخاطر رمانتیک بودن ساختمان بکار نمی برد و درست برعکس آنچه که در دوره ی قابل تأسف و بازگشت به طبیعت ، در خانه های يك طبقه ی انگلیسی انجام گرفت رفتار می نماید . رایت از مواد محلی بطور علمی استفاده می کند . در دست او سنگ ناصاف ، سنگ خارای سائیده نشده ، و الوار چوب تبدیل به گنجهنری می گردد . آن قسمت از الوار که از ساختمان بیرون می ماند هرگز رنگ نمی شود و اغلب تمام قسمت های دیوار ها را از مواد محلی می سازند . در نتیجه خانه ها نه فقط بخاطر تشکیل فضائی شان و اینکه خطوط بیرونی تداوم خطوط زمین است ، بلکه بخاطر صحت هستی فیزیکی شان چنین بنظر می رسد که از زمین برخاسته اند .

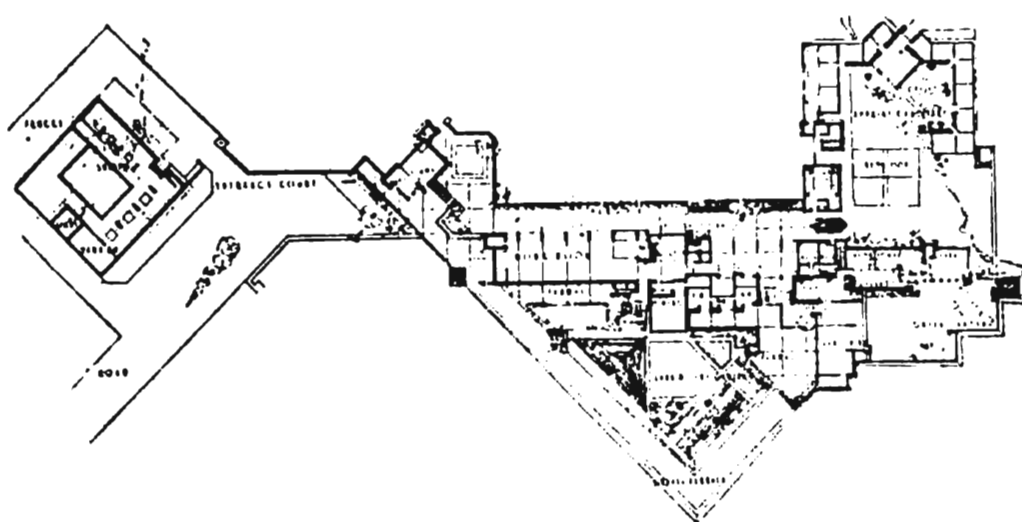
ج - خانه بعنوان پناهگاه

و در نظر رایت خانه يك پناهگاه است . سرپوشی است که در داخل آن حیوانی که مبدل بانسان شده می تواند استراحت کرده و مانند يك غار او را از باران و باد و نور محفوظ دارد . در آنجا می تواند مثل گذشته ، در امنیت و آسایش کامل ، مثل حیوانی در لانه ی خود خم شود . (گیدئون) .
 شاید بتوان این خصوصیت ابنیه ی رایت را با عطف باین حقیقت تشریح کرد که او در فراخی بزرگ غرب خانه می سازد ، جائی که انسان با طبیعت در تماس نزدیکتری است . در شهر خانه ی مدرن باحتیاجات فیزیکی مختلفی پاسخ می دهد و حالت راحتی که انسان شهرنشین در جستجوی آنست باعث می شود که خانه دارای شکل بازتری باشد . البته عامل ثبات و وزن خالص فیزیکی خانه های رایت را صرفاً شرایط عملی تعیین می کند . از نظر او يك خانه نماینده ی انسان و مرکز خانواده است ، محلی برای استراحت می باشد ، جائی است که انسان میوه ی زحمات خود را بدست می آورد .

می‌توان بآن حالت شاد و بانشاطی داد ، می‌توان آن‌را نزدیکتر بااحتیاجات عملی ساخت تابشود راحت‌تر از آن مواظبت کرد ، لیکن در هر حال خانه بصورت مرکز ثبات باقی مانده و لزوماً با يك ماشین فرق دارد . انسان از داشتن اتومبیل و هواپیما لذت می‌برد، اما نمی‌خواهد که خانه‌اش واقعاً و باتلویحاً « ماشینی برای زندگی، machines à habiter باشد. وجه و فضا - حرکت ، خانه يك کلیشه‌ی سمبلیک و رمانتیکی منحرف بود . اهمیت تاریخی رایت بیش از هر چیز در این نکته نهفته است که او ، پس از اینکه انقلاب صنفی و پیهرفت مهندسی معماری را مجبور ساخت که به تزئینات پناه برد ، نتیجه‌ای غائی و کاملاً هنری از تلفیق ایندو بدست آورد .

رایت واقعاً با « وفاداری بیشتری که مرکز حیاتی ارگانیک محدوده علمی اشیاء است ، زندگی کرده و بآن آزادی بخشیده است (۱۹۵۴) .

نمی‌توان انکار کرد که رایت در ابراز عقیده‌ی زیر دچار اشتباه است : « لو کوربوزیه ، گروپوس و سایرین هنوز (۱۹۳۹) درجائی هستند که من در ۱۹۵۵ بودم . هنگامیکه من با اعتقاد کامل و اطمینان به نیروی خلاقه‌ی انسان آغاز بکار کردم ، هدفم براه انداختن چند عامل معین عقیم مانده در معادله‌ی اصلیم بود . اروپا بجای تسلط براین عوامل در جهتی خلاقه ، در کوششی احمقانه برای ایجاد يك سبك محلی معاصر ، فقط چند جنبه‌ی جدید زیباشناسی آن را برای مصارف آکادمیک کسب کرده است . »

ف. ل. رایت : تالیسن در آریزونا ، ۱۹۳۸ - پلان - تصویر شماره‌ی ۳۰ را ببینید -

مقام استادان اروپائی مافوق چنین ارزیابی است ، اما اکنون که بهترین هنرمندان اروپا میکوشند تا از جنبه‌ی عملی و چه تئوری : بر محدودیت‌های فونکسیونالیسم پیروزی یابند بهتر است آنچه که استاد آمریکائی بر علیه لختی عقیم آثار اولین نسل معماران مدرن اروپا می‌گوید گوش فرا دهند ، بخصوص اگر او ما را در جهت آزادی برانند :

« چرا باید هدفهای هنر و یا معماری فقط باین علت که بوسیله‌ی ماشین ساخته می‌شود در عصر ماشین با ماشین آلات مشابه باشد ؟ همینکه این آثار بدین ترتیب ساخته شده اند می‌تواند خود بهترین دلیل برای شبیه نبودن آنها با ماشین باشد . همچنین برای توجیه اینکه چرا فرم‌ها از همه‌ی توجهات بجز فونکسیون و فایده عاریند و اینکه چرا نباید آنها را از نقطه‌ای فراتر از این دیدگاه تحسین کرد ، دلیل قانع کننده‌ای وجود ندارد . شاید این فرم‌ها از دیدگاهی انسانی زننده باشند . پس بیائید از گرایش با آزادی در هنر معماری و در صنایع نترسیم . ماندگی و تعقیب گذشته مثل همیشه اکنون نیز محکوم به فناست . »

همچنین رایت به منتقدین گفته است : « این منتقدین جوان معماری را همچون عصاره‌ای مرموز دوست میدارند . آنها در « سطح و توده ، انتزاعاتی را در می‌یابند که کار اروپائی‌های « بزرگ و با استعداد » (و در حقیقت ملهم از نقاشی فرانسه) است . اما من میدانم که این انتزاعات بعد سوم را نادیده گرفته و عمق ماده را بخاطر رسیدن به اثراتی از بین می‌برد که از خصوصیات بوم و رنگ از نقاشی است . اما در معماری - هر چند ساختمان از لوله گاز ، تخته سنگ نازک ، فولاد عریان و غیره پیا می‌شود - این مشخصات وجود ندارد . « مواد » را امروز نیز ممکن است بعنوان « کلیشه‌های تزئینی » بکاربرد . به ترکیبات گمراه کننده ، و غیر منطقی سیم ، لوله ، زانوئی ، کلیدهای برنجی ، تکه‌های شیشه و چوب این مکتب نگاه کنید . اینها بوی طاق تشریح را دارد و بر من مثل نعش‌های سردخانه اثر میگذارد . این دیوارها که مثل ردیف‌های گنجه بهم رسیده و سریش شده اند بجای تعلق به عصر ماشین به خود ماشین متعلقند . »

در جای دیگر می‌گوید : « قوانین در اعماق و در حوزه نسبت قرار دارند . در جایی که چنین آسان می‌توان تجرید گرا بود ، من باید اعتبار این قوانین را باور ندارم . »

تأثیر فرانک لوید رایت

« آنها که می‌خواستند با رایت ، در همه‌ی جهات نبوغ آزادی خواه و بی‌باکش ، رقابت کنند چیزی جز تقلید رقت‌بار کارهای او نرسیده‌اند ؛ در حالیکه دیگرانی که ترجمه‌ی عقاید او را بصورتی خالص‌تر و جامدتر عرضه داشته‌اند و در جستجوی هماهنگی بیشتری بادومین ربع قرن بیستم بوده و باعتقاد رمانتیک انسان وطبیعت کمتر توجه داشته‌اند ، در سراسر دنیا به کمال واقعی سبک خود رسیده‌اند.»

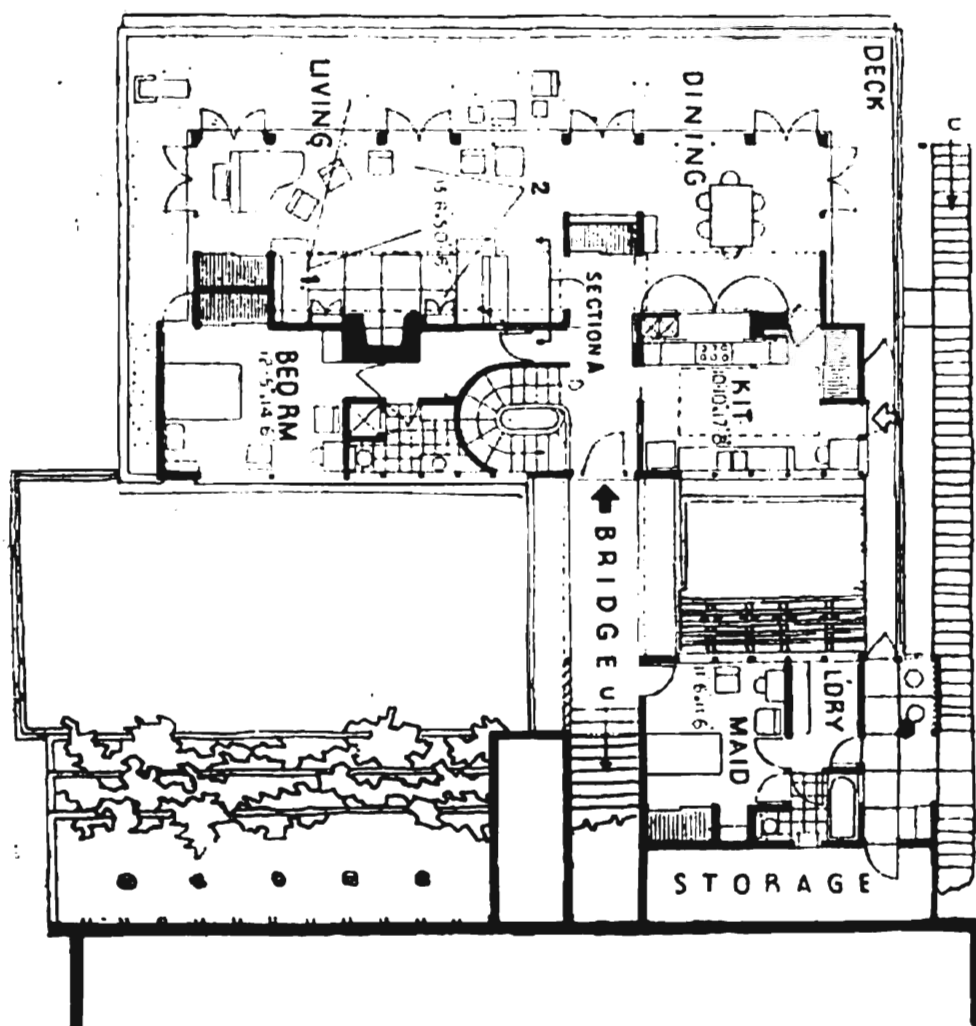
جملات بالا را هیچکاک در ۱۹۳۲ نوشت . گیدیهون که آثار معماری را برت وان تهف Robert von t'hoff را ضبط میکند نیز عقیده‌ای جز این ندارد :

«چه در اروپا و چه در امریکا، هر کسی که خواسته است بعنوان يك معمار از آثار او تقلید کرده و یاراه او را تعقیب نماید، بدون شك کار خود را خراب نموده و افکار او را نیز بدترجمه کرده است. شاید مهم‌تر از تأثیر مستقیم رایت بر دیگران، اهمیت او بعنوان يك شاخص، بعنوان علامت حدیدی برای جهتی جدید می‌باشد، زیرا برای آثار او در بین سالهای ۱۹۰۵ تا ۱۹۱۵ در اروپا رقیبی وجود ندارد... کوشش برای یافتن دلیلی آشکار برای تأثیر او و جستجوی مدل‌ها و عکس‌ها برای پیدا کردن چیزی مشابه طرح‌های او کار عبثی است. نه. تأثیر واقعی رایت - تأثیر روشنفکرانه‌ی عظیم او - با چند عکس نشان داده نمی‌شود. تأثیر او بخاطر روش و عقاید او است که در کارش منعکسند.»

اگر این دو منتقد واقعاً در گفتار خود صادق باشند ما باید اعتقاد به رایت افسانه‌ای را فراموش کنیم. «نابنه‌ی تنها و فردگرایی که در کشور خود درك نشد و تنها پس از چندین سال بار دیگر کشف گردید. مردی که بكمك اتفاق دهسال از همه‌ی معماران اروپائی در مورد آنچه که پس از آخرین جنگ و حتی قبل از آن در جستجویش بودند سبقت بسته بود.» کذب این جملات، یعنی اینکه امریکائی‌ها هرگز رایت را درك نکردند تا اینکه اروپائی‌ها او را بصورت واقعیش، بکشورش معرفی نمود، وسیله‌ی سلسله کارهای مرتب و بدون وقفه‌اش رد میشود. آثار او شامل ساختمان‌های اداری نبوده (وبخصوص در دوره‌ی عکس‌العمل شدید سبك گرائی که پس از نمایشگاه ۱۸۹۳ شیکاگو بوجود آمد و دهسال طول کشید) و نیز مقرهای بزرگ شهری را شامل نمیشود، بلکه این آثار جملگی خانه‌های معمول و خصوصی است. رایت همواره بکار مشغول بوده است و همین دلیل آنست که همیشه او را درك می‌کرده‌اند. فقط ممکن است بگوئیم که آشنایان به نبوغ رایت عده‌ی معدودی بوده‌اند (۳۲). اما در مورد اروپا باید گفت که رایت از زمانی که از طریق انتشارات واسموت Wasmuth در آلمان، یعنی از ۱۹۱۰ که در اروپا شناخته شده‌مواره اثری مستقیم یا غیر مستقیم و خوب یا بد بر معماری این قاره داشته است. این حقیقت بوسیله‌ی پوزنر Pevsner بیان شده است. حتی گروپیوس در نمای کارخانه‌اش در نمایشگاه ۱۹۱۴ کولونی Cologne از تأثیر رایت بی‌نصیب نمانده است.

لیکن تأثیر رایت در هلند به منتهی درجه رسید. در ۱۹۱۲ و ۱۹۱۳

برلاژ به معرفی او پرداخت و او را «استادی که در اروپا همتا ندارد» خواند. توجه به رایت در میان هلندیها تا سالها بعد از ۱۹۲۵ ادامه یافت. در این سال ویجده‌فلد **Wijdeveld** بهترین کتاب از سلسله انتشارات خود را با آثار او اختصاص داد. برای کتاب اود. مندلسون، ماله استیونس، برلاژ و مام‌فورد تقریضاتی نوشته بودند (پوزنر می‌نویسد که لوکوربوزیه از نوشتن مقاله امتناع کرده و گفته بود: «من این معمار را نمی‌شناسم»). اولین کسی که به تقلید رایت پرداخت رابرت وان تیف هلندی بود که در ۱۹۱۴ و ۱۹۱۵ دو خانه‌ی سیمانی ساخت. پس از آن تعداد زیادی ساختمان تحت تأثیر رایت

ه. ه. ه. : خانه‌ی هیل ساید در کالیفرنیا. ۱۹۲۲ - بلان - تصویر شماری ۳۵

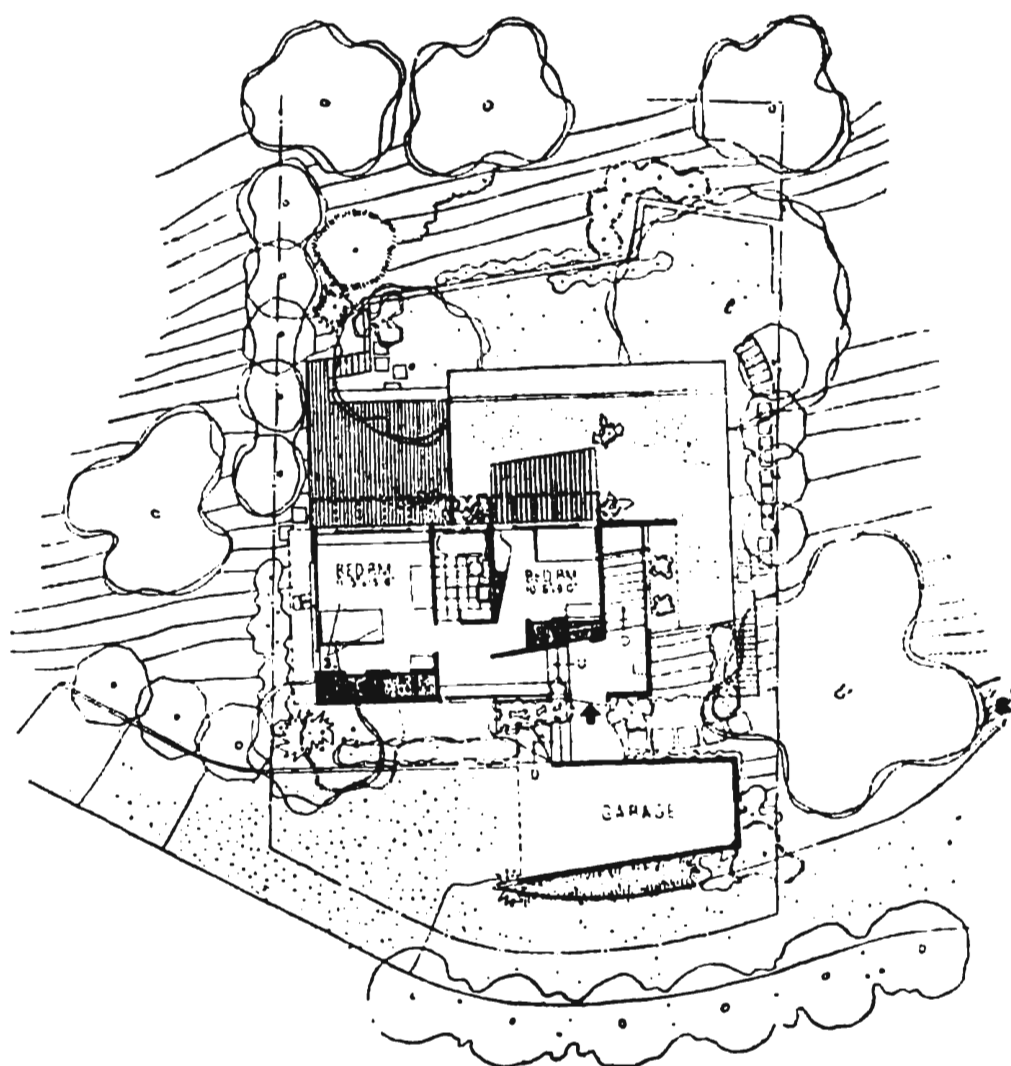
را ببینید -

ساخته شد و آشکارترین نمونه ویلای «دولوئی فل» De Luifel در واسن-نوئه Wassenaar بود که ه. واندای H. Wanda طرح آن را ریخته بود (۳۳).

جنبه‌ی مثبت اولین تأثیر رایت بر معماری اروپا چنین بوده است. جنبه‌ی منفی این تأثیر تقلید تزئینات بعضی از آثار او می‌باشد. سلیقه‌ی رایت در تزئین واقعاً وحشتناک است، اما اگر قرار است همین سلیقه او را قادر سازد که آثار خود را اصولاً از قید تزئین برهاند می‌توان آن را مزیتی شمرد. سلیقه‌ی او متوجه اشیاء سنگین و یا سطوح خارجی نامسطح می‌باشد و بچیزهایی علاقه دارد که بدیوارش حالتی از استحکام توده‌ها را می‌دهد. نمونه‌ی مشهور این سلیقه را می‌توان در هتل امپریال توکیو و در میدوی گاردنز - Mid way Gardens در شیکاگو (۱۹۱۳) مشاهده کرد. هلندیها بین ۱۹۴۱ و ۱۹۲۵ از این موتیوهای گذشته استفاده کرده و یک سلسله ساختمان‌های زشت غیرعادی ساختند. هلندی‌ها پس از جنگ اکسپرسیونیسم آلمان را تحت تأثیر قراردادند، اکسپرسیونیسمی که پوزنر درباره‌اش چنین می‌گوید: «گاه شخصیت انقلابی سازنده، گاه جنایت کاری شکست خورده و گاه شخصیتی بی‌توجه بآینده.»

پس از جنگ افکار و آثار رایت بمنأثر ساختن اکسپرسیونیسم ادامه داد و در عین حال دو تئوری مثبت‌تر فونکسیونالیسم و کوبیسم را تحت تأثیر قرارداد. تعیین‌سهم رایت و چگونگی این استقلال در تأثیر هر دو بی‌فایده و غیرممکن است. معماران اروپائی از راه‌های مستقل به تئوریهای معماری مدرن نرسیدند و نمی‌توان انکار کرد که وجود ساختمان‌های رایت (که معماران اروپائی آن را بخوبی می‌شناختند و عقاید از راه همین ساختمان‌ها بآنها تلقین شده بود) کمک اصلی و عامل مشوق محسوب می‌گردد. بعلاوه تأثیر رایت در اغلب معماران اروپائی تشخیص داده شده است. این تأثیر در کار دوداک Dudok معمار مدرسه در هیلورسم Hilversum (۱۹۲۱) غیرقابل اشتباه است. همچنین می‌توان این تأثیر را در خانه‌های آجری مندلسون در ۱۹۲۲ و ۱۹۲۳ مشاهده کرد و حتی این تأثیر در کار ماله استیونس، برخلاف نزدیکی‌اش با کوبیسم، دیده می‌شود. در مورد فرم از این موارد بسیار است، اما سهم رایت را باید عمیقانه‌تر مورد واریسی قرار داد.

درد پای کدامیک از تأثیرات تحقیقات رایت در مورد مصالح ساختمانی مددن و یا کدامیک از تأثیرات انعطاف پذیری درخشان فضائی او و یا تئوریهای انقلابی اش را در مورد آینده‌ی اجتماعی هنر و معماری می‌توان یافت ؟ شاید هرگز ممکن نباشد که سهم او را در استفاده از مصالح مرکب دیوار سازی و در تجربیات پس از جنگ آلمان (گروپیوس ، لوكهاردت و دیگران) مشخص ساخت . مثلاً سهمی را مشخص نمود که با اثر رایت بنام معبد وحدت

ج . ا . دین ویدی : خانه در **Berkeley** ، کالیفرنیا ، ۱۹۴۱ ، پلان عمومی - تصویر شماری

۴۶ را ببینید-

سال ۱۹۵۸ تعلق دارد و سنگ يك پارچه ایست بادیوارهاییکه همه از قطعات جامد ساخته شده اند . خود گروپیوس تا چه حد می تواند بخاطر آورد که که وحدت دلخواه باخ در باهاس نشانی از اولین تأثیراتی است که در اثر مطالعہی دقیق انتشارات واسموت بدست آمده بود . حتی رقص فریبندہی فضائی ساختمان میس واندررو یعنی غرفہی او در نمایشگاه ۱۹۲۹ بارسلون را در نظر بگیرید و یا خانہی مشہور تاگندهات Tugendhat در برون Brunn را بخاطر آورد کہ اطاقها باریتم مخصوصی در یکدیگر ریخته و تقسیم بندی داخلی وجود ندارد . آیا این لوکوربوزیہ است کہ میس را باین کار تحریک مینماید و یا تأثیر رایت است کہ خیلی بیشتر ، اولین اقدامات شجاعانہ را در مورد اتصال اطاقی باطاق دیگر مرئی داشته بود ؟ ،

فرانک لوید رایت را نمی توان در پیش کسوتی نظیر مهندسین بزرگ قرن نوزدهم دانست زیرا شاید بتوان گفت کہ تأثیری کہ او بروی جریان معماری معاصر خود گذارده است بسیار عظیم تر از تأثیر کسانی چون بهرنز Behrens ویا پرہ Perret می باشد . زیرا تأثیر او تحمیلی از راه بکار بردن تکنیک و « زیباشناسی طرح های صنعتی » نیست ، بلکه او این تأثیر را راه غنای بیکران میدان فعالیت معماریش و توجه تازه اش بمسائل فضائی در خانہ های محلی بر معماری عصر خود باقی نهاده است . تأثیر رایت همواره از ۱۹۱۵ به بعد عامل مهمی در معماری اروپا بشمار آمده است . گاه این تأثیر مستقیم صورت گرفته و بر حسب طبیعت متقلدین هلندی و آلمانی و تاحدی فرانسوی مثبت یا منفی بوده است . و زمانی نیز بی هیاو و ناخود آگاه . بی آنکہ از اهمیتش کاسته شده باشد ، افکار استادان معماری مدرن را متأثر ساخته است ؛ « هرچه معماری نابغه و اصیل بیشتر تحت تأثیر معماری دیگر باهمین صفات باشد ، وجوه این شباهت مخفی تر خواهد بود . »

این مهم نیست کہ اخیراً منقدین تأثیر رایت را بآن اندازه کہ شایسته اش می باشد مورد تأکید قرار داده اند ، بلکه حقیقت مهم در این نکته نهفته است

که او هنوز با استقلال بکارش ادامه می‌دهد . البته باید در نظر داشت که کار مستقل با کار تنها و فردی تفاوت دارد . او حقاً باید خود را رهبر معماری مدرن معاصر بداند . برای اثبات این نظر کافی است آثار او را از ۱۸۸۷ به بعد (یعنی از زمانی که هنوز در دفتر سولیوان کار می‌کرد) برشماریم :

- خانه‌ی روبی ، ساختمان‌های ژاپونی ، مرکز تالیسین ، آبشار ، ساختمان س.س. جانسون ، ساختمان مدارس تالیسین (۱۹۳۸) ، طرح خانه‌های چهار طبقه در پنسیلوانیا (۱۹۲۹) ، خانه‌های اخیرش برای مردم توسط الحال آمریکا (۴۱-۱۹۴۰) . این ساختمان‌ها دارای شخصیت چندگونه‌ای است و نمی‌توان آنها را بیک « سبک » نسبت داد . شخصیتی که محصول نبوغی آزاد و دربند نشده است و هرگز از تناقض خود نمی‌ترسد . آری این ساختمان‌ها محصول کسی است که اگر یکبار ارزش هدفی را دریابد بشوق آزمایش تا بآخر تعقیبش می‌کند ، و همواره متوجه زندگی و معماری انسان است .

رایت تنها يك پیش‌کسوت و استاد نیست . امروزه آثار او بر تارك معماری نو می‌درخشد و اوست که محرك پيشرفت معماری است .

معماری معاصر ایالات متحده

هنوز خیلی زود است که برای ارزیابی تأثیر مستقیم آخرین رسیده های اروپا بر معماری امریکا کوشش کنیم ، اما رسیدگی به تأثیر امریکا بر آثار اروپائی آسان است. گروپیوس بسال ۱۹۳۷ با امریکا رفت و طولی نکشید که مدیر مدرسه ی معماری دانشگاه هاروارد شد. بروئر نیز در همان سال با امریکا رفت و اکنون استاد معماری در همان مدرسه است . واگنر Wagner ، متخصص خانه سازی در آلمان ، هم اکنون در هاروارد تدریس میکند. میس و اندرو در ایلینوی بتدریس مشغول است و تا آنجا که من اطلاع دارم تنها کسی که فعالیت های خود را محدود بتدریس کرده و از ابتدای اقامتش در امریکا تاکنون طرح يك خانه را ریخته است . همچنین خبر دارم که موهولی ناگی در شیکاگو

تدریس میکند و در باره‌ی اثاثیه‌ای که از چوب چند لا ساخته می‌شود تجربیاتی کرده است که توجه زیادی را بخود معطوف داشته است. بالاخره باید از الین سارینن نام برد که در کران بروک Cranbrook تدریس می‌کند و لااقل می‌توان گفت که توانسته است يك شاگرد خوب که از هم اکنون نوید می‌دهد معمار بزرگی خواهد شد بدنیای معماری معرفی نماید - این شاگرد کسی جز پسرش اروسارینن Eero Saarinen نیست .

اما اگر تصور کنیم آنچه که معماری اروپا برای معماری امریکا بارث گذاشته است متعلق به بعد از تاریخ ۱۹۳۵ می‌باشد دچار اشتباه خواهیم بود. تأثیر معماری اروپا از زمانی پیشتر آغاز شده است . لسکاتز از ۱۹۲۵ در امریکا بود و مهمتر از آن ریچارد نوترا (متولد ۱۸۹۲ در اطریش) بسال ۱۹۲۳ با امریکا رفته بود . در مورد ابنیه‌ی صنعتی باید بگوئیم که آثار متفرق آلبرت کان Albert Kahn در سراسر ایالات متحده نشان داده است که تجربه‌ی معماران اروپائی کم و بیش بهم شبیه است .

کوشش برای مشخص کردن جهت تمایل معماری کشوری که دارای ۱۵ هزار معمار است و در آن فعالیت‌های ساختمانی عظیمی می‌شود کار مثبتی است . در امریکا مثل بسیاری از کشورهای دیگر کمی از هر چیز، از نئوکلاسیک گرفته تا مدرن، وجود دارد. اما اگر توجه خود را ب جریان اصلی معماری امریکا و بهتر بگوئیم بمعماري مدرن محدود کنیم ، در میابیم که برخلاف عقاید عمومی مراکز هنری آن در نزدیکی سواحل شرقی، واشنگتن ، نیویورک و یا بوستون نمی‌باشد و لسکاتز و کوخر - که صرف نظر از مسئله‌ی آثارشان ، اصولا اروپائی مانده‌اند - معرف این جریان نیستند . برای دانستن اینکه امریکا واقعا بمعماري چه داده است باید بجای توجه بآسمان خراشها ، ابنیه‌ی محلی آن را مورد توجه قرار دهیم .

مناطقى که در آن بمعماري توجه شده است به ترتیب اهمیت در اینجا ذکر می‌گردد : (۱) کالیفرنیا (۲) میشیگان ، ایلی نوى ، اوهایو . (۳) فلوریدا، تکزاس ، آریزونا . بعبارت دیگر بجز سواحل اقیانوس اطلس این مراکز در (۱) سواحل اقیانوس آرام و (۲) مرکز منطقه‌ی دریاچه‌های آب شیرین و همچنین جنوب قرار دارد .

کالیفرنیا مهمترین این مراکز است . در آنجا تمایلات اروپائی با معماری

ارگانیک رایت تماس مستقیم یافته است . در نتیجه‌ی این تماس جهتی کاملاً مشخص، گروهی معمار (که دارای اصالتها و طبایع گوناگونند) و جنبشی پیشرو بوجود آمده است . کوشش برای اینکه ثابت کنیم تجربیات اروپائی برای ثابت کردن آثار رایت بکار رفته است و یا کوشش برای اثبات این مطلب که بکمک آثار رایت عقاید اروپائی با ارگانیک و اصول زندگی انسانی منطبق شده است، عاقبت بیک جا میانجامد زیرا این جنبش معماری و یا بطولگی بگوئیم نسبتاً هنری (چون بجز معماری شامل سایر فعالیتها نیز می‌شود) دارای معماری بنام نوترا است که از اروپا آمده و نیز شیندلر Schindler را دارد که شاگرد رایت است . بجز ایندو نفر مشهورترین معماران این جنبش عبارتند از که . این G. Ain ، ر. سوریانو R. Soriano (یکی از شاگردان نوترا) ، ه. ه. هاریس H. H. Horris ، و و. وورستر W. W. Wurster ، و قتیکه موزه‌ی هنری سانفرانسیسکو تصمیم گرفت در آوریل ۱۹۴۲ نمایشگاهی از معماری محلی معاصر برپا کند، شش معمار را برگزید : (۱) فرانک لوید رایت ، (۲) ویلیام ویلسن ورستر ، (۳) ریچارد - ج . نوترا ، (۴) هارول هاریس ، (۵) جان الکین دین وی دی John Elkin Dinwiddi و (۶) هاروی پارک کلارک Harvey Park Clark . منتقدی بدلائل صحیح تشخیص داد که آنها بهترین معماری محلی روز را عرضه میداشتند . بلافاصله بعد از این شش معمار می‌شود از بسیاری معمار دیگر نام برد، از قبیل جان لوید رایت ، جرج فردک George Fred Keck از شیکاگو، آلدن - ب - دا Alden B. Dow از میشیگان که شاگرد رایت است . شاید نتوان بسیاری از این معماران را معمار ارگانیک خواند ، زیرا فقط بعضی از آنها پیوسته این خصوصیت را در آثار خود نشان میدهند ، در حالی که بآسانی می‌توان دهها و صدها ساختمان را نام برد که در سراسر امریکا ساخته شده و ارگانیک است . حتی در ساحل شرقی که روش اروپائی بیش از هر جای دیگر و برای مدتی طولانی متداول بود بسیاری از معماران ، که بعضی از آنها اروپائی هستند ، با آثار خود نشان داده‌اند که اکنون بارگانیک متمایلند . گفتن اینکه این مردان چه-در با معماری رایت مخالفت کرده‌اند ممکن نیست . او چنانکه دیدیم همواره در حال پیشرفتن است و همانگونه که گفته شد باید او را نه تنها بعنوان یکی از استادان معماری اخیر امریکا دانست ،

بلکه باید اورا بعنوان بازیگر نقش عمده‌ی این ماجرا شناخت (۳۵). رأیت در پاسخ این سؤال که آیا بنظر او معماری مدرن تبدیل به نوعی سبك نشده است و آیا این جنبش برای جلوگیری از پراکنده شدن نیرویش در صدها جهت مختلف احتیاج به جهت معینی ندارد گفته بود :

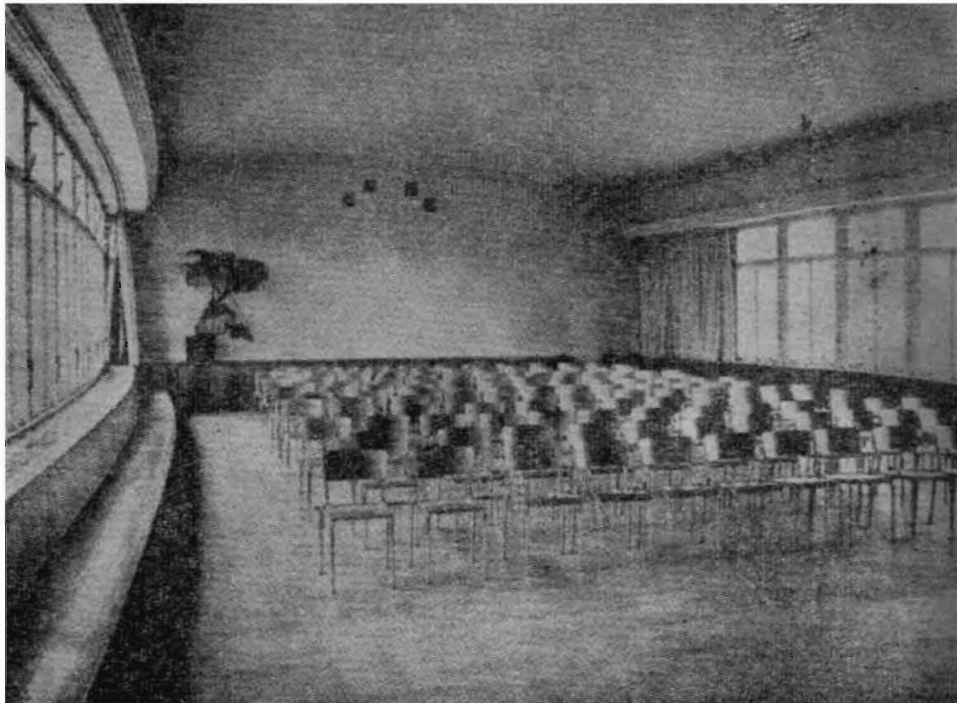
«آری ونه . ما همه در انگلستان و محتملاً در ایالات متحده بعنوان گلچین‌هایی از اجتماع تحصیل کرده‌ایم و این تحصیلات تماس ویژه‌ی ما را با زندگی تشکیل می‌دهد. بدین ترتیب هنوز نمی‌توان از تقلید ویژه ویا عمومی اجتناب کرد . مردم این عقاید و اصول را می‌گیرند ، از یکسو آنها را بکار می‌برند و ازسوی دیگر برای تدریس ، آنها را فرموله می‌کنند . آکادمیسین‌ها در جایی که بخود سبك احتیاج داشته باشیم بساختن يك سبك می‌پردازند و در حقیقت آنها هم اکنون نیز باین کار پرداخته‌اند. اما همواره باید در نظر داشته باشیم که ما دیگر سبك نمی‌خواهیم ... اما بشریت همواره بسبك احتیاج دارد و بنابراین در هر لحظه ، هر نسل ، و هر قوم روی زمین بچیزی تازه احتیاج دارد . قانون تغییر قانونی تغییر ناپذیر است و تنها قانونی است که ما بحساب نیاورده‌ایم . این تنها قانونی است که یاد نگرفته‌ایم در ساختن فرم آن را مورد توجه و احترام قرار دهیم . ما کوشیده‌ایم که از حرکات زندگی جلوگیری کنیم اما چرا باز هم باینکار ادامه دهیم ؟ چرا نباید توجه کنیم که اگر می‌خواهیم سرمشقی بوجود آوریم این سرمشق باید آزادانه و کاملاً مناسب با رشد باشد و باغلب احتمال رشد زندگی را قوت بخشد . بنظر من آنچه که گفتم بمعنای پایان کلمه‌ی « قرار داد » است . لحظه‌ای که ما صاحب علاقه‌ای احساساتی و یا قطعی می‌شویم حس می‌کنیم که باید آن را حفظ کرده و از دشمنان محفوظش بداریم . تفکر ما ، فلسفه‌ی ما _____ و هر چه که داریم بر پایه‌ی همین « داشتن و نگاشتن » است . مطمئنم که شما نیز ازدیدن نتایج تغییر این جریان متعجب خواهید شد . اگر تعلیم و تربیت بر اساس فرهنگی انسانی پایه‌گذاری شود ، « داشتن و نگاهداشتن » را فراموش کند و فرهنگ ارگانیک را با آزادی خاصی که بزندگی میدهد برگزیند آنگاه خواهید دید که می‌شود بزندگی ایمان آورد و نیز خواهید دید که زندگی تنها چیزی است که می‌توان بآن ایمان آورد .

اما اگر رأیت فتنه‌جو و واعظ محیطی جدید ، نامحدود و آزادانه چنین جوابی

داده است نمی شود گفت که او چشمان خود را بر اشکالاتی که حتی در میان شاگردان خودش وجود دارد می بندد : « درتاليسين .. ما اين اصول وعقايد را ، كه هرروزه بازندگي و طبيعت درگيرند ، درهمه راه های ممكن می - آزمائيم . اما در اين میان دو جناح چپ و راست وجود دارد . جناح چپ جنبه ای از مسئله را برگزیده است که ما به تجربه اش علاقمند بودیم و بازیرکی يك نقاش از آن صحنه و سبکی مصنوعی ساخته است . بعبارت دیگر جناح چپ ما را به تصنع دیگری رسانده است که می کوشد با بکار بردن هنر بعنوان زیبا شناسی از واقعیت فرار کند . در حالیکه باید بفهمد که اکنون زمان آنست که (اگرچه ساختمانها باید بطور علمی ساخته شوند) علم ، هنر و حتی مذهب در آنچه که می سازیم بيك صورت نمایش داده می شوند . جناح راست روش کار را می بیند و از آنجا که چیزی هم از وسائل میدانند سعی می نماید که هر دورا بزرگ کند . متأسفانه اکنون تعلیم و تربیت در مقابل احتیاجات ما مردان جوانی را بوجود آورده است که می تواند کار ها را فقط از راه انتخاب و ویرگزیدن انجام دهند و از درون ، محرك خلاقه و غریزه ایکه اصول امتحان شده هدایتش می کند خبری نیست . بنابراین آثار جناح چپ این جنبش را که توسعه یافته است می توان در آمریکا و همه ی کشورهای « مدرنیست » می سازند یافت . مادر تاليسين اين ساختمان ها را می بینیم که خشك ، ناموافق پفکی و بظاهر مفیدند . اما این ابنیه در واقع بیان زیباشناسی دیگری هستند که شاید تنها مزیتش این باشد که زیبا شناسی بهتری است و هرگز بخوبی بواقعیت معماری نزدیک نشده اند و بجای نزدیکی بقلب زندگی به تزئین هایی روی آورده اند که پس از مدرنیسم بوجود آمده است .»

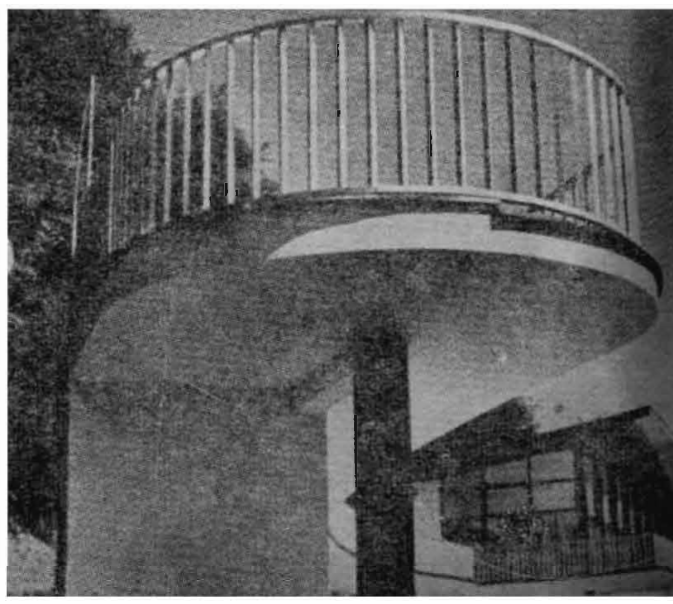
آیا سخن رایت در این تنقید متوجه معماران کالیفرنیا و اطراف دریاچه های آب شیرین که ذکر آنها را کردم نیز می شود ؟ احتمالاً خیر . رایت که کاملاً بوسیله ی الهامات و فعالیت های شخصی خود کار می کند فرصت این را ندارد که بعنوان عضوی از این جنبش با دیگران در يك سطح کار کند . خصوصياتی از کار رایت که مورد انتقاد معماران جوان قرار گرفته است در زیر می آید :

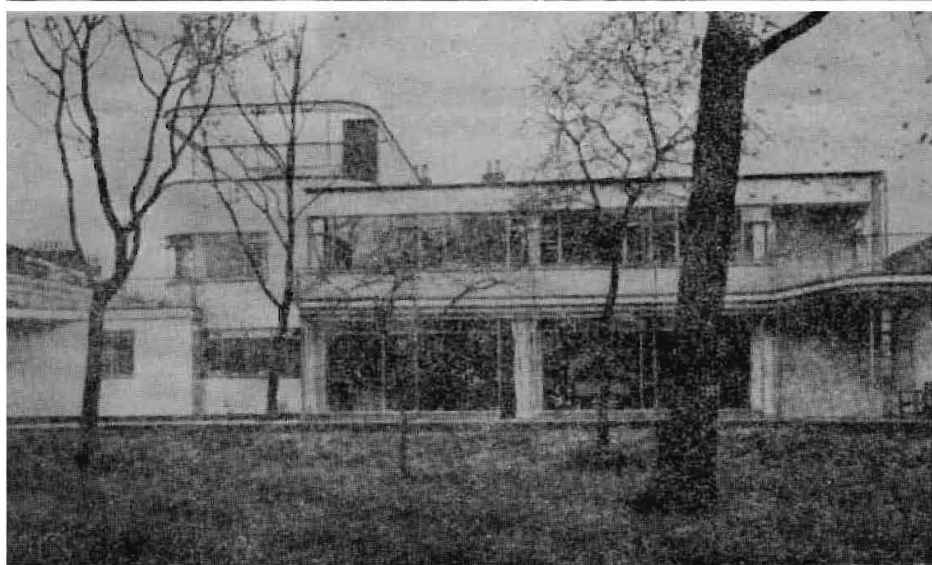
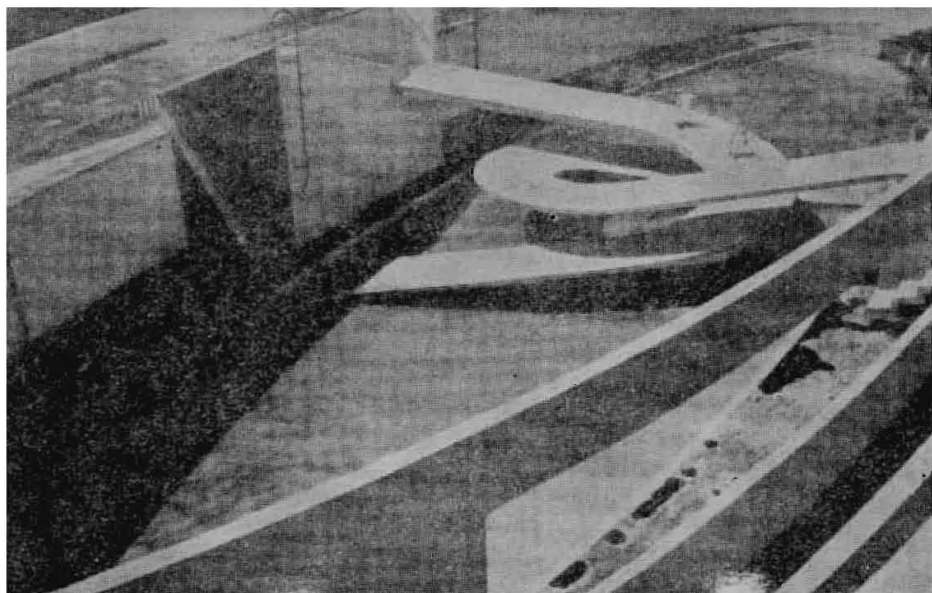
۱ - خانه های او اغلب تاریکند . او اولین کسی بود که ردیف های پنجره را در ساختمان بکار برد اما حقیقت اینست که او از نور خیلی خوشش نمی آید .

تصاویر شماره‌ی ۱۷
مقاومت معماری در اروپا : سوئیس
چکسلواکی و هلند

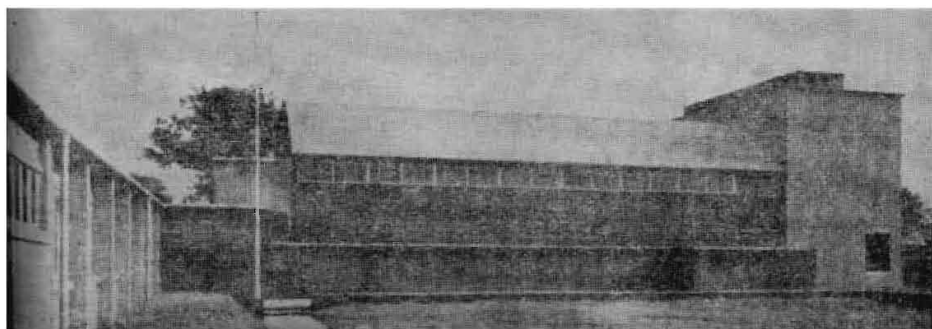
- ۱ - Rohn : مدرسه در زوریخ
۱۹۳۶
- ۲ - هافلیش - موزر - روت
«نوی بول» - زوریخ ۳۲-۱۹۴۰
- ۳ - پائین ، راست : فوش : حمام
بخار - تیک ، چکسلواکی - ۱۹۳۸
- ۴ - پائین ، چپ : بین کورف -
آمستردام -

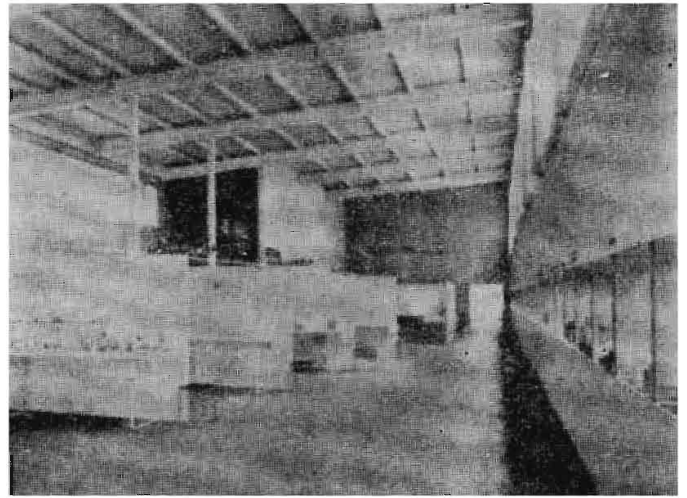
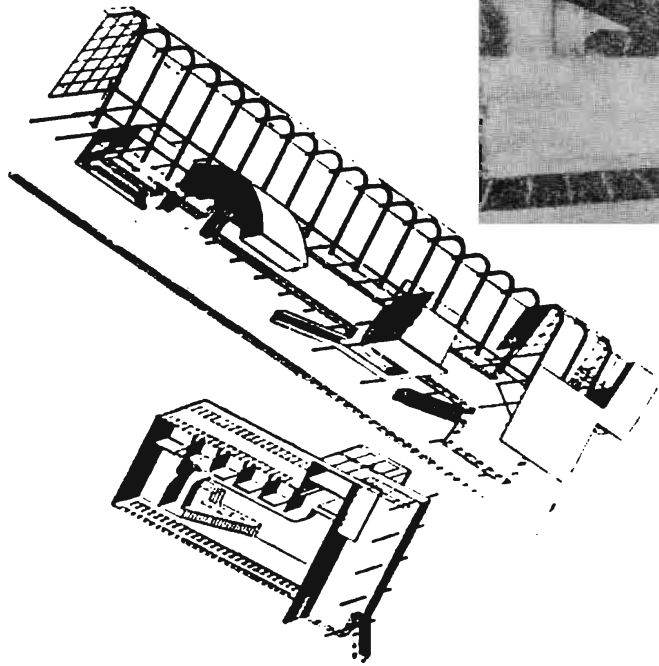
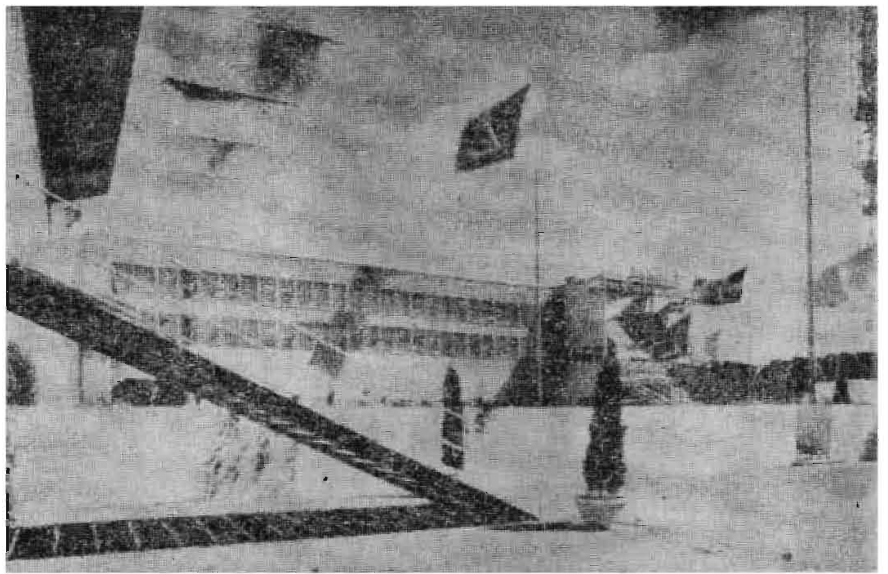

تصاویر شماره‌ی ۱۸
مقاومت معماری مدرن در
اروپا؛ انگلستان

- ۱ - گروه تکفون : استخر
پنگوئن‌ها در باغ وحش لندن
۱۹۳۵
- ۲ - والتر گروپیوس و م. فرای:
خانه در لندن - ۱۹۳۶
- ۳ - ت. تیت : غرفه‌ی ذغال
در نمایشگاه گلاسکو ۱۹۳۸
- ۴ - شبانه‌روزی کارگران ۱۹۴۰

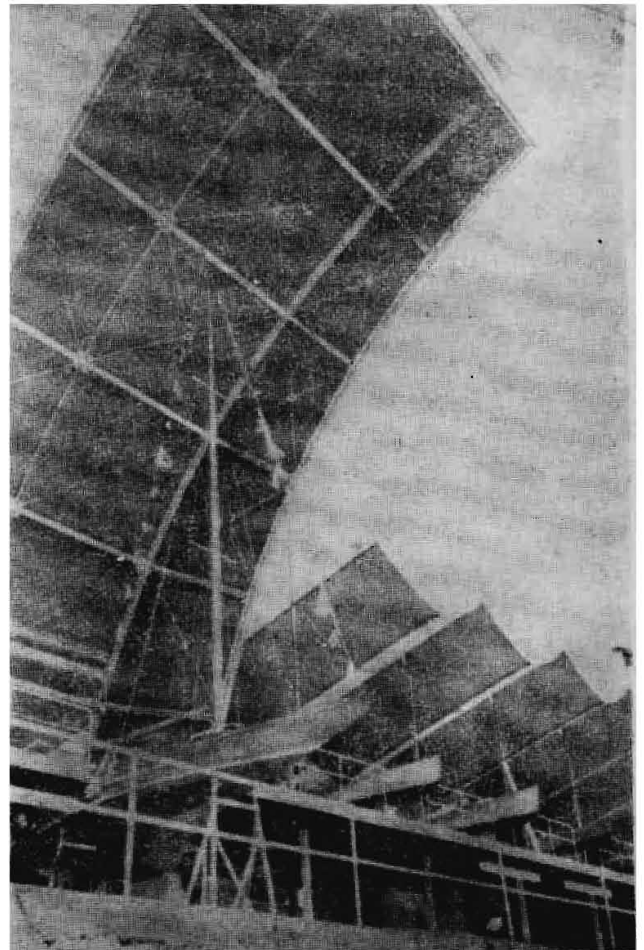

تصاویر شماره ۱۹
توسعه معماری مدرن در
اروپا : سوئد

۳

ج - آسپلونند : ساختمانهای
در استکهلم ۱۹۳۰

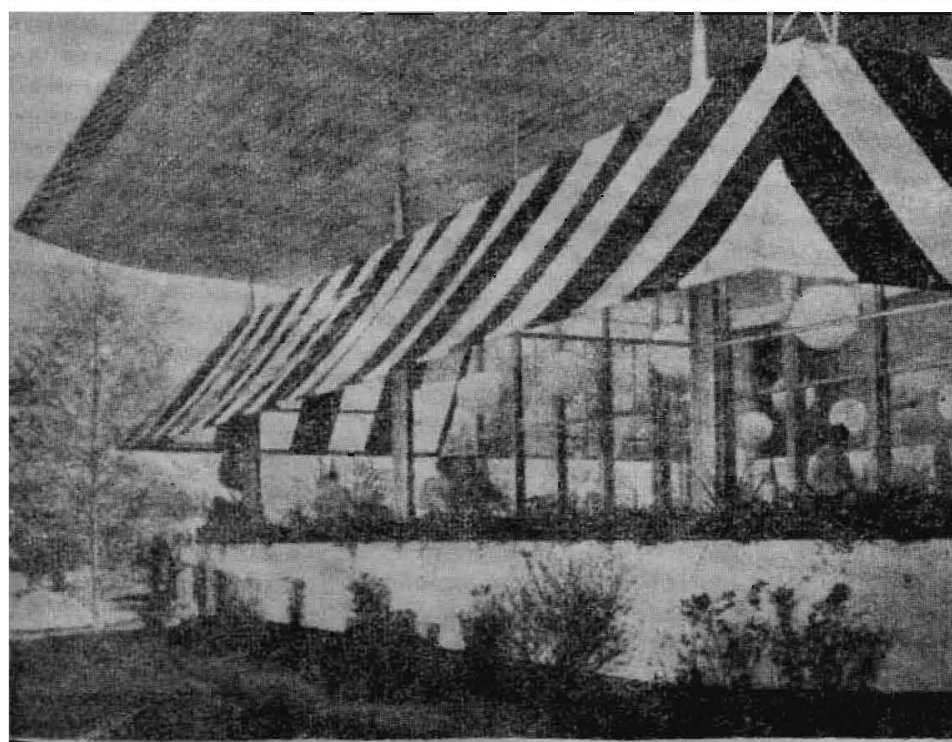

تصاویر شماره‌ی ۲۰
توسعه‌ی معماری مدرن در
اروپا، سوئد

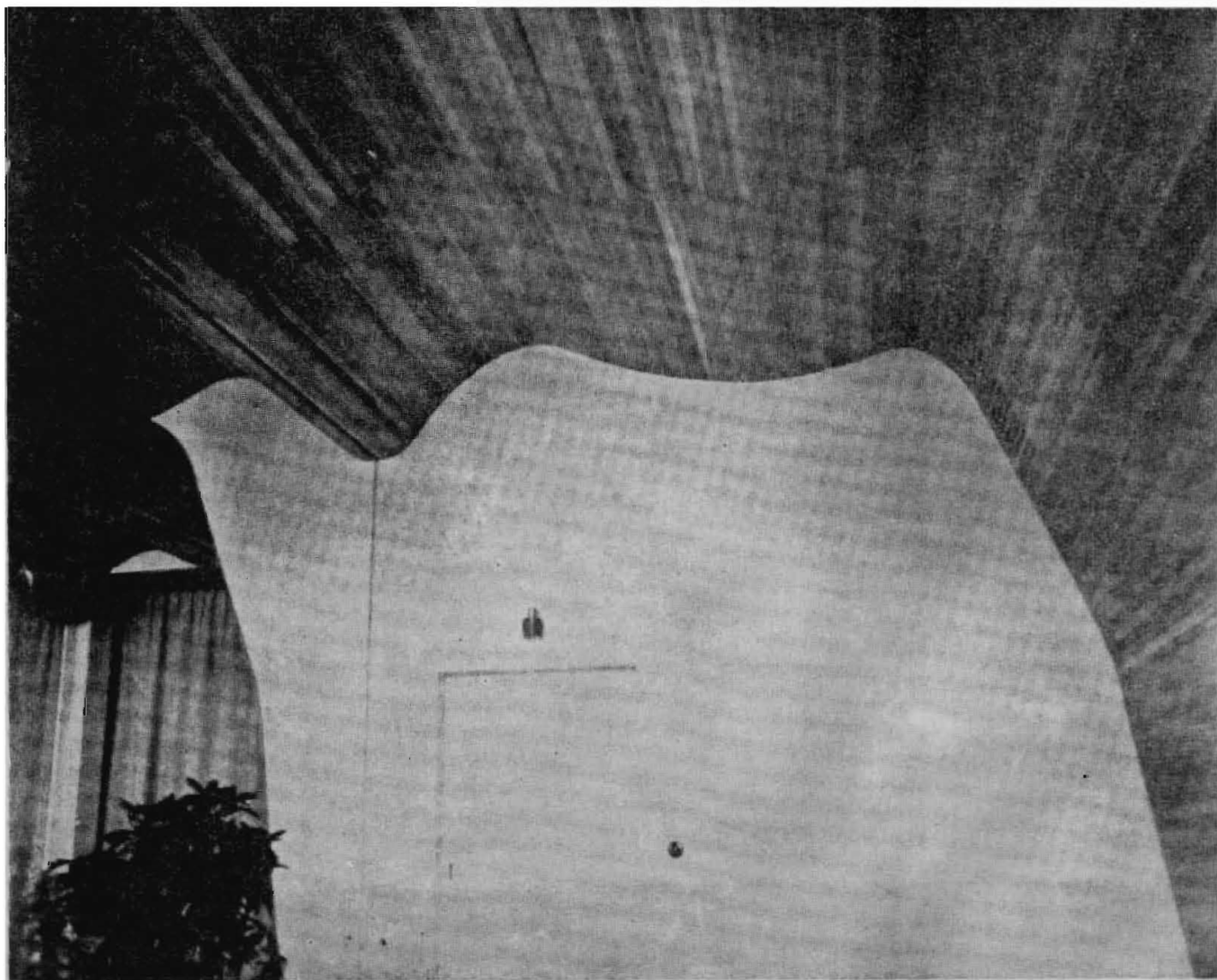

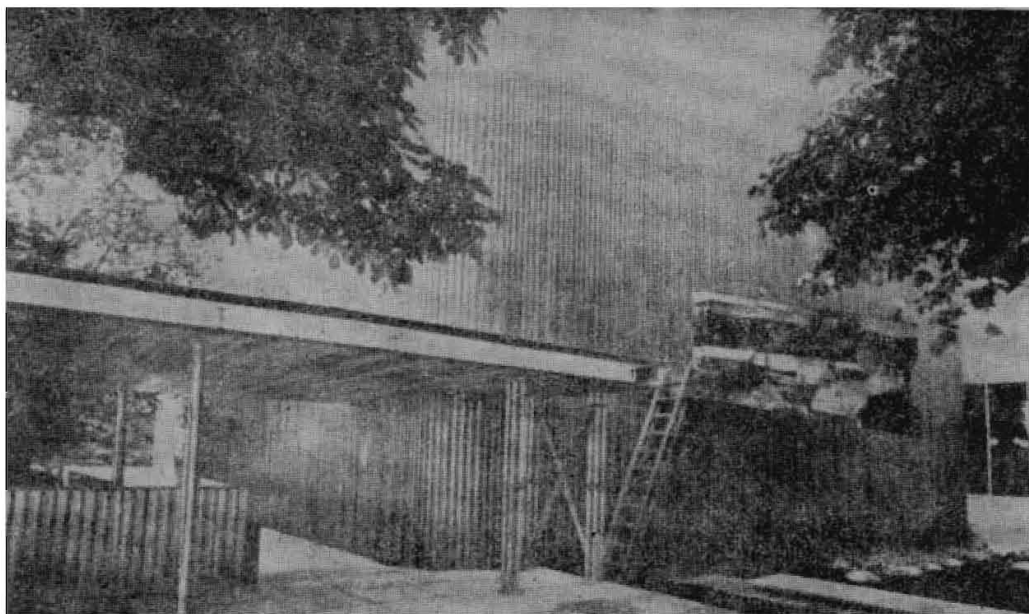
س. مارکلیوس : غرفه در
نمایشگاه جهانی نیویورک
۱۹۳۹
- پلان در صفحه‌ی ۴۶ متن ،
چاپ‌شده

تصاویر شماره‌ی ۲۱
توسعه‌ی معماری مدرن در
اروپا : فنلاند

۱- آ. آلتو : آسایشگاه در
پایمپو ۱۹۳۲ - پلان در صفحه‌ی
۴۳ متن چاپ شده -
۲ - آ. آلتو : کتابخانه در
ویپوری ، ۱۹۳۴ - سقف چوبی
آکوستیک - (پلان در صفحه‌ی
۴۱ متن چاپ شده)

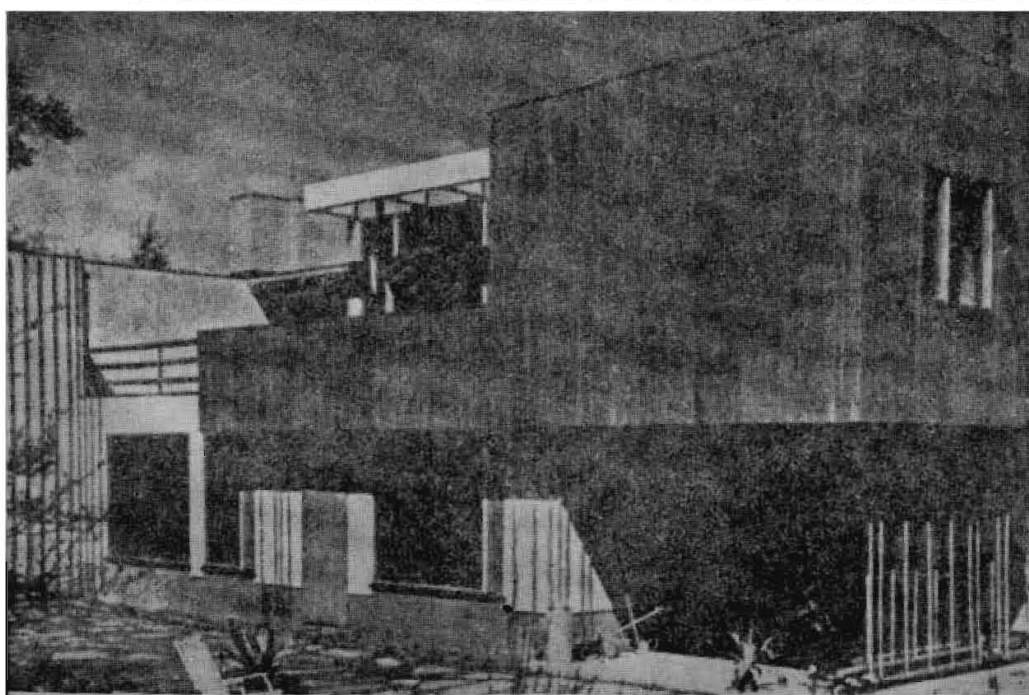
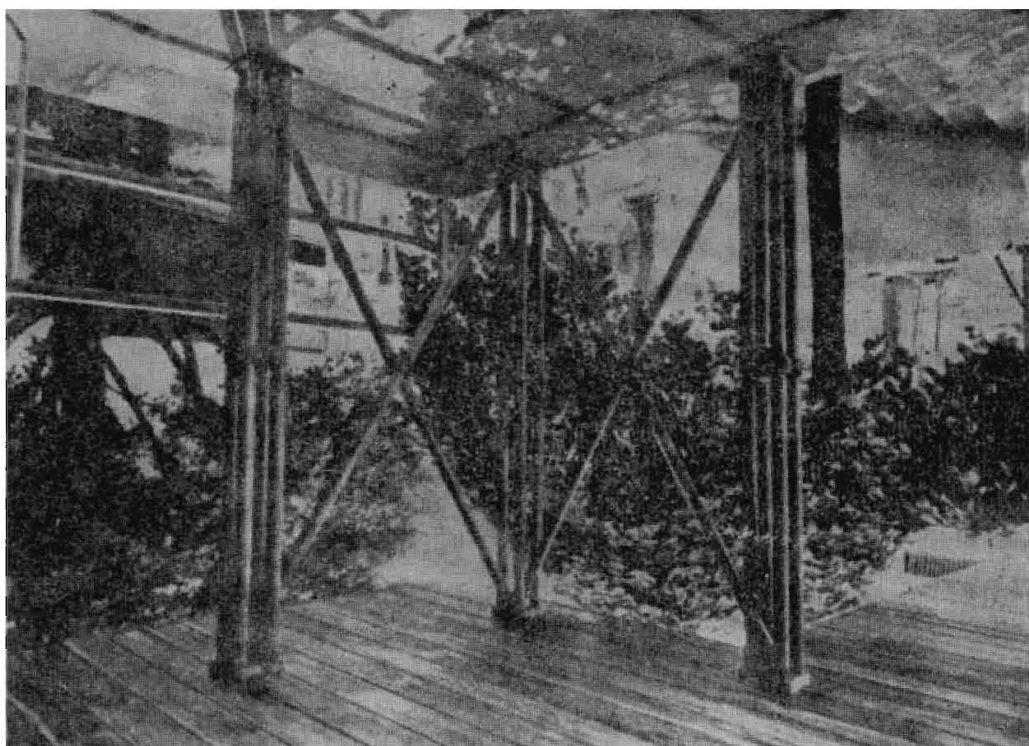

تساویر شماره‌ی ۲۲
توسعه‌ی معماری مدرن در
اروپا : فنلاند

۱ و ۲ - آ. آلتو : غرفی
فنلاند در نمایشگاه پاریس
۱۹۳۷ - نمای شمالی و نمای
داخلی -

۳ - آ. آلتو : خانه در
هلسینک فورس ۱۹۳۷

تصاویر شماره‌ی ۲۳
از اشکال هندسی تا فرم‌های ارگانیک

در ساختمانهای مهندسی :

بالا - برج آب در برزیل

وسط ، راست - برج آب در توکسون ، آمریکا

در صنعت :

پائین ، راست : هواپیمای گولیات - منتشر

شده در ۱۹۲۳ وسیله‌ی لوکوربوزیه -

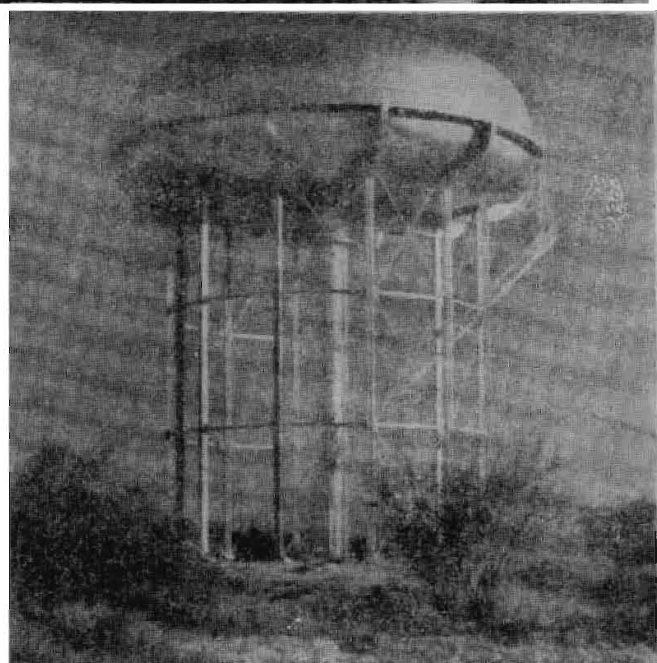
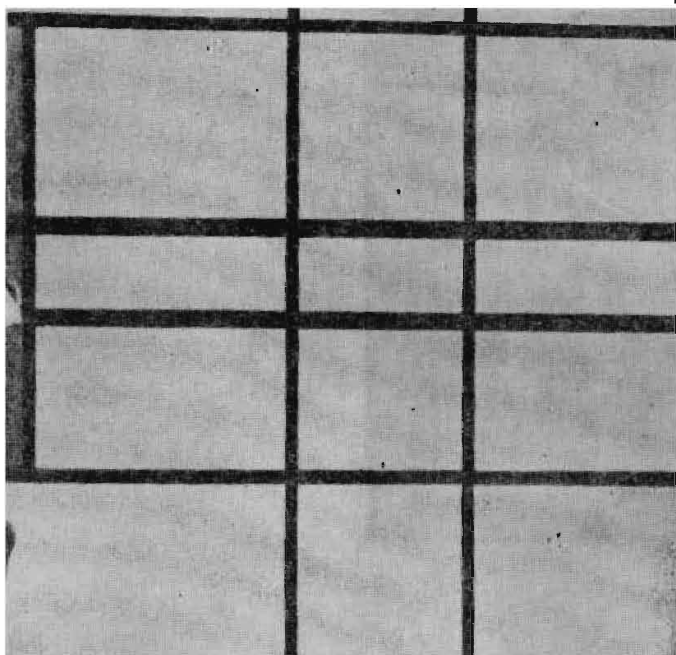
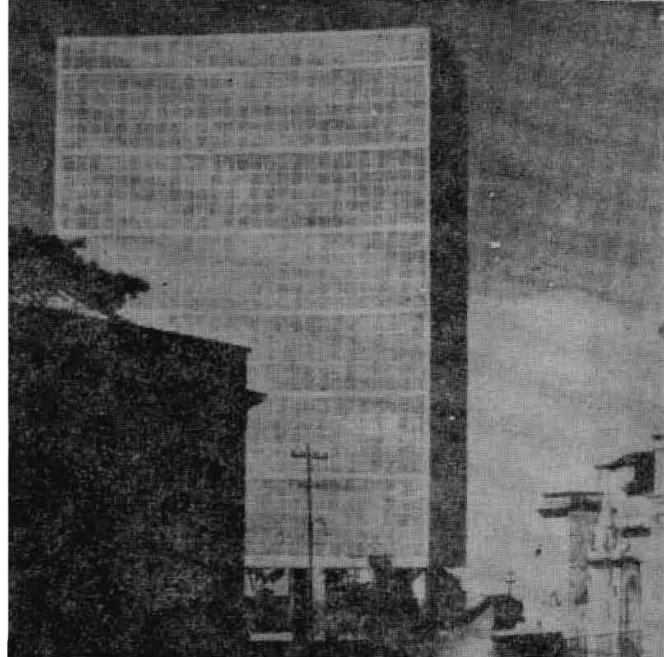
پائین راست : هواپیمای سوپر فورتریز ،

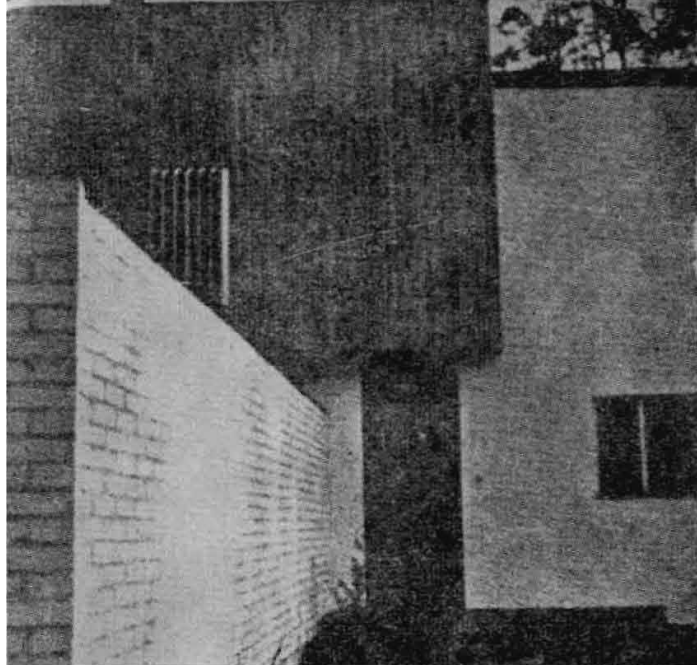
۱۹۴۴

در هنرهای بصری :

وسط ، چپ - موندریان : کمپوزیسیون

پائین ، چپ - ژ . آرپ : کمپوزیسیون

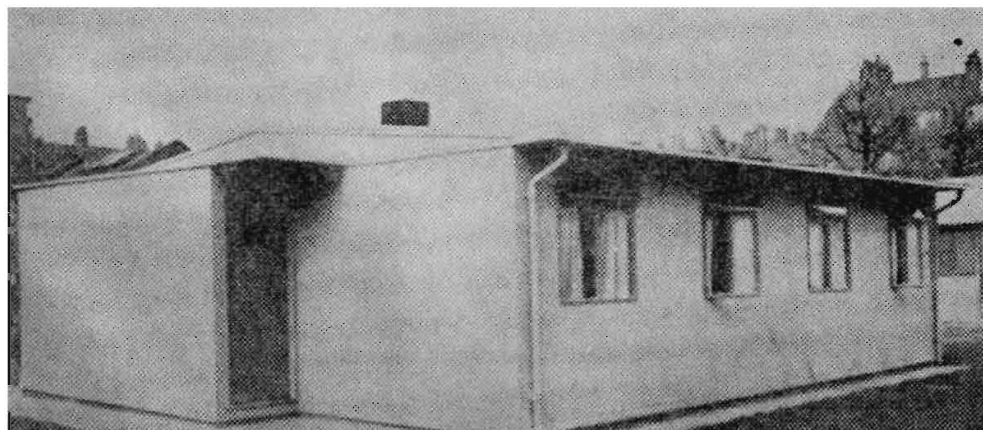
تصاویر شماره‌ی ۲۴
تمایل ارگانیک در معماری و نقشه
ریزی - تمایل غیر ارگانیک در
خانه‌های ساخته شده در کارخانه

۱ - آ. آلتو : خانه‌ی شخصی خودش
۱۹۳۷

۲ - والتر گروپیوس و بروئر : خانه
سازی در نیوکترینگتون ، پنسیلوانیا -
۱۹۴۰

۳ - والتر گروپیوس و بروئر : پلان
خانه‌سازی در نیوکترینگتون - ۱۹۴۰

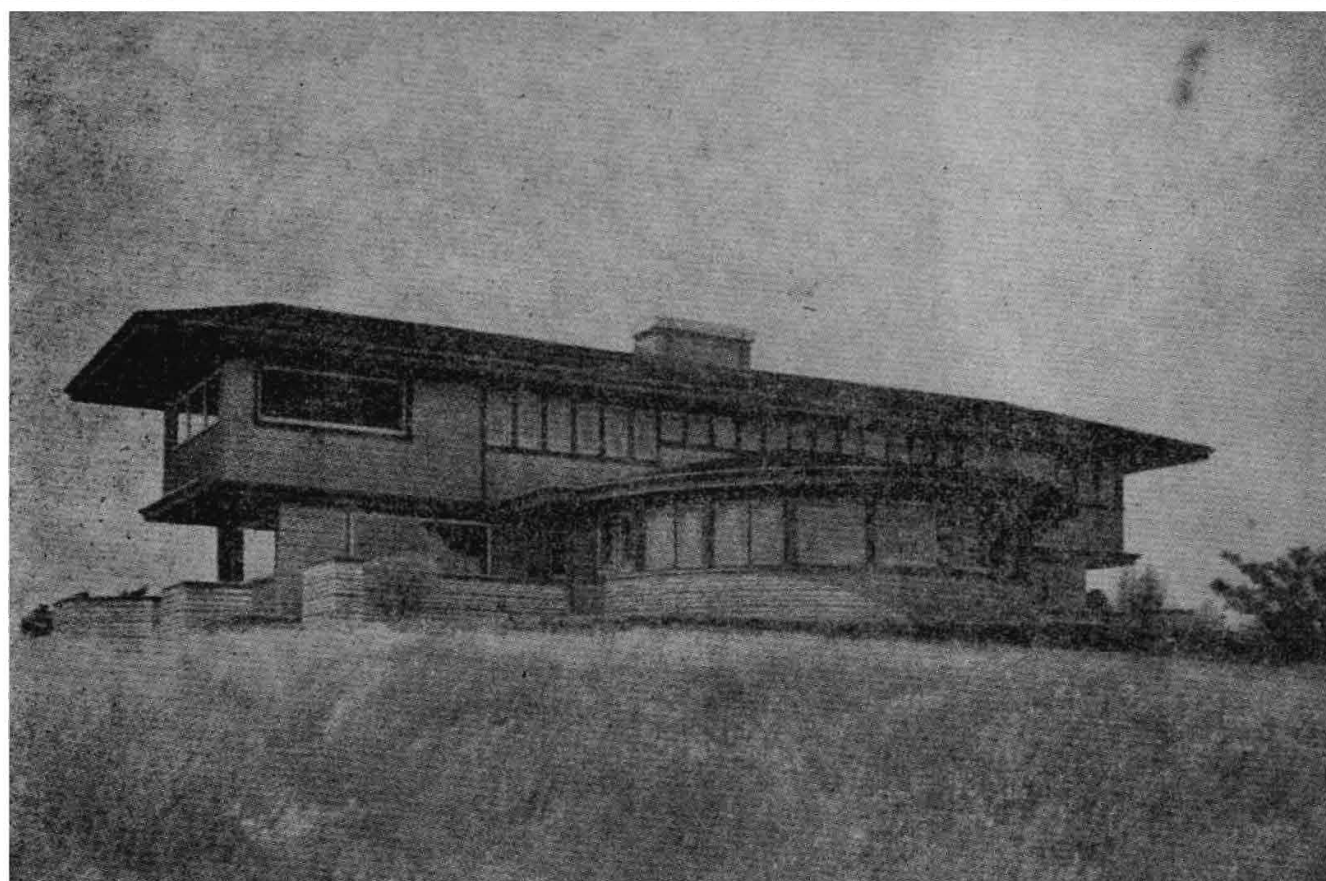
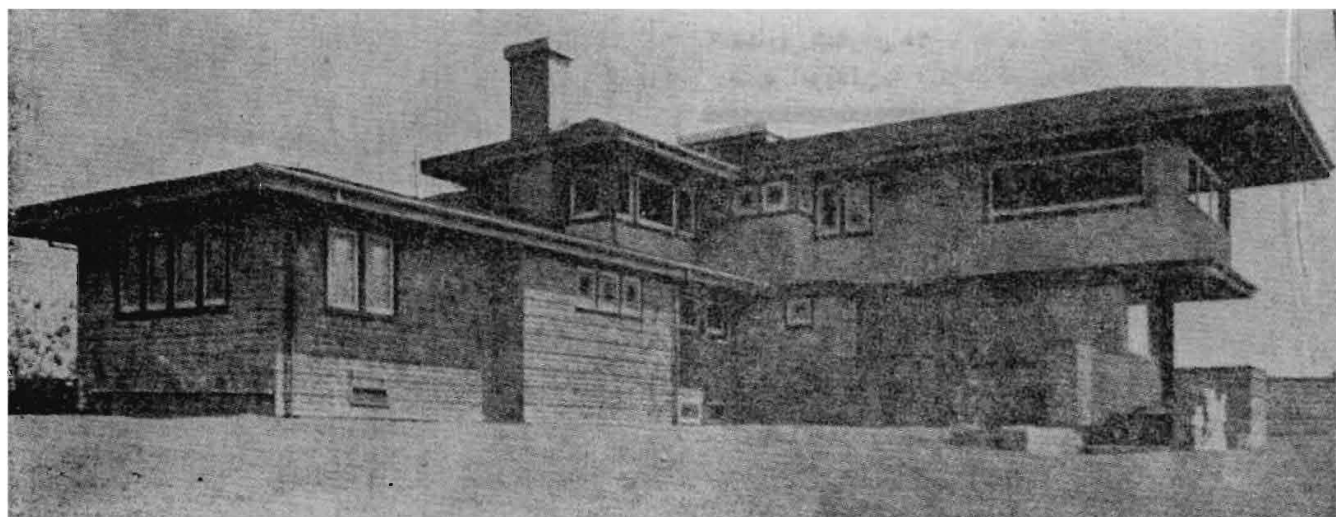
۴ - خانه‌در انگلستان - ۱۹۴۴

تصاویر شماره‌ی ۲۵
صنعت آمریکائی

- ۱ - صندلی ویندزور - از حدود ۱۷۲۵
- ۲ - ه. ه. رچاردسون : فروشگاه مارشال-فیلد شیکاگو . ۱۸۸۰-۸۷
- ۳ - ل. سولیوان : ساختمان کارسون ، پیر ، اسکات شیکاگو ، ۱۹۰۴ - ۱۸۹۹

تصاویر شماره‌ی ۲۶

سنت غرب میانی

ج . ج . المسی : کلبه‌ی تابستانی - وودز هول - ماساچوست

تصاویر شماره‌ی ۲۷
فرانک لوید رایت : دوره اول

۱ - خانه‌ی فریک - ایلی نوی

۱۹۰۲

۲ - خانه‌ی روبرتز - ایلی نوی

۱۹۰۷ شکل خارجی

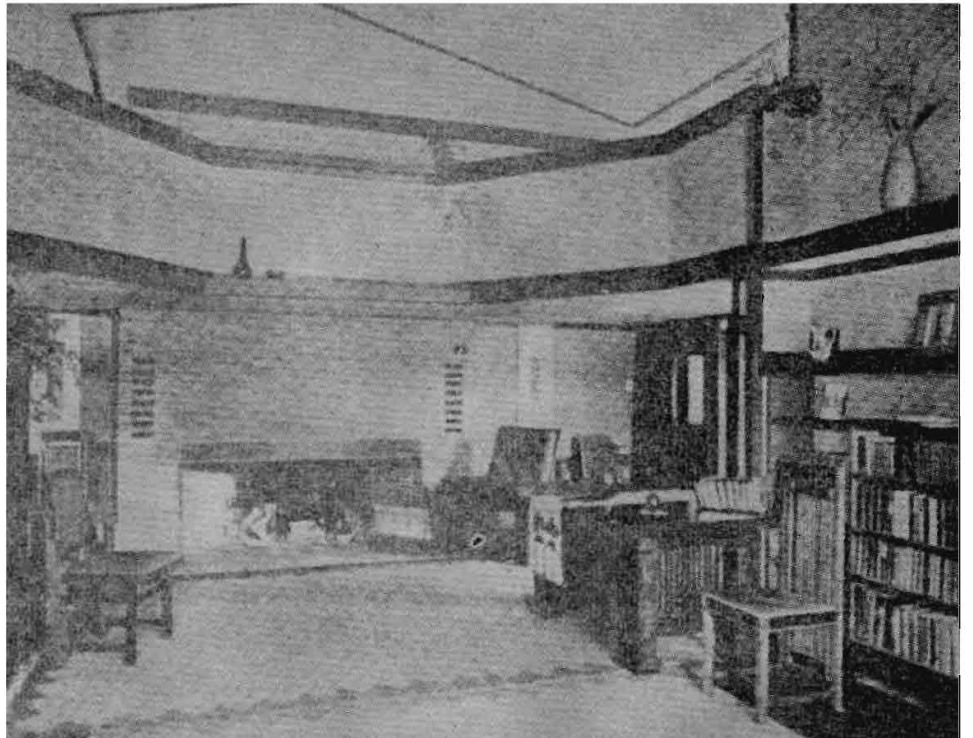
۳ - اتاق نشیمن - پلان‌ها

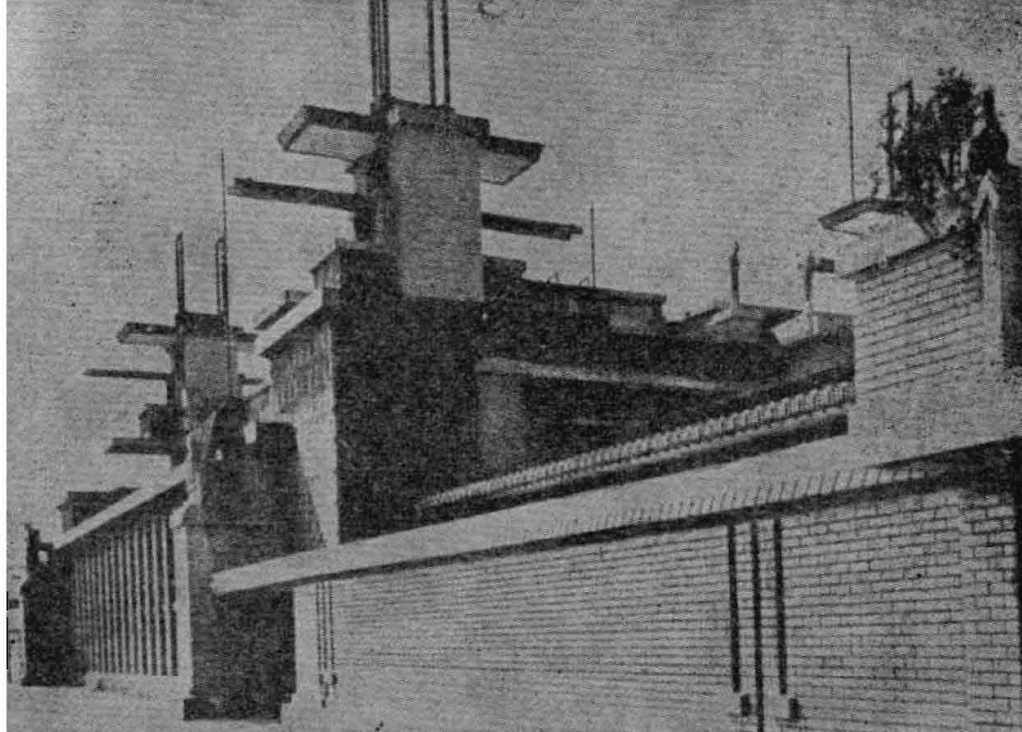
در صفحه‌ی ۸۳ متن چاپ شده

۴ - خانه روبی - ایلی نوی -

۱۹۰۹ - پلان هادر صفحه‌ی

۸۴ متن چاپ شده .

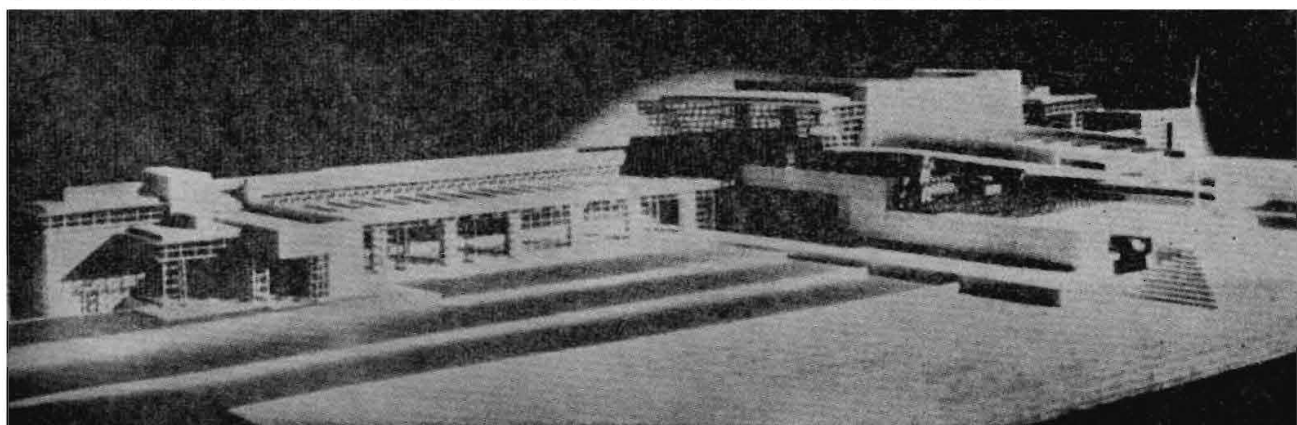
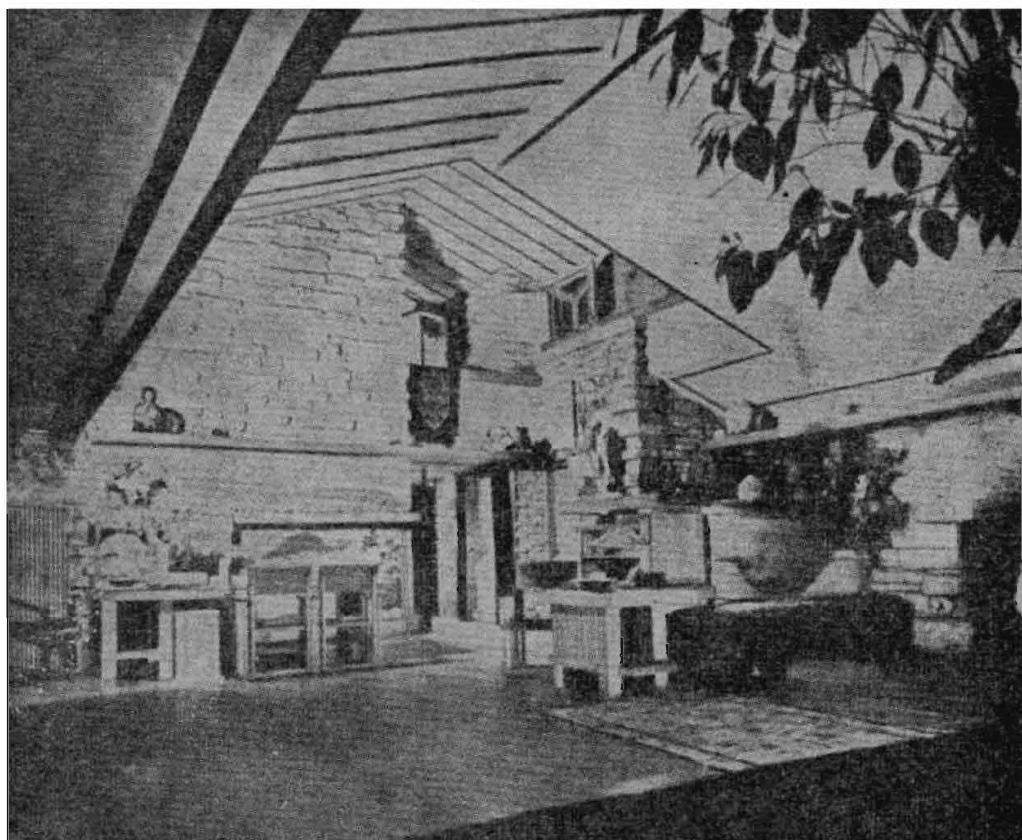

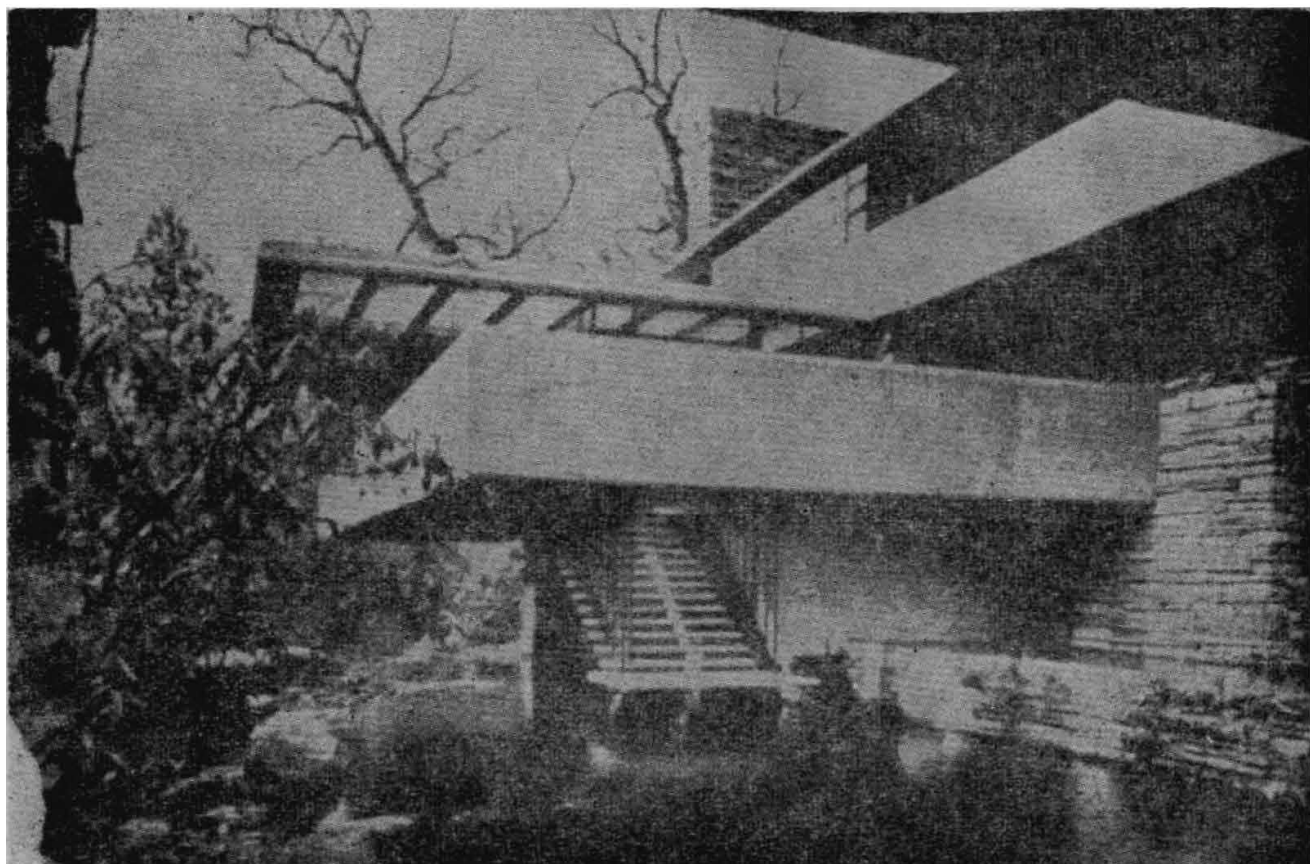

تصاویر شماره‌ی ۲۸
فرانک لوید رایت : ۱۹۱۴-۳۴

۱ - میدوی گاردنز - ایلینوی
۱۹۱۴

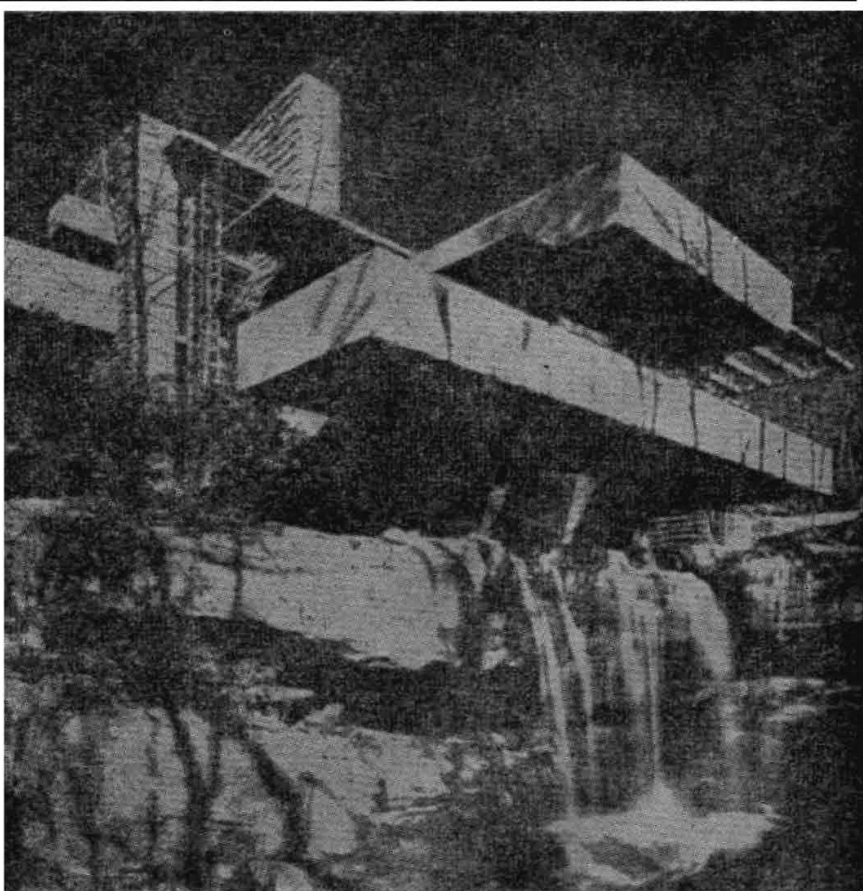
۲ - تالیسین ۳ - اسپرینگ
گرین - ۱۹۲۵ ، اتاق نشیمن
۳ - خانه پرفراز مسا -
مدل - نیویورک ۱۹۳۲

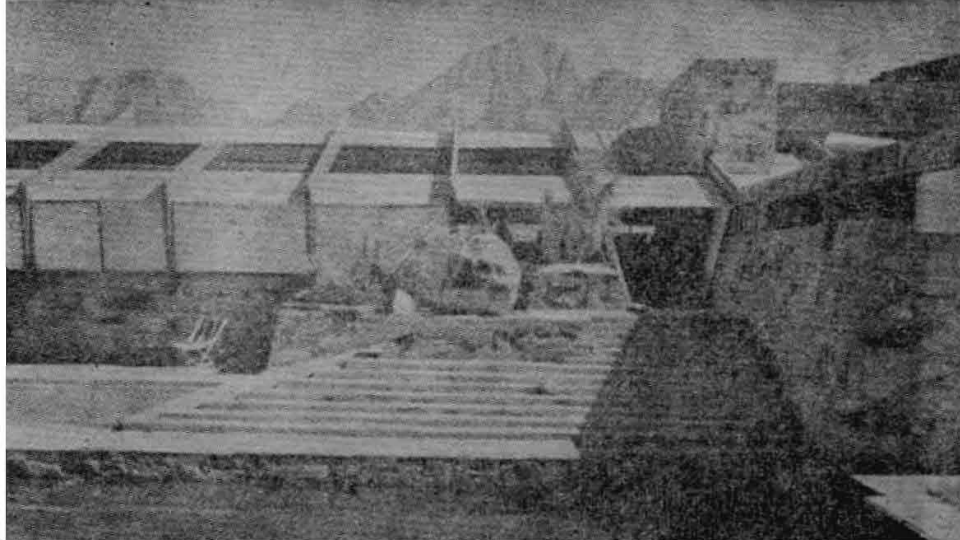
تصاویر شماره‌ی ۲۹
فرانک لوید رایت: شاهکارها

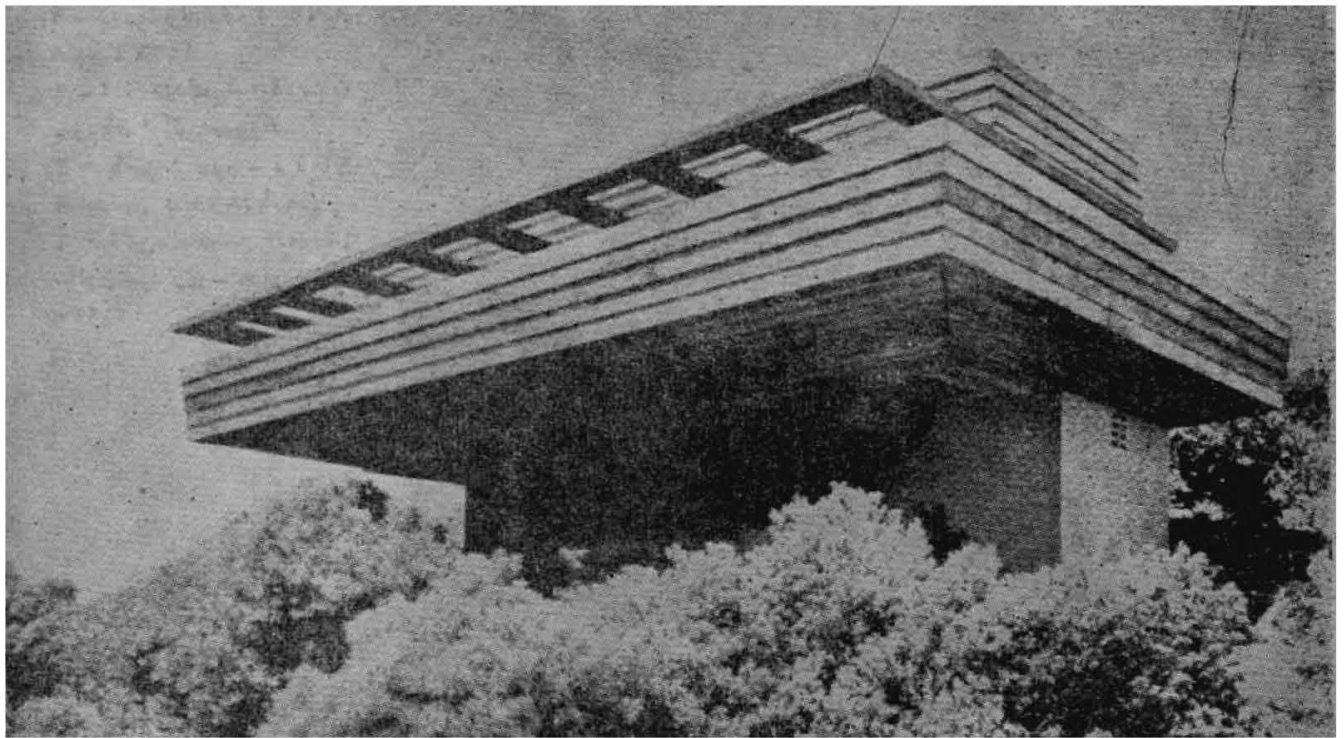
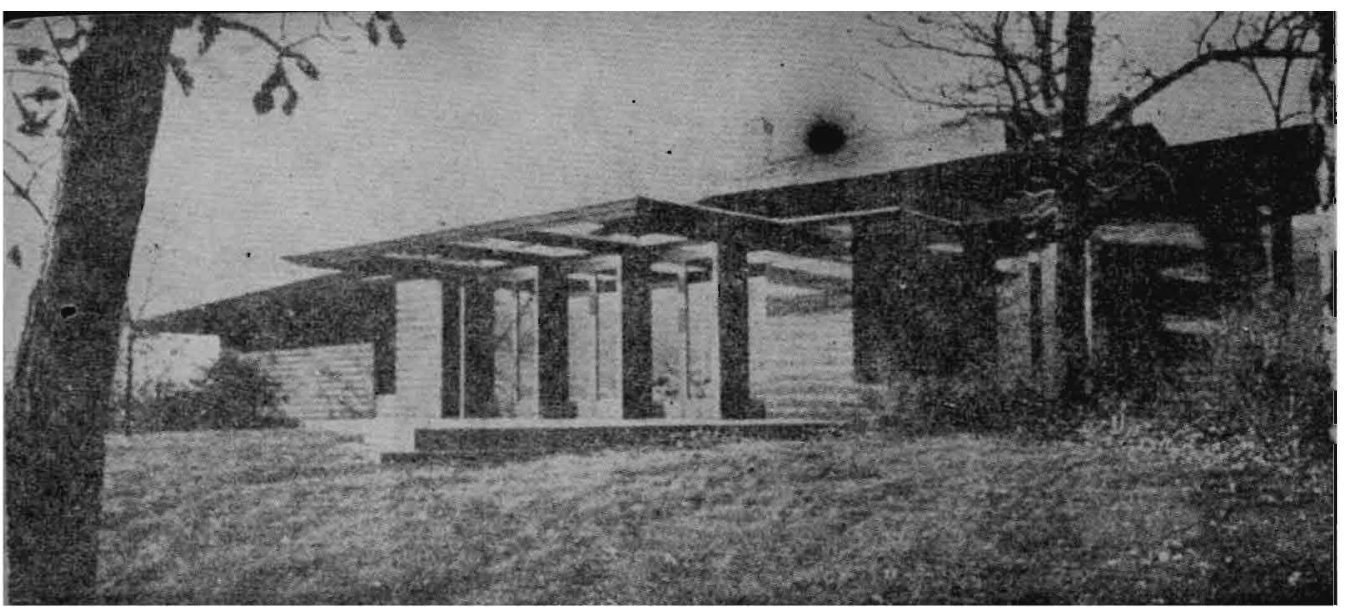
«آبشار» - خانه‌ی کافمان -
بنسِلوانیا - ۱۹۳۶
(پلان‌ها و مقاطع در صفحه‌ی ۹۲
متن چاپ شده)

تصاویر شماره‌ی ۳۰
فرانک لوید رایت: ۱. اهاکارها

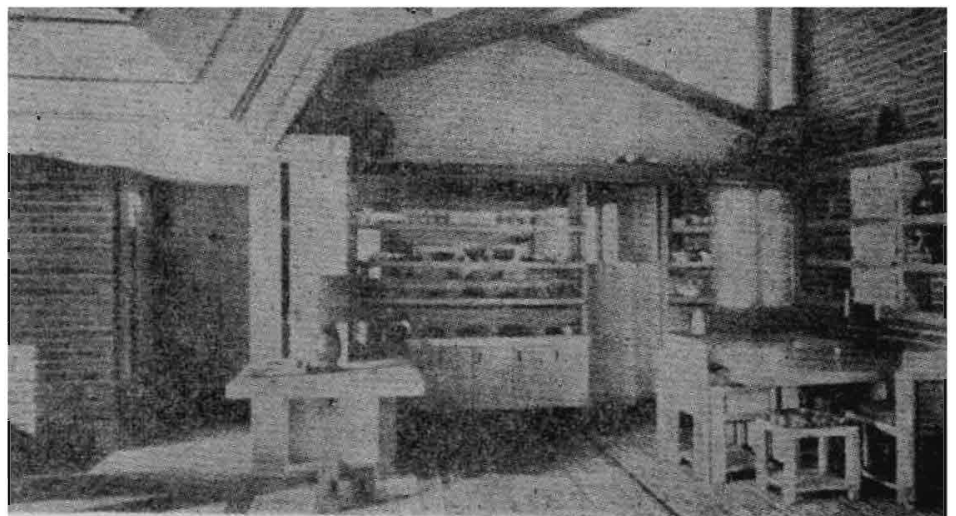
- ۱ - تالین غربی - آریزونا -
۱۹۳۸ - در ورودی از طرف
استخر -
- ۲ - اتاق نشیمن - پلان در
صفحه‌ی ۹۹ متن چاپ شده -
- ۳ - ساختمان قسمت امور اداری
م.س. جانسون ۴۹ - ۱۹۳۶
نمای عمومی
- ۴ - شکل داخلی

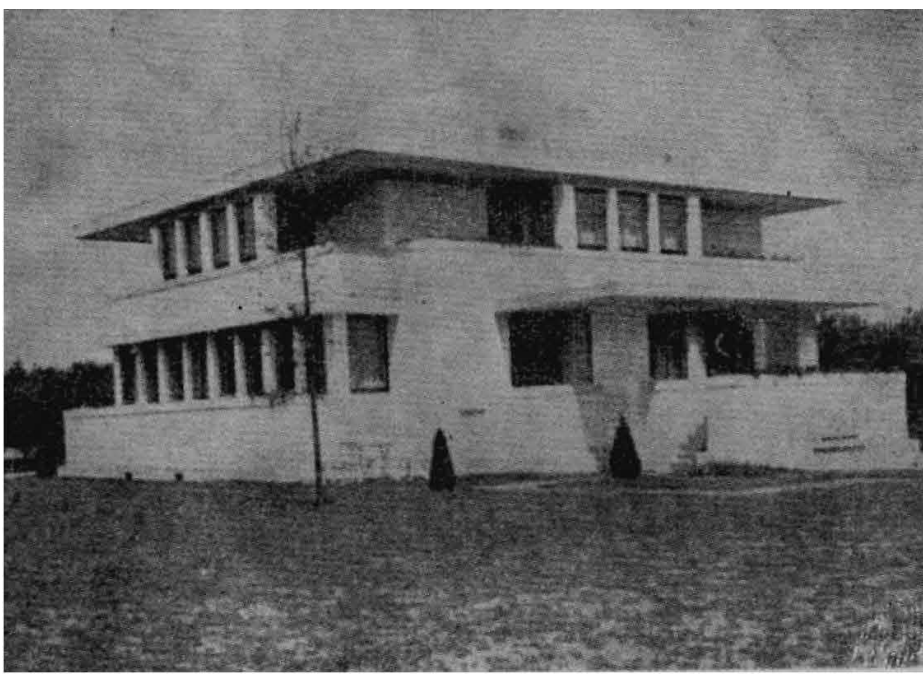

تصاویر شماره‌ی ۳۱
فرانک لوید رایت : خانه‌های
بوزونیایی

- ۳۰۱ - خانه‌ی ویلی-مینوزتا -
- ۱۹۳۴ , شکل خارجی و اطاق
- نشیمن - پلان در صفحه‌ی ۹۴
- متن چاپ شده -
- ۲ - خانه‌ی استارجیز -
- کالیفرنیا ۱۹۳۹ - پلان در
- صفحه‌ی ۹۷ متن چاپ شده -

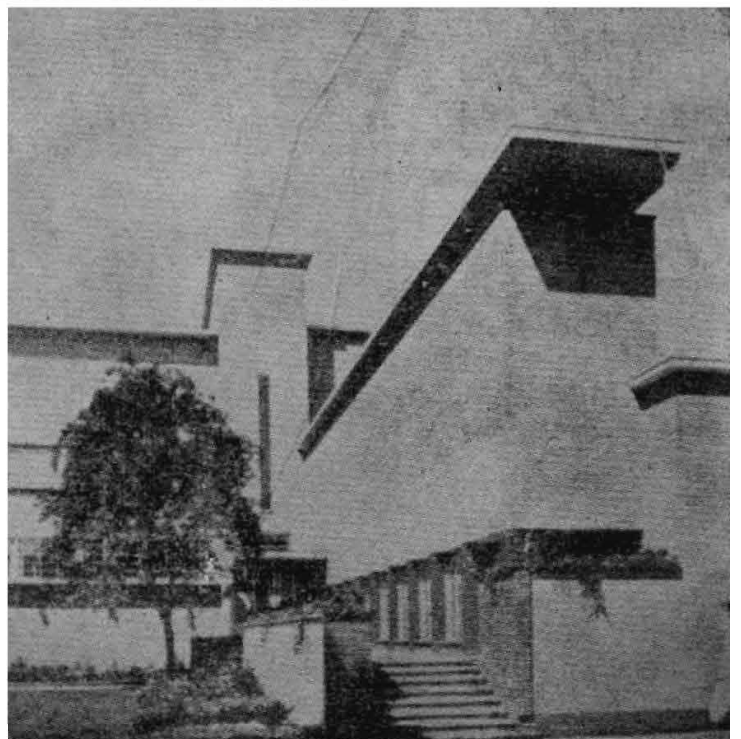
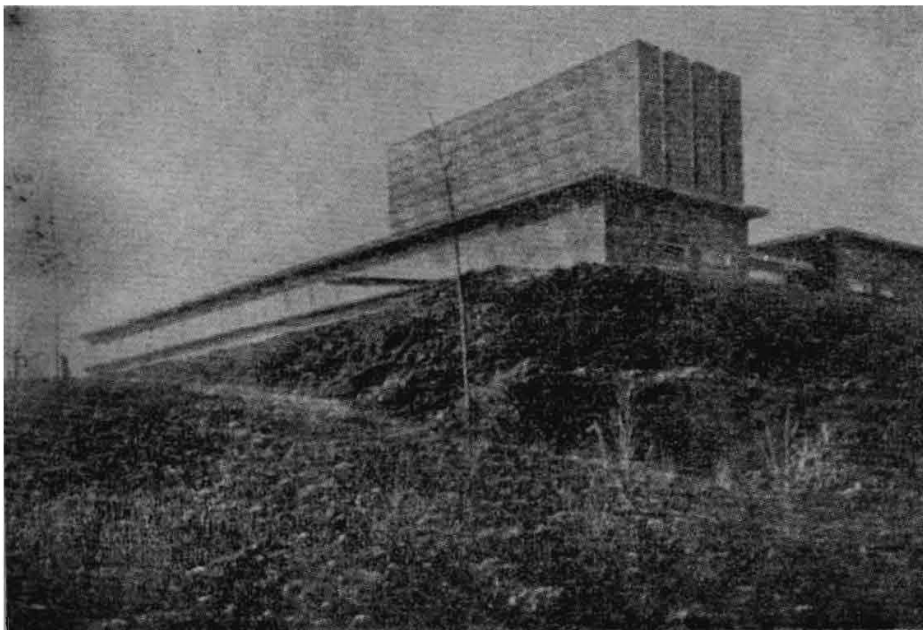
تصاویر شماره‌ی ۳۲
تأثیر فرانک لوید رایت در اروپا

۱ - روبرت توان تیف : خانه در
هلند ، ۱۹۱۶

۲ - ۱ . مندلسون : قبرستان
یهودیان ، کوبنسبورگ

۳ - پائین ، چپ - ر . ماله
استونس : هتل در پاریس

۴ - پائین راست - و . م . دودک :
سالن شهرداری - هیلورسوم -
۱۹۳۰

معماران جدید که اغلب تحت رهبری نو ترا هستند به پنجره توجه بیشتری دارند .

۲ - همانگونه که گفتیم تزئینات رایت اغلب حاصل بدترین سلیقه هاست حتی در ساختمان آبشار حس کرد که لازم است با انباشتن دیوار ها از تزئینات نامطلوب بآنها هستی بیشتری دهد اما در خانه های اخیر و کم قیمت ترش این تزئینات را رها کرده است . معماران جدید همگی این مسئله را مورد انتقاد قرار داده اند (۳۶) .

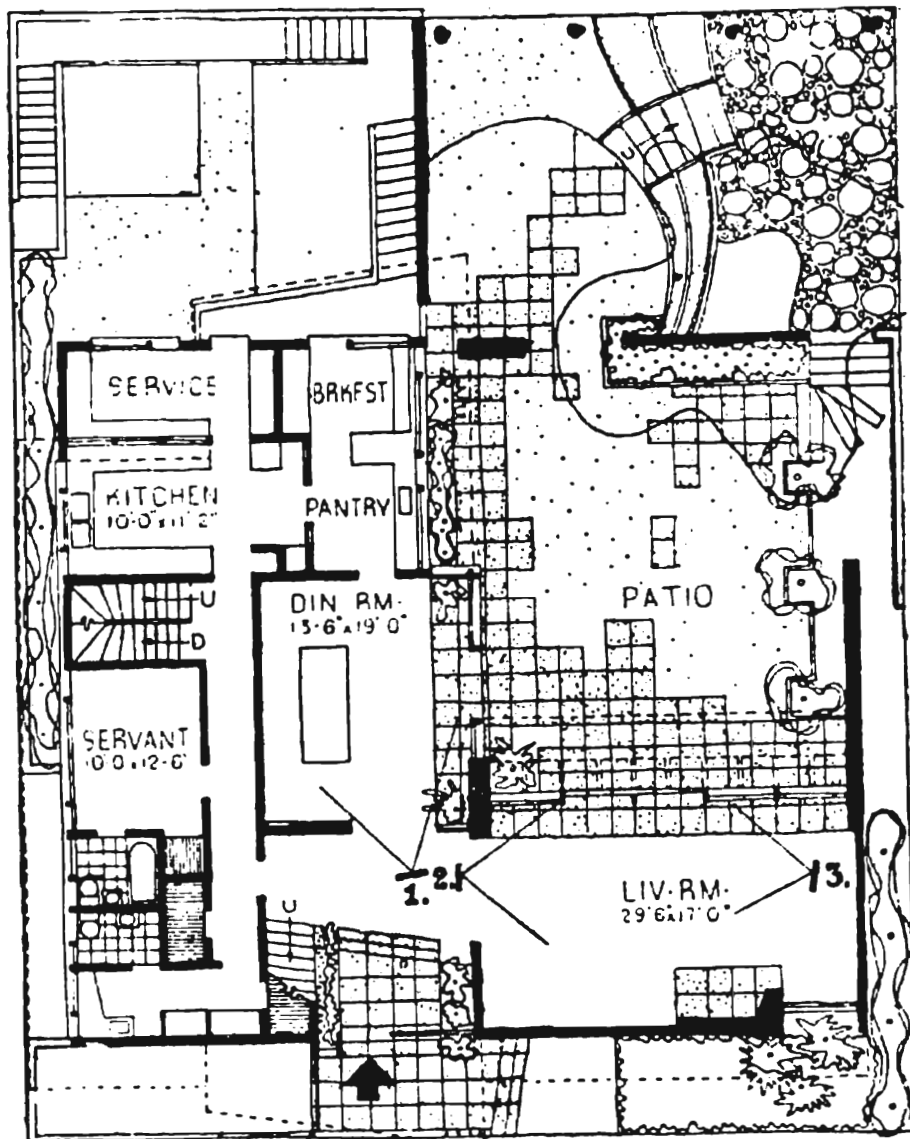
۳ - بعضی از خانه های رایت دارای ظاهری کاملاً وحشی می باشند . دیوارها از سنگهای خشن است که بعد از اکسپرسیونیسم هرگز بکار نرفته است و گوئی برخاستن خدای زمین را بشارت می دهد که آمده است تا در کار ساختمان نیز دستی داشته باشد . این یادگار رمانتیک قرن ۱۹ و عشق به طبیعت وحشی و رام نشده در اغلب آثار رایت دیده می شود . رایت باینکار منور و رهم هست اما دلیل روشنی عرضه نمی دارد و شاید بتوان آن را به مخالفت او با عدم توجه نا عادلانه ی اروپائی ها با طبیعت نسبت داد . اما معماران جوان مطالعه ای روشنفکرانه در مورد هنر باغبانی را جانشین این فرهنگ وحشی کرده اند .

۴ - همین موضوع در مورد سقف های پیش آمده - «خانه بعنوان پناهگاه» - که رایت بآن علاقه دارد و گاهی اوقات اثرات قوی ایجاد می کند صادق است معماران جدید بدون توسل باین تمهید بهمان اندازه در میان هستی يك ساختمان و نشان دادن اینکه ساختمان از کاغذ ساخته نشده بلکه از مصالح ساختمانی بوجود آمده است موفق شده اند .

۵ - رایت بااثاثیه ی منزل توجه زیادی ندارد . گاهی اوقات خانه هایش اثاثیه را در دیوارهای خود جای میدهند . تقریباً همیشه صندلی های ساخت او ناراحت است و حتی این مسئله را می توان بتمام اثاثیه ی او تعمیم داد . از طرف دیگر معماران جدید امریکا به تهیه ی اثاثیه ی فونکسیونال مشغولند .

۶ - گاه رایت از اینکه بريك عامل فیکوراتیو تنها تأکید نموده و همه چیز را حتی ساکنین خانه را ، تابع آن قرار دهد لذت میبرد . مثلاً در خانه ی هانی کومب Honeycomb در کالیفرنیا اثر پل هانا Paul Hanna زاویه های ۶۰ و ۱۲۰ درجه با تأکید در پلان ، مقاطع ، اثاثیه و حتی گنجه ها بکار رفته است . امروز معماران قادرند بدون تأکیدی تا باین حد به ارتباط دست یابند .

اما اگرچه این معماران جوان کم و بیش عوامل مربوط بفرم آثار رایت را مورد انتقاد قرار دادند نباید فراموش کرد که آنچه را از او گرفته‌اند برای آنها حیاتی است: فضای داخلی يك حقیقت است، آزادی پلان، تداوم اتاق‌ها، شکل خارجی، نتیجه‌ی شکل داخلی، تداخل خانه در باغ، تکیه بر طبیعت، استفاده‌ی طبیعی، صحیح و صمیمانه از مصالح ساختمانی محلی و

پ. جوزف: خانه در سانفرانسیسکو، ۱۹۴۱ - پلان - تصویر شماره‌ی ۳۸ را ببینید.

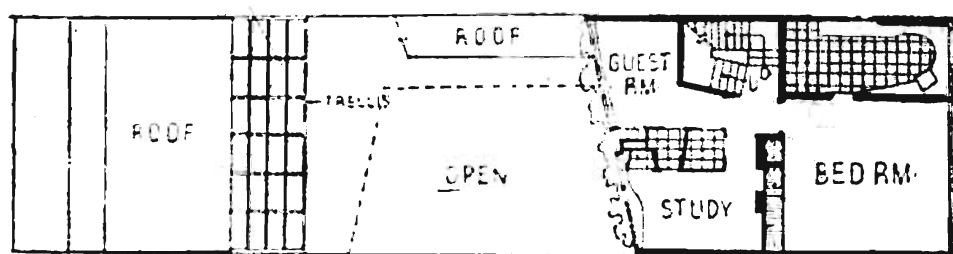
بالاخر از همه جستجوی مداومی از طریق آزمایش بخاطر یافتن راه حل‌های جدیدی برای مسائل عملی و روانی و قرارداد دادن آن بجای دستورات قراردادی. میزان دنباله روی آنها از رایت در مورد هر يك تفاوت می‌کند. نوترا اگرچه معماریش تحت تأثیر امریکاست عده‌ای از آنان مثل ساریانو را مستقیماً تحت تأثیر قرارداد و عده‌ای دیگر را مستقیماً متأثر ساخته است. لیکن معماران امریکائی بین خود و اروپائی‌ها تفاوتی قائلند و این تفاوت در نظریاتشان کاملاً آشکار است:

«اساساً اختلاف (بین معماران مدرن در اروپا و امریکا) بر سر مفهوم ارتباط انسان با طبیعت و محیط اطرافش چرخ می‌زند. باین سبب در آثار مدرن که حاصل سنت لوئیز سولیوان - فرانک لوید رایت است از مواد با توجهات بخصوصیات ذاتیشان استفاده می‌شود، در حالی که کار اروپائی نفی ماده است. فرمیکه در امریکا از احتیاجات انسان و با توجه به عقاید مادی و ساختمانی بوجود می‌آید صورتی انتزاعی دارد که بخاطر خودش زندگی می‌کند و اعمال انسان در درون آن بصورت يك پلان آزاد Plan Libre توسعه می‌یابد، در حالیکه در اروپا آن را فرم «خالص» میدانند.

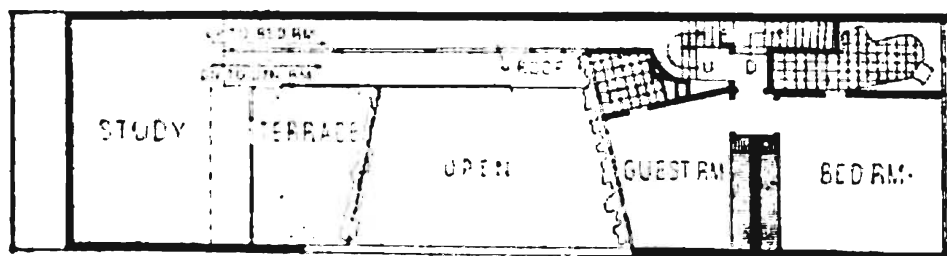
«مفهوم فضا که خطی زمینی آن را تعقیب می‌کند و پناهگاه (از نظر معماری) تنها قسمتی پیچیده‌تر و بهتر از يك تداوم کلی بزرگ است، برای اروپائی‌ها همانقدر بیگانه است که بصورت تجریدی برای ما.»

«اصولاً کار مدرن اروپائی جوهر انسان‌گرایی بوده و بنظر من بیان آخر آن می‌باشد، در حالیکه در اینجا مفهوم جدیدی از گرایش به طبیعت - معماری ارگانیک - در حال رشد است...» (و. ف. دک‌نی تل W.F. Deknatel) «فکر می‌کنم کار من به ترتیب دیر مشخص می‌شود: تشخیص خصلت پناهگاهی ساختمان، بیان آشکار آن از طریق صفحات دیوار، کف و سقف، بیان مقیاس انسانی: ساختمان باید در ساکنین خود حس وقار و تناسب شخصی را بوجود آورد؛ دیوارهای بلند باید از هم دور بوده و پنجره‌های بزرگ باید دارای قابهای کم ارتفاع باشد. يك خانه‌ی فضائی باید دارای ابعاد دقیق باشد؛ بی‌ادعائی: يك خانه بعنوان زمینه‌ی زندگی میزان موفقیتش وابسته به میزان کمک آن بساکنینش می‌باشد برای اینکه خودشان باشند. وحدت فضای داخلی و باغ: رشد ساختمان، اثاثیه و باغ همه از يك مفهوم تنها می‌آید. توجه

بگرددش بوسیله‌ی استفاده از فضا. کمپوزیسیون سلولی : توسعه‌ی يك سلول مشخص رشد از راه ساده‌ی افزودن سلولهای بعدی. این انعطاف پذیرترین نوع کمپوزیسیون است زیرا اینگونه افزایش نامحدود بوده و ریشه‌ی اصلی رشد بر حسب ضروریات شاخه شاخه میدهد. تنها سبك معماری که با این رشد شبه گهای شباهت داشته است معماری گوتیک میباشد که در آن هر قسمت دارای آزادی معینی است و وحدت از راه هم شکلی اساسی قسمت‌ها با هم بدست میآید. باین ترتیب گوتیک بر-عکس سبك کلاسیک است که در آن يك زندگی وجود دارد و این زندگی برای همه‌ی بنا بکار می‌رود. ریتم‌های منظم ساده: تکرار تعداد محدودی از اندازه‌ها، شکلهای، رنگها و مصالح اصلی. (ه. ه. هاریس).

THIRD FLOOR

SECOND FLOOR

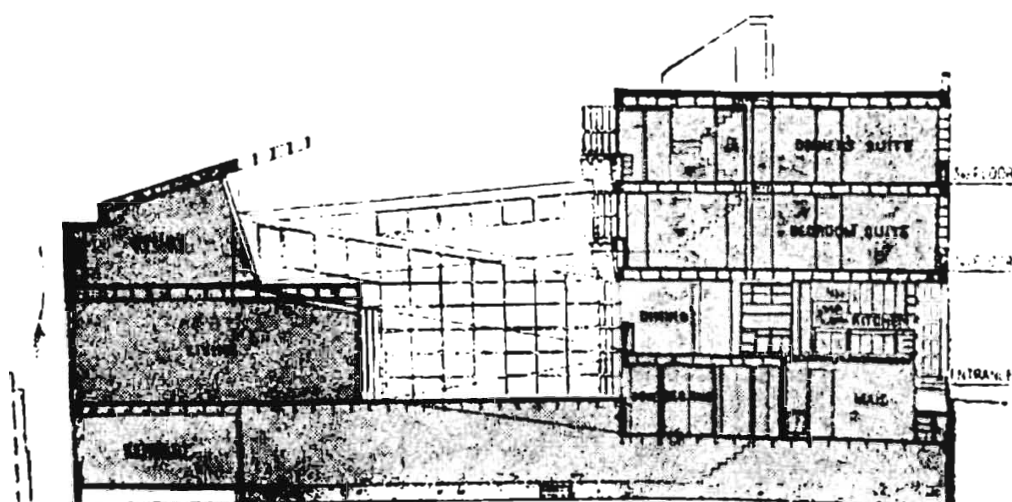

هامبی و نلسون : خانه در نیویورک . ۱۹۴۱ - پلان ها - تصویر شماره‌ی ۲۹ را ببینید -
(از بالا به پایین : پلان طبقه ۱ و ۲ و ۳)

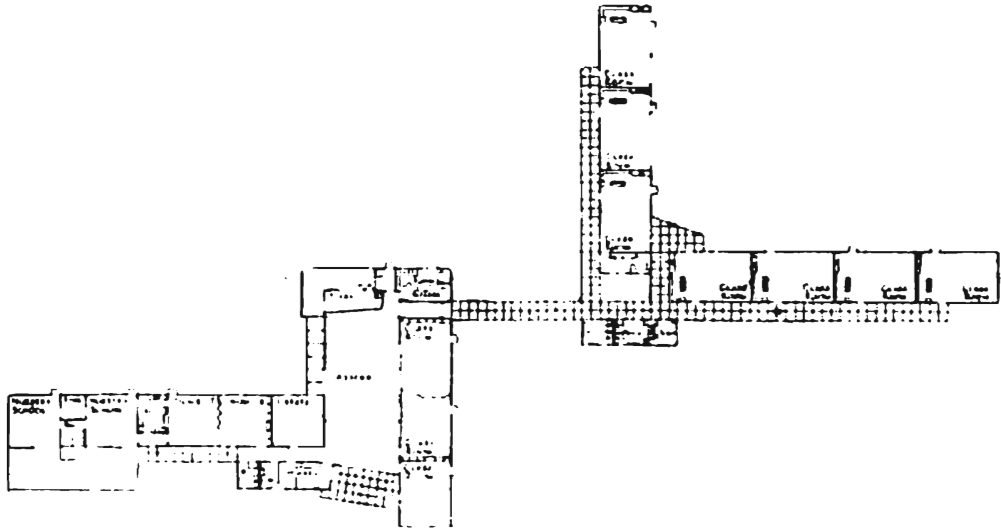
«طرح‌های مدرن در امریکا باین خاطر با طرح‌های اروپائی متفاوت است که بیشتر خصوصی بوده و از مفهوم ماشینی برای زندگی بدور است.» (هوم‌سی و هوم‌سی Homsey & Homsey).

«... بخاطر این ادعا که تمام معماری گذشته صرفاً مجسمه‌سازی بود (واسطه: توده) و معماری مدرن کمتر به تکنیک پرداخته و بیشتر به تسلط بر واسطه جدید هنری که در میان سایر هنرها مشخص باشد توجه دارد: فضاء (ر.م. شیندلر).

«در اروپا اغلب خانه‌های مدرن برای ثروتمندان ساخته شده است، درحالی‌که در امریکا اکثریت این خانه‌ها برای مردم متوسط‌الحال تهیه گردیده است. باین ترتیب در امریکا نتایج کار، از نظر مادی، بیشتر متوجه زندگی اکثریت بوده و در نتیجه نمایشگر وضع یک ملت می‌باشد.» (س. والت S. Vallet) برای آنکه از مجموع جملات بالا نظریه‌ای کلی بوجود آوریم در مرحله‌ی اول لازم است که بخاطر داشته باشیم امریکائی‌ها کلمات را (مثلاً کلمه‌ی فضا را) با آزادی بیشتری از ما (اروپائی‌ها) بکار می‌برند. اما صرف‌نظر از مسائل مربوط به معانی کلمات آشکار است که این معماران می‌کوشند تا نتیجه‌ای غائی از بهم آمیختن معماری اروپا و امریکا بدست آورند. فوردها The Fords، که نظریات فوق‌الذکر از کتاب آنها استخراج شده،

هامبی و نلسون: خانه در نیویورک. ۱۹۴۱ - مقطع - تصویرشماره‌ی ۳۹ را ببینید -

و. دومارس: ساختمان Community در کالیفرنیا ، ۱۹۶۱ - پلان - تصویر شماره ۳۷ را ببینید -

جهت فعلی جریان معماری آمریکا را چنین مشخص می کنند که «جهت فعلی از «جبهه های سفید و استوانه ها» ، پنجره هایی که در زوایای اطاق تعبیه می شود، استفاده های تجربی اولیه از شیشه بدور است. مردم این تجارب را «خانه های مدرن» قرن پیشرفت شناخته اند و درباره ی آن اینگونه سخن می گویند: تخصص در حال رشد مربوط به تکنولوژی که وابسته به طبیعی بودن طرحها است و بالاتر از همه بوسیله ی آن می توان پلان هایی تهیه کرد که واقعاً ارگانیک باشد.»

اروپائی ها گاهی چنین می انگارند که آمریکا يك کشور استاندارد شده و مکانیزه است . در حالیکه اگر قدیمی ترین معماری محلی آن را مورد مطالعه قرار دهیم آشکار می گردد که این نظریه اشتباه است . البته حقیقت دارد که امریکائی ها فوق العاده از امور فنی خوششان می آید ، علاقمند به پیشرفتند ،

واز هر محصول صنعتی تازه استقبال می‌کنند ، اما عاقبت و هدف انسان و زندگی شادمانه‌تر و ساده‌تر بشری است . آنها دوست دارند که در خانه‌های خود یخچال و سایر ادوات فنی را داشته باشند ، اما هدف سبك کردن کار بانوان است . آنها باتومبیل علاقه دارند اما باین خاطر که تماسی ، هر چند مشکل ، با طبیعت داشته باشند . آنها می‌خواهند که هر آپارتمان تاحدممكن دارای اثاثیه‌ای باشد که در خود بناتعبیه میشود اما باین هدف که می‌خواهند تمیز کردن خانه‌ها ساده‌تر شده ، زندگی خانوادگی بی‌زحمت‌تر و اسباب‌کشی راحت‌تر باشد . آنها قبلا به صندلی‌های ویندزر علاقه داشتند و اکنون از اثاثیه آلتو خوششان می‌آید زیرا از یکطرف همواره می‌خواهند قادر باشند صندلی را با يك دست بلند کنند و از طرف دیگر صندلی جای کمتری را گرفته ، تمیزتر و راحت‌تر باشد .

فکر مهمی که در اعلامیه‌ی استقلال امریکا گنجانده شده - « جستجوی خوشبختی » - حس مسئولیتی را در قبال زندگی و مردم آشکار می‌سازد . این فکر بطرز احمقانه‌ای وسیله‌ی دیکتاتور ها ، بعنوان اینکه حاصل ماده‌گرائی است ، تحقیر شده است و بسیاری از ما نیز آن را درك نکرده‌ایم ، زیرا نمی‌توانیم آن را يك مأموریت ذهنی و دلیلی برای زندگی بدانیم . این فکر اعلام میدارد که زندگی خود دلیلی برای زیستن است و انسان نقطه‌ی آغاز و پایان هر جستجوست . بدین ترتیب طبیعی خواهد بود اگر این فکر در عواملی که يك خانه‌ی امریکائی را می‌سازد وجود داشته باشد .

برعکس سوءظن اروپائی‌ها بماشین و آرزوئی که به بازگشت به زندگی اولیه دارند ، امریکائی‌ها خود را در جریان پیشرفت فنی انداخته و مطمئن‌اند که آن را تحت تسلط خود خواهند داشت . گاهی اوقات ، بخصوص در شهرهای بزرگ ، این جریان بر آنها تسلط یافته است ، اما بداخل خانه‌هاشان نفوذ نکرده است . امریکائی‌ها معماری محلی خود ، چه قدیم و چه جدید ، در رسیدن بوظیفه‌ایکه مامفورد آن را بر عهده‌ی انسان مدرن می‌گذارد پیروز شده‌اند : « استعداد ما برای تفوق بر ماشین در نیرویمان به شبیه‌شدن با آن نهفته است . تازمانی که مادر و س عینیت ، غیر شخصی بودن ، خنثی بودن و دنیای فنی را نیازمائیم ، نمی‌توانیم در توسعه‌مان بسوی ارگانیک غنی‌تری پیش رفته و بانسان حقیقی‌تری برسیم . »

وجه واقعی معماری امریکا - خانه سازی - هرگز منسوب گرایش به پیشرفت - های فنی نشده است . علت تا حدی اینست که ساختمان الواری اساس آن را تشکیل میداده ، و نیز باین خاطر که شرائط جوی متغیر تغییر را همواره بر آن تحمیل کرده است ، و تا حدی نیز باین دلیل که سنت سولیان - رایت و حضور این دو شخصیت بزرگ امکان جذب تکنیک مدرن و بخدمت انسان در برآوردن آن را پیش آورده است . امروزه همه ی معماران مسئله ی خانه های ساخته شده در کارخانجات را مورد مطالعه قرار داده و تا کنون براه حل های مفیدی رسیده اند . همچنین آن ها بمطالعه ی امکانات مصالح جدید و قدیم مشغولند . مثلاً بکار بردن مواد پلاستیکی را در ساختمان مطالعه می کنند و یا می توان از پیشرفت - هائی نام برد که در علم شیمی شده و بوسیله ی آن الوار چوب بنحوی تهیه می شود که بهره برداری از کیفیات اساسی آن سختی ارتجاعی و مقاومت زیاد ممکن شده و استفاده از الوار بیشتر از فولاد و پلاستیک متداول شود . همه ی این تحقیقات بیک جا ختم می شود - خانه های ساخته شده در کارخانجات ، که وقتی قسمت های مختلف آن از قبیل بخاری ، یخچال و سایر وسائل الکتریکی از راه صنعت تهیه شود ، انسان قادر می شود آن را در مدت کمتری برپا سازد . این نوع خانه ها را می توان بآسانی باز کرد و ازجائی بجای دیگر برد . این خانه ها بخاطر پلان شان که براساس يك واحد اندازه ی استاندارد است انعطاف پذیرند .

اما همه ی این تحقیقات به صنعتی ساختن زندگی نمی انجامد . مثلاً در خانه های ژاپن نیز بکار بردن يك واحد اصلی راه حل های مختلفی برای شکل خارجی و داخلی پیش می آورد . طرح های امریکائی درحالی که احتیاجات عملی دنیای جدید را بر آورده کرده و تا حد ممکن از همه ی تکنیک های آن استفاده می کند ، جنبه ی زیبائی ساختمان ها را نیز حفظ می نماید . هدف احتیاجات انسان است نه عقیده ی معمار و پیوستگی او با اصول ؛ و جای تردید نیست که انسان علاوه بر احتیاجات مادی دارای احتیاجات روحی و روانی نیز هست .

اگر در معماری امریکا چیزی برای سرزنش وجود داشته باشد آنچه گرایش بامور فنی نخواهد بود ، بلکه گرایش رام نشدن آنها بآزمایش است . مثلاً در مسابقه ی «مدل خانه ی بعد از جنگ» که اولین جایزه ی آن به اروسارن تعلق یافت ، دو معمار جوان از میشیگان بجای عرضه ی يك بنا روشی برای

ساختمان معرفی کردند - صفحات مختلفی بشکل لوله‌های در کنار هم که از يك ماده‌ی ضدآب ساخته شده‌اند . اساساً این روش هم نوعی خانه‌ی کارخانه‌ای را بوجود می‌آورد و هر کس می‌تواند با بکاربردن چنین دیوار و سقفی خانه را مطابق میل خود بسازد . این دو معمار در مورد اختراع خود چنین گفتند : «این پلان چیزی بالاتر از يك راه حل است و پاسخ با احتیاج اساسی زندگی یعنی انعطاف پذیری می‌باشد. معماران پس از جنگ که از محدودیت‌ها و مقررات دوران پس از جنگ خسته شده‌اند . احتیاج دارند این آزادی را که بخاطرش جنگیده‌اند داشته باشند . پناهگاه او باید درسه بعد این آزادی رایان کند... پناهگاه او دیگر نباید لانه‌ای شبیه یکی از اشکال هندسی باشد بلکه باید بتواند او را دربرگیرد ...»

همین مطلب را می‌توان درباره‌ی «پلان آزاد» گفت . این پلان نیز میتواند در باره‌ی يك مد ، مثل هر چیز دیگر ، و صرفاً بصورت يك سبك درآید . امریکائی‌ها که دارای گذشته‌ی تاریخی نبوده و در قبال سنتی کهنه مسئولیت‌حس نمی‌کنند گاه به راه حل‌های آشفته می‌پردازند و اگر چه دارای روحی منطقی می‌باشند ، مثل معماران اروپائی ، به تهیه‌ی تولیدات پوچ فنی و برنامه‌ای مشغول می‌شوند . چیزی که جلوی این بیهودگی را می‌تواند بگیرد تأثیر اروپا و عقل سلیم مردم امریکا است .

ممکن است تأکیدی که در این کتاب بر معماری معاصر امریکا شده بنظر اغراق‌آمیز آید . نکته چیز ساده‌ایست . در کالیفرنیا و بدرجات مختلف در سراسر امریکا نهضتی بوجود آمده که بالاتر از تولید معدودی ساختمان است و بنظر می‌رسد که نقطه‌ی آغاز يك فرهنگ حقیقی معماری باشد . برای اولین بار آنچه که روانکاوان «عقده‌ی بی‌اصل و نسبی» می‌خوانند (ضرورت ایجاد سنتی بوسیله‌ی یکی دو سبك اروپائی) جهتی مستقل بمعماری امریکا داده است که

برپایه ی سولیوان - رایت قرار داد . هیچکس نمی تواند توسعه ی آینده ی این فرهنگ را پیش بینی کند و بگوید که هدف آن وسیعتر خواهد شد و یا اینکه فقط بگرایش کسالت بار بگذشته محدود خواهد گردید . واقعیت اینست که آینده ی معماری امریکا به آینده ی روانشناسی این کشور بستگی دارد .

در این صفحات ما با آوردن عقاید مخالف تصورات متداول - بر این تأکید کرده ایم که رایت برجسته ترین شخصیت معماری ارگانیک است . این مسئله در مورد نتایج کار و ساختمان های واقعی صحت دارد لکن از نظر ذهنیت معماران مدرن ، زمینه ی روانشناسی آنها و توجهی که به معماری دارند این نکته از حقیقت دور میگردد . در این مورد دلائل روشنی هست .

از نظر کلی رایت با ولین نسل امریکا ، نسل پیش کسوتی که مجبور بود اجداد اروپائی خود را فراموش کند تعلق دارد - با شادمانی برای امکانات نامحدود زندگی و توانایی انسان به پیشرفت و با وفاداری به مأموریت طبیعی نسل بشر و موفقیت های شخصی - رایت با روحیه ی درخشان و شجاع خود آخرین پیش کسوت معماری است .

همانطور که بارها گفتیم این نسل واقعاً عجیب بود زیرا توانست مذهب را با علاقه به آسایش بهم آمیزد ، درحالیکه علاقه به آسایش محرك فریبنده ای برای پرستش ماشین است . این علاقه بدون توجه بروش ، طرح و پاهر نوع سنتی بایک خوش بینی همیشگی در مورد پیروزی بر مشکلات ، مسئول اشتباهات معماری دوران تجدید حیات است . مسئول ستایش کمیت بجای کیفیت بوده و دلیل شکوه مدرسه ی شیکاگوست . روزگار آن نسل زمان توسعه ی امریکا بود . معماران جوان ، که از نسلی دیگرند ، با مسائل پیچیده تری روبرو هستند . در این مورد دو دلیل وجود دارد: آنها به «مرز» رسیده اند - جستجو برای سرزمینهای جدید و دریا های ناشناخته پایان یافته است - و انحطاط بزرگ را آزموده اند .

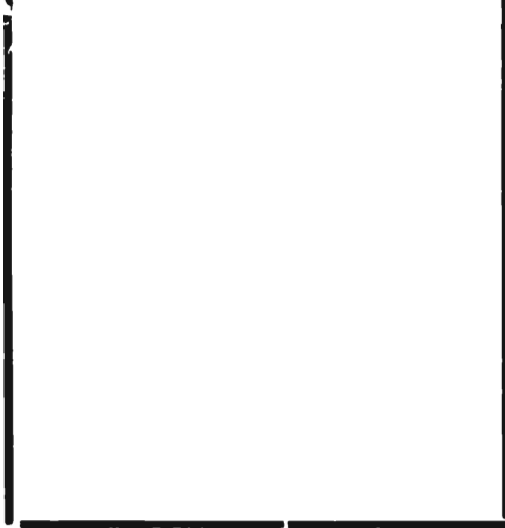
در اروپا علاوه بر دوره ی وحشتناك جنگ چنین ادواری را می توان تا حدی مسئول کوشش برای یافتن حداقلی از يك زبان عمومی برای معماری و انضباط فنی و بومی دانست . بعبارت دیگر در این ادوار برای یافتن امنیتی هرچقدر كوچك بجستجوی بیانی برای معماری بوده اند . اما در امریکا تلاش بزرگ نسل گذشته هنوز از نظر زمانی با نسل فعلی در تماس است و همین واقعیت باعث

شده است که معماران جوان ناآگاهانه و چشم بسته با بحران‌ها روبرو شوند. صرف‌نظر از مسائل دیگری که پیش می‌آید نباید تکذیب کرد که همین واقعیت معماران جوان را از زیاده روی اروپائی بر حذر داشته است. آنها نیز هنوز بموقعیت بزرگ اطمینان دارند لکن در پشت این اطمینان قدرت اعتقاد بسیار ضعیف است - بسیار ضعیف‌تر از اعتقاد رایت بموقعیتش می‌باشد. - پایان دوره‌ی توسعه که در عین مظنون بودن به سنت‌ها و کلیشه‌ها هنوز بکمال راه نیافته است همه را و امیدارد که در جستجوی يك نظم، يك روش و يك زبان عمومی برآیند. بنقطه‌ای رسیده‌اند که آزادی خالی و بدون نظم، پرورشی که احتیاج به ابداع دارد و پیروزی بر کیفیت بجای کمیت قانعشان نمی‌سازد. درجائی که مسئله چگونگی کنترل ماشین بخاطر بالا بردن سطح زندگی انسان است، علاقه به ماشین دیگر برای آنها معنائی نخواهد داشت. قناعت بکمال فنی هنوز وجود دارد، لکن آشکار است که دیگر جائی برای وفاداری نیست. زمانی رسیده است که اختلاط وسائل و هدف غیرممکن است.

آقای لوئیز مامفورد در يك مقاله‌ی بسیار با اهمیت بیان داشته است که انسان غربی از امکان اجرای آرزوهایش بوسیله‌ی نیروی تکنیک خسته شده است و اکنون پس از دوره‌ی توسعه دوره‌ی ثبات در پیش است. او زمان ما را زمان یافتن جریان زندگی تازه‌ای میدانند که روح انسان مساعدتر بوده و ترجمه‌ی «پیشرفت های فنی» بصورت «وسائل راحت انسان» می‌باشد و این از نظر او برنامه‌ایست که دیگر هدفهای زندگی را قربانی ازدیاد وسائل زندگی نخواهد کرد.

اینجا محلی برای بحث درباره‌ی این مسئله نیست که آیا نظریات او درباره‌ی امریکا پس از جنگ صائب است یا خیر. لکن قطعاً اعلام خطر او در نظر بسیاری از امریکائی‌ها همچون پیشگوئی فاجعه و پایان آن چیزی است که بنظر آنها کایت محتوی روش زندگی امریکائی است.

معماری معاصر امریکا بسیاری از مسائلی را که آقای مامفورد مطرح می‌کند هنوز حل نکرده است، اما توانسته است در سالهای اخیر امکان يك تطبیق را نشان داده و جهت يك فرهنگ ارگانیک را مشخص سازد.

انجام

«شکل بیرونی ساختمان مبین زندگی مردمی
است که در آن بسر می‌برند و بالعکس عینیت
بنا شاخص مطمئنی از ذهنیت ساکنین آنست»
سولیوان

کاملاً می‌دانم که اشاره بخصوصیت چند معماری معدود امریکائی بدون ذکرى از
بقیه‌ی معماران - که اگرچه ممکن است از نظر هدف من بامعماران نامبرده
شده در این کتاب هم سطح نباشند ، لکن از نظر عمومى بهمان نسبت مهم
بشمار آیند - در مورد معماران امریکا بی‌عدالتی محسوب می‌شود (۲۷) .
همچنین می‌دانم که در مورد معماری مدرن اروپا نیز رعایت عدالت را نکرده‌ام ،
لکن هدف این کتاب نوشتن تاریخ معماری مدرن و یا تاریخ یکی از
شاخه‌های توسعه اروپائی آن که موضوع مطالعات متعدد و جالب توجهی نبوده
است . همچنین لازم بنظر نمی‌رسد که بیافزایم در مقایسه‌ی تئوری و عمل
لوکوربوزیه و معماران مدرن اولیه با امریکائی‌ها و آخرین معماران اروپائی

هرگز هدف مقایسه‌ی ارزشهای آنان نبوده است. در این کتاب، هنگامیکه سهم اروپا و روشن فکری معماران معینی را مورد انتقاد قرار داده و یا تمایلات امریکائی را تشریح می‌کنم همواره باین معتقدم که خوانندگان من با موفقیت‌های اروپا آشنايند، و بهمين دليل اگر امریکائی‌ها مطلع نظر من بودند در کتاب کاملاً بر مسائل دیگری تأکید ميشد.

ميدانم که در این صفحات کمتر می‌توان بمطالب تازه‌ای برخورد که در سایر انتشارات اخیر یافت نمی‌شود اما من با جمع‌آوری و نقل بعضی از بهترین مطالبی که در تاریخ معماری مدرن وجود دارد با نظریات بعضی نویسندگان در مورد این مسئله بمجادله برخیزم. بخصوص اینکه گفته‌اند که فرانک‌لوید رایت مهمتر از دیگر پیش‌کسوتان جنبش مدرن نیست و یا او صرفاً منبع الهام کهنه‌ایست و از کسانی مانند بهرنز و اگنر و یا پره اهمیت کمتری دارد؛ و یا اینکه لوکوربوزیه، گروپوس، اود و میس آخرین تجلیات معماری مدرنند و پس از آنها بجز چند شاگرد خوب معمار قابل توجهی یافت نشده؛ و بالاخره اینکه معماری اروپا و امریکا خصوصیتی نیست. بعبارت دیگر در این کتاب کوشیده‌ام این مسئله را روشن سازم که در سی سال اخیر آثار معماری امریکا بدرجات مختلف بروی توسعه‌ی معماری اروپا اثر گذارده است؛ و در عین حال که براین مطلب تأکید می‌کردم، هرگز سعی نمودم که ارزش مستقل آثار معماران اروپائی و یا قدر تئوریهای فونکسیونالیسم و کوبیسم را پائین نیاورم. کوشیده‌ام ثابت کنم که در معماری معاصر تمایل جدیدی در حال رشد است، تمایلی که نسبت به مرحله‌ی اول معماری دارای هوا و آزادی بیشتری است. در هر کشور می‌توان شاهدهی برای این حقیقت جست و حتی آن را از لحاظ تجربی در آخرین آثار لوکوربوزیه و بدون شك در ساختمان‌های اخیر گروپوس مشاهده کرد و بالاخره هدفم از تهیه‌ی این کتاب پیش کشیدن مسئله‌ی ارتباط آخرین معماری مدرن اروپا و امریکا بوده است. بنظر من این دو معماری جدا از تأثیر همزمانی که بر یکدیگر داشته‌اند بنوعی بهم پیوسته‌اند.

بهر سو که نگاه کنیم تمایل و اشتیاقی تنها قابل مشاهده است . ما در اینجا نه بخاطر تقلید از رایت بلکه بعزت استعمال جهانی آن را ارگانیک نامیده ایم . این کلمه در انتقاداتی که از طرف نهضت قراردادی مدرنیسم می شود ، در امریکا در بیانیه های روسیه ، در فنلاند ، در ژاپن و حتی گاهی اوقات در ایتالیا و فرانسه بگوش می خورد . جدیدترین آثار معماری امریکا ، کلمه های آلتو و بریگمن Bryggman از فنلاند ، آخرین آثار معماری سوئد ، و آثار آنتونین ریموند Antonin Raymond در ژاپن و ایالات متحده ، صرف نظر از روشهای متخذه ، همه بسوی يك هدف اشاره می کنند . مسئله ی مهم دیگر اینست که اشتباهاتی که منجر به نئو کلاسیسم و سبکهای استان های مختلف شد ، حداقل در روسیه و ایتالیا ، در مقابل همان تقاضائی بوجود آمده که معماری مدرن بآن پاسخ مثبت داده است . توجه بخصوصیات محلی ، علاقه بجدا و مشخص بودن ، توجه بابنیهای که غیر مشخص وهندسی هستند ، و نیز ابنیهای که برای شباهت با ماشین بوجود آمده اند ، هم در معماری ارگانیک و هم شیفتگی مفرط به رمانتیسم وجود دارد . اما در معماری ارگانیک این توجه و علاقه بصورت عامل مثبتی ظاهر شده و معمار را قادر ساخته است تا آزادانه از تجربیات و کشفیات جدید استفاده کند . اما در رمانتیسم علاقه بصورت تجاهل و انکار این تجربیات تجلی کرده است .

حتی گیدیون ، همانطور که دیدیم ، علاقمند به عرضی معنای معینی برای کلمه ی ارگانیک نبود ، بی اختیار در این مورد اشاره ی روشنی دارد که می تواند پشتیبان بحث من باشد :

« توسعه ی معماری اروپا - که نتیجه ی بوجود آمدن مصالح ساختمانی ومباحث بصری جدید بود - در مرحله ی اول می بایست بكمك فونكسیونالیسم فضای معماری را از آلودگی پاك نماید . اینكار لازم ، اجتناب ناپذیر و مفید بود .

وزمانی که وسایل بیانی بوجود آمد کامل شد و بار دیگر لزوم وجود ارگانیک حس گردید. اکنون ما در سطح و روش دیگری - جدا از رایت - بسوی ارگانیک رهسپاریم. در کشورهای شمالی آثار معمار فنلاندی آلوار آلنو مشخص این تمایلات بوده و حتی مبین چیزی بیشتر از آنست. در سطحی دیگر می توان گفت معماری اروپا و آمریکا ممکن است راهی تازه و عمومی بیابند. مسئله ای اساسی - انسان و فیکوراتیو - مسئله ای فضای داخلی است. همواره گفته شده است که وسیله ای بیانی معماری مدرن توده نبوده بلکه حجم می باشد و در تعریف آن گفته اند که حجم فضائی است محدود شده بوسیله صفحات. اما نکته اینجاست که اگر هدف ما جزار جحیت سبک گرایانه است باید در مرحله ای اول تأکید را بروی صفحات محدود کننده نگذاشته و آنرا بیشتر و بیشتر متوجه خود فضا سازیم - بر فضای داخلی، فضائی که انسان زندگیش را در آن میگذراند

مطالعه ای طرحهای شهرسازی از جمله هدفهای این کتاب نیست، اما باید بدانیم در این زمینه تمایل بسوی ارگانیک آشکارتر است. هر روز بیشتر از پیش، شهرسازان در کار تجدید بنا و یا ساختمان شهرها نسبت به تئوریهای تجربیدی و مزخرفات منطقی ده یا پانزده سال پیش با توجه تر می شوند - تئوریهایی که انسان را بزندگی در یک واحد آماری تقلیل می داد و گروهی انسان را تبدیل بمسئله ای می کرد که می بایست بصورت مسئله ای کیفی ریاضی حل گردد؛ و چون بصورت معماری در میآمدند تبدیل به یک شکلی: ویژه گی و اشکال هندسی میشدند - همه بخاطر داریم که چگونه طرحهای شهرهای مدرن و بسبک لوکوربوزیه، بصورت جعبه های سفید یک شکل پردیف بالا رفته و فقر قدرت قدرت تخیل سازندگان شان را آشکار می ساختند. تمایل جدید شهرنشین را انسان میشمارد، گروهی از انسان ها و یا خانواده ها گروهی از اجتماع میدانند مسئله را بشکلی کیفی - و نه کمی - و با خصوصیات ویژه ای انسانی و ارگانیک آن حل مینماید. عکس العملی که به تقلید از لوکوربوزیه نسبت به شهر سازی شد موازی عکس العمل معماران در مقابل معماری غیر ارگانیک مدرن بود. شما می توانید در شهر سازی اشتباه روسیه و عظمت گرائی فاشیسم را ببینید و دریابید که ارگانیک

امریکائی در خانه سازی دوران جنگ رهبری را بهمه داشته است و یا انگلیسیها به ارگانیک توجه داشته‌اند. در این مورد می‌توان از نقشه LLC برای شهر لندن بوسیلهی آبرکرومبی Abercrombie و فورشاو Forshaw نام برد .

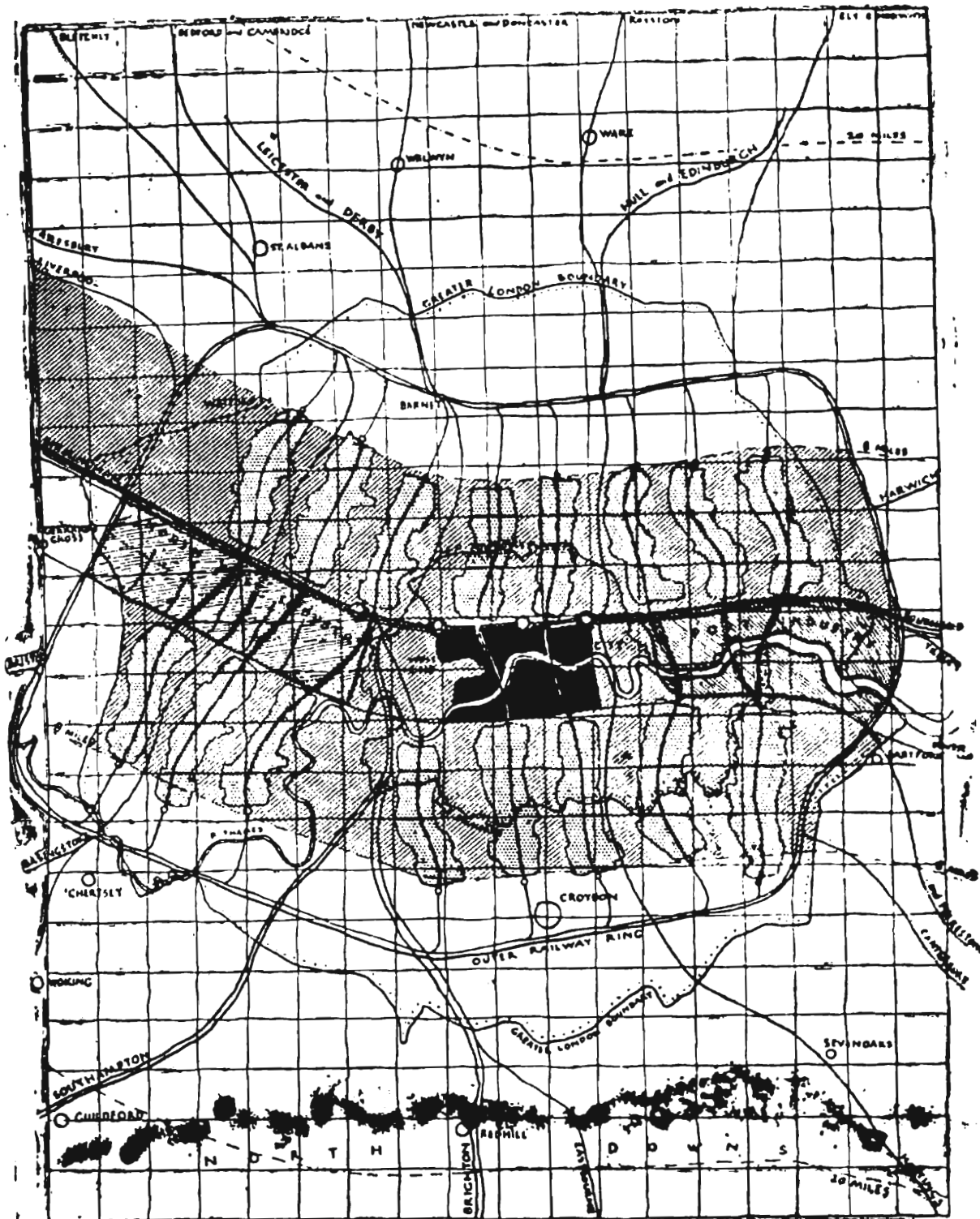
در روسیه عکس‌العمل در مقابل یک شکلی و راستگوشه شدید بود : دما یک میدان می‌خواهیم ! ما مرکزی برای شهر خود می‌خواهیم !، لیکن از این تقاضای مشروع برای روشی انسانی و سیلهی معمارانی بهره برداری شد که سازندهی میدان‌های کلاسیک شدند . در شهرهای روسیه که بجهاتی بهترین شهرهای عالم است - اغلب میدان‌های عظیمی را می‌یابید که دارای یک ساختمان مرکزی بوده و بوسیلهی ستونهای زینت شده است. در اینجا ظرافت و بیهودگی دست بدست هم داده‌اند .

معماران امریکائی و همکارانهم در کشورهای اسکاندیناوی چه در عمل و چه در تئوری رهبری کار را بهمه دارند . بسیاری از خانه‌های زمان جنگ بوسیلهی معماران مدرن طرح ریزی شده" و آمیخته‌ای از اصول نقشه ریزی جدید و روشهای انسانی است . همچنانکه انتصاب ریچارد نوترا بریاست دفتر شهر سازان کالیفرنیا دلیل امیدی می‌باشد . اگر همین معماران را پس از جنگ نیز بکار بخوانند و از تجربیات کافی و دقیق‌شان به نحو احسن استفاده کنند بلا شک کشور خود را با یک منظرهی جدید و سالم به صورت کشوری فنی در خواهند آورد . بدین ترتیب قابلیت آنها بری زندگی بیشتر بوده و بطرز مناسبی با طرح‌های مشابه خود در سوئد برابری می‌کند. افسانهی نقشه‌ی شهر لندن برای همهی خوانندگان ما آشناست . برای تجدید بنای پایتخت انگلستان سه طرح اصلی وجود دارد . بدترین آنها طرحی است است که آکادمی سلطنتی انگلستان تهیه کرده است . در این طرح فقط بازی مناظر چشمگیر و عظیم دیده می‌شود . نقشه‌ی دیگر متعلق به گروه مارس - Mars Group است . بهترین معماران انگلستان در این گروه گردهم آمده بودند . این نقشه بدون شک راه حل هوشیارانه‌ایست و مشتمل بر ردیف نواحی ساخته شده‌ای می‌باشد که از مرکز شهر شروع شده و بخارج ادامه می‌یابد . این نواحی بوسیلهی قطعات سرسبز از یکدیگر جدا می‌شوند . اما این نقشه تا حدودی شکل تئوری داشته و یکنواخت و خسته کننده است .

بالاخره باید از نقشه L.C.C. لندن نامبرد که با حفظ دقیق خصوصیات قصبات لندن، بهترین کشفیات فرانسویها و انگلیسی‌ها در زمینه‌ی شهرسازی را با عوامل ارگانیک مربوط به شکل‌شناسی لندن و روانشناسی ساکنین آن درهم آمیخته است. اگر طرح گروه مارس با طرح L.C.C. مقایسه گردد آشکار می‌شود که اولی شهری منطقی و عظیم را پیشنهاد می‌کند درحالی‌که دومی لندن را برحسب واحدهای اجتماعیش تقسیم می‌کند و هر یک از این واحدها دارای مقیاس انسانی و خصوصیات فردی است. هر دوی این نقشه‌ها جوابگوی عصر اتومبیل و هواپیما است، لکن طرح L.C.C. تنوع و گوناگونی ویژه‌ای دارد که نه تنها برای طیاره و اتومبیل مفید است بلکه برای یک ماشین قدیمی و یا پیاده‌روئی علاقمند به خاک نیز مناسب است.

شهرسازی مدرن اولیه، همچون معماری مدرن اولیه، راه را بسوی راه حل منطقی شهرهای انعطاف پذیر گشود. اصول جدید روش ارگانیک با مقیاس انسانی درهم آمیخته است. این روش شهرهای عظیم را به ارگانیزم‌های اجتماعیش تقسیم کرده و به راه حل‌های معماری گوناگون، طبیعی و زیبا میدان فعالیت بیشتری میدهد.

اگرچه ممکن است برای بعضی از خوانندگان تکراری بنظر رسد، لکن لازم است بر این حقیقت تأکید شود که کوچی بن‌بستی که عده‌ای از معماران اروپا خود را در آن محبوس یافته‌اند از گذشته سرچشم می‌گیرد، یعنی از صدها سال جدال بین مهندسی و معماری، جدالی بین استخوان‌های بدون عضله و پوست و بین پوستی که خالی از استخوان و عضله است. همین حقیقت موجب عقده‌هایی روانی شده که اکنون می‌توانیم پایانش را مشاهده کنیم. زیبایی‌گرایی خالص که در اکسپرسیونیسم و فوتوریسم وجود دارد جدی‌ترین این عقده‌ها بشمار نمی‌آید. اینها اکنون بگذشته تعلق دارد و هیچ‌کس اعتقادی به تظاهرات عصبی این دوره از انحطاط ندارد. جدی‌ترین عقده‌ها عقده‌ی مهندسی رمانتیک و گرایش به خلوص هندسی و ریاضی می‌باشد. اولین این دو پس از ده‌ها سال خفتن بعلت حیرت معماران در مقابل کشف امکانات مهم روش‌های جدید ساختمانی بوجود آمده است و دیگری نتیجه‌ی کشف زیبایی‌فرم‌های ابتدائی و ساده‌ی هندسی و استرئومتری است که قرن‌ها در زیر تزئینات الحاقی

گروه مارس : نقشه برای لندن

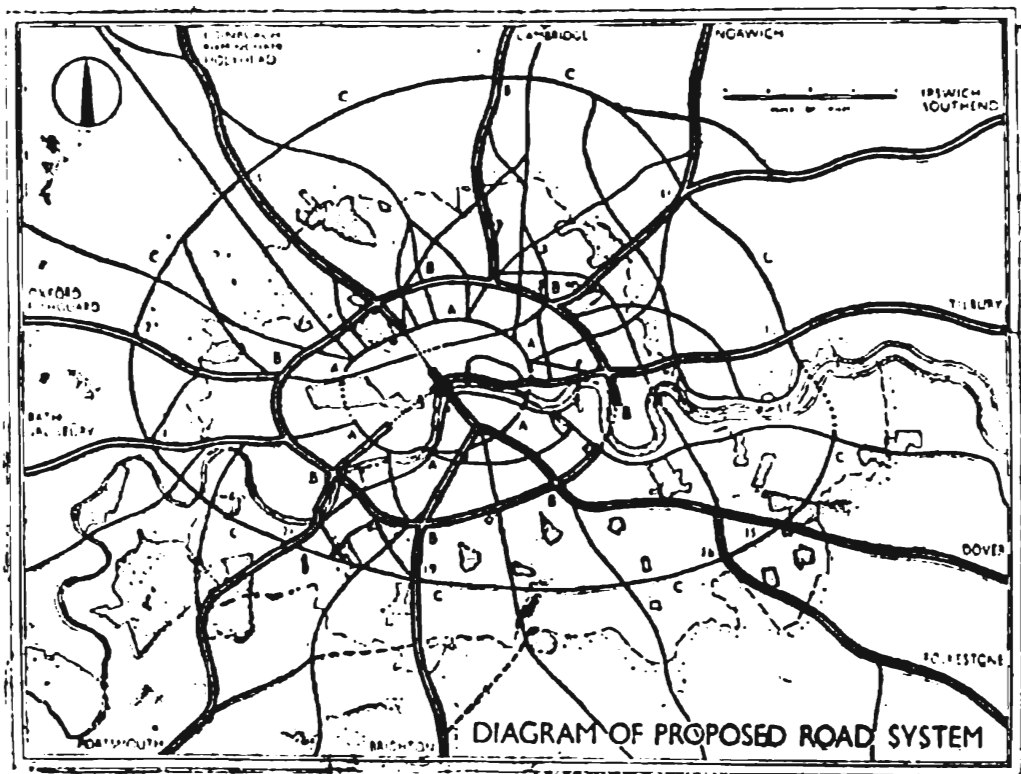
مخفی شده بود. کنستراکتیویسم از يك سو و کوبیسم بامشتقاتش از سوی دیگر نهضتهائی بودند که تا میزان قابل قبولی باین دوعقد میدان فعالیت دادند اما در پشت سر خود وقفه‌ای را بوجود آورده‌اند که عوامل منفی نهضت مدرن را تأکید کرده و موجد نوعی روش گرائی شده است که با تقلید از سیک لو کوربوزیه متمایل به خلق نظریه‌ی زیبا شناسی است. این نظریه‌ی دوبعدی و فرمالیست لزوماً شبیه «هنرهای زیبا» بوده و همان چیزی است که باعث شد فونکسیونالیستها نهضت خود را بوجود آورند.

شاید تفاوت نحوه‌ی اتفاق حوادث در امریکا بخاطر تفاوت تجربه‌ی اجتماعی امریکائی کم باشد. امریکائی مجبور نبود تراژدی جنگ اخیر را (که در ذهن اروپائی سختی معین و منطقی و آرزویی برای وضوح سیستماتیک و دقیق را باقی نهاد) تحمل کند. چنین احساساتی در آنسوی اقیانوس اطلس ناشناخته بود. اگر این یکی از عوامل قطعی ماجرا باشد میتوان گفت که اکنون جهان‌یان دریافته‌اند که وسعت نظرو انعطاف‌پذیری فکری معماری مدرن امریکا باین خاطر نیست که آنها تجربه‌ی معماران اروپائی را نداشته‌اند، بلکه این گشادی فکری باین علت است که آنها حوزه‌ی وسیع‌تری از تجربه‌های معماری داشته‌اند که محرك هنری و فنی آنها محسوب می‌شده است. اما بهر حال معماری مدرن امریکا و بخصوص بصورت پر تظاهر امروزیش طبیعتاً دارای خطراتی نیز هست. همچنانکه اروپا در خطر کشتن الهامات جستجوی فرمولی هندسی و فنی برای زیبایی است، امریکا نیز گاه در خطر انحطاط آزادی باز یاده روی نامحدود است. بدین ترتیب کوششهای کاملاً مستقل، یعنی کوشش معماران اروپا برای آزاد شدن از بند دوره‌ی برنامه‌ای و کوشش امریکائی‌ها برای رهایی از محدودیت‌های سبک گرائی نشانه‌ی اینست که هر دو دارای هدفی مشترکند.

تفاوت اصلی بین معماری جدید و قدیم بر این نظر استوار است يك خانه از داخل آغاز میشود. این حقیقتی است که امروزه کاملاً پذیرفته شده است، اما هنوز در اغلب مدارس معماری در ابتدای کار «طاق» را بجای «انسان» پایه اصلی کار می‌دانند. انتخاب انسان بعنوان پایه و معیار معماری در ابتدای کار بالاتر از هر چیز، باین معنی است که ما باید زندگی مردمی را که در این خانه‌ها بسر می‌برند مورد مطالعه قرار دهیم و اثاثه‌ی مورد احتیاجشان و

احتیاجات عمومیشان را مطالعه کنیم و بدانیم که باید خانه‌ای بسازیم که براساس فعالیت‌های ساکنینش بوجود می‌آید. شکل خارجی باید مبین شکل داخلی باشد، یعنی شکل داخلی آنرا بوجود آورد و کلیت بنا بجای بوجود آوردن يك زیبایی ایستا برای انسانی زندگی پویائی را بوجود آورد که درخور حال اوست. شکل کلی شهر، خانه واثانه‌ی آن ارگانیک است، زیرا شهرسازی و معماری را در خدمت ارگانسم‌های زنده قرار می‌دهد. هنر بزرگ فقط ممکن است بر چنین اساس باردیگر زنده شود.

معمار مدرن، صرف نظر از اینکه بپسندیم یا نپسندیم: عمیق‌ترین الهام خود را از مهندسی و تئوریهای جدید «دید» اخذ نکرده است، بلکه آنرا از يك هدف اجتماعی بدست آورده است این هدف هنگامی بوجود آمد که تمایل به فرم‌های ساده‌تر، آشکارتر و عملی‌تر باردیگر زنده شد و نهضت «هنر و صنعت» رونق گرفت نهضتی که برخلاف مخالفت با انقلاب صنعتی خود با جلب انظار به زشتی و

آبرکرومبی - فورشاو: نقشه‌ی L.C.C. برای لندن - ۱۹۴۱ -

ناراحتی تزئینات ساختمانی نهضتی انقلابی بشمار می آید . معمار مدرن همه‌ی تکنیک‌ها را بکار می‌برد و می‌داند که با کمک تکنیک جدید است که می‌توان بر خانواده خانه‌ای مناسب تهیه کرد.

از هنر نمی‌هراسد و بالعکس می‌داند که میتوان هنر را بفضائی بسیار وسیع‌تر از گذشته کشانید . بدین ترتیب بخاطر روشهای جدید ساختمانی میلیون‌ها خانه ، بطوریکه در گذشته بی‌سابقه بوده است ، مشمول توجه و دقت معمار خواهد شد . معمار خوب میدانند که این حقیقت جدا از استاندارد کردن و یکنواخت نمودن پوچ ساختمان‌هاست . او میدانند که در این حال نیز آزادی زنده‌تر و زیادتر از آنچه نئوکلاسیسم عرضه میداشت وجود خواهد داشت و او در حوزه‌ای وسیع‌تر برای خوشبختی عده‌ی بیشتری از هم‌نوعان خود خواهند کوشید .

برای او «انسان» با همه‌ی گوناگونی زندگیش، باغناهی آزادیش و با پیشرفتهای مادی ، روانی و روحیش همواره يك هدف شمرده میشود. تنها حکام خودکامه‌اند که دیریا زود به سبك کلاسیك روی می‌آورند زیرا از زمان حال و زندگی عادی می‌ترسند و نمی‌خواهند زندگی را باین شکل که هست هدف خود قرار دهند . آنها مایلند که توجه از زندگی روزانه منحرف گردد، یعنی از توجهی بهمین زندگی که خود آنرا تحت فشار و اختناق قرار داده‌اند. آری آنها خواب بازگشت حکومت‌های امپراطوری را می‌بینند . * این آرزو در معماری آنها بچشم می‌خورد . اما اگر مردمی آزادی را دوست داشته باشند بازگشت به ماسك نئوکلاسیسم غیرممکن خواهد شد و آنها احتیاجی به گریز به سوی گذشته نخواهند داشت ، با زمان حال روبرو خواهند شد و خواهند کوشید تا آنرا بهتر کنند . معماری چنین مردمی نمی‌تواند مدرن نبوده و محصول دنیای مدرن علمی و هنری و آرزوهای جدید برای آرزوهای اجتماعی نباشد. معماری زندگی است نه باستان شناسی .

توسعه‌ی معماری مدرن بصورت ارگانیک آن، همچنانکه در مقدمه‌ی این کتاب متذکر شدم ، تنها در سالهای اخیر صورت عمل بخود گرفته و سیمای واقعی خود را فقط در معماریهای محلی و شهرسازی نشان داده است. اما ساختمانهای

- همچنانکه قبلا روشن شد محرك بازگشت روسیه به سبك کلاسیك بامحرك نازی‌ها متفاوت است. البته این بازگشت نیز گریز و بهانه است اما دلایل وجودی آن با دیگری تفاوت دارد .

اداری ، رشته‌های ساختمانی و غیره هنوز - صرفنظر از استثنائاتی - همان روش را تعقیب میکنند که مشخص دوره‌ی اول معماری بود . اینکه بگوئیم در آینده طرح ریزی اینگونه ساختمانها نیز روش ارگانیک خواهد یافت ، فقط جنبه‌ی پیشگوئی غیرمطمئنی را خواهد داشت .

فکر میکردم تأکید اهمیت تمایل جدید در فعالیتهای ساختمانی برای آنهایی که اطلاعات کمی راجع به معماری دارند و یا آنهایی که ممکن است از ظاهر شبه علمی بعضی از ساختمانهای مدرن بیزار باشند مفید فایده باشد . این کار با دوره کردن مختصر تاریخ تحول معماری مدرن و تجزیه و تحلیل موارد عدم موفقیت آن در بسیاری از کشورها و نیز با تأکید بر امکانات فعلی آن بهسویت انجام پذیر بود . بعقیده‌ی من معماری مدرن آماده است تا مبین - و حتی چیزی بالاتر از بیان کننده - وضع جامعه‌ی دموکراتیک پس از جنگ باشد . ابن معماری در دوره‌ای از نظم ، منطق و حتی خونسردی بسر برده است و اکنون آماده میباشد تا خودبخشی از دنیای طبیعی و هماهنگ باشد . تخم این گیاه اکنون کاشته شده است و فقط شرایط بسیار زیان‌آور اجتماعی میتواند آنرا از رشد باز دارد .

بهترین معماران معاصر در اروپا و امریکا قدمی فراخ به پیش نهاده‌اند . در کار آنها میتوان غیبت کلی همه‌ی سبک‌های از پیش ساخته را و حتی مدرنیسم را دریافت . کار آنها مبین این حقیقت است که این معماران روز بروز بیشتر به فضای سه بعدی و در واقع به ابعاد گوناگونی که يك ساختمان میتواند داشته باشد می‌اندیشند و از اهمیت فضای درونی در معماری اطلاع دارند . معماری معاصر از کمپوزیسیونهای هندسی که راه را بسوی پیشرفتهای خیالی شکل فضائی زندگی می‌گوید آزاد شده است . این معماری نشان داده است که مهارت يك معمار در امور ساختمانی از ذهنیت کتابی بسیاری از مهندسين بدور است . این معماری به کمال انسانی در يك روش مستجم علاقه نشان داده است و نیز این نکته را مورد تأکید قرار داده است که هدف معماری امروز خوشبختی انسان میباشد .

جدول اتفاقات

جدول اتفاقات اساسی در طول مدت توسعه‌ی معماری مدرن

این جدول بستگی مستقیم با مطالب کتاب ندارد ، لیکن علاوه بر آنکه می‌توان از آن بعنوان مرجع استفاده کرد نموداری است از توسعه‌ی معاصر معماری و نمونه های آن . ستون اول شامل اسامی ساختمانها ، ستون دوم مطالبی راجع به معماران و وقایعی که بر کار آنها داشته است و ستون سوم حاوی کشفیات و اختراعات فنی است .

آبراهام داری - **Abraham**

۱۷۳۵

Darby با بکار بردن ذغال

سنگ بجای چوب چدن را

بوجود آورد .

تأسیس مدرسه‌ی راه و ساختمان

۱۷۴۷

L'Ecole de Ponts et des

Chaussées در پاریس . فاصله‌ای

دروغین میان معماری تزئینی و

معماری ساختمان بوجود آمد.

تولد توماس تلفورد **Thomas**

۱۷۵۷

Telford اسکاتلندی. اولین مهندس

معمار (مرك ۱۸۳۴)

۱۷۷۷ ج . ویلکنسون
G. Wilkenson : اولین پل
جدیدی در انگلستان - سال ۱۷۷۹
بیایان رسید -

۱۷۷۸ آبریزگاه مدرن
۱۷۸۳ برادران مونگولفیه :
اولین بالن بزرگ را به هوا
فرستادند .
۱۷۹۳ گاز برای روشنائی شهرها بکار
رفت .

۱۷۹۷ اولین اتحادیه ، فورم خاله‌خازی ،
انجمن بالا بردن سطح زندگی فقرا
در انگلستان .
۱۷۹۸ اولین نمایشگاه صنعتی در فرانسه .

۱۸۰۱ طرح تلفورد برای تمویض
پل لندن با يك پل جدیدی يك
دهنه (۶۰۰ فوت)

تولد هانری لایروست:
پیشکسوت مهندسی ساختمان های
جدیدی در فرانسه (مرك ۱۸۷۵).
۱۸۰۲ اولین قایق بخاری

۱۸۰۶ تولد برونل Brunel طراح پل
معلق کلپفتن Bridge Clifton
Suspension که در سال ۱۸۳۶
برپا شد (۷۰۲ فوت) .
(مرك ۱۸۵۹) .

۱۸۱۸ جان نش John Nach
غرضی سلطنتی برای
اولین بار از ستونهای جدیدی نه تنها
بعنوان حامل ساختمانی بلکه
بعنوان عامل تزئینی استفاده
شد .

۱۸۱۹ پل منه Menai اثر
تلفورد . اولین پل معلق اروپا
(۵۵۰ فوت)

تولد جان راسکین (مرك ۱۹۰۰)

اولین لکوموتیو	۱۸۲۵
دیگهای بخار با فشار قوی	۱۸۲۷
تونت Thonet روش خم کردن چوب را اختراع میکند وامکانات جدیدی را برای تهیه اثاثیه میسر می سازد . اندکی پس از این تاریخ او اولین صندلی خود را از نوع جدید چوب خم شده می سازد .	۱۸۳۰
Philip Webb تولد فیلیپ وب (مرگ ۱۹۱۵) و نورمن شاو Norman Shaw (مرگ ۱۹۱۲) معمار . تولد ایفل مهندس فرانسوی (مرگ ۱۸۹۶)	۱۸۳۱
اختراع دینامو بوسیله فارادی Faraday توربین های آبی	۱۸۳۲
کلیسای سن ماری در شیکاگو اولین ساختمانی که بطریقه ای (قاب بادکنکی) بوجود آمد .	۱۸۳۳
تولد ویلیام موریس (مرگ ۱۸۹۶) ماشین آلات ینج سازی	۱۸۳۴
داگر Daguerre صفحات عکاسی را بوجود می آورد .	۱۸۳۵
ژوزف پاکستون Joseph Paxton : گرمخانه چاتزورت Chatsworth ، ینک بنای بلند شیشه ای ، بارتفاع ۶۷ فوت .	۱۸۳۷
تولد هانری هابسن ریچاردسون Hobson Richardton معمار امریکائی (مرگ ۱۸۸۶)	۱۸۳۸
اولین دوچرخه	۱۸۳۹

- ۱۸۴۱ تولد اتو واگنر **Otto Wagner**
- معمار وینی (مرك ۱۹۱۸)
- ۱۸۴۳ لا بروست **Labrouste** :
 اختراع ماشین تحریر
- ۱۸۴۵ کتابخانه‌ی سن ژنویو — **Ste. Geneviève**
 در پاریس (۱۸۴۳-۵۰)
- ۱۸۴۷ اولین محصول سیمان پرتلند
 تولید تیرهای آهنی برای استفاده در ساختمان .
- ۱۸۴۸ جیمز بوگارداس **James Bogardus**
 اولین (۱۸۰۰-۷۴) خانه های ۵ طبقه که اجزاء عمودی آن تماما از چدن ساخته شده بود .
- اولین قانون خانه سازی در تاریخ جدید : قانون لرد شافتزبری **Lord Shaftesbury**
- ۱۸۵۱ پاکستون **Paxton** :
 قصر کریستال در نمایشگاه بزرگ لندن که بار دیگر در سال ۱۸۵۴ در سیدنهام **Sydenham** ساخته شد .
- اولین نمایشگاه بین‌المللی در لندن .
- ۱۸۵۲ نصب اولین آسانسور در نیویورک .
 تولید کارخانه‌های ساعت.
- ۱۸۵۴ تولد هندریک پطروس برلاژ **Hendrik petrus Berlage**
 معمار هلندی (مرك ۱۹۳۴)
- ۱۸۵۵ تولید کارخانه‌های فولاد با روش بسمر **Bessemer** ممکن شد .
- ۱۸۵۶ تولد معمار امریکائی لوئیز . ه .
 سولیوان **Louis .H. Sullivan** (مرك ۱۹۲۴)

۱۸۵۷ تولدمعمار انگلیسی س . ف . ا .
ویسی C. F. A. Voysey (مرك)
۱۹۴۱ .

۱۸۵۹ فیلیپ وب : خانه‌ی
سرخ Red House در بکسلی
هیت Bexley Heath، رسانس
معماری محلی انگلستان را آغاز
می‌کند .

۱۸۶۱ دفتر موریس ، مارشال و فالکنر .
« تزئینات دیواری ، کنده‌کاری ،
نقاشی روی شیشه ، ائانه و کارهای
فلزی ». این تاریخ آغاز جنبش مدرن
را مشخص می‌کند .

۱۸۶۳ تولد معمار بلژیکی هنری واندو
ولد Henry Van de Velde

۱۸۶۵ سینما

اولین کابل‌کشی زیر اقیانوس
اطلس .

۱۸۶۸ بارلو Barlow : ایستگاه .
سن پانکراس St. Pancras .
لندن : سقف از فولاد و شیشه
بشمار ۲۴۷ فوت .

تولد معمار اطریشی پیتر بهرنز
Peter Behrens .

۱۸۶۹ تولد معمار امریکائی فرانک لوید
رایت Frank Lloyd right و
معمار اسکاتلند چارلز رنی مک‌اینتاش
Charles Renie Mackintosh
(مرك ۱۹۲۸) .

۱۸۷۰ تولد شهرساز و معمار فرانسوی توبی
گارنیه Tony Garnier و معمار
اطریشی آدولف لوس Adolf Loos
(مرك ۱۹۳۳) .

- ۱۸۷۱ ز. سولنیه **J. Soulner** :
- کارخانه‌ی شوکولات سازی مونیه
Menier در نوازیل **Noisiel**
 در کنار رود مارن ، نزدیک
 پاریس . اولین ساختمانی که
 تماماً از چدن ساخته شده بود.
- ۱۸۷۲ تولد معمار — مهندس سوئیسی
Robert Maillart روبر مایار
 (مړك ۱۹۴۰)
- ۱۸۷۳ تولد معمار فرانسوی اگوست پره
Auguste Perret .
- ۱۸۷۶ اولین تلفن .
 استفاده از چراغ الکتریکی در
 ساختمان‌ها .
- ۱۸۸۰ اولین آسانسور برقی (زیمنس)
 در نیویورك
- ۱۸۸۱ اختراع دستگاه جوشکاری برقی
- ۱۸۸۳ روت **Root** : رشته
 ساختمان‌موندناك **Monadnock**
 در شیکاگو. **Block**
- تولد معمار آلمانی والتر گروپیوس
Walter Gropius .
- ۱۸۸۴ چاپ با حروفچینی ماشینی.
- ۱۸۸۶ تولد میس واندر رو **Mies**
Wander Röhe معمار آلمانی .
- ۱۸۸۷ ریچاردسون : فروشگاه
Marshall Field مارشال فیلد
 در شیکاگو (۸-۱۸۸۵).
- تولد اریک مندلسون **Eric**
Mendelsohn معمار آلمانی ،
 تلفن اتوماتيك .
- ۱۸۸۸ تولد شارل ادوارد ژان اره
 (لوکوربوزیه) درسوئیس .

۱۸۸۹ سولیوان :فروشگاههای
 کارسون ، پیپر اسکات در شیکاگو
 بسال ۱۹۰۴ پایان یافت .
 برج ایفل به ارتفاع ۳۰۵ متر .
 دوتر Dutert (معمار) و کوتانسن
 Cottancin (مهندس ساختمان):
 تالار ماشین آلات در نمایشگاه
 پاریس ۱۵۰ × ۴۲۰ متر

اولین اتومبیل با موتور بنزینی.

۱۸۹۰ تولد معمار هلندی ز . ژ پ . اود
J.J.P.Oud

استفاده از سیمان فشرده در
 امریکا و نیز بخاطرکار فرانسوا
 هن بیک **Francois**
Hennebique در فرانسه
 متداول شد .
 روش جدیدی که بوسیله‌ی روزنامه
 نیویورک هرالڈ تریبون آغاز شد
 انتشار سریع عکسها را ممکن
 می‌سازد : و بدین ترتیب انتشار
 عقاید معماری کار ساده‌ای میشود

۱۸۹۲ تولد ریچارد .ژ. نوتر **Richard**
J. Neutra ، ممار اطریشی -
 امریکائی .

۱۸۹۳ بره یک رشته ساختمانهای
 ۸ طبقه از بتن آرمه در خیابان
 فرانکلین پاریس.
 ویکتور هورتا **Victor Horta**:
 خانه در خیابان تورن **Turin**
 بروکسل.

نمایشگاه شیکاگو : آغاز تجدید
 حیات سبک گرائی در ایالات متحده.
 آغاز نهضت هنر جدید در بروکسل

۱۸۹۴ وان دو ولد : خانه در

اوکل Uccle نزدیک بروکسل

کشف اشمه‌ی ایکس.

۱۸۹۵

۱۸۹۸ س.ر. مک اینتاش :

مدرسه‌ی هنری گلاسگو (قسمت

دوم آن تا سال ۱۹۱۹ به پایان

نرسید).

توله آلوار آلتو Alvar Aalto

معمار فنلاندی .

ابنزرهاورد Ebenezer Howard

کتاب « فردا » Tomorrow را

می‌نویسد که بعدها بنام باغات شهری

Garden Cities of To —

morrow تجدید چاپ می‌شود .

اولین تجربیات مارکونی در

زمینه‌ی بی‌سیم

۱۸۹۹

اختراع نخه‌ی چند لا .

۱۹۰۰

۱۹۰۱ گاریه: طرح‌هایی برای

شهرهای صنعتی تکمیل شد.

بسال ۱۹۰۴ .

۱۹۰۳ ب پارکر B . Parker

و ریموند آن وین Raymond

Unwin درلج ورت آغاز به کار

می‌کنند . اولین باغ شهری.

برلاژ: ساختمان بورس آمستردام.

اولین پرواز با هواپیما در

تاریخ .

۱۹۰۵ مایار : بل برفراز رود

تاراناسا Taranasa در سوئیس

(که عبارت ۱ بود ازدو قطعه بتن

آرمه که بوسیله‌ی قطعات قائم

به هم متصل می‌گردید ؛ دهنه

۵۱ متر.

واگنر: صندوق پسران‌داز اداره

پست وین .

۱۴۲

دستگاههای تهویه مطبوع در
ساختمانها بکار میرود . ۱۹۰۶

بنیان‌گذاری نهضت دوچرخه‌سواران -
Deutscher Werkbund
در آلمان . ۱۹۰۷

۱۹۰۸ ف.ل. رایت : خانه‌ی
رابی Robie House در شیکاگو
که اوج خانه‌های پری
Prairie Houses
اورا مشخص می‌سازد .
مایار: لاه‌هاوس Lager haus
در زوریخ اولین کف اطاق‌ماشروم
سلب‌از بتن‌آرمه .

۱۹۰۹ بهرنز : کارخانه‌ی هون
Hotten Strasse در
برلین .

دورالومین Duralumin .

۱۹۱۰ کروبیوس : کارخانه‌ی
فاگوس Fagus در نزدیکی
هانوفر .
لوس : خانه‌ی شتاینر Steiner
در وین .

انتشار آثار ف.ل. رایت در
برلین .

اولین پرواز از روی کانال ماش.

اولین نمایشگاه کوپست‌ها در تالار
استقلال پاریس . ۱۹۱۱

۱۹۱۲ پوئلزیک Poelzig :
منبع یوزن Pozen و امور
شیمیائی در لوبان .

ویتامین .

اختراع نوعی سیمان آلومینیوم
که سرعت خود را می‌گیرد . ۱۹۱۳

بیابیه‌ی معماری سبک فوتوریسم
بوسیله‌ی سنت الیا . ۱۹۱۴

۱۹۱۶ فرسینه Freyssinet :
ساختمان‌های مربوط به هوانوردی
در اورلی فرانسه .

ثبت فولاد ضد زنگ .

۱۹۱۹ گروپیوس باهاس را در وایمار
بوجود می‌آورد.

لوکوربوزیه مجله‌ی « فکر نو »
را L'Esprit Nouveau
(۱۹۱۹-۲۵) بکمک اوزن فان
Ozenfaut منتشر میکند .

اولین پرواز بر فراز اقیانوس
اطلس .

۱۹۲۰ ژ.ژ.پ. اود: خانه سازی
برای مردم در روتردام
. Rotterdam

اولین ارتباط بی‌سیم .

۱۹۲۲ مسابقه برای ساختن برج
شیکاگو تریبون Chicago
Tribune (اول ریموند هود
Raymond Hood ؛ دوم الین
سارنن Elien Sarinen) .

۱۹۲۳ پره: کلیسای در رنی Rainey
در فرانسه از بتن آرمه

لوکوربوزیه کتاب « بسوی يك
معماری » Vers Une
Architecture را منتشر میکند

۱۹۲۵ گروپیوس : ساختمانهای
باهاس در دسا Dessau .

لوکوربوزیه : غرفه‌ی « فکر نو »
در نمایشگاه پاریس .

مارسل بروئر Marcel Breuer
اولین صندلی از لوله‌های فولادی.

گروپیوس باهاس را از وایمار به
دسا منتقل می‌کند .

۱۹۲۷ مسابقه برای ساختمان
بنای جامعه ملل در ژنو ؛ ۳۳۷
عرضه شد که طرح لوکوربوزیه از
آنجمله بود .

نمایشگاه خانه های کارگری در
اشتوتگارت (میس واندرو و
غیره ..)

باک مینستر فولر -
: **Buckminster Fuller**
خانه های ساخته شده در کارخانه های
دیماکسیون **Dymaxion** .

رادیو - تلویزیون .

۱۹۲۸ مندلسون **Mendelsohn**؛
فروشگاه شوکن **Schocken** در
اشتوتگارت .
لوکوربوزیه : ویلای ساوی در
فرانسه .

تأسیس **C. I. A. M** (کنگره ای
بین المللی معماری مدرن) .
گروپیوس باهاس را ترك میگوید
و هانس مییر **Hans Meyer**
جانشین او می شود .

۱۹۲۹ میس واندرو :
غرفه ای آلمان در نمایشگاه
بارسلون .

۱۹۳۰ میس واندرو : خانه ای
توگندهات **Tugendhat** در
برون **Brünn** چکسلواکی .
خانه های کارگری : بنام کارل ماکس
در وین .

برینکمن و واندرو فلوکت :
خانه های کارگری در رتردام .

میس واندرو روهف رئیس باهاس
می شود .

۱۹۳۱ آلوارآلتو : آسایشگاه.

دریایمیو در فنلاند .

مسابقه برای ساختن قصر جماهیر
در مسکو .

ریموند هود و شرکاء : ساختمان

R.C.A. در رادیوسیتی نیویورک.

۱۹۳۲ ف. ل. رایت : اولین

خانه های تالپسین .

مدرسه ی باهای بسته می شود.

آلتو تخته ی چندلا را در ساختن

صندلی های از جنس لوله ی

فولادیش بکار می برد و اندکی بعد

صندلی های تخته چند لای خود

را بوجود می آورد .

۱۹۳۳ آندره لورسا André

Lursat : مدرسه در ویل جوئیف

Villejuif نزدیک پاریس .

طرح آمستردام تصویب می شود.

پل دروازه طلایی سانفرانسیسکو

(که بسال ۱۹۳۷ بپایان رسید)

بزرگترین پل معلق بطول ۹۲۰۰

فوت. طول دهنه ی مرکزی ۴۲۰۰

فوت و عرض آن ۶۰ فوت است .

مهاجرت معماران مدرن از آلمان

آغاز می شود .

قانونی که درکنگره بتصویب میرسد

شرکت ملی سازمان دره تنسی را

بوجود می آورد .

۱۹۳۴ ف. ل. رایت خانه ویلی

Willey در مینیاپولیس ؛ اولین

خانه ی «یوزونیائی» Usonian.

۱۹۳۶ ف. ل. رایت. خانه ی کافمن

(آبشار) در پنسیلوانیا .

۱۹۳۷ ف.ن. رایت ساختمان س.س

جانسون در .اسین .

گروپیوس رئیس مدرسه معماری
دانشگاه هاروارد می شود .

۱۹۳۸

استفاده از چراغهای فلورسنت در
ساختمان ها متداول می شود .

۱۹۴۰-۴۱ توسعه ی خانه سازی زمان

جنگ در امریکا مشتمل بر کارهای

گروپیوس ، پروتر ، نوترا ،

سارنین ، ستونورف Stonorov

و ورستر Wurster .

رشته ساختمان های کارگری شامل

کارهای گروپیوس و پروتر در

پنسیلوانیا .

از این دوره بعد استفاده از

مصالح جدید ساختمانی بخصوص

مواد پلاستیک، اهمیت می یابد .

تجربیات در امر خانه های کارخانه ای

یکی از اصول فعالیت های معماران

و مهندسين می گردد .

۱۹۴۳ ب . آبرکرومبی -

P. Abercrombie و ج.ج .

فورشا T.J. Forshaw : پلان

تجدید ساختمان لندن .

(۱) هنر جدید در آلمان بنام *Tugendstil* (سبك جوان) ، و در ایتالیا بنام «سبك آزاد» خوانده می‌شد و تنها همین دو اسم کافی است که پس از يك قرن تقلید سبك گرایانه هدفهای انقلابی آن را نشان دهد . در آغاز از ۱۸۹۰ تا ۱۹۰۰ هنر جدید اساساً فونکسیونالیست بود . بدین معنا که به خاطر هدفهای عملی بنا و ساختمان آن با استقلال از فرم توجه داشت . بعدها همچنانکه همه میدانیم تبدیل به نهضتی شد که تنها قصدش دگرگونی تزئینی بود . اولین اثر مثبت آن بسال ۱۹۰۷ بصورت نهضت مشهور آلمانی بنام *Deutscher Werkbund* ظاهر شد . هنر جدید در نمایشگاه ۱۹۰۰ پاریس اگرچه در حال تنبیر بود به بزرگترین پیروزیهای خود رسید . «انشعاب وین» که بوسیله‌ی ژوزف هوفمن *Joseph Hoffmann* معمار رهبری میشد آخرین انشعاب از هنر جدید بود . پس از ۱۹۰۵ هنر جدید بکلی بصورت يك نهضت يك محافظه‌کار و ارتجاعی درآمد .

این مسئله را باید در نظر داشت که اگرچه نهضت موریس موجد نقایح بهتری از هنر جدید بود در مقام مقایسه ، هنر جدید قدم بزرگتری را بجلو برداشته است . هنر جدید اولین نهضت عظیم اروپائی بود در حالیکه نهضت هنر و صنعت بعلت توجه به رفم اخلاقی و اجتماعی و بذل توجه به کوتیک (که در باره ی آن بعداً بحث خواهیم کرد) و بگذشته دارای اهمیت محدودی بود .

(۲) معماری مدرن اروپائی که از انگلستان آغاز شد از شمال بسوی جنوب توسعه یافت . معماری انگلستان بوسیله ی یک دیپلمات آلمانی بنام فون هرمان-موتسیوس Von Hermann Muthesius به آلمان معرفی شد . جنبش هنر و صنعت تأثیر مستقیمی بر هنر جدید داشت و این یک همچنانکه اشاره کرده ایم در بلژیک بوجود آمد ، بهلند رفت ، مرکز تأثیرش آلمان شد و از این نقطه به اطیش و سوئیس راه یافت . کشورهای لاتین آخرین قسمت های اروپا بودند که نهضت جدید را درك کردند . می توان برای نشان دادن توسعه ی مهندسی نیز خط جغرافیائی مشابهی کشید . رهبران پیشرفت مهندسی : تلفورد برانل Brunel ، استیفونسون Stephenson و پاکستون همه انگلیسی بودند . فرانسه در مورد مهندسی بسرعت انگلستان را تعقیب کرد .

(۳) نقاشی در مورد تنبیر سلیقه (در تبدیل امپرسیونیسم به نهضت های گوناگون پس از آن ، از سلیقه ی خالص در باره ی رنگ در مورد ظاهر بصری اشیاء تا جستجو در ساختمان آنها) اثر قاطعی داشت . پوزنر در یک مقاله ی بسیار درخشان از تجدید حیات تصویر موضوع در حدود ۱۹۰۰ (زمانی که رئالیسم در ادبیات ظاهر میشد) ، از اهمیت سزان Cézanne (۱۸۹۳ - ۱۹۰۶) ، گوگن Gauguin (۱۸۴۸ - ۱۹۰۳) ، وان گوک Van Gogh (۱۸۵۳ - ۱۸۹۰) و مونش Munch (۱۸۶۳ -) سخن گفته است . او اهمیت کوشش این هنرمندان را برای عرضه ی کارهای نوعی و کلی در مقابل آثار بی دوام و صرفاً فردی و برای رسیدن بفرمهای خلاصه ، سخت و قابل لمس بجای جاذبه ی گریزا و غیر حقیقی امپرسیونیست ها نشان داده است . اواز بازگشت به نقاشی مناظر و آثار «بچگانه» ی دو هنرمند سوئیسی والوتون Vallotton و هنری روسو Henry Rousseau سخن می گوید و مقاله ی خود را با

این جملات ختم میکند: «سزان، گوگن و روسو بجای اثرات جاذب سطح بوم نقاشی به سطح صاف شکسته نشده اعتقاد داشتند» در حالی که هودلر Hodler، مونش و توروپ Toorop به خطوط ریتمیک توجه کرده و آن را وسیله‌ی مهمتری برای بیان هنری میدانستند. رنگهای قوی و اشکال ابتدائی جاشین رنگهای ملایم ظریف و فراوان شدند و طرحهای سخت کمپوزیسیون جای آزادی تصویری کاملاً اتفاقی را گرفتند. مهم نزدیکی بواقعیت نبود بلکه قدرت بیان طرح مطرح بود. همچنین مشاهده‌ی سریع حقایق طبیعی اهمیت نداشت بلکه ترجمه‌ی کامل آنها بیک سطح تجریدی بزرگ مهم بود. در مورد نظر شخصی هنرمند مطالبی که گفته شد بمعنای جدیت، آگاهی مذهبی، علاقه‌ی با حرارت بود و دیگر با صنعتگری ماهرانه سر و کاری نداشت. یعنی بجای هنر برای هنر، هنر باید خادم چیزی بزرگتر از خود هنرمند شد.

همین خصوصیات اخلاقی، بصری، اجتماعی و فنی در توسعه‌ی معماری بچشم می‌خورد.

(۴) در ۱۹۱۰ آدلف لوس که مخالف «انشعاب وین» و موافق معماری پاک‌از هر پیرایه‌ای بود خانه‌ی اشتاینر را در وین ساخت که عده‌ای آنرا اولین خانه‌ی کاملاً مدرن میدانند. این خانه کلیت موقعیت تئوریک توسعه‌ی معماری اروپا را آشکار می‌سازد. مدرن بعنوان انکار گذشته پاک کردن و زدودن فکر از هر چیز است و همچنانکه خواهیم دید در آمریکا نظیر ندارد.

از نقطه نظر تاریخی کارهای معمار آلمانی هانس پولزیش Hans Poelzig (۱۸۶۹-۱۹۳۶) در برسلا Breslau و لوبان Lüban (۱۹۱۰-۱۹۱۲) مهم است. او بعدها به اکسپرسیونیسم گرائید.

(۵) مایر Meyer معمار مشهوری که از باهاس فارغ التحصیل شده و از ۱۹۳۰ تا ۱۹۳۶ در روسیه کار کرده و اکنون در مکزیکو بسرمی برد اطلاعات زیر را در اختیار ما می‌گذارد. هزینه‌ی اولیه‌ای که در طول برنامه‌ی عمرانی پنجساله اول (۱۹۲۸-۳۲) ساخته و یا تجدید نباشد ۳۹ میلیارد روبل بود و همین هزینه در برنامه‌ی عمرانی پنجساله دوم (۱۹۳۳-۳۷) ۱۰۹ میلیارد

روبل بوده است . در طول برنامه‌ی عمرانی پنجساله سوم (۱۹۳۸-۴۲) می‌بایست خانه‌هایی ساخته می‌شد که محوطه‌ای بمساحت ۳۵ میلیون مترمربع را زیر بنا داشته و همچنین خانه‌هایی بسبك روستاها بنامیشد که زمینی بمساحت ۱۰ میلیون مترمربع را دربرمیگرفت .

(۶) امروزه روسیه فقط ۴۵۰۰ معمار تحصیل کرده دارد در حالیکه ایالات متحده ۱۵ هزار و انگلستان ۸ هزار معمار دارند . ۹۰ درصد از این چهار هزار و پانصد معمار پس از انقلاب تحصیل کرده‌اند و بدین ترتیب فقط ۱۰ درصد از معماران روسیه اکنون بالاتر از ۴۰ سال دارند . يك معمار جوان در روسیه پس ازدوتا سه سال کار عملی می‌تواند دست به ساختمان ابنیه‌ی بزرگ بزند .

(۷) يك اساسنامه‌ی رسمی بتاريخ دوم آوریل ۱۹۳۲ همه‌ی نقاشان، بازیگران، موسیقی‌دانان ، معماران ، نویسندگان و کارگردانهای سینما را دعوت به‌گردد هم‌آمدن و سازمان دادن بفعالیت‌های خود دريك فدراسیون مرکزی کرد .

امروزه حرفه‌ی معماری درآکادمی معماری اتحاد جماهیر (B.B.A) است که در ۱۹۳۴ بوجود آمده . درشوروی تنها يك مجله‌ی ماهیانه بنام - Architectura C.C.C.P وجود دارد که سردیر آن ك . آلوویان K. Alavian ، طراح تئاتر نئوکلاسیك ارتش سرخ درمسکو است . در ۱۹۴۱ این مجله در ۶۵۰۰ نسخه بچاپ رسیده است .

(۸) برای اطلاع بیشتر از این آثار وحشتناك معماری به مجله‌ی - Architectura C.C.C.P شماره ۳ مورخ ۱۹۴۱ مراجعه کنید . در این مجله طرح‌هایی که درمسابقه‌ی معماری وجایزه‌ی استالین، شرکت کرده‌اند بچاپ رسیده است . درمارس ۱۹۴۱ جوایز اول بچهارساختمان داده شد :

(۱) قصر سوویت درکیف اثر و.ی. زابولوتنی - ساختمانی با ستونهای راه - راه که بدترین آثار ایتالیائی قرن ۱۹ را بخاطر می‌آورد . (۲) و (۳) ایستگاههای کیفسکایا و کمسومولسکایا برای راه آهن زیرزمینی مسکوبوسیله‌ی د.ن. چنکولین E.N.Tshetchouline . ایستگاه اول ملنمه‌ای از سبك مصری نو Neo-Egyptian ، یونانی Neo-Greek و باروك است .

وایستگاه دوم يك طرح سبك گرایانه در نئو کلاسیك است که ستونهای چهار گوشي با سرستونهای حجاری شده دارد. (۴) مؤسسه ی مارکس - انگلز-لنین در تفلیس اثر ا. و. شوسف A. V. Schoussev. این بنا دارای ستونهای جفت جفتی است. چهار طبقه دارد و ستونهای آن طوری ساخته شده است که پنجره های طبقه چهارم را بکلی تاریک می کند.

گذشتن از جایزه ی اول استالین و پرداختن بجایزه ی دوم حکم از بد به بدتر پناه بردن را دارد: در واقع تنها ساختمانی که ارزش ذکر شدن را دارد غرفه ی روسیه در پاریس است بخاطر حجاریهای ورا موکینا - Vera Mukhina با صمیمیتی که در آن بیچشم می خورد و نماینده ی مرد و زنی است که در يك زمینه ی دست جمعی کار میکنند.

(۹) مایر تحت تأثیر علاقه و دلسوزیش برای روسیه ای که دچار حمله ی نازی ها شده است می کوشد تا حتی این حقیقت را نیز بنفع آنها توجیه نماید. او می نویسد: « طبقه ی کارگر روسیه قصر ها و کلیساهای فتودال را برای تخریبشان فتح نکرد بلکه خواست تا آنها را در دنیای جدیدی بکاربرد تا خادم همگان باشند. امروزه آن آثار زیبای معماران کلاسیك روسیه بعنوان آسایشگاه، استراحتگاه، موزه و کتابخانه بکاررفته است. » لیکن چنین توجیهی طفره رفتن از حقیقت است. هیچکس از فکر تخریب آثار گذشته حمایت نمی کند. لازم نیست بمرض فونکسیونالیسم دچار شد و قصرهای رژیم فتودالینه را بمریضخانه تبدیل کرد. شاید در بسیاری اوقات این کار به ناراحتی انجام پذیرد، لکن مسئله این است که وقتی ما مشغول ساختن يك مریضخانه ایم آیا باید آن را شبیه قصرهای رژیم فتودالینه بسازیم؟

کوشش دیگر مایر برای توجیه بازگشت روسها به سبك آکادمیک بر پایه ی « دیالکتیک ماتریالیستی » قرار دارد. او می گوید که بعلمت تکامل متفاوت روسیه آنچه در غرب ارتجاعی خوانده می شود از نقطه نظر روسیه مدرن است. « واثایی سبك چی پن دال Chippendale در اینجا [امریکا] بیانی محافظه کارانه دارد، اما در آنجا قدمی بجلوست. » از آنجا که می توان گفت عکس العمل در هر کجائی بر پایه ی عقب نشینی مردم قرار دارد اینگونه بحث را می توان برای پشتیبانی از هر عقیده ای که دلناتن بخواهد بکاربرد.

(۱۰) ممکن است اطلاع از چند جنبه‌ی حرفه‌ی معماری در روسیه برایتان جالب توجه باشد. در روسیه معمار خصوصی وجود ندارد و هر معماری مستخدم دولت است. يك معمار روسی با طراحان، تکنیسینها، مهندسین و کارشناسان اقتصادی در يك «دسته» کار می‌کند و این دسته تحت نظارت يك معمار یا مهندس است. در تشکیلات دسته واحد کوچکی است و تعدادی از این دستجات يك «قسمت» را بوجود می‌آورند. هر ساله Gosplan (موسسه‌ی برنامه ریزی اقتصاد ملی) بهر قسمت طرحی را محول می‌دارد. قسمت این طرح را بچند دسته ارجاع می‌کند تا به روی آن کار کنند و بهترین آنها انتخاب می‌شود. وقتی که رئیس يك قسمت طرحی را تصویب نمود طرح مزبور به Tech - Soviet (شورای فنی جماهیر) فرستاده می‌شود و این شورآن را برای مقامات ملی ارسال می‌دارد.

سرپرستان بنائی که بدین ترتیب ساخته می‌شود و ممکن است يك مؤسسه‌ی پزشکی و یا شرکت تعاونی کشاورزی و از اینقبیل باشد بعنوان پاداش مبلغی برای دسته ارسال می‌دارد و دسته آن را در بین اعضای خود برحسب جدولی که قسمت تعیین می‌کند تقسیم می‌نماید. مایر نوشته است که در ۱۹۳۶ حداقل حقوق يك معمار ۳۰۰ روبل در ماه و حداکثر آن ۱۵۰۰ روبل بوده است. پس از نهضت Stahkanovite در ۱۹۳۳ در دستمزدها تغییر بسیاری داده شده است و آن را برحسب احتیاجات فردی تعیین میکنند. چنانکه مشاهده کردیم تمام کار صرفنظر از نکات مثبت تشکیلاتی آن از بالا هدایت می‌شود.

(۱۱) این مسئله باین خاطر اتفاق افتاد که موسولینی اوامر دقیقی برای ابلاغ نداشت و از آنجا که میدید قبل از فاشیسم هیچ معماری مدرنی در ایتالیا وجود نداشته است و نیز اگر می‌خواست که فاشیسم عکس العملی در مقابل دوره‌ی قبل از فاشیسم بشمار آید مجبور بود که سبک مدرن را بپذیرد. همچنین فوتوریسم بفاشیسم دست و صلت داده بود و نیز بسیاری از معماران ایتالیائی برخلاف همکارانشان در آلمان خود فاشیست بودند.

(۱۲) خوش بینان حتی سعی می‌کردند از اهمیت آلتو بکاهند. مثلاً ببینید

لوکوربوزیه چه می‌گوید: «هماهنگی راز پیشرفت زنده است، معجزه‌ی زندگی است.. مردم سعی می‌کنند از حقیقت بگریزند و با آن مثل کودکانی که قایم باشک بازی می‌کنند بازی نمایند.. و خود را در مطالعه‌ی عمیق يك دسته‌ی در ویاکشوی مطبخ غرق نمایند. لکن برای هرکس واقعاً زمینه‌ای وجود دارد. (۱۹۳۱)» - از مقدمه‌ی لوکوربوزیه به کتاب سارتوریس - Sartoris بنام «عوامل معماری فونکسیونال».

(۱۳) مسئله‌ی نور آفتاب در طول چند سال اخیر موضوع تحقیقات متعددی بوده‌است. معماران برزیلی لوچیو کوستا Lucio Costa و اسکار نیمایر Oscar Niemeyer اولین کسانی بودند که از وزارت فرهنگ در ریو - دوژانیرو (۴۲-۱۹۳۷) پرده‌های خارجی قابل حرکتی را که لوکوربوزیه در ۱۹۳۳ برای ساختمانی در بارسلن - که هرگز ساخته نشد - اختراع کرده بود مورد استفاده قرار دادند. با بکاربردن چنین روشی پرتوی مستقیم آفتاب شکسته شده و سپس وارد ساختمان می‌شود، و پنجره نیز دیگر با تابش نور خورشید چشم را خیره نمی‌سازد. در برزیل روشهای مشابهی بوسیله‌ی معمارانی از قبیل ربرتو Roberto، برازیل Brazil، لوی Levi و دیگران بکار گرفته شده است. در ایالات متحده گروپوس و پروئر به این مسئله توجه کرده‌اند و بنیای مشابهی رسیده‌اند و این نتایج را می‌توان در استفاده از پرده‌های افقی در خانه‌های کارگری نیوکزنینگتن و پنسیلوانیا مشاهده کرد. استفاده از این روش اکنون در ایالات متحده کاملاً متداول است.

(۱۴) زمانی که لوکوربوزیه کتاب «سوی يك معماری» را می‌نوشت تقریباً همه‌ی هواپیماها دارای بالهای مستطیل شکل و پشت‌های عمودی بودند. در حالیکه امروزه نمونه‌ای از این طرح بچشم نمی‌خورد.

(۱۵) صندلی‌های فلزی عالی ساخت میس واندروو بسال ۱۹۲۷ هرگز در جریان تولید کارخانه‌ای قرار نگرفت زیرا بنظر او تغییراتی که صاحبان صنایع لازم میدانستند از زیبایی آنها میکاست. صندلیهای آلتومورد استفاده‌ی بیشتری

قرار گرفته است زیرا مقتصدانه تر است .

(۱۶) در ۱۹۴۱ معمار جوان امریکائی ارو سارنین روش خم کردن ورقه های چوب را بجهات مختلف کشف کرد . صندلی هائی که او در نیویورک بنمایش گذاشت مانند صندلیهای آلتو خطوط بدن انسان را تعقیب کرده وبا محیط نیز سازگاری دارد .

(۱۷) در اینجا بد نیست قسمتی از بحث جالبی که بین ماتسیوس Muthesius و واندلده در اجتماع سالیانه ورك بوند در كلنی بسال ۱۹۱۴ پیش آمد و پوزنر آن را ضبط کرده است نقل شود . ماتسیوس بحد اغراق آمیزی از استانداردیزه کردن پشتیبانی می کرد و میگفت تنها از این طریق دست یابی به سبك و سلیقه ای که در عین صحت مقبول عامه باشد ممکن است. واندلده با این نظر مخالف بود و اعلام داشت : «تا زمانی که هنرمندان در ورك بوند گرد هم می آیند .. همواره مخالف هر نوع قاعده استانداردیزه کردن پیشنهادی خواهند بود . هنرمند اساساً و بطور صمیمانه شدیداً فردگرا بوده و يك خالق فی البداهه است ، و هرگز بمیل آزاد خود در مقابل انضباطی که يك قاعده و معیار را براو تحمیل می کند سر تسلیم فرود نخواهد آورد .

نظر وانه و لده از آنجا که اوتا حدی فرد گرائی را بعنوان دفاع در مقابل استیلای ماشین بکار میبرد ارتجاعی است . او بعدها نظر خود را تغییر داد . ماتسیوس که نظر خود را با جذابیت خیالی منطق قاره‌ای عرضه می‌داشت به نقطه‌ای رسید که در آن توجه به اصول همیشگی ضد انسانی محسوب می‌شد . بسادگی تصور این مسئله غیر ممکن است که در امریکا چنین مسائلی پیش آید و بحث با چنین کلماتی آغاز گردد . در امریکا شخصیت‌های نیرومند تر عاقبت راه حل قضیه را در سازش بین انسان و ماشین یافتند .

(۱۸) بنظر رایت این جمله متعلق به سولیوان نبوده بلکه به همکرش آدلر Adler تعلق دارد . لکن نسبت این جمله به سولیوان که همواره درباره‌ی «فونکسیونهای متوقف، مخن می‌گوید کار خطائی نیست.

(۱۹) در میان نوشته‌های رایت مقدمه‌ای که او بر ترجمه‌ی آلمانی آثارش بسال ۱۹۱۵ نوشته و همچنین مقاله‌ی «معماری ارگانیک» که در «روزنامه‌ی معماران» در اوت ۱۹۳۶ بچاپ رسیده است حائز اهمیت بسیارند . جملاتی که از او در حاشیه نقل خواهد شد از آثار مختلف رایت گرفته شده و در پشتیبانی نظریاتی بکار رفته که در چهار نطق او عرضه شده است .

(۲۵) «آوردن عقل سلیم بداخل حوزه‌ی مقدس هنر کار تکان دهنده‌ایست و در اجتماعات آکادمیک غیر معمول است. آنرا نوعی از پستی می‌دانند ... من اعتقاد دارم هر چیزی که از نظر هنری مهم بوده و مربوط بساختمان باشد می‌تواند بقضاوت عقل سلیم يك تاجر گذارده شود ... در يك طرح ارگانیک دلائلی برای اینکه چرا هر چیز به آنگونه که هست میباشد وجود دارد . خود مردم در تولید اشیاء ارگانیک سهمی داشته و مفیدند. آنها می‌توانند آن را درك کرده و متعلق بخود سازند و بدین ترتیب آنرا می‌توان تنها شکل بیان هنری دانست که در دموکراسی بکار می‌رود .» (۱۹۱۵)

(۲۱) «این آرزوی آزادی که در اعلامیه‌ی استقلال وجود دارد برای هر کسی که سهمی از زندگی امریکائی برده است بجهان عزیز است . بدین ترتیب

آرزوی هرامریکائی می باشد ... در امریکا هرا انسان دارای حق ویژه و غیر قابل انکاری برای زندگی در خانه‌ی خود و بروشی است که خود می‌پسندد . اواز هر جهت يك پيشكسوت بشمار می‌آید . پیرامون خانه‌ی او ممکن است خصوصیت سلیقه و افکار او را - اگر داشته باشد - نشان دهد . و هر کس در اطراف خود جائی دارد . این وضعیتی است که انگلیسیها و اروپائیه‌ها بخاطر فرمهای سنتی که ملزم به نگاهداری آنند ممکن است بمخالفت با آن برانگیخته شوند . يك امریکائی بنا بوظیفه مجبور است سنتی را هماهنگ با افکار ، محیط و فرصت‌های صنعتی اطراف خود بوجود آورد ... (۱۹۱۰)

(۲۲) « در هنر و معماری زندگی مدرن تجدید حیات روحیه‌ی گوتیک لازم است ... چنین تجدید حیاتی بمعنای استفاده از فرمهای معماری گوتیک نیست و چیزی کاملاً متفاوت معنی آنست . » « من تمایل بخصوصیت ارگانیک در فرم و عمل را روحیه‌ی گوتیک نامیده‌ام زیرا شاید تنها در معماری گوتیک چنین فرمهایی بچشم بخورد . » « بدین ترتیب من پذیرفته‌ام که ابنیه‌ی عرضه شده در اینجا در قسمت اعظم خود با روحیه‌ی گوتیک بوجود آمده‌اند ... (۱۹۱۰) . این کلمات را رایت هنگامی بکار برد که می‌خواست آثار خود را به خوانندگان اروپائی معرفی نماید .

جالب توجه است که بدانیم همه‌ی پیشکسوتان بدون استثنا مجذوب سبک گوتیک بوده و همواره آرزو داشته‌اند در آن سابقه‌ای تاریخی برای توجه خود به ارگانیک بیابند . موریس گفته است : « ما باید به معماری گوتیک توجه داشته باشیم و بدانیم بچه دلیل بوجود آمده است ، و آنرا بیانیه‌ی مهمی از نظم ارگانیک بشمار آوریم . انسان با توجه بچنین سنتی به اصلی از ساختمان دست می‌یابد که فرمهای خود را بصورت صداقت شدید ، تعقیب شرائط استفاده ، ماده و ساختمان ظاهر می‌سازد ... »

چنین نظریه‌ای بوسیله‌ی بسیاری از معماران بیان شده است . و تنها نمی‌توان چنین گفت که این معماری فقط در طول زندگی ویوله لودوک Viollet le Duc (۱۸۱۴-۷۹) که مطالعات دقیق او راجع بقرون وسطی حائز اهمیت بسیار می‌باشد وجود داشته است . معماران مدرن همگی با تجدید حیات سبک گرایانه‌ی گوتیک که چیزی جز محصول فرهنگی تبلیغات ویوله لودوک و

راسکین نبود مخالفت کرده اند .

دلیل اینکه سبك گوتيك ملهم ومحرك پيشكسوتان معماری مدرن محسوب میشد آنست که این سبك دارای يك خصوصیت فنی بود - ساختمانی شبیه اسكلت که در آن از وزنه های متمرکز شده ومقاوم هایی که به قابهایی متصل بودند استفاده شده است - وهمچنین در آن يك عامل فيگوراتيو بچشم می خورد که همان استیلای اثرات خطی در نتیجه ی بکاربردن شالوده های قاب مانند باشد. دیوارها که يك عمل فنی را انجام نمی دادند نازك شده و در کاتدرالهای قرون ۱۴ و ۱۵ (که پنجره های بزرگ وتداوم فضای داخل و خارج بوسیله ی ارزش دادن مساوی باین دوفضا بچشم می خورد) می توان فکر خلاص شدن از دیوارها را دریافت . اکنون در معماری مدرن نیز فکری کاملاً مشابه وجود دارد . اگر ویلیام موريس بخاطر عقاید اجتماعی متوجه قرون وسطی شده است دلیل آن اینست که او در هنرمند زمان خود هماهنگی بین عقاید زیبایی شناسی وزندگی روزانه را مشاهده کرده است . اگر معماران ودکوراتورهای هنر جدید بسوی گوتيك روی آوردند علت آنست که آنها در آن سابقه ای برای تمایل خود به اثرات گرافيك یافتند . فونكسیونالیستها وكويستها نیز در تحسین گوتيك از دیگران عقب نماندند. آنچه آنها در گوتيك می یافتند پیوستگی به شالوده ی بنا ، تفوق تكنيك بر زیبایی وتشابه با روش شبه اسكلتی بود که آنها خود بهـا خلق ستونهایی از فولاد و بتن آرمه به آن توجه داشتند . یعنی جانشین ساختن پنجره های بزرگ بجای دیوار تاحدی که بصورت اعضائی شفاف در آیند که در بین اعضای عمودی معلق مانده اند . اما تنها باین دلائل که کاملاً فيگوراتيو می باشد نیست که رایت می کوشد تا معماری گوتيك را بخاطر مان آورد .

(۲۳) رایت دارای دو خصلت است که با پيشكسوتان امریکائی بخصوص موريس و برلاژ تشابه دارد. اول باید از سوسپالیسم او نام برد . او ترجیح میدهد که از کلمه ی کهنه ی سوسپالیسم چشم پوشد وخود را کاپیتالیست داند . لکن نظر رایت راجع به کاپیتالیسم بر پایه ی سود و انتفاع مادی نبوده و مترادف با سوسپالیسم دموکراتيك است . خصوصیت دیگر او اصرارش بر این مطلب است که مذهب ، هنر وعلم یکی است . در مورد موريس همچنانکه دیدیم تأکید به روی علم نبوده بلکه کار مورد نظر است . انقلاب او بر علیه تكنيك مدرن تا

جائی اجتماعی است که توده‌های کارگری را مورد نظر قرار می‌داد که از کار اخراج شده و در دهساله‌های اولیه‌ی انقلاب صنعتی از کار خود سودی نمی‌بردند . تمایل انقلابی رایت کمتر روشنفکرانه بوده و بیشتر حقیقی ، زنده و انسانی است . لیکن او نیز همچون دیگران در ابتدا تنها متوجه مسئله‌ی هنر بود و بعدها مسئله‌ی زندگی اجتماعی را مورد نظر قرار داد .

(۲۴) «شهر بزرگ بازار بزرگ است ، مکان بزرگی است که در آن همه چیز فروخته می‌شود و بخصوص مکان بزرگی است که شما خود را در آن بفروش می‌رسانید .» (۱۹۲۷)

(۲۵) «تمرکز از افکار دوره‌ی سلطنت خواهان بود ... واحد فردی مجبور بود تا در اطراف يك مركز عمومی بگردد . کمال هدف دموکراسی است ... واحدهای بسیار، که در خود آزادند، به آزادی با یکدیگر عمل می‌نمایند. آن سیستم حکومت ازین رفته است - سیستم کاپیتالیستی ما نیز اگر بر تمرکز تأکید کند محکوم به نیستی است» (۱۹۳۲) . درجائی دیگر وقتی که رایت را به‌خواهی از متفرق ساختن شهرهای موجود متهم کردند گفت : « من آرزوی متفرق شدن هیچیک از شهرهای موجود را ندارم ؛ پراکندگی تفرقه نیست بلکه کمال مجدد است» (۱۹۳۹) . و در مورد مسئله‌ی تکنیک و اثرات آن در زندگی مدرن گفته است : «شما در يك آسمان خراش تصادم بین عامل مکانیکی و وسیله‌ی مکانیکی یعنی تصادم بین ماشین و آسمان خراش - را مشاهده می‌کنید . شما بر سر پیروزی کدامیک شرط خواهید بست ؟ ناگزیرید یکی از این دورا برگزینید . من ماشین را انتخاب می‌کنم .» (۱۹۳۱) .

(۲۶) آشکار است که رایت اولین کسی بود که تکنیک جدید را در ساختمان بکار برد . او در ۱۹۱۵ نوشت : «ماشین ماندنی است. آرزوی اصلی ما پیشرفت دموکراسی است . در مقابل معمار امروز چیزی مهمتر از استفاده از این وسیله‌ی معمولی تمدن تا حد ممکنه وجود ندارد . نباید آنرا ضایع ساخت . لکن اغلب معماران با فرمهای پست قاتلی که همه‌جا یافت می‌شوند و از زمانها و شرائط دیگری گرفته شده و تنها بکار تخریب می‌خورد چنین

کرده‌اند. و او درباره‌ی علم بسال ۱۹۰۲ نوشت : « وقتی که هنرمند فرا گیرد چگونه این وسیله‌ی جدید را در نوری که هنوز برایش بسیار قوی است بکاربرد ما ساختمانهای خواهیم داشت که در کنار آن نظم قدیمی خشک، احمقانه و بی‌رحم بنظر خواهد آمد. » (۱۹۰۲). تنها سه معمار در اروپا همزمان با رایت تکنیک مدرن را پذیرفتند. اگرچه نباید فراموش کرد که نویسندگان بر آنها برتری داشته‌اند. این سه معمار وانده ولده : واگنر (و لوس میباشند اما در همان زمانی که اروپائی سرود فتح مهندسی را می‌خواند (وانده ولده در ۱۸۸۹ در حمله‌ای که به دوما Dumas ، موپاسان Maupassant و سایر هنرمندانی که برج ایفل رازش خوانده بودند کرد فریاد زد: « خالقین معماری جدید مهندسین هستند ») و یا بر این نکته تأکید می‌کردند که هنرمندان وابسته به ماشین است هیچ کس مثل رایت به تکنیک جدید خوش آمد نگفت. این تنها آگاهی از اجبار تاریخی نبود که او را مجبور ساخت تا آمدن ماشین را بپذیرد. این حسی بود که او در آن هم‌پیمانی داشت. این عشق بوسیله‌ی جدید بود که او آن را همچون يك موجود ارگانیک زنده پذیرفت، زیرا او اعتقاد داشت که این وسیله‌ی تازه حرکات و کارهای انسان را انجام میدهد.

(۲۷) ساختن بنای س.س. جانسون در ۱۹۳۵ « کشف مجدد » رایت را در آمریکا به‌مراه داشت. اما خانه‌ی ویلی در مینیاپولیس در ۱۹۳۴ نقطه‌ی آغاز کوشش جدید در کار رایت و بواقع کلیت معماری مدرن بشمار می‌آید.

(۲۸) همچنانکه هیچکاک توجه کرده است نظر رایت درباره‌ی ساخته‌های کارخانه‌ای با سایر معماران تفاوت دارد. آن‌ها بواحدهای کامل و یا قطعات کامل میانندیشند که بروش صنعتی ساخته شده و بعمل آورده شده است. در کار رایت ساخته‌ای بصورت سیستم حرارت زیر کف اطاق و ساختمان جدیدی که در آن دیوارها از صفحات تخته‌ی چند لا ساخته شده و از دو طرف چوب معمولی برای آن کشیده شده است ظاهر می‌گردد. رایت دوست دارد همواره تکرار کند که روش او آوردن صنعت بداخل خانه بوده و بردن خانه بداخل صنعت نیست.

(۲۹) نمی‌توان در مورد رایت بعنوان صاحب اصولی همچون لوکوربوزیه

سخن گفت . در ۱۹۵۸ رایت خصوصیات زیر را برای معماری ارگانیک پیشنهاد کرد : (۱) سادگی ؛ (۲) بتعداد شخصیت‌های گوناگون انسانی سبک‌های مختلف معماری وجود دارد : «من اعتقاد ندارم که ما بار دیگر بتوانیم يك شكلی انواعی را که به نامی سبك خوانده می‌شدند بدست آوریم . شرائط تغییر کرده است هدف ما دموکراسی است که بالاترین بیان ممکن يك فرد بعنوان واحدی بشمار می‌آید که دارای کلیت هماهنگ مداومی نیست» (۱۹۵۱) . (۳) مفهوم يك ساختمان بعنوان يك هستی ارگانیک ، ارگانیک بصورتی که يك شیئی طبیعی می‌باشد . منتقدین رایت از این محرك طبیعی مطالب بسیاری ساخته‌اند . گاه او را علاقمند به ناتورالیسم دانستند و گاه او را روستائی خوانده‌اند . بهتر است آنچه را که او در همان مقاله گفته است ذکر کنیم : «طبیعت ، مواد را بصورت محرکات معماری درمی‌آورد و فرم‌های معماری آنچنانکه ما امروز میدانیم از آن توسعه می‌یابد و اگرچه عمل ما قرن‌ها مبنی بر گریز از طبیعت بوده و همواره هدف خود را در کتابها و فرمول‌های مرده می‌جسته‌ایم . ثروت بی‌کران طبیعت تمام نشدنی است و غنای آن بالاتراز امیال هرانسان است . من میدانم انسانی که امور هنرهای زیبا را به طبیعت رجوع میدهد چقدر مظنون است و می‌داند که معمولاً چنین کوششی يك بازگشت بغلط رهبری شده است زیرا طبیعت در وجه آشکار و خارجی خود يك حس پذیرفته شده می‌باشد . اما از نقطه‌ی نظر دید هنری هیچ منبع فیاض ، کمک دهنده و بزرگی همچون درك قانون طبیعت برای معمار وجود ندارد . همچنانکه طبیعت هرگز برای يك تصویر مناسب نیست برای معمار نیز خوب نمی‌باشد زیرا ساخته و پرداخته نیست . اما بهر حال طبیعت در زیر فرم‌های آشکار خود دارای مکتبی عملی است که در آن وقتی ویگنولا Vignola و ویتروویوس Vitruvius همچنانکه باید ، شکست می‌خورد حس از تناسب ممکن است پرورش یابد . در اینجا است که انسان می‌تواند آن حس واقعی را پرورش دهد که وقتی بصورت کارهای او ترجمه می‌شود می‌تواند او را در هنرش فراتر از واقع‌گرایی به پرواز درآورد . در آنجا او بوسیله‌ی احساسی که هرگز بصورت سانی مانتالیته در نمی‌آید ملهم می‌شود و یاد می‌گیرد که با دستی قوی‌تر خط مشکل و حیران بین‌کنج‌ها و زیبا را ترسیم نماید .» (۱۹۵۸) (۴) رنگ‌هایی که باهم هماهنگند («برای یافتن طرح‌های

رنگی به جنگلها و مزارع بروید،) ؛ (۵) مواد برای نشان دادن ماهیت حقیقی خود بکار می‌روند (هرماده پیغام مخصوص خود را ، و برای هنرمند خلاق، آهنگ مخصوص خود را دارد ، - ۱۹۲۸) ؛ (۶) خانه‌ی با شخصیت یعنی خانه‌ای که نشان می‌دهد عمل آن چیست و خارج از حد مدهای بی‌دوام می‌باشد .

این اصول که به روش و وسائل نزدیکی معمار با مسئله‌ی مبتلا به‌اش مربوط است ممکن است با اصول لوکوربوزیه که به نتایج مربوط می‌گردد تضاد داشته باشد . اصول رایت در يك حالت مثبت قادر است اساس يك مكتب را بسازد در حالیکه اصل لوکوربوزیه زمینه‌ی يك سبك را در يك حالت منفی بوجود می‌آورد . اصول رایت متوجه روشی فعال است در حالیکه اصول لوکوربوزیه به راه‌های از پیش ساخته شده مربوط میگردد . و رایت می‌افزاید : « این روش لزوماً خود يك ساختمان زیبا را بوجود نمی‌آورد بلکه زمینه‌ای را می‌سازد که دارای کمالی ارگانیک بوده و مناسب قدرت تخیل معمار می‌باشد و بلافاصله در گنج الهامات هنری طبیعت را بروی او گشوده و اصولی راهنما در پیش پای او می‌نهد که با پیروی از آن هرگز کاملاً دچار اشتباه نشده و بیرون از عصر خود دچار فقدان اشکال منطقی نمیگردد . ریزه‌کاریها ، هماهنگیهای متغیر و درهم آمیخته به طبیعت ، استعداد و حساسیت‌های شخص معمار مربوط می‌شود . »

(۳۵) « ساختمان دیگر قطعه‌ای از مصالح ساختمانی نیست که بصورت يك فرم حجاری آن را از بیرون مورد توجهات هنری قرار داده باشند . اطاق داخل خانه یعنی فضائی که در آن زندگی خواهد شد حقیقت بزرگ ساختمان است . شکل خارجی باید این اطاق را بعنوان فضای داخلی عرضه نماید . این حس که اطاق درونی ساختمان باید عامل اصلی مطرحه در کلیت بنا باشد فکر پیشرفته‌ی جدیدی در معماری معاصر است . اکنون ما بیان خارجی بنا را بعنوان معماری کامل جستجو می‌کنیم . » (۱۹۲۸)

توجه باین مسئله که رایت در اولین دوره‌ی کارش برای ترتیب فضائی ساختمانش از اطاقهای هشت ضلعی استفاده می‌کرد و پس از مدتی به استفاده از اطاقهای شش ضلعی رو آورد اهمیت چندانی ندارد . در طرحهای اخیرش برای

آسمانخراشها و حتی خانه‌های شخصی او اغلب زوایای ۶۰ درجه و ۳۰ درجه را همراه و مساوی زوایای ۹۰ درجه بکار میبرد .

(۳۱) رایت برخلاف اینکه بیش از هر معمار معاصر دیگری موضوع سلسله کتابهای پر حجم و مقالات متعدد بوده است هنوز کاملاً تحت مطالعه قرار نگرفته و بطور کامل کشف نشده است. پوزنر که یکی از با هوشتترین کسانی است که در این زمینه کار کرده مجبور بود در سال ۱۹۳۵ رایت را در ردیف دیگر پیشروان معماری مدرن قرار دهد . برنّت از این هم پیشتر رفته است، لیکن او نیز از آثار آخر رایت بی‌اطلاع بوده است و در کتاب او حتی ساختمان میدوی گاردنز در ۱۹۱۴ ذکر نشده است. و در مورد شخصیت ارگانیک آثار رایت نیز اوبه تحسین جنبه‌ای از کار رایت می‌پردازد که شاید کوچکترین جنبه‌های خاص کار او باشد . او کیفیت ارگانیک را در خانه‌های پرری رایت بصورت يك عامل بصری در می‌یابد ، لیکن از درك تمایل رایت نسبت بآنها و درك خلقتشان عاجز است . گیدیهن نیز يك فصل از کتاب پرهیجان خود را بآثار استاد امریکائی تخصیص داده است لیکن اونیز در آوردن آثار اخیر رایت بداخل چهارچوب انتقادش موفق نشده و روشن است که کاملاً از مسئله‌ی ارگانیک آگاه نیست .

هیچکاک توانسته است همه‌ی آثار رایت را تا ۱۹۴۱ اول بار در نمایشگاه موزه‌ی هنر مدرن در نیویورک و بعدها در کتابش بنام «در طبیعت مواد» گردآوری کند . اینکار مهمترین خدمتی بود که میشد به معماری رایت کرد، زیرا تاریخ ساختن بسیاری از ابنیه را نیز خود رایت نمیدانست و حتی فراموش کرده بود این ابنیه در کجا ساخته شده‌اند . لکن شاید بخاطر خستگی حاصل از چنین تحقیق بزرگی هیچکاک نیز نتوانست کسانی را که متوجه این مسئله انتقادی بودند متوجه کند : این معمار که بعنوان بزرگترین نابغه‌ای که تاکنون در افق معماری درخشیده است کیست ؟ هیچکاک حتی برای دانشجویان آینده کلیدی برای حل این مسئله باقی نمی‌گذرد . او آثار رایت را در يك حالت متواضعانه بكمك معیارهای مختلف دسته بندی می‌کند لکن هرگز کوششی برای حصول بيك نتیجه‌ی کلی بعمل نمی‌آورد . بهر حال خلاصه‌ای از معیارهای اصولی او ممکن است مفید واقع گردد .

اولین این معیارها مطابق انتخاب رایت در طبیعت مواد خام نهفته است. لیکن اگر این مطلب را بهترین معیار قضاوت هیچکاک بدانیم بطور کامل قانع کننده نخواهد بود حتی کسانی را که در جستجوی الهامات آثار رایت می باشند ذره ای قانع نخواهد کرد. طبیعت مواد برای تشریح خانه‌ی جستر Jester - طرحی بسال ۱۹۳۸ - می تواند بکار رود در اینجا عطف باین حقیقت که چوب چندلا و قتیکه بشکل يك قوس درآید محکمتر است همه‌ی اطاقها دایره شکل بوده و هیچگونه خصوصیتی که معرف کار رایت باشد در آنها به چشم نمی خورد بجز محدودی از ساختمانهای رایت که در آنها تجارب فنی تفوق دارند حتی هیچکاک نیز از طبقه بندی برحسب طبیعت مواد، راضی نیست. اوسایر روشهای طبقه بندی را اضافه میکند: علاوه بر استفاده از وقایع نگاری (دوره‌ی خانه‌های پرری، دوره‌ی خانه‌های یوزونیائی و غیره) هیچکاک میکوشد روشی را بکاربرد که برپایه‌ی محتوی ابنیه بوجود می آید. روش دیگر طبقه بندی او بر اساس سبك ساختمانی قرار دارد. در مورد روش اول او آثار رایت را به معماری محلی و معماری اداری تقسیم میکند. لیکن چنین تقسیمی بی ارزش است. در مورد روش دوم میکوشد تمایلی را بسوی «کمپوزسیون آبستره» کشف کند و طرح باشگاه قایقرانی یاها را Yahara (۱۹۰۲)، کلیسای اوک پارک Oak Park در ایلی نوی (۱۹۰۹)، ورزشگاه Avery Cooley در ایلی نوی (۱۹۱۱-۱۲) و میدوی گاردنز در شیکاگو را در یک ردیف قرار میدهد. بنظر او این ساختمانها رایت را بصورت يك هنر مند کوبیست و تاحدی اکسپرسیونیست معرفی می کنند. این صورت می تواند ادامه یافته و شامل آپارتمان نوبل در لوس آنجلس شود که در آن رایت بصورت يك معمار اروپائی جلوه گر می شود. حتی می توان آثار اخیر رایت را نیز در این صورت آورد. طبیعتاً هیچیک از معیارهای هیچکاک و یا حتی مجموعه‌ی آنها نمی تواند مسئله را حل نماید. می توان گفت که پیشرفت نابغه‌ی بزرگی همچون رایت فراسوی معیارهای ساده‌ای این چنین قرار می گیرد. روح جوینده‌ی او از وجود آمدن سبکی که بتوان نام او را بر آن نهاد جلوگیری کرده است، و حتی می توان بر سر این مسئله شرط بست که اگر کسی صدها نمونه از کار او را بشناسد قادر نخواهد بود که بانك اسمیت Smith Bank در ایلی نوی (۱۹۰۶) یا خانه‌ی بگلی Bagley house در میشیگان (۱۹۱۶) و یا حتی خانه‌ی

جونز Jones House در اوکلاهوما (۱۹۲۶) را از آثار او بداند. لکن باوجود این استثنائات در کار رایت يك تداوم خارق العاده دیده می شود و احتمالاً اگر هسته‌ی الهامات او کشف شده و در حوزه‌ی انتقاد قرار گیرد این استثنائات نیز محو خواهند شد. در اینجا می‌خواهم بعنوان جمله‌ی معترضه بگویم که این هسته را باید در مفهوم ارگانیک جست - که ارتباطی با افکار بعدی تصویری و تجزیه و تحلیل‌های زیست شناسی نداشته و از حس رشد فضای داخلی و جلوه‌ی آن در نمای خارجی بوجود می‌آید.

(۳۲) و در ۱۹ سالگی او مشغول کار در دفتر بزرگترین معمار عصر خود بود. دو سال بعد رئیس طراحان شد و بهترین حقوق يك طراح را در شیکاگو می‌گرفت. قبل از ۲۵ سالگی او نیم‌دوجین ساختمان بوجود آورده و دهها ساختمان دیگر را برای سولیوان و آدلر ساخته بود. در ۲۵ سالگی مستقلاً بکار پرداخت. در ۳۲ سالگی يك شخصیت ملی شد. دهها ساختمان او شناخته شد، او تأثیری قوی داشت، آثار او بنمایش گذاشته شد، تصاویر آنها بچاپ رسیده و درباره‌ی آنها مطالب زیادی نوشته شد. مقالات او در مجلات مختلف منتشر گشت. این مطالب با شهیدی بنام «هنرمندی که در اطاق زیر شیروانی گرسنگی می‌کشد» متناقض است. هرگز کسی که بتواند سیصد ساختمان مهم بسازد فراموش شده محسوب نمی‌گردد... (Gutheim). فعالیت‌های رایت را می‌توان در يك منحنی نمودار نشان داد.

این منحنی از ۱۸۸۷ تا ۱۹۱۰ صعودی خواهد بود و به دوره‌ی مهم ۱۹۰۰-۱۹۱۰ خواهد رسید (دوره‌ی خانه‌های پرری). سپس دوره‌ی فعالیت‌های رایت را در امریکا و ژاپن از ۱۹۱۰ تا ۱۹۲۵ مشخص خواهد ساخت. پس از آن یعنی از ۱۹۲۵ تا ۱۹۳۵ این منحنی ناگهان به صفر نزول کرده و تا صعود غیرمتغربه آن از ۱۹۳۵ تا با امروز در آن حالت باقی میماند.

آثار انتقادی که در اطراف کار او نوشته شده کاملاً این منحنی را تعقیب کرده‌اند. برلاژ در ۱۹۱۰ او را بزرگترین معمار زنده دانست. شهرت او تا ۱۹۲۵ باقی ماند. لکن در آن تاریخ تا ۱۹۳۵ تقریباً فراموش شد و منتقدین از او فقط بعنوان يك پیشکسوت نام می‌بردند. ارزیابی انتقادی یکی از بهترین خبره‌گان معماری مدرن امریکا یعنی ه. ر. هیچکاک حائز اهمیت

خاصی است . رایت سالها او را بزرگترین رقیب خود می‌دانست ، لکن هیچکاک در کتابش بنام « در طبیعت مواد » به تغییر هیجانی خود اعتراف کرده است .

(۳۳) بدون هیچ دلیل مشهودی باید گفت ساختمانی که بیش از همه بر اروپا مؤثر بوده است خانه‌ی فريك Fricke House در ایلی‌نوی سال ۱۹۱۰ می‌باشد . احتمالاً دلیل آن استفاده از روکش مشمع است . این خانه را که در اهمیت آن جای تردید نیست نمی‌توان با بهترین خانه‌های پری مقایسه کرد .

(۳۴) «روحیه‌ی واقعی امریکائی که قادر است بوسیله‌ی امتیازات خود قضاوت کند در غرب و غرب وسطی نهفته است . در اینجا فراخی نظر ، فکر مستقل و کوشش برای آوردن عقل سلیم در حوزه‌ی هنر و زندگی بچشم می‌خورد.» نظر بالارا رایت در ۱۹۱۰ ابراز داشته است . جنبش عکس‌العملی در معماری همواره در سواحل اقیانوس اطلس بوجود آمده است . در شرق تنها يك گروه كوچك از معماران از راه تحمیل عقاید خود بر نمایشگاه شیکاگو در ۱۸۹۳ توانستند مکتب بزرگ سولیوان را از بین ببرند .

(۳۵) بدون آنکه قصد کاستن شخصیت رایت را داشته باشیم باید از اینکه او را بعنوان يك نابغه‌ی جدا از همه بدانیم که تنها بر اساس الهامات خود فعالیت کرده و از عوامل بیرونی بدور است بپرهیزیم . هنگامیکه لوکوربوزیه و سبك «بین‌المللی» باوج خود نزدیک می‌شدند و رایت در بوته‌ی فراموشی میافتاد او چنین گفت : «من به‌مکاران اروپائی خود بزرگترین احترام‌ها را می‌گذارم فکر می‌کنم در اروپا معماران بسیاری وجود دارند که جزء بزرگترین مردان و هنرمندان عصر ما محسوب می‌گردند ...

اعتقاد دارم که لوکوربوزیه و همکاران او در این زمینه بسیار مفید می‌باشند ... ، طرحی که برای ساختمان نوبل ساخت کاملاً بسبك اروپائی نزدیک بود . شك نیست که اگرچه رایت از لحاظ تئوری با آن مخالفت کرده اما همواره نسبت بآن حساس بوده است . ما می‌توانیم با توجه به روشنی و

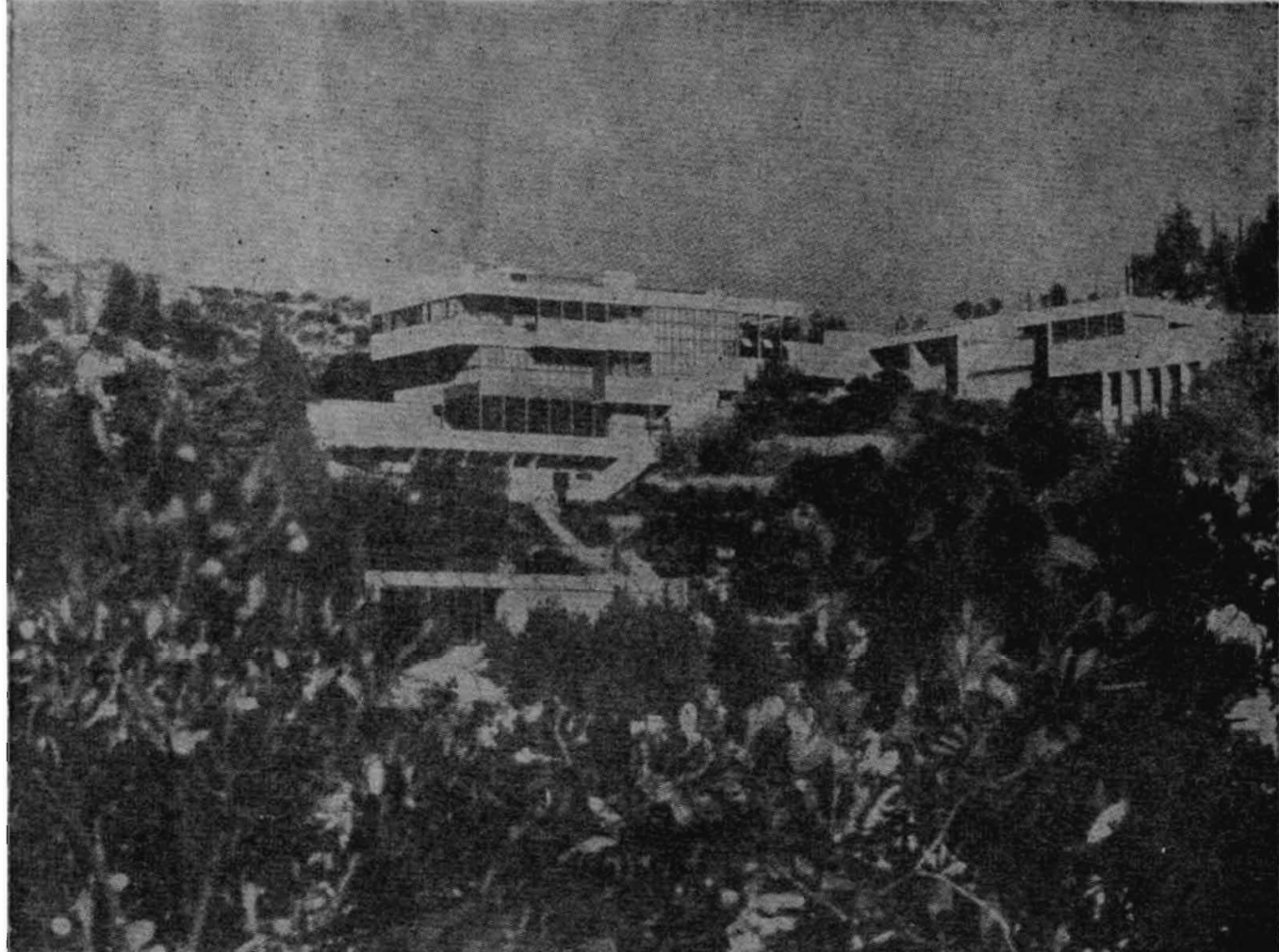
سادگی بیشتر بیان او ، با توجه به اینکه کوشیده است خود را از عقیده‌ی «خانه بعنوان پناهگاه» برهاند ، ووسائل کارش را سبك سازد و عطف به این حقیقت که خانه‌های او رفته رفته مستقل از خاک می‌گردند این تأثیر را دریابیم .

(۳۶) میتوان گفت که نسل جدید امریکائی با هر گونه نشانه‌ای در آثار رایت که یادآور قرن ۱۹ باشد مخالفت می‌کند . مسئله‌ی تزئین هنوز برای او مسئله‌ی زنده‌ایست و رایت در جستجوی يك تزئین فونکسیونال که اگر چه می‌توان از آن استفاده‌ی عملی کرد لکن از نظر زیباشناسی مربوط به شالوده‌ی بنا می‌گردد ، هنوز پیرو سولیوان است . بعبارت دیگر رایت همواره دارای تمایلی به «هنر جدید» بوده و هرگز نتوانسته است بر آن غالب شود . در اینجا باید اضافه کرد که این مسئله بطور مساوی بوسیله‌ی معماران اروپائی و پرهیزشان از هر گونه تزئین حل نشده باقی مانده است .

(۳۷) من حتی در اینجا طرح‌های ایالتی مهم را از قبیل سازمان دره تنسی ، دفتر ملی برنامه ریزی ، امور امنیت مزارع و - Saint Lawrence Basin ذکر نکرده‌ام . کاری که بوسیله‌ی شعبه‌ی لوس آنجلس امور امنیت مزارع تحت سرپرستی دومارس De Mars در شهر یوبا Yuba و چندلر Chandler در آریزونا و همچنین در شهر وود ویل Wood Ville در کالیفرنیا انجام گرفته است از بهترین موفقیت‌های معماری در سالهای اخیر بشمار می‌آید .

یکی از گروه‌های جالب توجه گروه کوچکی است که اعضای آن را می‌توان معمار - مخترع دانست . این گروه از افرادی تشکیل شده است که اگر چه در عالم واقع کار ساختمانی زیادی نکرده‌اند اما همواره عقایدی راجع بآینده‌ی ساختمان‌های صنعتی ابراز کرده و يك اثر مداوم و در عین حال قطعی در این موضوع داشته‌اند . ریاست این گروه با باك مینستر فولر Buckminster Fuller طراح خانه‌ی Dymaxion در ۱۹۲۷ و موجد تحقیقات معاصر درباره ساختن می‌باشد .

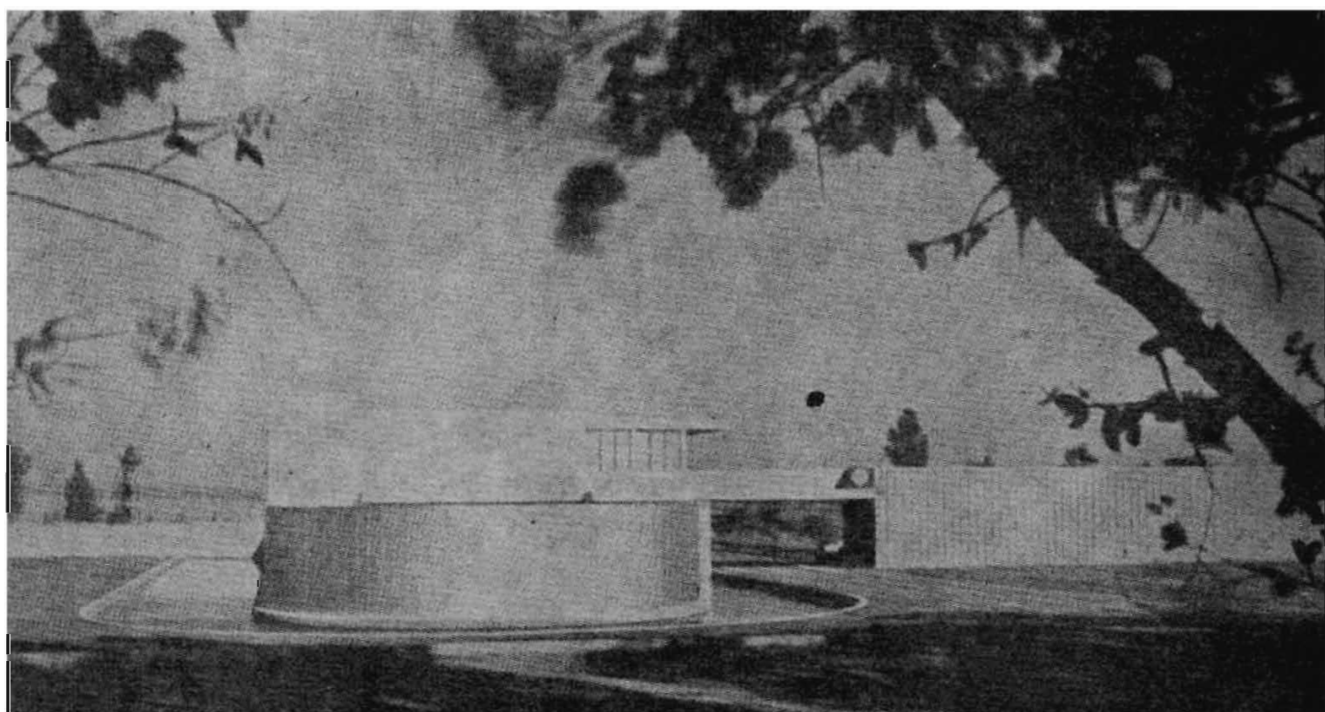
پایان

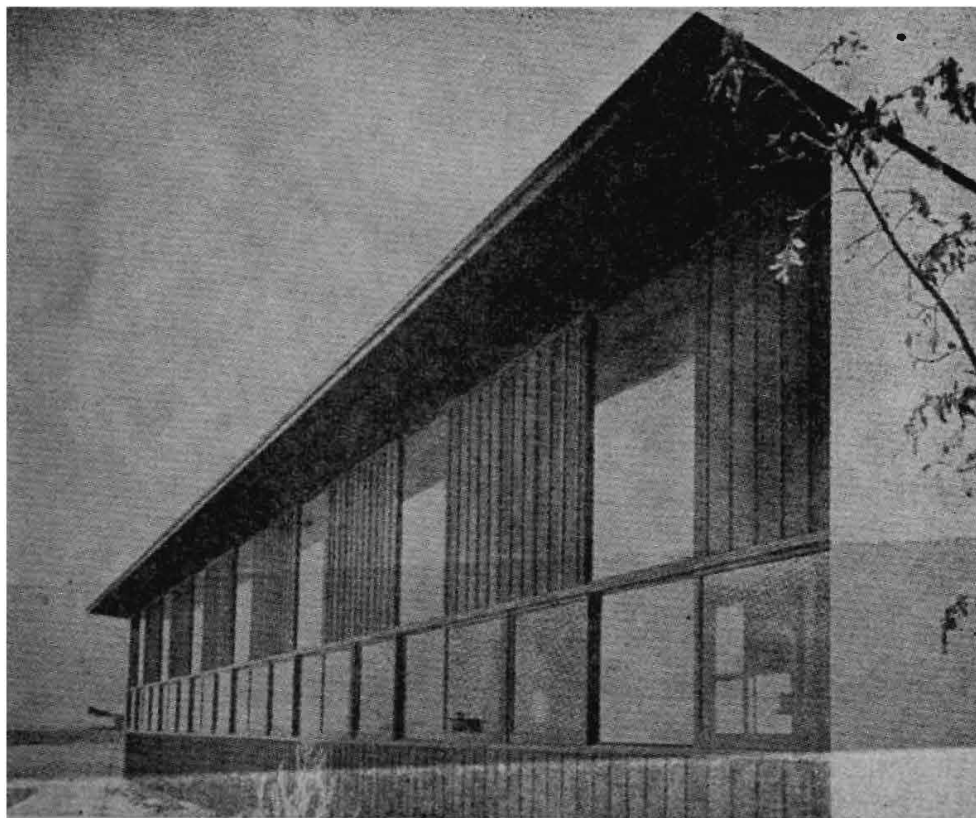
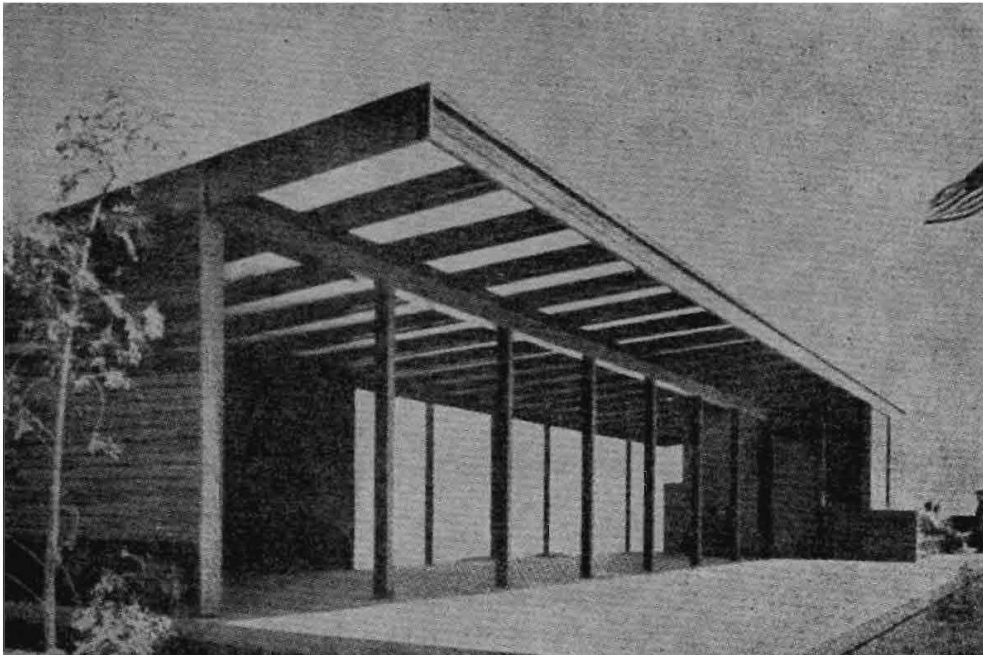
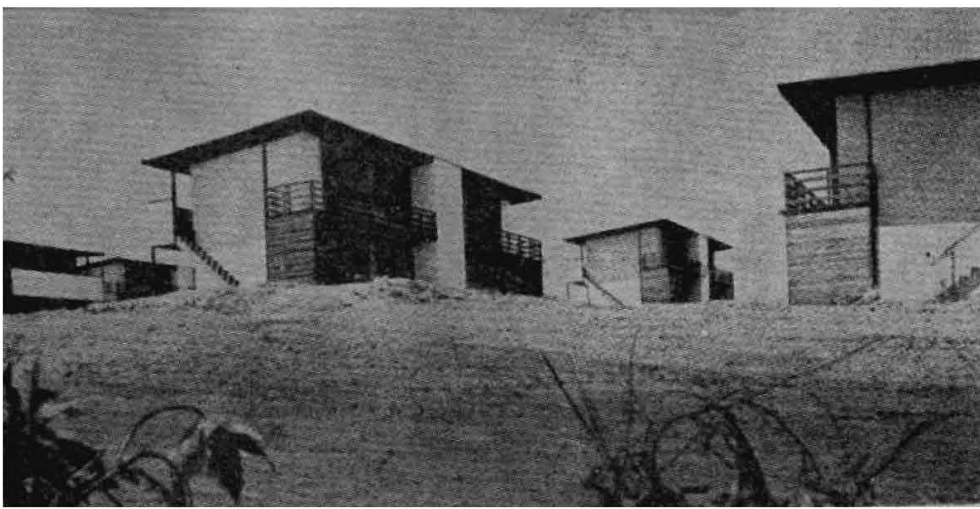

تصاویر شماره‌ی ۳۳

معماری معاصر در ایالات متحده آمریکا : ریچارد نوترا

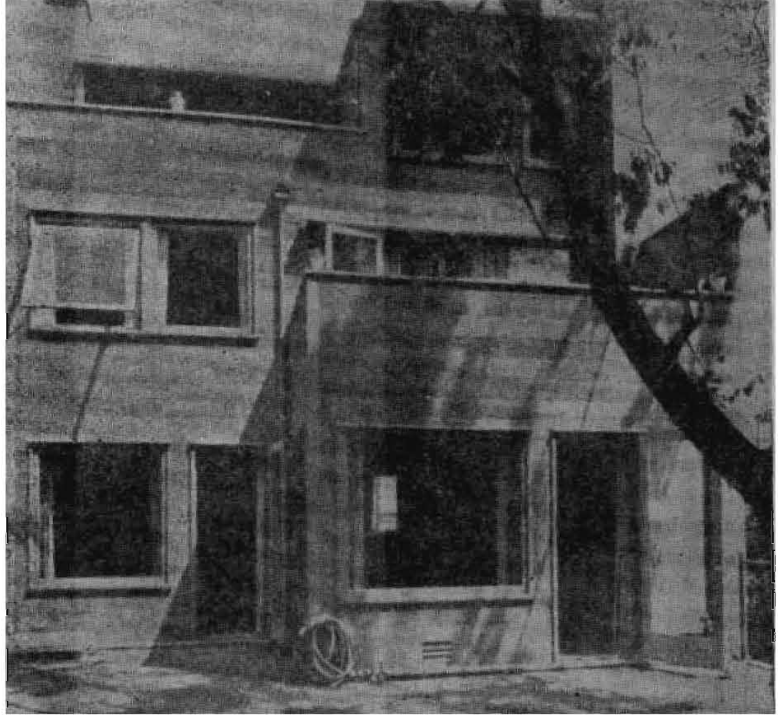
بالا : خانه‌ی هیت - کالیفرنیا ، ۲۹-۱۹۲۷ پائین : خانه‌ی اشترن برگ - کالیفرنیا، ۱۹۳۵

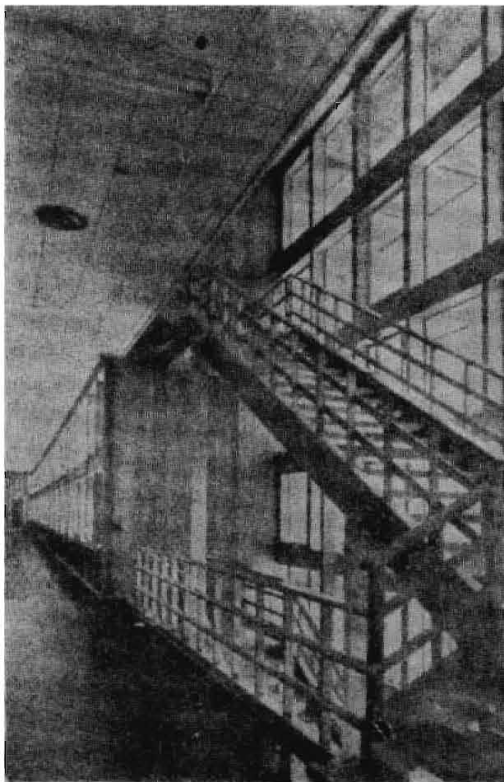
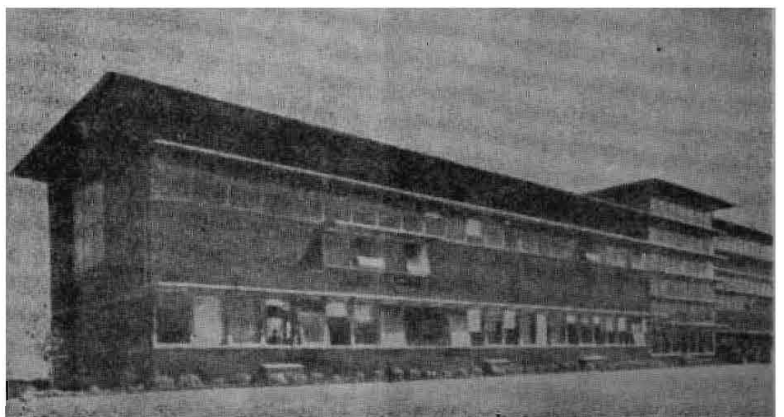
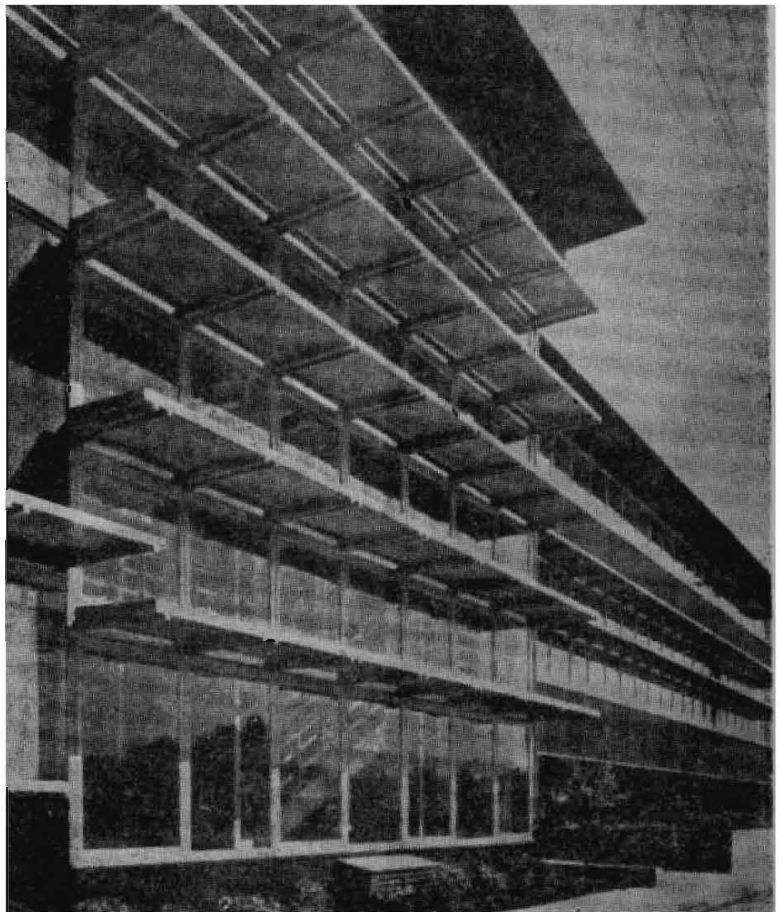
تصاویر شماره‌ی ۳۴
معماری معاصر در ایالات
متحده آمریکا :
ریچارد توترا

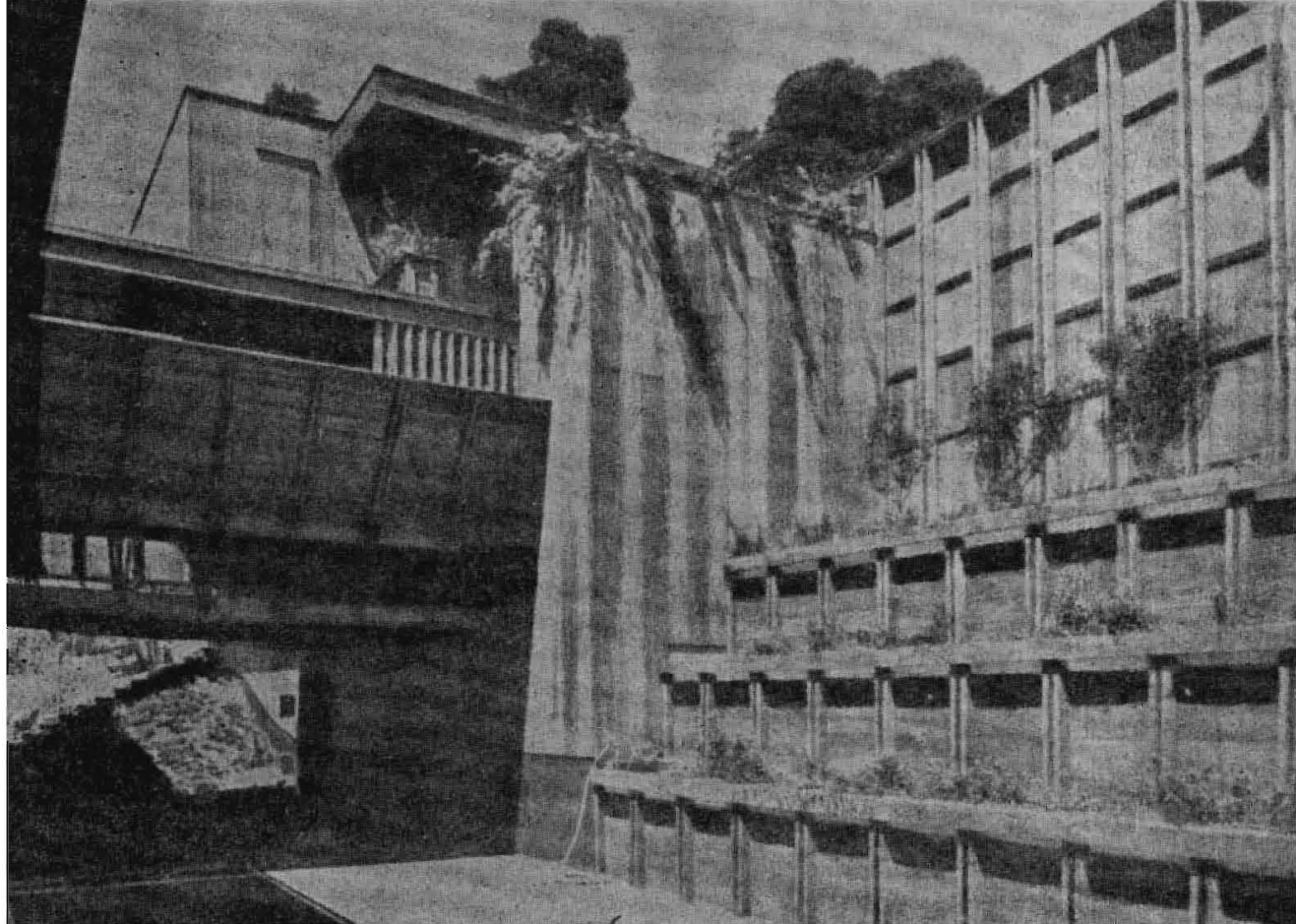
خانه سازی در چانل
هایتز - کالیفرنیا
۱۹۴۳

تصاویر شماره‌ی ۳۵
معماری معاصر در ایالات متحده
امریکا:
و. و. وستر

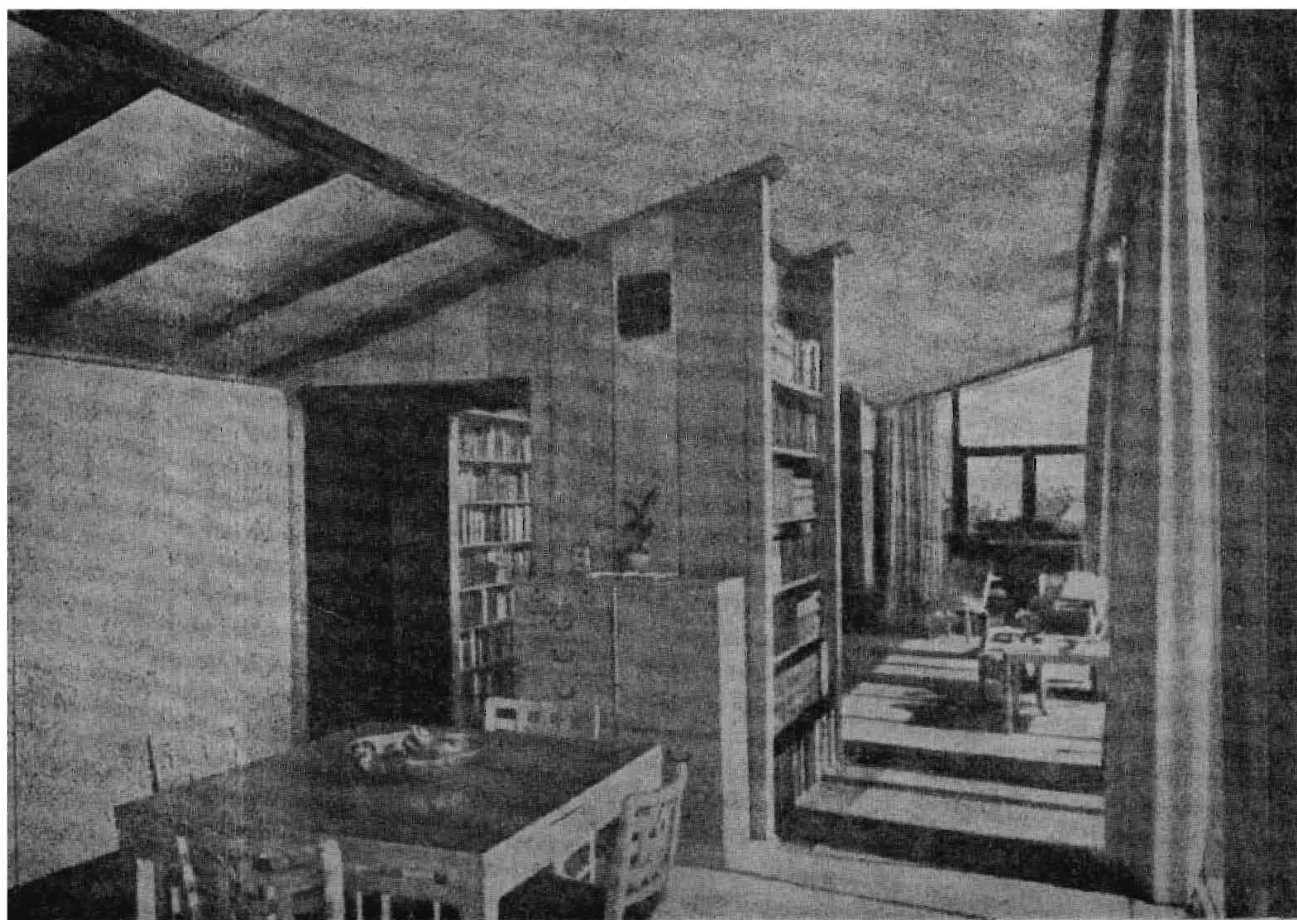
بالا: خانه در سانفرانسیسکو،
۱۹۳۸
بقیه: ساختمان اداره اسکول
کالیفرنیا، ۱۹۴۲

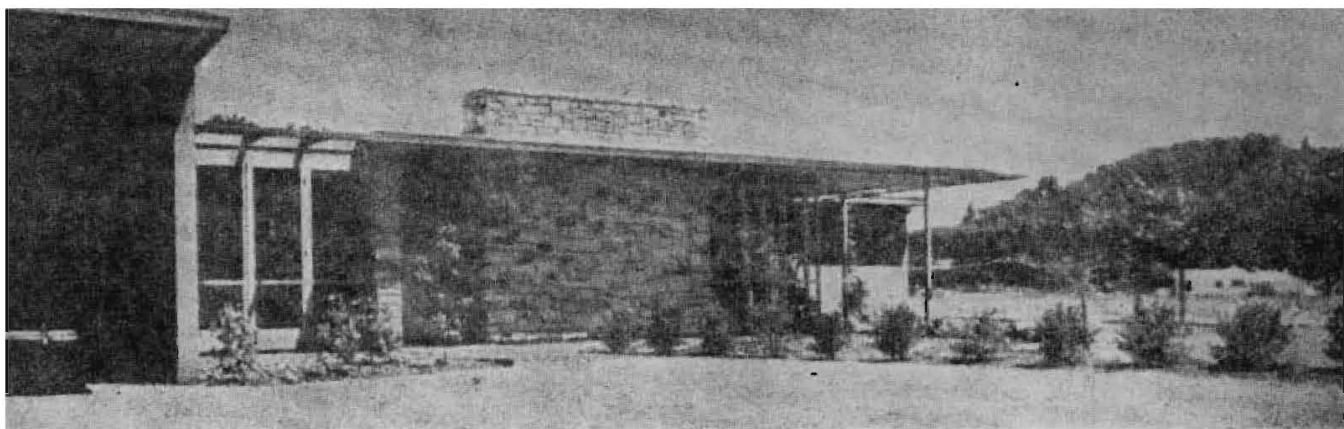
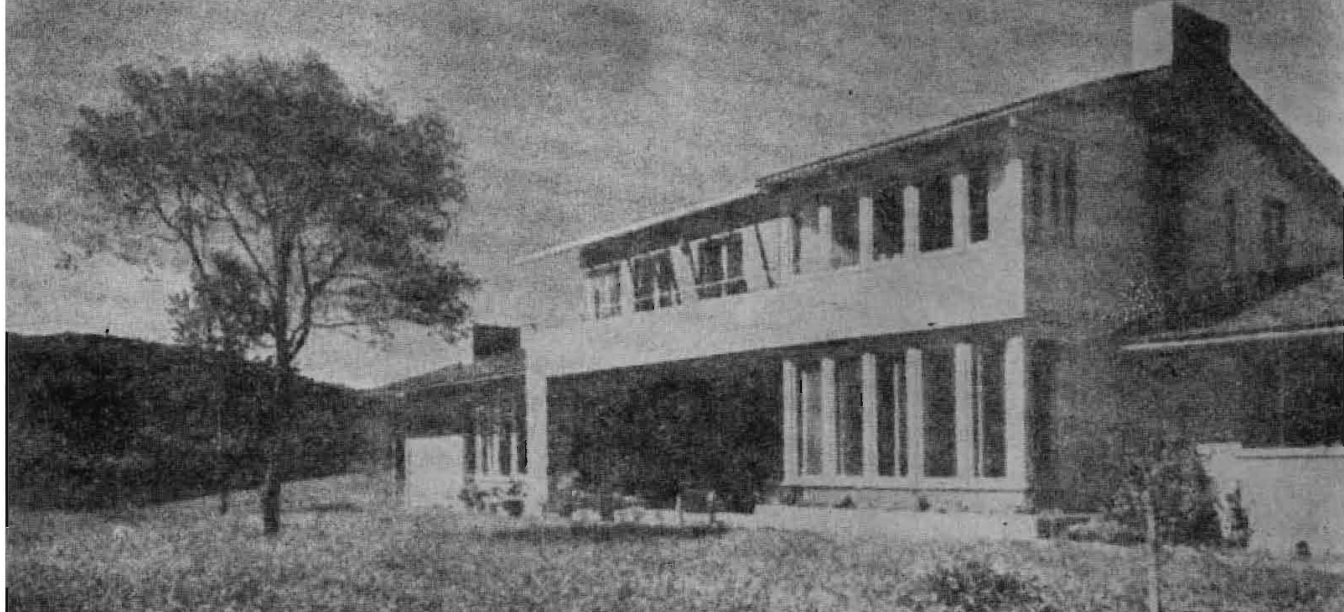

تصاویر شماره‌ی ۳۶ - معماری معاصر در ایالات متحده آمریکا : ه. ه. هاریس

خانه‌ی هیل‌ساید ، کالیفرنیا. ۱۹۴۲ (پلان در صفحه‌ی ۱۰۳ متن چاپ شده)

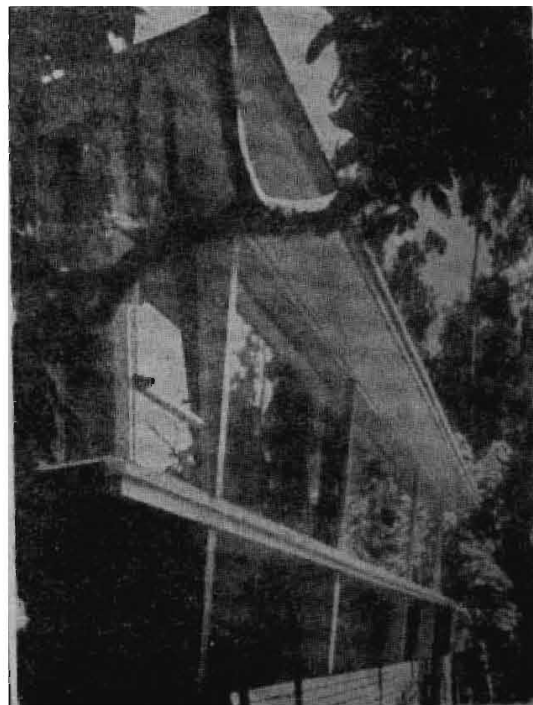
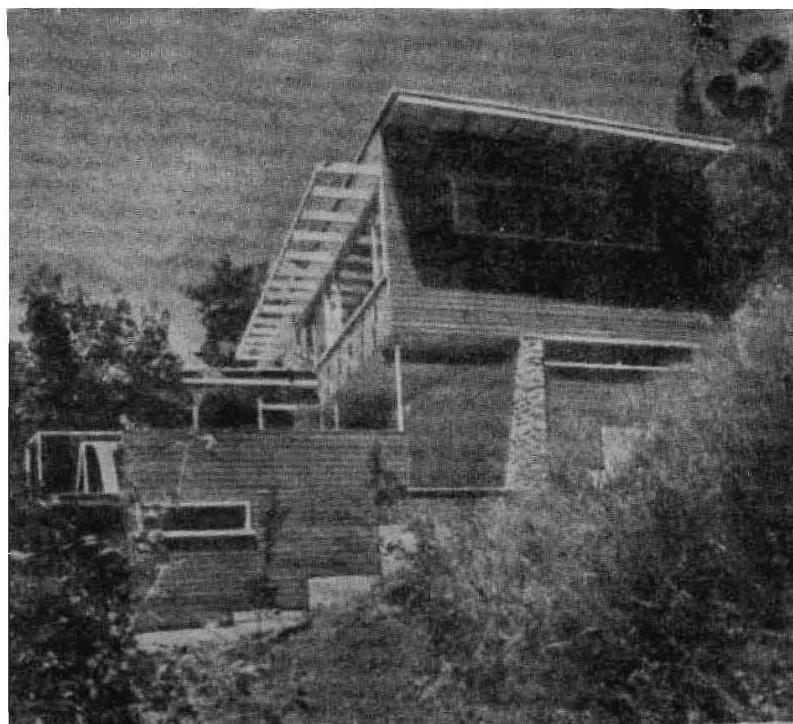

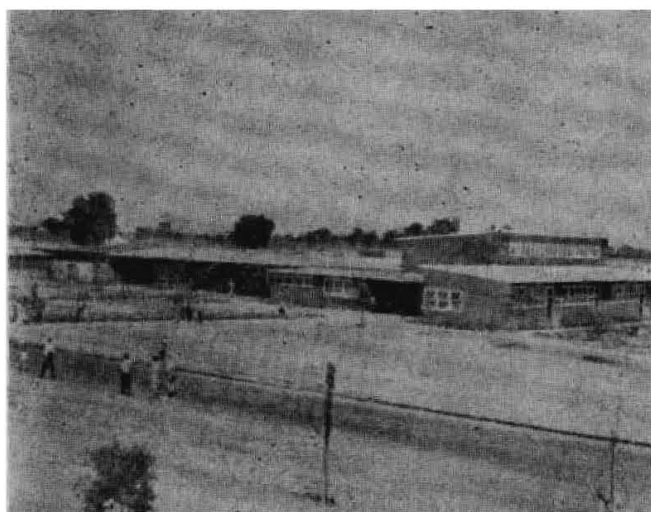
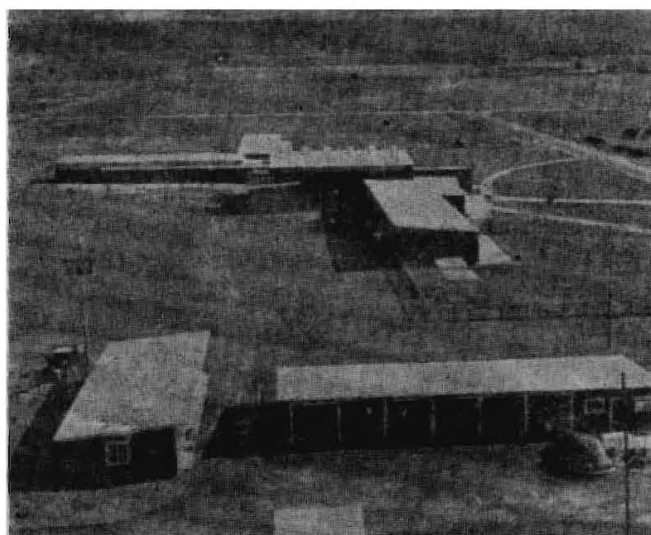

تصاویر شماره‌ی ۳۷ - معماری معاصر در ایالات متحده آمریکا : ه. پ. کلارك و. ج. ا. دین‌ویدی

بالا : ه. پ. کلارك : خانه در کالیفرنیا ، ۱۹۴۱

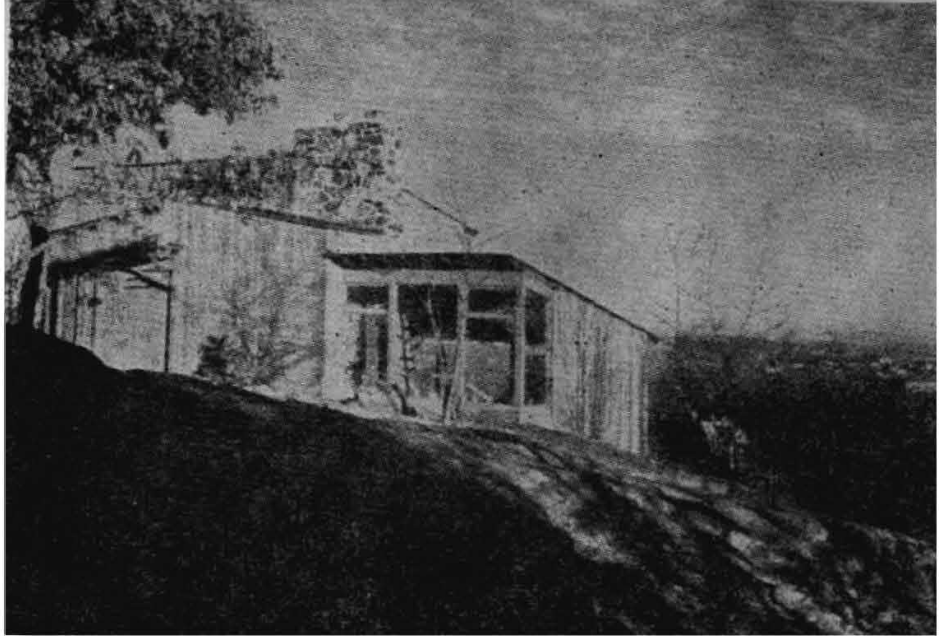
پائین ج. ا. دین ویدی : خانه در برکلی - کالیفرنیا، ۱۹۴۱ (پلان در صفحه‌ی ۱۰۵ متن چاپ شده)

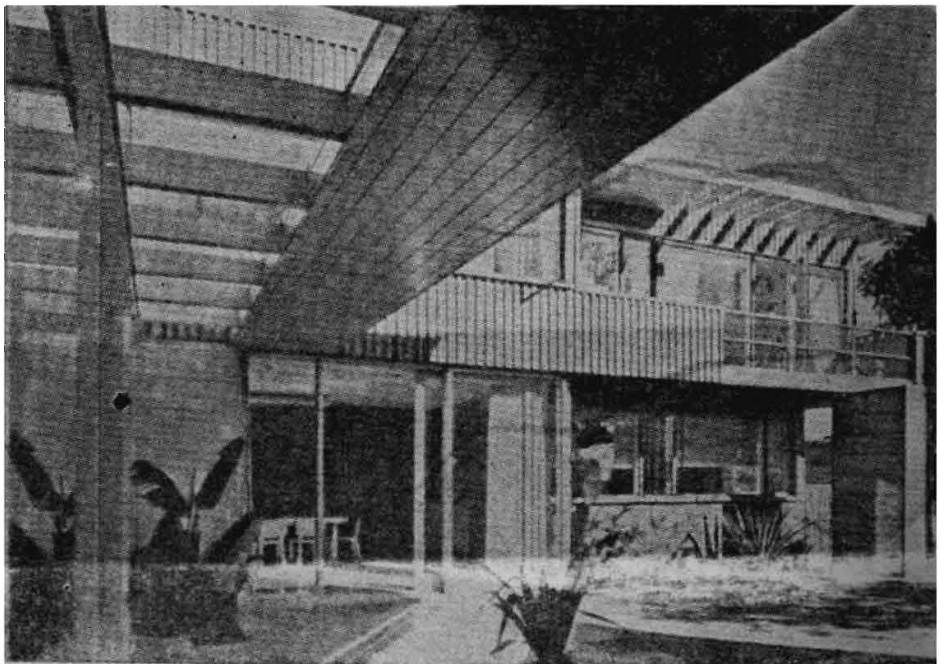
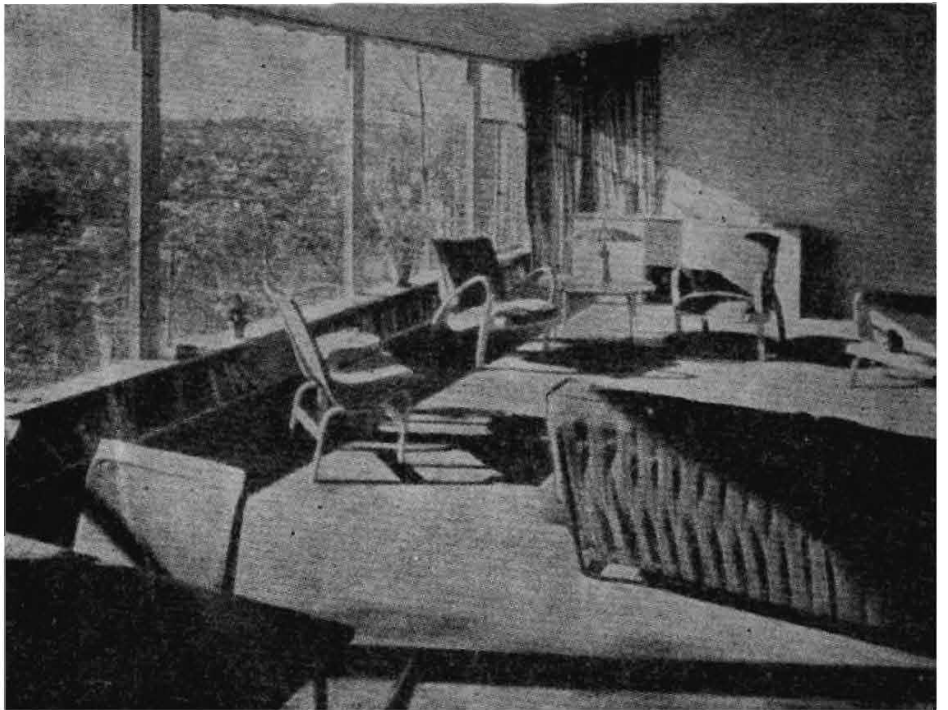
تصاویر شماره‌ی ۳۸
معماری معاصر در ایالات متحده آمریکا:
ورنون دومارس

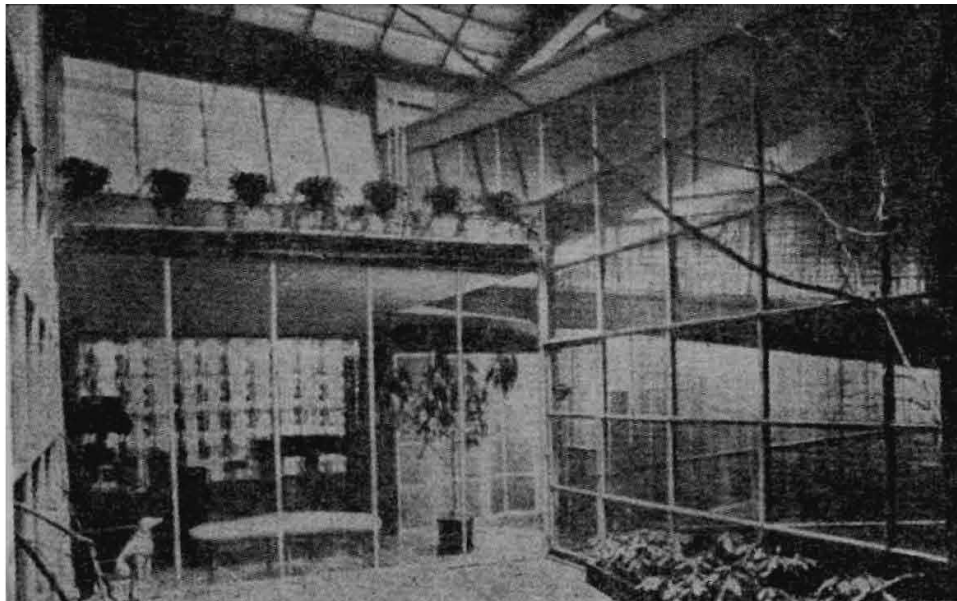
اجتماعات روستائی — کالیفرنیا ۱۹۴۱
(پلان در صفحه‌ی ۱۱۸ متن چاپ‌شده)

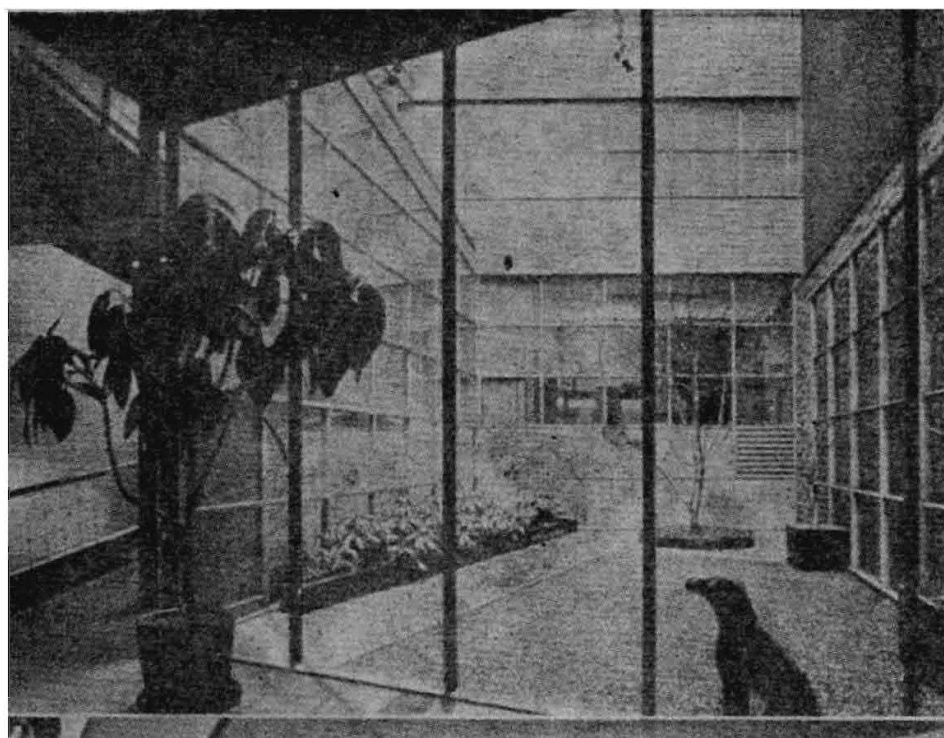
تصاویر شماره‌ی ۳۹
در میان تلاقی معماری
اروپائی و امریکائی

- ۱- کارل کوخ : خانه
در اسنیک هیل ماساچوست،
۱۹۴۰- شکل خارجی
- ۲- اطاق نشیمن
- ۳- فیلیپ جوزف: خانه
در سانفرانسیسکو،
۱۹۴۱
(پلان در صفحه‌ی ۱۱۴
متن چاپ شده)

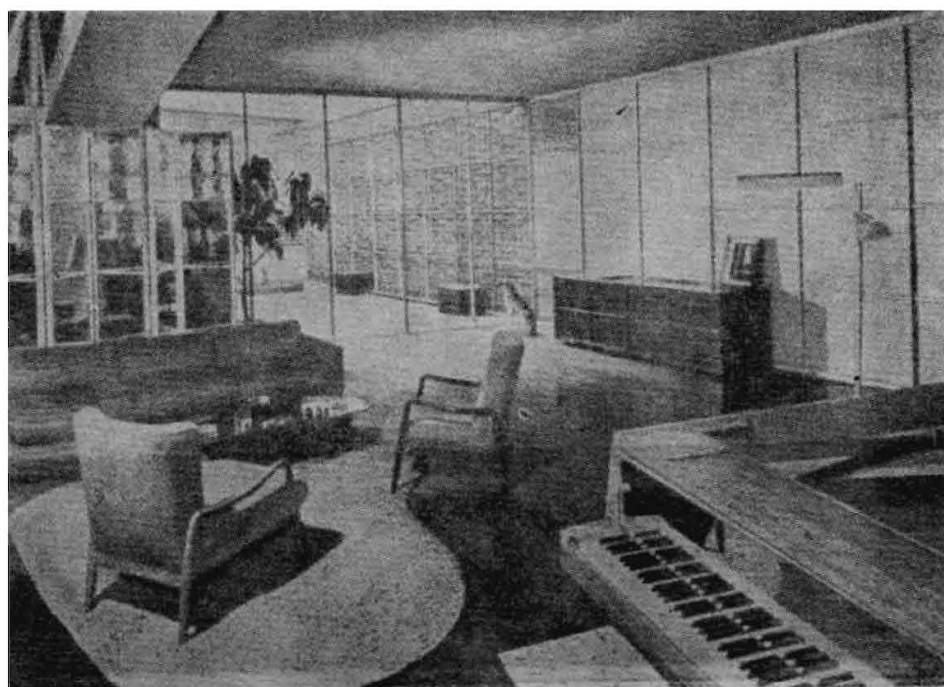

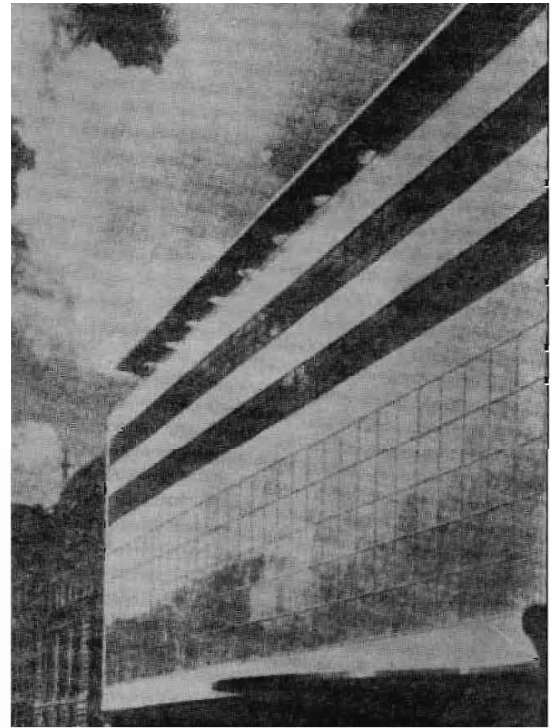

تصاویر شماری ۴۰
نمونه‌ای از روش
ارگانیک در خانه‌سازی
شهری

هامبی و نلسون؛ خانه
در سانفرانسیسکو ،
۱۹۴۱ - ۴۱ - شکل
داخلی
۳- اطاق نشیمن
(پلان‌ها و تقاطع در
صفحات ۱۱۶ و ۱۱۷
متن چاپ شده)

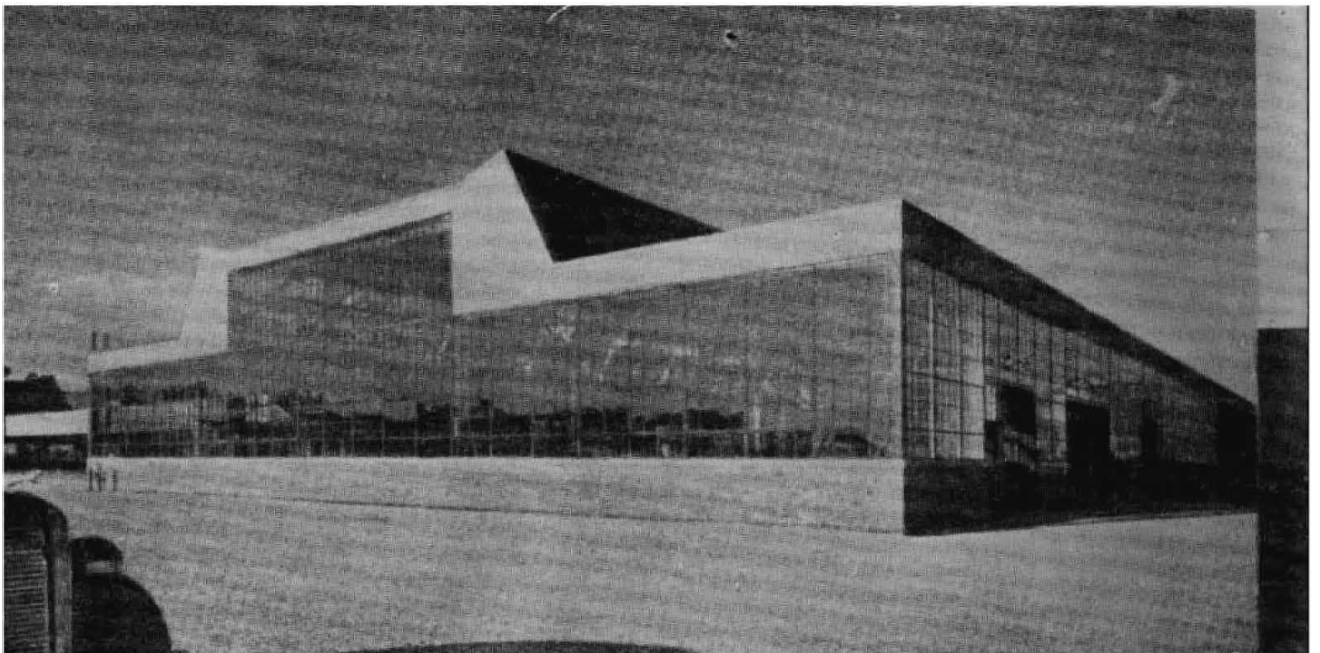

تصاویر شماره‌ی ۴۱ - ساختمانهای امریکائی که روش اروپائی در آنها بکار رفته است :

بالا ، راست : پ. گودوین و ا. استون : موزه‌ی هنر جدید ، نیویورک - ۱۹۳۹

بالا ، چپ : و. لس کاتز : ساختمان لانگ فلو ، واشنگتن - ۱۹۴۰

پائین ، آ. کان : کارخانه‌ی دوج ، دوترویت - میشیگان - ۱۹۳۸

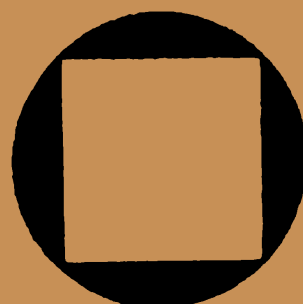
صفحه	سطر	غلط	درست	توضیحات
۸	۵	چرا از لحاظ علمی	چه از لحاظ علمی و چه فنی	
۸	۱۱	Queen	Queen	
۹	۲۱	بودند ،	بودند (۲)،	
۱۰	۱	فرمی	جزئی	
۱۰	۱	می خور	می خورد	
۱۱	۱۷	قابل توجه ترند .	قابل توجه ترند (۴).	
۱۲	۸	دارای کمائی	دارای کمالی	
۱۲	۱۶	تصیلی	تفصیلی	
۱۲	۲۵	مربوط میشود	به مفهوم معماری مربوط میشود	
۱۳	۱۱	بصری	مصری	
۱۴	۲۳	میکند	میکرد	
۱۴	۱۳	Dassav	Dessau	
۱۵	۹	(۵).	اشتباه از متن کتاب اصلی است	
۱۷	۱	Poelziq	poelzig	
۱۷	۲	ott	otto	
۱۷	۹	Esprit	L'Esprit	
۲۱	۱۱	جدید بود	جدید موجود بود	
۲۴	۱	تحقیق	تحقق	
۲۵	۲۲	کلاسیسم و حق	کلاسیسم حق	
۲۵	۲۴	از ازدیاد	در ازدیاد	
۳۰	۹	زمینه ی	زمینه ای	
۳۰	۲۲	می کنیم	می کنم	
۳۱	۱۷	مصرف	مصرف	
۳۵	۱۱	بود .	بودند .	
۳۶	۱	تجربیدی گرا	تجربیدی گرا	
۳۷	۱۵	پذیر	نا پذیر	
۳۸	۲۱	قیود	قیودی	
۳۸	۲۸	معماری	معمار	
۳۹	۸	عیب جوئی میشود و ریشه	عیب جوئی میشود ، ریشه	
۳۹	۹	می گردد .	گردد .	

صفحه	سطر	غلط	درست	توضیحات
۳۹	۱۸	رمانتیسیمی	رمانتیسیمی	
۴۳	۹	اروپا که	اروپا — که	
۴۳	۱۰	تحريك	تحرك	
۴۳	۱۱	میدارند محسوب	میدارند — محسوب	
۴۵	۱۰	بحر	بهر	
۴۷	۲۴	قائی	غائی	
۴۹	۷	نمی سازد	می سازد	
۵۰	۱۰	ارزنده	زنده	
۵۰	۱۲	شباح	شباہت	
۵۰	۲۴	رمانتیکی که	رمانتیکی بود که	
۵۰	۲۶	آسپوند	آسپلوند	
۵۱	۱	استفاده	استفاده ای	
۵۱	۲۸	بماداتش	وعاداتش	
۵۲	۵	پامورد	بر حسب مورد	
۵۳	۷	ممالك	ایالات	
۵۷	۱۶	ma و mvrato	ma ، murato	
۵۸	۴	گونه گوئی	گونه گوئی	
۵۹	۱	باشد	باشد باید	
۵۹	۷	داشتن	داشتن چنین	
۶۰	۸	فکر	فکراو	
۶۰	۱۵	فضای بیرونی	فضای درونی	
۶۳	۱۱	بکار بردن	با بکار بردن	
۶۳	۱۵	ایده ای	ایده ی	
۷۳	۱۴	Charles	Charles را	
۷۴	۴	تعین	تعیین	
۷۴	۷	نقر	نفر	
۷۵	۱۹	افتکار	انکار	
۷۶	۷	میداریم	میدارم	
۷۶	۱۲	اروپا	اروپا سازگار	
۷۶	۲۴	امیدوار	وامیدارد «و» در انتهای سطر قبل زائد است	
۷۷	۲	طریق	از طریق	

توضیحات	درست	غلط	سطر	صفحه
	تربیت	تربیت و	۴	۷۷
	مهمل	محمل	۶	۷۸
	جز	خبر	۴	۷۹
	فونکسیونال	فونکسیفرمال	۷	۷۹
	تنها	شما	۹	۸۰
	کلاسیسم	کلاسیسم	۵	۸۴
	دیگر آن	دیگران	۷	۸۶
	تالیسین	تالپسین	۱۲	۸۶
	صحیح	صحین	۲۷	۸۶
	باگذشت	بازگشت	۱۳	۹۰
	خوب	خویی	۹	۹۱
	خانه های	خانه ها	۷	۹۴
	میز	هنری	۱۶	۹۴
	داخی	خارجی	۲۶	۹۵
	درخشانی	درفشانی	۳	۹۶
	نکنم» (۳۱)	ندارم .»	۳۰	۱۰۰
	نمودند	نمود	۱۷	۱۰۲
	نمی شناسم» (۰)	نمی شناسم .»	۶	۱۰۳
	باغبنا	باخ	۳	۱۰۶
	از راه غنای	راه غنای	۱۶	۱۰۶
	متوسط	توسط	۷	۱۰۷
	نمی باشد (۳۴)	نمی باشد	۲۰	۱۰۹
	رایت	او	۲۸	۱۱۰
	نگاهداشتن	نگاشتن	۲۳	۱۱۱
	آورد .»	آورد	۲۸	۱۱۱
	زیر	دیر	۲۲	۱۱۵
	در معماری	معماری	۲۴	۱۱۹
	معمار	معماری	۱	۱۲۴
	(۳۷)	(۲۷)	۴	۱۲۴
	مطمح	مطمح	۴	۱۲۵
	دارد خواسته ام	دارد	۸	۱۲۵

صفحه	سطر	غلط	درست	توضیحات
۱۲۵	۱۷	هرگز سمی	سمی	
۱۲۷	۱	وزمایی	لیکن زمانی	
۱۲۷	۱	آمد کامل شد و	آمد و کامل شد	
۱۲۷	۲۲	خانواده ها	خانواده هارا	
۱۲۸	۱۹	بری	برای	
۱۲۹	۱۲	ارگاریک	ارگایک	
۱۳۳	۳	بر	برای	
۱۳۴	۹	موفنیت	موفیت	
۱۴۸	۱	Tugendstil	Jugendstil	
۱۴۸	۱۲	یک محافظه کار	محافظه کار	
۱۵۱	۱۳	در آکادمی	در انحصار آکادمی	
۱۵۴	۹	انوزارت	دروزارت	
۱۶۱	۲۱	ساخته ای	خانه ای کارخانه ای	
۱۶۶	۲۳	غیر متفرقه	غیر مترقه	
۱۶۸	۲۶	ساخته ای	خانه ای کارخانه ای	

صفحه ۱۳۶ تاریخ ۱۷۹۷	فورم خانه خازی	ر فورم خانه سازی
» » » »	غرضی	غرفه ی
صفحه ۱۳۷	اختراع دینامو مربوط به سال ۱۸۳۱ است	
	تولد ایفل در سال ۱۸۳۲ بوده است	
	خبر کلمسیای سن ماری باید در ستون اول باشد	
صفحه ۱۳۹	در ستون سوم در تاریخ ۱۸۶۱ « اولین قطار زیرزمینی لندن »	
	جا افتاده است	
صفحه ۱۴۰	بعد از تاریخ ۱۸۷۶ تاریخ ۱۸۷۸ می آید و « استفاده از ...	
	جوشکاری برقی » باین تاریخ تعلق دارد	
صفحه ۱۴۳	اولین پرواز از روی کانال مانش در تاریخ ۱۹۰۹ بوده است.	
صفحه ۱۴۵	در تاریخ ۱۹۲۷ کلمه ی « ژنو » صحیح است و کلمه ی « طرح » از	
	عبارت « ۳۳۷ طرح عرضه شد » افتاده است .	

انتشارات تالار ایران

شماره ۱۹۸ ، خیابان
شاهرضا مقابل دانشگاه تهران

۱۵۵ ریال